

Mans eņģelis Daniēls

Vassula Rīdena

Esiet laipni aicināti!

Jēzus un Marijas godam

Jēzus lūdza jums pateikt, lai manu vārdu, – Vassula, – šajos vēstījumos ikviens aizvietotu ar savējo.

Es vēlētos pateikties savai ģimenei, savam garīgajam vadītājam un uzticamajiem draugiem, kuri ir palīdzējuši šīs grāmatas sagatavošanā.

Īpaši vēlos pieminēt tēvu Renē Lorantēnu, māsu Lusiju Rūniju, tēvu Bobu Farisī, tēvu Maiklu O'Karolu, Toniju Hikiju, Patu Kalahanu, Tomu Ostinu un katru, kurš palīdz šo vēstījumu izplatīšanā. Es slavēju Kungu un pateicos Viņam par ikvienām ausīm, kuras uzklausā Viņa Mīlestības Saucienu pie Krusta un, šī sauciena aizskartas, kļūst par Viņa skaļruni, par Mīlestības Sauciena pārraidītāju.

Ievads

Mēs vēlētos, lai jūs, uzsākot lasīt šo grāmatu, uztvertu Vassulu Rīdeni kā stenogrāfisti, kura ar lielu mīlestību pieraksta īpaši jums veltītu vēsti. Ļoti daudzi noteikti jau apzinās savu eņģeļu esamību un tādā vai citādā taustāmā veidā ir piedzīvojuši to klātbūtni – pat ja šī pieredze nav bijusi tik neparasta kā Vassulai. Kungs ir norādījis, ka Viņš ikvienu no mums uzrunā personiski un vēlas, lai šajos vēstījumos ikviens Vassulas vārdu aizvietotu ar savējo. Ne vien Vassulai, bet arī ikvienam no mums ir sargeņģelis, kurš tikpat dedzīgi vēlas, lai mēs atzītu, ka „Dievs ir tuvu tev un tevi mīl”. 1986. gada 30. maijā Vassula uzdod jautājumu par sargeņģeļa klātbūtni savā dzīvē un šim jautājumam seko saruna, ko varam lasīt Eņģeļa grāmatas 1. nodaļā no 17. – 18. pantam:

Kur tu parasti atrodiēs?

Esmu tur, kur esi tu.

Vai tu redzi mani tikpat skaidri, kā es saskatu lietas sev apkārt?

Jā.

Kur tu esi, kad es skrienu lejā pa kāpnēm?

Esmu ar tevi.

Kur tu esi pašreiz?

Esmu tev līdzās.

Kur tu būsi, kad es nomiršu?

Tu satiksies ar mani, es būšu tev blakus. Eņģeļa grāmata 1, 18.

Šī neparastā dienasgrāmata skaidri atklāj, ka eņģeļi nav abstraktas personas vai pasaku varoņi. Eņģeļi ir ļoti spēcīgi sargi un aizbildņi, viņi mūs mīl vairāk nekā mēs spējam to apzināties un saprast – šaipus Debesīm. Līdzās šai patiesībai ir jāapzinās arī tas, cik ļoti mums šajā pasaulē nepieciešama eņģeļu aizbildniecība, jo, kā Kungs ir runājis caur Vassulu – „ļauņais kā vilks ložņā jūsu vidū...” Vēstījumos ir ietverti ļoti konkrēti jautājumi un skeptiska attieksme, jo Vassulas eņģelis un Kungs pacietīgi darbojas caur to, ko pati Vassula ir nodēvējusi par savu pilnīgo nezināšanu par dievišķās un pārdabiskās pasaules esamību.

Vassulai apzinoties sava sargeņģeļa klātbūtni, viss izmainījās. Vai gan būtu varējis notikt citādāk? Tomēr viņa vēl ilgstoši cīnījās ar domu, kā tas var notikt, un it īpaši ar to, kāpēc tas notiek tieši ar viņu. Vassula nespēja paredzēt, kā viņas piedzīvotais varētu būt noderīgs citiem, un tikai ar laiku apzinājās, ka šī pieredze patiešām ir mīlošā Tēva dāvana visiem Viņa bērniem. Vassula ir apzinājusies arī to, ka Dievs izvēlējies tieši viņu, jo diez vai atrastos vēl kāds cilvēks, kurš būtu nevērīgāks un vienaldzīgāks pret Kungu kā bijusi viņa tajā savas dzīves brīdī. Tātad ikvienam, kurš lasa šos mīlestības vēstījumus, nākas atzīt, ka ne vien mūsu sargeņģelis ir vienmēr mums līdzās, bet ar mums ir arī mūsu Svētais Kungs.

Mēs vēlētos jūs mudināt izprast Kunga vārdus, kurš nosauc Vassulu par „zīmi” mūsu pašu sargeņģeļa klātbūtnei. Ja mēs to esam aptvēruši, tad mums, tāpat kā viņai, šī pieredze var kļūt par jaunas atmodas sākumu. Tā mūs neapšaubāmi ievēdīs dziļākā apziņā par Dieva dzīvo klātbūtni un Viņa mīlestību uz ikvienu no mums, kā arī ļaus izprast to, kādēļ Viņš mūs ir radījis.

Kungs ar Vassulas roku 1986. gada oktobrī raksta:

„...Es esmu tavs Pestītājs; un Es arvien būšu tavs Pestītājs; Es nekad tevi neatstāšu. Es tevi mīlu... pievērsies Man un uzlūko Manu Vaigu; Es esmu Dievs, tavs Debesu Tēvs; apzinies, kādēļ Es esmu ar tevi; tā kā tu pilnībā piederi Man, tad Es, Dievs, to pašu darīšu arī pārējiem maniēm dēliem un meitām... Es, Dievs, mīlu jūs visus; Es atkal no jauna jūs visus apvienošu.” (Eņģeļa grāmata 2, 51-52)

Trinitas, Independence, Missouri, USA 64051

American Publishers

1995. gada februārī

Roberta Dž. Karola, atvaļināta ASV Diplomātiskā korpusa virsnieka, priekšvārds

„Es esmu tavs sargeņģelis, un mans vārds ir Daniēls”

Šie vārdi, kurus bez piepūles un noslēpumainā veidā uz iepirkumu sarakstam paredzētās papīra lapas izveidoja rokās paņemtā pildspalva, uz visiem laikiem un neaptveramā veidā pārveidoja Vassulas Rīdenas dzīvi. Atskatoties atpakaļ uz šo mirkli, pati Vassula brīnās, ka šis fenomens viņu nav ne šokējis, ne arī darījis nemierīgu.

Protams, ka viņai piemītošo iekšējo spēku tajā dzīves periodā nevar salīdzināt ar tagadējo, kas ir veidojies un pieaudzis dievišķās aizbildnības un milzīgo pārbaudījumu ietekmē, kurus viņa ir piedzīvojusi kopš šīs 1985. gada pēcpusdienas Dakā, Bangladešā. Bet arī tajā mirklī, vēl pirms savas pakāpeniskās, bet tomēr dziļās garīgās atgriešanās, Vassula ar apbrīnu un prieku pieņēma notiekošo. Vassulas vīrs, Pērs Rīdens, zviedru izcelsmes attīstības eksperts, kurš studiju gados bija lasījis kādas mistiskās teoloģijas grāmatas, steidzās viņu nomierināt, ka šādas lietas ar mirstīgajiem ir notikušas arī agrāk. Viens no viņas diviem dēliem, kura teoloģijas zināšanas noteikti nesniedzās tik tālu, iesaucās: „Mammu, kaut kas līdzīgs notika ar Mozu!”

Tajā laikā Dakā dzīvojošā Vassulas labākā draudzene Beatrise, franču un šveiciešu izcelsmes civilā dienesta ierēdne, nesen man pastāstīja, ka pirmo reizi Vassula savu pieredzi viņai uzticēja kopīgu pusdienu laikā kādā 1986. gada pēcpusdienā. „Tu noteikti nodomāsi, ka esmu sajukusi prātā, bet es saņemu vēstījumus no sava sargeņģeļa,” Vassula sacīja. Tik tiešām, Beatrise nezināja, ko domāt, ja nu vienīgi – ka Vassula ir

visreālistiskākais un piezemētākais cilvēks, kuru viņa jebkad pazinusi. Lasot eņģeļa Daniēla teikto, Beatrises acis pildījās asarām. Viņa sacīja Vassulai, ka šajos vārdos esošais maigums un mīlestība noteikti liecina par to dievišķo izcelsmi.

Pirmo reizi Vassulas stāstu noklausījos audiokasetē, tas bija ieraksts no viņas liecības Pitsburgā 1991. gadā. Klausoties izjutu prieku un dziļu mieru, jo, lai gan stāsts varētu izklausīties neiespējams, Vassulas vienkāršais tiešums un viņas lasīto vēstījumu majestātiskums mani pārliecināja par notiekošā patiesumu. Kungs skaidri un spēcīgi uzrunāja mūs, kuri tik ļoti ilgojāmies pēc Viņa vadības un iedrošinājuma.

Tolaik es kā ASV diplomātiskā korpusa loceklis kalpoju mūsu valsts vēstniecībā Stokholmā, Zviedrijā. Šie vēstījumi uzrunāja manu sirdi tik spēcīgi, ka es, savu iespēju robežās, uzsāku to izplatīšanu. Mani pārsteidza to tālejošā ietekme kaut vai tikai Zviedrijā, bet kopš tā laika, par spīti paredzamajam izsmieklam un ar nodomu veiktajiem uzbrukumiem Vassulai, šādu pašu vēstījumu izplatību esmu pieredzējis gan Savienotajās Valstīs, gan citur pasaulē.

Esmu redzējis konkrētus un neapšaubāmus augļus. Tādēļ, zinot, ka vēstījumi var tik spēcīgi un neatgriezeniski aizskart cilvēkus, esmu viens no daudziem, kuri cenšas izplatīt šos pacilājošos un degsmes pilnos vārdus.

Lai gan tas varētu šķist acīmredzami, ir vērts pieminēt, ka neviens no tiem, kuri izplata šos mierinājuma pilnos vēstījumus, ieskaitot pašu Vassulu, nav no tā guvuši nekādu materiālo labumu. Šī vienotības apustulāta un svētās tuvības ar mūsu Radītāju izplatītājiem palīdzību ir nācies meklēt pašiem savā kabatā. Es ticu, ka viņi arī turpmāk ar prieku nesīs šos upurus, jo ikviens ik dienas ir ticis svētīts, saņemot apstiprinājumu par vēstījumu nesto palīdzību gan tuviniekiem, gan arī citās zemēs un tautās dzīvojošajiem brāļiem un māsām. Vēstījumi dāvā lielu cerību visiem Dieva bērniem un Viņa radībai. Mēs ticam, kā to nesen Konektikutā apliecināja arī kāds cienījams priesteris, ka „Vassula Rīdena ir visnozīmīgākā mūsu laikmeta praviete.”

Šis ar Vassulas sargeņģeļa starpniecību aizsāktais fenomens daudziem cilvēkiem ir palīdzējis atklāt un noticēt Dieva mīlošajam dialogam ar Saviem bērniem. Tas vijas cauri Bībelei, turpinot savu ceļu lielo mistiķu darbos un šādā veidā sasniedz arī mūsu vēl nepieredzēta racionālisma pilno laikmetu. Kā nesen izteicās tēvs Mihails Kašovskis, Katovices garīgā semināra (Polijā) profesors, autentiskas privātās atklāsmes palīdz dziļāk izprast Rakstus un izraisa ticīgajos lielākas slāpes pēc Dieva Vārda.

Man ir bijusi privilēģija pazīt nākamā ievada autoru, tēvu Maiklu O`Karolu, iemīļotu un labi pazīstamu teologu, kurš ir bijis arī Vassulas garīgais vadītājs šajos pēdējos gados, kopš viņa izdzīvo savu neparasto mistisko pieredzi. Tēvs O`Karols ir izmantojis savas zināšanas un gudrību, cenšoties atpazīt un izprast kristietības galvenos mistiskās tradīcijas virzienus. Turklāt viņš ir no tiem cilvēkiem, kura laipnā klātbūtne vienkārši palīdz sajūst iedrošinājumu un jaunu spēku. Tas, ka šis teologs un daudzie svētīgie cilvēki, kurus esmu iepazinis, ir no visas sirds pieņēmuši „Patieso dzīvi Dievā”, man apliecina, ka skaistajiem vēstījumiem patiešām ir dievišķs raksturs.

Tēvs Maikls stāsta par to pateicības žēlastību, kas viņu pārņēmusi, izlasot Vassulas pirmās sarunas ar eņģeli, kuras ir kā prologs „Patiesas dzīves Dievā” vēstījumiem. Arī tie, kuri jau seko vēstījumiem, tiks spēcīgi aizskarti, tāpat kā tas notika ar mani, kad saņēmu šīs piezīmes un aizsāku lasīt „Patiesas dzīves Dievā” vēstījumu priekšvēsturi. Tāpat kā Vassula, arī es daudzus gadu desmitus biju palaidis garām, tikai brīžiem pavirši iedomājoties par iespējamo kādas citas pasaules esamību, tāpēc man bija ļoti vienkārši

iedomāties sevi viņas vietā. Es spēju bez pūlēm iedomāties, kāda bija Vassulas reakcija, eņģelim paziņojot, ka vienīgā īstenība, kurai ir kāda nozīme, ir tā, kurā mīlošais Dievs pazīst un rūpējas par ikvienu no mums daudz vairāk, nekā mēs spējam to iedomāties.

Cilvēka dvēselē ir vērā ņemamas slāpes pēc tuvības ar personisko Dievu – par to liecina dažādi raksti un grāmatas par eņģeļiem un šķietamu dievišķo iejaukšanos, kuri pašreiz izplatās kā sēnes pēc lietus; par to savos darbos daiļrunīgi ir izteicies arī pāvests Jānis Pāvils II. Šo izsalkumu nespēs remdināt nedz kāds viltus misticisms, kas novirza cilvēku no ne-radītā Pirmcēloņa un cilvēces Pestītāja, kurš patiesi nāca un dzīvoja šajā pasaulē, nedz arī kāds bezpersonisks visuma spēks.

Pat skeptiķiem nākas atzīt, ka daži no spožākajiem un svētākajiem mūsdienu reliģijas zinātniekiem šos vēstījumus uzskata par neapšaubāmi autentiskiem. Nav viegli novērtēt, kā cilvēki atsauktos uz šo neparasto grāmatu, ja tā sasniegtu plašāku, bet vienlaicīgi daudz sekulārāku lasītāju auditoriju. Mūsdienās daudzi atklāti atzīst, ka Dievs viņiem ir vienaldzīgs. Šie vēstījumi varētu kalpot kā aizsākums un pamats draudzībai ar Viņu. Iespējams, ka tieši tādēļ Kungs izvēlējās tādu cilvēku kā Vassula, kura, dzīvojot tālu no Viņa, šī iemesla dēļ tomēr nesajuta ne vainas apziņu, ne tukšumu. Savā pilnvērtīgajā dzīvē, kas viņai dāvāja apmierinājumu, Vassula, tieši tāpat kā daudzi citi mūsdienu cilvēki, bija pārāk aizņemta, lai aizdomātos par garīga rakstura jautājumiem.

Ir cilvēki, kurus arvien vairāk nomāc civilizācijas attīstība un kuri cilvēces kritienos vaino Dievu. Brīnīties par to, kā mīlošais Dievs ir varējis pieļaut tik lielas ciešanas, Vassula it kā runāja visu mūsu vārdā. Atbildē, ko viņa saņēma no Dieva, es atradu gan skaidrību, gan mierinājumus. Iespējams, ka tie, kurus nomāc līdzīgas raizes, Vassulas saņemtajās dievišķajās atklāsmēs spētu sastapties ar mīlošo Tēvu, kurš noliecas no Debesīm, lai mūs vadītu, mierinātu un, atradis mājvietu ikvienā no mūsu sirdīm, veido šeit, virs zemes, Savu Valstību.

Grāmata varētu būt saistoša arī visiem, kuri meklējuši patiesību dažādos, no visām pusēm nākošos pseido-garīgumos un reliģiskajās kustībās, kas mūs pārpludina, aizēnojot patieso garīgumu un neļaujot ieraudzīt vienīgo Dievu. Personiskais Dievs, kurš ne tikai dāvā mūžīgo laimi, bet arī kaut ko pieprasa no saviem sekotājiem, nekad nav iemantojis plašu popularitāti. Šajā grāmatā Dievs caur Vassulu no jauna aicina tos, kuri ir zaudējuši ilūzijas, bet kuri, iepazīstot Viņu labāk, varētu pieņemt Dievu tādu, kāds Viņš patiesi ir – kā mīlošu Tēvu. Kungs Savā dievišķajā gudrībā zina, kādā veidā ir iespējams aizskart ikvienu labu sirdi. 1986. gada 30. decembrī Vassula uz savu jautājumu: „Vai Tu esi tas pats Dievs, kurš aicināja Mozu?”, saņēma šādu atbildi:

„Esmu tas pats Dievs; era O era! maziņā, vai tu zini, ka Es, Dievs, atmirdzu ikvienā uzticamā sirdī, Es vienmēr atradīšu veidu, kādā tevi aicināt (tad Viņš turpināja grieķiski): lai gan pasaule ir pametusi Gaismu, Es, Visvarenais Dievs, atradīšu veidu, kādā tevi apgaismot... Es, Dievs, mīlu ikvienu no jums, pieaudziet mīlestībā uz Mani.” (Eņģeļa grāmata 4 : 4).

Vassulas gadījums ir patiesa mistiska pieredze, kurā, tāpat kā Lurdā un Fatimā, dievišķo atklāsmju priekšvēstnesis ir eņģelis. Vassulas vienīgais nopelns ir tas, ka viņa ir pacentusies pierakstīt šīs sarunas ar savu sargeņģeli un pēc tam dalījies tajās ar mums. Viņas pašas dzīvē šī pieredze aizsāka pilnīgi jaunu esamību. Tikai nedaudziem, kuri lasa šīs sarunas, noteikti izdosies izvairīties no spēcīgā iespaida, ko izraisa apziņa, ka sargeņģeļi patiešām ir un ka Dievs ikvienam no mums ir dāvājis šādu eņģeli. Kopā ar Vassulu mēs sākam saprast, ka sargeņģeļi nav kāda bērniem domāta pasaka vai fantāzija,

bet gan ļoti nopietna realitāte. Sargeņģelis nav arī vienīgi neredzams, vieglprātīgs ceļabiedrs, kā to Vassula bija uztvērusi sākumā. Drīzāk uz sargeņģeli varētu attiecināt visu, ko par viņu esam apguvuši bērnībā, tikai daudz pārākā pakāpē.

Parādoties izpratnei par eņģeļu klātbūtni, Vassula vienlaicīgi sāk piedzīvot arī dziļu atmodu. Bet vissvarīgākais, ko viņa sāka saprast, bija, lūk, kas – mums vienmēr ir klātesošs ne tikai Dieva eņģelis, bet arī pats Dievs. Vassulu izbrīnīja, kāpēc Kungs izvēlējis šādu vienreizēju, vēl nebijušu veidu, lai atklātu Savus vēstījumus – Viņa dzīvā klātbūtne atklājās rokrakstā. 1986. gada 18. novembrī Kungs uz šo jautājumu atbildēja šādi:

„... aicinot tevi šādā veidā, Es līdzīgā veidā vēlos aicināt arī citus – visus tos, kuri Mani ir atstājuši un nedzird Manu balsi; tieši tādēļ šis aicinājums ir jāpieraksta; šajos aicinājumos Es, Jahve, atgādināšu saviem mīļajiem daudzus notikumus, kuri tiem palīdzēs tuvoties Man; pieņem to veidu, kādā Es tevi vadu; Es palīdzēšu pieaugt mazticīgo ticībai; Es aicinu tos, kuri ir nolikuši pie malas Manu Vārdu, Es vēlos tiem pielīdzēt atgriezties un lasīt Manu Vārdu; vēlos tiem pateikt, ka Mans Vārds ir Dzīvs, Svēts un Godājams; šim aicinājumam ir jāpamodina aizmigušie; šis ir aicinājums uz mīlestību un mieru; šis aicinājums atgādina, kur šie cilvēki ir aizsākušies un to, ka Es, Dievs, esmu viņu Radītājs; Es vēlos atgādināt cilvēkiem, ka viņi nav bāreņi un ka Es mīlu ikvienu no viņiem...” (Eņģeļa grāmata 3, 20:21)

Vassulai tika atklāts, ka šis vēstījumu kopums ir „mīlestības vēstule” ikvienam no mums. Tieši tāpēc vēstījumu rakstiskā forma ir ļoti noderīga. Lai kāda būtu forma – šie vēstījumi aizskars daudzas sirdis un dvēseles, arī tās, kuras līdz šim ir uzskatījušas, ka atrodas ārpus pārdabiskās pasaules saskarsmes lauka. Kungs ir teicis Vassulai, ka, lasot šos vēstījumus, cilvēkiem tajos ir jāaizvieto Vassulas vārds ar savējo, jo Viņš patiesībā runā uz ikvienu no mums. Patiesībā uztvert Kunga vārdus tieši un personiski ir pats svarīgākais un izšķirošais, jo, lasot tos no novērotāja pozīcijām un cenšoties izprast Vassulas pieredzi, mēs varam paiet garām šo vēstījumu patiesajai jēgai. Tiem, kuri taustās pa tumsu un dzīvo neizpratnē, šie vēstījumi, līdzīgi kā tas notika ar pašu Vassulu, var kļūt par jaunas, ļoti gaišas dienas rītausmu.

Lai arī kādā savas garīgās dzīves etapā atrastos lasītājs, šie vēstījumi var kļūt par konkrētu izpausmi Kunga lielajai mīlestībai uz mums. Daudzi var sākt ilgoties pēc maigās mīlestības, gudrības un patiesības, ar ko mēs sastopamies eņģeļa dialogos. Tad, ja vien viņi to vēlas, lasītāji var tikt ievadīti patiesā miera, mīlestības un prieka vienotībā, bet vēl jo vairāk – dziļākā izpratnē par to, ko nozīmē Patiesa Dzīve Dievā. Ikviens no jums, kurš atvērsies šai pieredzei, saņems žēlastību atklāt, ka arī viņam līdzās ir tikpat prieka pilns sargeņģelis, kāds ir Vassulas eņģelis Daniēls.

Paraksts zem attēla: Vassula ar savu eņģeli Daniēlu

Ievads

Tēvs Maiks O`Karols, C.S.Sp.

Vassulas garīgais vadītājs

Vassulas ievadīšana noslēpumā

Tie, kuri ir dzirdējuši vai arī lasījuši Vassulas Rīdenas liecību par viņas vienreizējo pieredzi, noteikti būs ievērojuši, ka vēstījumiem, kas apkopoti grāmatā „Patiesa dzīve Dievā”, ir sava priekšvēsture, – Dievs pirms tam ilgstoši bija viņu gatavojis un audzinājis šo vēstījumu saņemšanai. Līdz pat šim laikam mēs esam lasījuši tikai ļoti īsus kopsavilkumus par to, kas notika laikā no 1985. gada novembra līdz pirmajam, 1986. gada 20. septembrī saņemtajam vēstījumam („Miers tev...”). Tagad, pateicoties Dieva žēlastībai, šajā grāmatā mēs varam iepazīt maigās, bet vienlaicīgi spēcīgās agrīnā perioda sarunas. Tā mūs ievada mistiskās pieredzes aizsākumā un aizvada tālāk – tās turpinājumā. Cik man zināms, mistiskās pieredzes vēsturē līdzīgu gadījumu nav.

Pašreiz, rakstot savu trešo grāmatu par Vassulas vēstījumiem un sūtību, es ļoti priecājos par šo dialogu publicēšanu. Tie mums sniedz izpratni par dievišķo pedagogiju, kuras ietekmē Vassula ir spējusi papildīt savu aicinājumu. Ar īpašu prieku šajos rakstos es ievēroju to, kā pamazām, viena pēc otras viņas garīgajā dzīvē un pieredzē ienāk ikviena no Dievišķajām Personām – Tēvs, Dēls un Svētais Gars. Savai grāmatai esmu devis nosaukumu „Vassula – Vissvētākās Trīsvienības apustulis”.

Vassulas Rīdenas ievadīšana garīgajā dzīvē un tās papildījums norit ar viņas sargeņģeļa starpniecību. Tie, kuri visos piecos kontinentos ir dzirdējuši Vassulu, zina, ka pārdabiskā pieredze aizsākusies ar vēstījumu no viņas sargeņģeļa, kurš sevi nodēvējis par „Danielu”. Kas gan notika pēc tam? Kā šis neparastais aizsākums izvērās tālāk, kā tas audzināja un veidoja Vassulu? Šie ar lielu uzticību pierakstītie dialogi sniedz vairāk nekā izsmieļošu informāciju. Tie var pārliecināt ne vienu vien, kuru ietekmējusi mūsdienu teoloģijas skepse attiecībā uz pārdabisko; kuri apšaubā eņģeļu esamību kā tādu un, iespējams, izsmej tos no mums, kuri ir turpinājuši ticēt sava sargeņģeļa eksistencei.

Mūsdienās eņģeļi ir sastopami visur – grāmatveikalu plauktos, dāvanu veikalos, audioierakstu noformējumos, esmu dzirdējis, ka tos piemin pat filmās par beisbolu... Tas rada jautājumu – vai viņi patiešām ir?

Vai mums vajadzētu viņiem ticēt? Man šķiet, es vēlētos atbildēt ar kāda izcila franču teologa vārdiem: „Kas gan es esmu, lai apšaubītu tos, kuri ir sarakstījuši Bībeles grāmatas Vecajā un Jaunajā Derībā, kas es esmu, lai apšaubītu Baznīcas tēvu teikto un pirmos dižos mūsu ticības bagātību aizstāvjus, vai arī izcilos Rietumu un Austrumu teologus līdz pat mūsdienām?” Svētais Akvīnas Toms savā „Summa Teologica”, aplūkojot to dabu, radīšanu, sūtību un kalpojumu, eņģeļiem ir veltījis 15 jautājumus un atbildes. 113. jautājumā viņš atsevišķi apraksta sargeņģeļus, – jau no dzimšanas brīža ikvienam cilvēkam bez izņēmuma ir savs sargeņģelis.

Protams, es ticu eņģeļiem, jo viņi bagātina kristīgo pasaules uztveri. Tie saista no gara un matērijas veidoto cilvēci ar Dievu – Bezgalīgo, tīro Garu, Vienu trijās Personās. Eņģeļi ir radītas un galīgas, tomēr tīri garīgas būtnes. Tas veido brīnišķīgu kosmisko veselumu; visa radība, saistīta īpašām saitēm, aug pretim Dievam, savam Radītājam, visu lietu Avotam. Padomāsim par visiem tiem līmeņiem un starpposmiem, kas šajā pasaulē atdala vienkāršu šūnu no cilvēciskās būtnes! Vai tiešām starp cilvēcisko dvēseli un Visvareno Dievu garīgajā esamībā nav nekāda starpposma?

Dievbijīgiem katoļiem, tostarp arī svētajiem, vienmēr ir bijusi gan īpaša ticība, gan ciešas attiecības ar savu sargeņģeli, savu pavadoni, kura uzdevums ir pavadīt, aizsargāt un arī ievest katru cilvēku Debesu godībā. Sargeņģelis mums nodod tālāk Svētā Gara dāvanas, pieņem mūsu lūgšanas, lai tās aiznestu Trīsvienīgā Dieva troņa priekšā. Eņģeļi, būdami garīga realitāte, ir vēl viens dievišķās mīlestības, nesavtības un rūpju pierādījums, viņi ir

tie, ar kuriem mums ikdienā vajadzētu dzīvot dziļā vienotībā. Mums nevajadzētu panicināt eņģelus un viņu esamību.

Dialogi starp Vassulu un viņas eņģeli ir ļoti kristīgi – tajos mistiskais un transcendentālais savijas ar ikdienišķo un vienkāršo. Piemēram, kad Vassula jautā sargeņģelim: „Kur tu parasti esi?“, viņa saņem atbildi: „Es esmu tur, kur esi tu.” Vai arī, uz jautājumu: „Kur tu būsi, kad es nomiršu?“, sargeņģelis atbild: „Tu satiksi mani, es būšu tev līdzās.” Vienlaicīgi mēs dzirdam arī par ‘čūsku’, tomēr tā tiek pieminēta, lai mūs iedrošinātu: „Es tevi aizstāvēšu, es tevi sargāšu un dāvāšu savu aizsardzību; tev nekad nav jābaidās.” Starp citu, es vēlētos atgādināt lasītājiem, ka vārds „nebīsties” Bībelē ir pieminēts aptuveni 250 reizes. Tie, kuri ir lasījuši grāmatu „Patiesa dzīve Dievā”, zina, ka Jēzus vēstījumos Vassulai nemiūgi tiek pieminēta Bībele. Eņģelis jau no paša sākuma vēlas sagatavot Vassulu: „Katru dienu lasi Bībeli, un tava dvēsele attīstīsies.”

Vassulas dialogos ar viņas sargeņģeli mūs dažkārt var pārsteigt šo sarunu tiešums. Šajā agrīnajā periodā viņa ar savu pārdabisko viesi sarunājas daudz vairāk nekā vēlāk ar Jēzu, Tēvu vai Svēto Garu, kuri apgaismo gan viņu, gan caur viņu – arī visus, kuri pievienojas vēstījumiem un to Devējam. Kad eņģelis tikšanās reizēs arvien vairāk sāk dot vietu Jēzum un Tēvam, mēs pat kļūstam par zināmas garīgās drāmas lieciniekiem.

Mēs gūstam arī priekšstatu par garīgās vadības problēmu, ar kuru Vassulai nākas saskarties un cīnīties. Iesākumā viņai nebija zināms nekas par mistisko teoloģiju, un viņa pat neapzinājās pārdabiskās pasaules spēju ienākt cilvēku dzīvēs. Viņa vēl baidījās no sarunām ar cilvēkiem, kuriem šajā jomā varētu būt zināma pieredze un zināšanas, viņa nespēja uzticēties tiem nedaudzajiem cilvēkiem, pie kuriem viņa būtu varējusi meklēt padomu un palīdzību.

Vassula nekādā gadījumā nespētu pārvarētu šo agrīno periodu viena pati, paļaujoties tikai uz sevi. Viņa noteikti būtu padevusies ienaidniekam, kura klātbūtne dažkārt ir burtiski sataustāma. Arī izdomāt šo garīgo leģendu, – un šajā gadījumā es uzņemos pilnīgu uzņemos atbildību par saviem vārdiem, – Vassula nekad nespētu. Kaut kam tādām patiešām bija ar viņu jānotiek, jo sacerēt viņa to nevarētu. To ļoti skaidri parāda šie dialogi ar visiem tajos esošajiem jautājumiem un viņas pretošanos.

Dialogs ar Tēvu, kas aizsāk vēstījumus, ir ļoti aizraujošs. Īpaši uzrunā tas, kā Tēvs savā vienreizībā dāvā pirmo atklāsmi, es pat teiktu – Savu pašportretu. Šāda veida atklāsmei mūsdienās ir ļoti liela vērtība.

Īpaši šajās lappusēs tiek izcelta dievišķā izredzētība, tomēr tai vienlaicīgi cauri vijas izpratne par Dieva neizsmeļamo labumu un žēlsirdību. Cilvēks sastopas ar Vienīgo, ar Radītāju un visu lietu Valdnieku. Dažkārt izteiksmes veids ļoti atgādina Vecās Derības valodu:

„Es esmu Jahve, jūsu Radītājs un jūs esat Mani bērni; kur, kur, kā jums pašiem šķiet, jūs varat aiziet? Vai tiešām jums šķiet, ka jūs paši sevi esat radījuši? Vai tiešām jūs esat noticejuši, ka Es būtu jūs atstājis? Vai arī – ka Es nekad neesmu bijis? Mans Vārds ir dzīvs, un šis Vārds ir Patiesība; tas ir vajadzīgs, lai jūs tiktu apgaismoti un saprastu, kas esmu Es un kas esat jūs; Manam Vārdam ir jāpalīdz jums atrast Mani... Es, Dievs, esmu jūsu Radītājs; esmu jūs radījis, jo mīlu dzīvību...; Es esmu radījis debesis; Es esmu radījis visu; kā gan citādāk, pēc tavām domām, tas viss varētu būt radies?... noliec pie malas akadēmiskās zināšanas... atrodi atbildi uz dzīvībai svarīgu jautājumu: kāda ir tavas eksistences jēga? ... daži no jums pat nepapūlas uzdot nekādus jautājumus, tie pieņem dzīvi, kāda tā ir, pat neticot, ka viņu dvēsele turpina dzīvot arī pēc nāves; aklie!

Aklie! Un kurlie! jūs atsakāties redzēt un dzirdēt; vai baidāties no patiesības? Es esmu Patiesība; mīļotie bērni, Mana sirds sāp, redzot jūs aizmigušus; kā gan Es varētu noskatīties uz to visu no malas, nenākot jūs brīdināt? kā gan redzot, ka ļaunums kā izsalcis vilks staigā jūsu vidū, meklēdams savu upuri, Es varētu jūs pamest? Es vēlētos jūs pamodināt tā, lai jūs sastaptos ar Mani.” (Eņģeļa grāmata 2: 16-18)

Turpmākajos vēstījumos ir jaušamas būtiskas izmaiņas, kas saistītas ar Vassulas pieaugšanu ticībā, mīlestībā un Dieva pazīšanā. Vassulā samazinās vajadzība arvien no jauna pārliecināties par teiktā patiesumu, viņā ir jaušama izaugsme, savas neparastās lomas pieņemšana. Šī attieksme savukārt ļauj dievišķajam viesim atklāt savai audzēknei daudz pilnīgākus, saturā bagātākus vēstījumus.

Tiem, kuri jau agrāk ir lasījuši „Patiesas dzīves Dievā” grāmatas un tajās ir raduši palīdzību, šī grāmata varētu nest jaunu gaismu, stiprinājumu un iedrošinājumu. Tiem, kurus līdz šim milzīgā debesu dāvana ir atstājusi vienaldzīgus, jaunajā grāmatā saņems iespēju atbildēt Kunga aicinājumam, ar kuru Viņš vērsās pie mums 1986. gada 17. novembrī:

„Paceliet savas acis uz augšu un uzlūkojiet To, kurš šajā brīdī jūs pieņem par Saviem bērniem; saprotiet, ka Tas esmu Es, kurš jūs apveltī ar šo dāvanu; patiesi – Es esmu jūsu svētītājs un dāvātājs jums Savu Mieru; mīļotie, jūs piederat Man; izprotiet Manu rīcības veidu; izprotiet Manu rīcību, lasot Manu Vārdu; Es esmu jūsu Skolotājs, tāpēc, atradami pašā ceļa sākumā, nezaudējiet cerību...nebīstieties...nāciet pie Manis jebkurā laikā, jo Es esmu jūsu Pestītājs...” (Eņģeļa grāmata 3, 17-18)

Paraksts zem attēla: Vassula ar savu eņģeli Daniēlu

Vassulas Rīdenas

Priekšvārds

Mana eņģeļa tuvošanās

Pašā sākumā mans sargeņģelis uz papīra atstāja uzzīmētu sirdi; tās vidū – tā, it kā tā izaugtu no sirds, – bija iezīmēta roze. Tad, ļoti maigi, bet vēl arvien par lielu izbrīnu man pašai, viņš iepazīstināja ar sevi, stādoties priekšā kā mans sargeņģelis Daniēls. Tas mani samulsināja, tomēr vienlaicīgi arī ļoti iepriecināja. Biju tik laimīga, ka burtiski lidinājos pa māju, – pēdas gandrīz neskāra zemi, un es skaļā balsī atkārtāju: „Esmu laimīgākais cilvēks pasaulē! Iespējams, ka esmu vienīgā visā pasaulē, kas šādā veidā var sarunāties ar savu sargeņģeli!”

Nākamajās dienās, tāpat kā iepriekš, Daniēls atkal atgriezās pie mani. Es sarunājos ar viņu stundām ilgi, piedzīvodama ļoti lielu prieku. Tad, nākamajā dienā, viņš ieradās atkal, bet šoreiz, man par lielu pārsteigumu, Daniēls bija paņēmis sev līdz neskaitāmus eņģeļus no dažādiem eņģeļu koriem. Bez piepūles sajūtot šo eņģeļu atnākšanu, es sapratu, ka Debesu vārti pēkšņi ir plaši atvērti. Man viņi šķita ļoti laimīgi un pacilāti, tas līdzinājās sajūtai pirms kāda brīnišķīga notikuma. Noraugoties eņģeļu priekā, es sapratu, ka Debesīs norisinās svētki un viņi visi tajos piedalās. Pēc brīža eņģeļi vienbalsīgi sāka izdziedāt šos vārdus: “Laimīgā stunda ir jau gandrīz pienākusi!” Es zināju, ka šis notikums, lai ko tas nozīmētu, vistiešākajā veidā attiecās arī uz mani, tomēr, lai kā es centos, nespēju uzminēt, kas tas varētu būt. Visu dienu, tikai ar dažu minūšu

pārtraukumiem, koris dziedāja vienu un to pašu dziesmu. Katru reizi, atveroties Debesīm, atskanēja šī pati dziesma.

Pirmie vārdi, ko mans sargeņģelis attiecināja uz Dievu, bija šādi: „Dievs ir tev tuvu un tevi mīl.”

Mana tā brīža attieksme noteikti ļoti ievainoja Kungu, jo eņģeļa teiktais uz mani neatstāja ne mazāko iespaidu. Kad viņš to pateica, es vienkārši nodomāju, ka eņģeļi, dzīvodami Dieva tuvumā, noteikti vienmēr tā runā. Es uz šiem vārdiem neatsaucos, un eņģelis vairs arī neko nepiebilda.

Pēc dažām dienām eņģeļa attieksme pret mani pēkšņi izmainījās, un es pamanīju, ka viņš ir kļuvis ļoti nopietns. Ļoti svinīgā balsī viņš man lūdza, lai es lasītu Vārdu. Es izlikos nezinām, ko nozīmē „Vārds,” un lūdzu man to paskaidrot. Pēc šī jautājuma eņģelis kļuva vēl nopietnāks, un sacīja, ka es ļoti labi zinot, ko viņš ar to ir domājis, vienlaicīgi gan piebilzdams, ka Vārds nozīmē Svētos Rakstus – Bībeli. Uz šo paziņojumu man jau bija gatava atbilde, un es atteicu, ka man mājās Bībeles nav. Daniels atteica, ka to viņš zinot un ieteica pameklēt grāmatu. Turpinot ar viņu strīdēties, es sacīju, ka tas nav iespējams, jo musulmaņu zemēs (es tolaik dzīvoju Bangladešā) grāmatu veikalos Bībeles nepārdod. Sargeņģelis mani mudināja nekavējoties doties uz amerikāņu skolu, kurā mācījās mans dēls un paņemt Bībeli skolas bibliotēkā. Es apsvēru, vai man to tiešām vajadzētu darīt, vai arī vienkārši atteikties un palikt mājās. Otra lieta, kas mani mulsināja, bija vīra un draugu iespējamā reakcija uz manu rīcību. Es vienkārši nespēju iedomāties sevi, stāvot viņu priekšā ar Bībeli rokās! Es jau apdomāju, kurā vietā, atnesot mājās, es to paslēpšu. Vēlreiz palūkojusies eņģeļa nopietnajā sejā, es tomēr nolēmu paklausīt. Aizgājusi uz skolu, bibliotēkas plauktos es pamanīju vairākas Bībeles, izvēlējos vienu no tām un atnesu mājās. Tā kā eņģelis man to bija ieteicis, es atvēru grāmatu un sāku lasīt, – tā bija psalmu grāmata. Es lasīju, bet apzinājos, ka nesaprotu ne vārdu no tajos rakstītā. Dievs man atklāja manu aklumu.

Šķīstīšana

Nākamajā reizē eņģelis atkal izskatījās ļoti nopietns un norādīja man uz dažām lietām no manas dzīves, kuras ir bijušas ļoti netīkamas Dievam. Viņš man aizrādīja, ka, nenovērtējot Dieva dotās dāvanas, es tās esmu iesviedusi Viņam atpakaļ sejā.

Šādā veidā sargeņģelis sāka atgādināt un rādīt man grēkus, kuros es nekad nebiju atzinusies. Viņš man tos rādīja kā uz ekrāna, atgādinādams notikumu un atklādams, cik ļoti tas ir aizvainojis Dievu. Visstingrāko aizrādījumu es saņēmu tieši par Dieva dāvanu nenovērtēšanu un nepieņemšanu. Sargeņģelis man atklāja, ka Dieva dāvanu noliegšana un panicināšana ir viena no tā lietām, kas visvairāk aizvaino Kungu. Viņš atļāva man palūkoties uz maniem grēkiem nevis ar manu, cilvēcisko skatienu, bet gan ar Dieva acīm. Tie izskatījās tik briesmīgi, ka es varēju tikai nicināt sevi un rūgti raudāt. Vēlāk es sapratu, ka šis stāvoklis, kurā es tiku nolikta, bija Dieva žēlastība, bez kuras es nespētu godīgi nožēlot savus grēkus. Grēki atklājās ar lielu skaidrību un dvēsele tika it kā izvērsta uz āru... Pēkšņi es sapratu, kā, stāvot Dieva Gaismas priekšā pēc grēkā krišanas, jutās Ādams un Ieva. Mana dvēsele bija atvērta un it kā izstādīta vispārējai apskatei, – jutos kaila un neglīta, neieredzēdama pati sevi. Elsojot es savam eņģelim tikai spēju izdvest, ka neesmu pelnījusi cienīgu nāvi, drīzāk – redzot savu pilnīgo samaitātību, man šķita, ka pēc nāves mani vajadzētu sagriezt mazos gabaliņos un izbarot hiēnām.

Šī šķīstīšana turpinājās aptuveni nedēļu. Tā līdzinājās ugunij, kas no iekšienes šķīstīja manu dvēseli, un šī pieredze bija ļoti sāpīga.

Radītājs māca lūgties „Tēvs mūsu” lūgšanu

Īsu laiku pēc šīs salauztības pieredzes Dievs, mūsu mūžīgais Tēvs, man atklāja pats Sevi. Es Viņu neredzēju ar savas dvēselēs acīm tā, kā biju pieradusi redzēt sargeņģeli, tomēr vienlaicīgi zināju, ka tas ir Tēvs un tā ir Viņa balss. Es atceros, ka mana pirmā doma bija šāda: „O, tas ir Dievs, un tagad Viņš var mums palīdzēt!” Tieši tādēļ Viņa pirmais jautājums bija: „Vai tu tiešām ticī, ka Es varu tev palīdzēt?” Un es Viņam atbildēju: „Jā!” Es atceros, ka pēc tam piegāju pie loga, sakot Dievam: „Skaties! Paskaties, par ko ir pārvērtusies pasaule!” Es gribēju parādīt Dievam, par ko ir pārvērtusies pasaule. Viņš neko neteica, tikai palūdza, lai es Viņu lūgtu ar lūgšanas „Tēvs mūsu” vārdiem. Es sāku lūgt, bet Viņš stāvēja man līdzās un klausījās. Kad biju pabeigusi, Kungs sacīja, ka nav apmierināts ar manu lūgšanu, jo es izrunājot vārdus pārāk ātri. Es atkārtāju lūgšanu vēlreiz, šoreiz lēnāk... Viņš teica, ka vēl arvien nav apmierināts, jo es lūgšanas laikā visu laiku kustoties un palūdza izteikt lūgšanu vēlreiz. Es tā arī darīju, bet Kungs vēl arvien nebija apmierināts. Tā tas turpinājās vēl vairākas reizes, bet Viņš katru reizi izteica savu neapmierinātību. Es sāku brīnīties un man šķita, ka Kungs vēlas, lai es vienā dienā palūgtos visas tās „Tēvs mūsu” lūgšanas, ko nebiju lūgusies gadiem ilgi! Process bija aizsācies rīta pusē un nu jau bija nakts! Tad pēkšņi Tēvs bija apmierināts un ikviena manis izteiktā teikuma beigās Viņš ar patiku teica „Labi!” Centīšos jums paskaidrot, kas notika. Ja kādu dienu jūs apciemotu radnieks no ārzemēm, kuru jūs nekad nebūtu redzējuši, tad iesākumā viņš jums noteikti šķīstu tāls un nepazīstams, arī attiecības būtu tikai formālas. Tomēr pēc kāda laika jūs noteikti sajustu šo tuvību un dienas beigās – arī iepriekš neesošo patiku.

Man pirmo reizi sastopoties ar Dievu, notika kaut kas līdzīgs. Sākumā, lūdzot Dievu ar „Tēvs mūsu” vārdiem, es jutu attālumu starp Viņu un mani. Tomēr Tēva klātbūtne visas dienas garumā mainīja mani, tā mani iepriecināja, un vārdi pamazām sāka iegūt jēgu. Viņā bija jaušama ļoti liela tēvišķība, maigums un siltums. Tēva balss intonācija man lika justies tik labi, ka dažkārt, atbildot, tā vietā, lai teiktu „Jā, Kungs”, es dzirdēju sevi sakām „Jā, Tēti.” Vēlāk es Viņam atvainojos par šo uzrunu, bet Viņš atteica, ka šis vārds līdzinās dārglietai, šķita, ka tas Viņu ļoti iepriecina. Šādā veidā es sapratu, ka Dievā ir zināma veida jūtas un Viņš ilgojās, lai es šo lūgšanu lūgtos AR SIRDĪ.

Sātana uzbrukumi

Pirms uzsākt šo nodaļu, es vēlētos citēt tēvu Mariju-Eugēniju. Savā grāmatā „Es esmu Baznīcas meita”, viņš par sātana uzbrukumiem raksta šādus vārdus:

„Cilvēciskās dabas saskarsme ar dievišķo, Dieva svētuma sastapšanās ar cilvēka dvēseles nešķīstību sātanam šķiet tik bīstama un apdraudoša, ka viņš ar savā rīcībā esošajiem spēkiem vienkārši nespēj tajā neiejaukties. Viņš zina, ka pēc neilga laika šāda dvēsele, saņēmusi šķīstīšanu tumšās nakts pieredzē, vairs nebaidīsies no viņa uzbrukumiem, un tas sātanam šķiet briesmīgi. Tādēļ sātans izmanto viņam vēl piederošās priekšrocības, kas iedarbojas uz dvēseli, jo tā vēl ir nepilnīga un pārāk pieķērusies sajūtamajam. Svētais Jānis no Krusta atzīmē, ka: „Sātans ļoti viltīgi nostājas tajā ceļā, kas ved no sajūtām uz garu.””

„Tumsība šajā apvidū, kā arī intensīvās ciešanas, ko dvēseles nekārtībā izraisa jaunā garīgā pieredze, kļūst par īpaši labvēlīgu vidi tumsas un melu valdnieka klātbūtnei un darbībai.”

„Ārējais miers un dziļais klusums sajūtās diezgan viegli palīdz sātanam nojaust par dievišķo klātbūtni šajā dvēselē. Mistiskais doktors raksta:

„Caur šīm žēlastībām, kuras ienāk dvēselē caur labo eņģeli, Dievs parasti ļauj ienaidniekam nojaust Savu klātbūtni. No vienas puses – lai ienaidnieks, saskaņā ar taisnības mēru, spēj darīt to, kas ir viņa spēkos, bet no otras – lai viņš patiesi atzītu, ka viņam nav nekādas varas pār dvēseli, kā viņš jau bija sacījis attiecībā uz Ījabu.””

„Tāda ir patiesība par gara tumšo nakti un iemesliem, kas to izraisa. Šī nakts ir mīlošās Gudrības ierosināta sastapšanās, lai gan drīzāk to varētu nosaukt par cīņu. Dievs visā pilnībā sāk valdīt dvēselē tikai tad, kad ir izņēmis no tās visu, kas neatbilst dievišķajam, un uzvarējis visus ļaunuma spēkus, kuri ir valdījuši pār šo dvēseli.”

Es citēju šo tekstu, kas lasītājam palīdzētu labāk saprast Dieva pieļauto sātana iekļaušanos dvēseles dzīvē.

Nākamajā dienā pēc tik patīkamā, mūsu Debesu Tēva sabiedrībā pavadītā laika pār mani pēkšņi izgāzās viss elles trakums! Sātans man uzbruka vismežonīgākajā veidā. Vispirms izdzirdēju troksni, kas vairāk līdzinājās nevis balsij, bet mežonīga zvēra rēcienam. Šķita, ka dzirdu rēcienu: „Tinies!!!!” Es nojautu, ka tas bija brīdinājums man, lai es pat vairs nemēģinātu meklēt jebkādas attiecības ar savu sargeņģeli vai Dievu. Es neziņā lūkojos apkārt, cenšoties atrast savu sargeņģeli, tomēr šķita, ka sātans, apsaukādams mani visdažādākajiem vārdiem, ir aizņēmis visu telpu. Ja Dievam nebūtu kāds īpašs nodoms attiecībā uz mani, no tajā brīdī dvēselē piedzīvotajām izbailem un šausmām es noteikti būtu nomirusi. Es vēl nekad nebiju izjutusi šāda veida neprātīgu trakumu. Centos pavēlēt viņam atkāpties, bet tā vien šķita, ka tas tikai vairo šo neprātu, tas līdzinājās prātā sajukuša cilvēka trakumam. Sātans auroja kā traks, izplatīdams šīs dusmas visapkārt un aizsmakušā balsī centās mani iebiedēt vēl vairāk: „Ei, tu, kuce, lasies no šejienes, lasies, savādāk elles ugunis tevi piebeigs!” Es dzirdēju sevi atbildam „Nē!” Šis „nē” nozīmēja, ka negrastos atstāt ne Dieva klātbūtni, ne arī savu sargeņģeli. Sātans strupi noteica, ka esmu nolādēta un sāka apsaukt visnetīrākajiem vārdiem.

Bailes, ko sātans spēj iedvest dvēselei, ir grūti izskaidrojamas. Šis fenomens, pretēji veselajam saprātam, kas saka, ka neesat sajucis prātā, tomēr ir nekontrolējams. Izbailes atkārtojās līdzīgi viļņiem, – sātanam likās, ka ar viņu pašu nepietiek, tādēļ viņš lika arī citiem dēmoniem man uzbrukt. Viņiem uzbrūkot, bez jebkāda ārēja iemesla manī vairojās ļoti spēcīgas izbailes, turklāt es nebiju spējīga tikt galā ar šo sajūtu vai to jebkādā veidā atvairīt.

Šajos brīžos, kuros man dažkārt šķita, ka zaudēju prātu, nabaga sargeņģelis man spēja iečukstēt ausī tikai vienu vārdu: „Lūdzies!” Es zemdamās lūdzu savu sargeņģeli man palīdzēt tikt laukā no piedzīvotā, jo tā vien šķita, ka tas turpināsies mūžīgi.

Mana sargeņģeļa cīņa ar sātanu

Nolēmis, ka visām šīm mocībām diena ir par īsu, sātans mani sāka apmeklēt arī naktīs. Viņš man neļāva gulēt, – ik reizi, kad laidos miegā, viņš centās mani nožņaupt. Dažkārt es viņu izjutu kā ērgli, kurš cenšas ielaist savus nagus manā vēderā un izspiest no manis pēdējo dvasu. Es jutu, ka man apkārt norisinās kauja un es atrodos šīs cīņas epicentrā starp manu sargeņģeli un sātanu. Tad, kādu dienu, it kā nekas nebūtu bijis, viss norima.

Sātans vairs necentās uzbrukt, un man dažas dienas bija miers. Šī pieredze bija mani novārdzinājusi, tomēr jutu, ka vairāk nekā jebkad agrāk biju pieķērusies savam sargeņģelim.

Manā izpratnē sargeņģelis tagad man bija kļuvis viss, viņš piepildīja manu dzīvi. Mīlot savu dzīvi, es pieķēros viņam ikvienā šīs dzīves sīkumā. Tagad es sāku izprast, cik ļoti mūsu sargeņģeļi rūpējas par mums, mūs mīl un aizsargā, aizstāv un aizlūdz par mums, cieš kopā ar mums un dalās ar mums it visā – gan priekos, gan bēdās.

Šausmās nojautis, ka Dievs man ir sagatavojis ko īpašu, sātans atkal parādījās uz skatuves. Būdams viltīgs, viņš nemitīgi mainīja stratēģiju. Izmantodams savu klasisko pievilšanas paņēmieni, viņš man parādījās eņģeļa izskatā. Parādījies viņš ļoti detalizēti sāka man stāstīt par Dievu. Nojautis, ka Dievs mani ir izvēlējis misijai, sātans centās man iedvest nepatiesu bijību Dieva priekšā. Viņa galvenais mērķis bija atklāt man Dievu tādā veidā, lai Viņam tuvojoties, es no Tā aizbēgtu.

Es pieņemu, ka sākumā viņam izdevās mani pievilt, un es noticēju viņa stāstiem par Dievu. Cenšoties radīt manā prātā nepatiesu Dieva tēlu, sātans izmantoja manu zināšanu trūkumu. Viņš attēloja Dievu kā bargu tiesnesi, kuram īpaši nerūp Viņa radības. Turklāt, pamanot vismazāko mūsu kļūdu, tāds Dievs mūs sodītu visbriesmīgākajā veidā. Tā tas turpinājās vairākas dienas.

Es biju novesta tik tālu, ka vairs nespēju atpazīt, kas ir kas; nespēju noteikt, kurš ir mans sargeņģelis, bet kurš ir tas, kas cenšas tam ķēmoties līdzī. Man nebija neviena, ar ko parunāt, neviena, pie kā vērsies pēc padoma, biju visai vientuļa. Nespēju par notiekošo runāt ar savu vīru, jo nevēlējos viņu apbēdināt. Sātans, domādams, ka ir guvis virsroku, savilka cilpu ciešāk. Viņš radīja manī apjukumu, norādīdams uz ļaunumu un samaitātību. Cenšoties situāciju padarīt vēl sliktāku, viņš ik dienas veda sev līdzī arvien jaunus dēmonus, tie mani it kā pārņēma, un sargeņģelim šajā situācijā mani aizsargāt bija arvien grūtāk. Kādu reizi Dievs, cauri šim troksnim ļāva man sadzirdēt dēmona balsi, kurš šajā brīdī pavēlēja saviem eņģeļiem man uzbrukt un mani paralizēt. Šie kritušie eņģeļi sastājās man apkārt, sāka mani apsmiet, spiesties man virsū un apsūkāt. Ļauni smiedamies, viņi mani nodēvēja par „Pia” (lat. „dievbijīgā”), no viņu mutēm tas skanēja kā izsmieklis. Dievs ļāva tam notikt, jo šis bija vēl viens veids, kā šķīstīt manu dvēseli.

Šķīstīšana turpinās

Pagāja dažas dienas, un kādā no sarunām eņģelis man pēkšņi palūdza aiziet uz garīgo semināru, sameklēt kādu priesteri un parādīt viņam šos vēstījumus. Izdarīju tieši tā, kā viņš man sacīja, bet mani gaidīja vilšanās. Sagaidīju ļoti daudz, bet saņēmu kaut ko līdzīgu plikim. Priesterim šķita, ka piedzīvoju dziļu psiholoģisku krīzi un atrodos uz šizofrēnijas robežas. Iespējams, vēlēdamies to pārbaudīt, viņš vēlējās aplūkot manas rokas un saņēmis tās savējās, ilgstoši vēroja. Es sapratu, ko viņš domā, jo zināju, ka psihisko saslimšanu gadījumos dažkārt plaukstās var saskatīt zināmas anomālijas. Priesterim šķita, ka Dievs viņam uztic mani kā ļoti smagu krustu, kas viņam tagad būs jānes. Aiz žēluma viņš mani aicināja nākt jebkurā laikā, kad vien vēlos. Es tā arī darīju, gāju pie viņa katru otro vai trešo dienu, lai gan man tas nepatika, jo sākumā viņš pret mani izturējās kā pret psihiski slimu. Tā tas turpinājās aptuveni trīs vai četrus mēnešus. Es gāju pie viņa vienīgi, lai pierādītu, ka neesmu slima. Visbeidzot arī priesteris saprata, ka esmu vesela un kādu dienu viņš pat atzina, ka Dievs varbūt man ir dāvājis īpašu harizmu.

Vienlaicīgi sargeņģelis turpināja mani vest tuvāk Dievam, un viena no pirmajām lietām, ko viņš man iemācīja, attiecās uz atpazīšanu. Šīs mācības par atpazīšanu vēl vairāk satracināja sātānu, jo tagad, viņam parādoties gaismas eņģeļa izskatā, es saredzētu atšķirību.

Sargeņģelis man sacīja, ka viņa misija tuvojas noslēgumam, jo Jēzus pats vēloties sarunāties ar mani. Dzirdētais mani apbēdināja, jo es nevēlējos, lai eņģelis mani atstātu. Viņš centās mani mierināt, skaidrojot, ka ir tikai Kunga kalps un tagad man ir jāuzlūko pats Dievs. Daniels paskaidroja, ka viņa misija ir bijusi tikai aizvest mani pie Dieva un sargāt mani šajā ceļā, tomēr, lai ko viņš neteiktu, tas mani turpināja sāpināt. Doma, ka nākamajā dienā es vairs nevarēšu sarunāties ar savu sargeņģeli, man šķita nepanesama.

Kā Daniels bija teicis, – kādu dienu viņa vietā pie manis atnāca Jēzus. Atklājoties man pirmo reizi, Viņš vaicāja: „Kurš no namiem ir svarīgāks – tavējais vai Manējais?” Es atbildēju: „Tavējais.” Jutu, ka mana atbilde iepriecina Kungu, un, mani svētījis, Viņš aizgāja.

Nākamo reizi sargeņģeļa vietā atkal atnāca Kungs, sakot: „Tas esmu Es.” Redzot, ka es šaubos, Viņš sacīja vēlreiz, nu jau pavisam skaidri: „Tas esmu Es, Dievs.” Bet, tā vietā, lai priecātos, es jutos nelaimīga. Man ļoti pietrūka mana sargeņģeļa. Es viņu biju iemīlējusi tik ļoti, ka viena vienīga doma par to, ka viņa vietu varētu ieņemt Dievs un es vairs viņu neredzēšu, man šķita nepanesama. Vēlētos pieminēt, ko teica Kungs, redzēdams manu mīlestību uz manu sargeņģeli. Viņš sacīja, ka neviens cilvēks vēl nekad nav mīlējis savu eņģeli tik ļoti kā es un Viņš arī cer kādu dienu teikt, ka „neviens cilvēks šajā laikmetā nav mīlējis Mani tik ļoti kā tu.”

Sargeņģelis turējās ēnā, savukārt Dievs man vaicāja: „Vai tu Mani mīli?” Es atbildēju, ka jā. Viņš mani nenosodīja par to, ka es Viņu mīlu nepietiekami, bet tā vietā vienkārši piebilda: „Mīli Mani vairāk.”

Atnācis nākamo reizi, Kungs sacīja: „Atdzīvini Manu namu” un atkārtoja: „Atjauno Manu namu.” Neatceros, ka būtu Viņam atbildējusi, bet apzinājos, ka Viņš man lūdza neiespējamo.

Nākamajās dienās mani apmeklēja gan sargeņģelis, gan Jēzus, bet dažkārt arī abi kopā. Eņģelis mani aicināja samierināties ar Dievu. Šis lūgums mani pārsteidza, un es atteicu, ka nekad neesmu karojusi ar Dievu, un kā gan šajā gadījumā lai samierinos ar Viņu?

Dievs man vēlreiz lūdza Viņu mīlēt, Kungs aicināja mani būt ar Viņu tikpat tuvās attiecībās kādās es biju ar savu eņģeli, – tas nozīmēja – sarunāties ar Viņu kā ar draugu, bet pagaidām man tas neizdevās. Es neizjutu Viņu kā draugu, bet drīzāk kā svešinieku. Eņģelis man turpināja atgādināt, ka ir tikai Kunga kalps, un aicināja mīlēt un godināt Dievu. Jo vairāk viņš mani mudināja tuvoties Dievam, jo vairāk mani pārņēma panika un bailes, ka eņģelis varētu mani atstāt pavisam. Sargeņģelis mani aicināja atdot sevi pilnībā Dievam, bet es to nedarīju.

Tikmēr arī sātāns nepadevās un, redzēdams manu vājumu, bija nolēmis un cerēja mani dabūt savos tīklos. Vienu vai divas reizes Dievs man dāvāja žēlastību dzirdēt Jēzu sarunājamies ar sātānu. Sātāns Viņam lūdza pārbaudīt mani. Ļaunais gars sacīja Jēzum: „Paskatīsimies, paskatīsimies uz Tavu Vassulu... Tava mīļā Vassula nespēs palikt uzticīga, viņa pakrītīs un šoreiz jau uz visiem laikiem. Es Tev to pierādīšu viņas pārbaudījumu dienās.” Un tā sātānam atkal tika atļauts pārbaudīt mani visdažādākajos veidos. Kārdinājumi bija neticami! Katru reizi, kad sapratu, ka tas ir kārdinājums un to pārvarēju, viņš manā ceļā nolika nākamo, kas bija lielāks par iepriekšējo... Ikdienu grēki

tik ļoti saistīja manu dvēseli, ka šķita to vadām uz elli. Tad viņš atkal atsāka savus uzbrukumus. Uz mana vidējā pirksta, kurš kalpo rakstīšanai, viņš uzlēja verdošu eļļu un tanī pašā mirklī parādījās arī čūla, ko man nācās pārsiet, lai es varētu rakstīt. Sātans mēģināja man uzbrukt vēlreiz, ik reizes cenzdamies mani novērst no attiecībām ar Dievu un rakstīšanas. Tagad rakstīšana man sagādāja lielas sāpes. Tikko mans pirksts sadzija, viņš atkārtoja savu uzbrukumu atkal un atkal no jauna, tāpēc vairākas nedēļas man nācās rakstīt, izjūtot lielas ciešanas.

Kad kopā ar ģimeni bijām aizbraukuši brīvdienās uz Taizemi, nolēmām ar laivu aizbraukt ekskursijā uz vienu no salām. Atpakaļceļā, tikko bijām iekāpuši laivā, tā sašūpojās un es zaudēju līdzsvaru. Lai nenokristu, es tvēros pie pirmās lietas, kas pagadījās pie rokas, - tas izrādījās laivas sakarsētais dūmvads un es sadedzināju visu savas labās rokas plaukstu. Pirmais, par ko iedomājos, bija: „Kā tagad rakstīt?” Plauksta dega, bija apsārtusi un ļoti sāpēja. Mēs atradāmies pusstundas attālumā no viesnīcas, un, kamēr to sasniedzām, pietūkums un sāpes bija izzuduši – no apdeguma nebija ne miņas! Vēlāk Kungs man teica, ka nebūtu ļāvis sātānam aiziet tik tālu un tāpēc dziedinājis manu roku. Sātans vēlreiz mēģināja mani novērst no rakstīšanas, parādoties manam dēlam (viņam tolaik bija desmit gadi) sapnī. Viņš pieņēma veca vīra izskatu un, sēžot uz gultas malas, sacīja: „Pasaki savai mātei, lai tā labāk beidz rakstīt un, ja ne, es ar tevi izdarīšu to pašu, ko jaunībā izdarīju ar viņu. Kamēr tu gulēsi, es atnākšu pie tevi, paraušu atpakaļ tavu galvu un nožņaugšu tevi.”

Es to biju pieredzējusi, būdama aptuveni sešus gadus veca. Kādu nakti, guļot gultā, tieši pie mana kakla parādījās divas ļoti neglītas, vecas rokas, nākamajā brīdī manu galvu kāds it kā parāva atpakaļ, vēlēdamies pieķerties kaklam... Un tad viss norima... Tikai es vēl arvien drebēju, un šī pieredze iespaidās manas atmiņas dziļumos.

Sātans mani vajāja jau kopš agras bērnības, it īpaši sešu gadu vecumā, biedēdams mani sapņos melna suņa izskatā. Es redzēju sevi staigājam pa tumšu koridoru, tā galā vienmēr bija šis rūcošais suns, gatavs lēcienam, lai saplosītu mani gabalos, tā kā man nācās skriešus doties no turienes projām.

Kad man bija kādi desmit gadi, es sapnī redzēju Jēzu. Viņš stāvēja gaitēņa galā un es Viņu redzēju tikai daļēji, līdz vidum. Viņš smaidīja un aicināja: „Nāc, nāc pie Manis.” Pēkšņi es sajutu, kā mani sagrābj neizprotama straume un nes arvien tuvāk un tuvāk Viņam. Man bija bail no šīs straumes, tāpēc Jēzus, to nojauzdams, man uzsmaidīja. Straume mani aiznesa līdz pat Viņam, un es sastapos ar Viņu vaigu vaigā...

Apmēram divpadsmit gadu vecumā vēlreiz piedzīvoju ko pārdabisku – garīgās laulības ar Jēzu. Es sapņoju, ka esmu ietērpta līgavas tērpā un mans līgavainis ir Jēzus, es Viņu neredzēju, bet zināju, ka Viņš tur ir. Mēs gājām kāzu gājienā un apkārtējie cilvēki sveica mūs ar palmu zariem rokās. Uzreiz pēc laulībām es iegāju istabā, kurā mani sagaidīja mūsu svētā Māte, svētā Marija Magdalēna un vēl divas svētās sievietes. Marija izskatījās ļoti laimīga un pienāca man klāt, lai mani apkamptu. Tad nekavējoties viņa sāka kārtot manus matus un drēbes, un es nopratu, ka viņa vēlas mani darīt skaistu Savam Dēlam.

Sātans dažādos veidos turpina uzbrukt

Velns zināja, ka man ir paniskas bailes no tarakāniem. Man nepatīk par to rakstīt, bet jūtu, ka tas ir vajadzīgs, lai parādītu, kā sātans man uzbruka. Kādu dienu, ejot laukā no istabas un aizverot durvis, es pēkšņi uz sejas sajutu šķidrumu. Es nesapratu, no kurienes tas ir uzradies, kad pēkšņi atskanēja sātana smiekli un viņš nievājoši sacīja: „Es kristīju

šādā veidā, tu esi pelnījusi tieši šādu svētīto ūdeni!” Ieraudzījusi lielu, starp durvīm un rāmi saspiestu tarakānu, es sapratu, kas ir noticis. No pretīguma es būtu gatava nomirt tajā pašā mirklī! Patiesībā man ne visai patīk tik daudz rakstīt par sātana uzbrukumiem, es tikai vēlos parādīt, cik ļoti viņš ir cīnījies, lai nepieļautu šo vēstījumu esamību un atturētu mani no Kunga sagatavotās misijas.

Kādu dienu viņš atkal bija nolēmis mainīt stratēģiju. Cenzdamies mani pievilt, sātans parādījās mana mirušā tēva izskatā. Līdzība bija neapstrīdama, pat runas veids bija tāds pats. Viņš sarunājās ar mani franciski, tā, kā tēvs šad un tad bija mēdzis darīt, sacīdams: „Paklausies, mīļā... Dievs savā žēlastībā sūta mani pie tevis, lai atklātu tavu kļūdu. Kā gan tu esi spējusi noticēt, ka Viņš varētu ar tevi sarunāties šādā veidā?! Tu pati zini, ka tas nav iespējams un tava rīcība tikai sadusmo un apvaino Dievu. Tikai padomā... Kādēļ lai Dievs ar tevi runātu? Kur tu jebkad par to esi dzirdējusi? Tikai neprāts varētu tev likt noticēt šādām lietām!” Tad es pavaicāju: „Jā, bet kā ir ar eņģeļiem? Vai ar eņģeli es varētu sarunāties?” Kad viņš atbildēja: „Ak, ar to...”, es viņa balsī saklausīju tādu naidu, ka tanī pašā mirklī sapratu, ka tas atkal ir sātans.

Tuksnesis un pilnīga sevis pakļaušana Dievam

„Es tevi savaldzināšu un izvedīšu tuksnesī un tur Es runāšu uz tavu sirdi.” (Oz 2, 16)

Nākamajā etapā Dievs vēlējās mani pilnībā pakļaut Sev, vienoties ar mani tā, lai es pilnībā piederētu Viņam. Viņš vēlējās mani veidot un pārveidot. Es nebiju spējīga pakļauties Viņa gribam, tāpēc man nācās iziet vēl kādu šķīstīšanas posmu, kas man palīdzētu samierināties ar Dievu un atdot sevi Viņam pilnībā. Tas notika tā: kādu dienu, kad es saucu uz Dievu, man par lielu pārsteigumu, atbildes nebija. Es sāku izjust bailes un, pagriezies atpakaļ, centos saskatīt savu sargeņģeli, bet arī viņa tur nebija... Viņa vietā es izjutu, ka man apkārt ir vairākas dvēseles, kuras man tuvojas kā ubagi¹. Viņi centās izlūgties lūgšanas, svētības un svētīto ūdeni. Es nekavējoties devos uz baznīcu un atnesu svētīto ūdeni. Tad viņi lūdza, lai es viņus aplacinu ar šo ūdeni. Šī rīcība pievilka vēl vairāk dvēseļu, un pēc mirkļa man apkārt jau bija liels pūlis. Biju pārsteigta, ka tas viņus atbrīvoja no sāpēm un dāvāja prieku. Viens no viņiem mani lūdza lūgties par viņu un svētīt. Es nezināju, kā to izdarīt, tādēļ viņš man ieteica pavisam vienkāršu lūgšanu un svētību. Es tā arī izdarīju, un viņš pēc šīs lūgšanas ļoti priecīgs un pateicīgs arī svētīja mani. Man tas bija kaut kas pilnīgi jauns, bet es jutu, ka lūgšanas šīs dvēseles paceļ un iepriecina. Es izmantoju iespēju, lai pavaicātu, kur ir mans sargeņģelis, kuru mana sirds jau bija paspējusi iemīlēt, tomēr nesaņēmu nekādu atbildi.

Ikvienu no šīm vientulības pilnajām dienām līdzinājās veselam gadam, es meklēju mieru, bet nespēju to atrast. Man apkārt bija ģimene un draugi, bet es vēl nekad nebiju jutusies tik vientuļa un pamesta; šķita, ka eju cauri ellei. Daudzkārtīgi es meklēju savu eņģeli, bet šķita, ka Viņš ir vienkārši izzudis. Šis lidojums nogurdināja manu dvēseli, – es Viņu meklēju, bet neatradu, saucu, bet viņš neatsaucās... Trīs nedēļas es klīdu pa tuksnesi, drīzāk mirusi nekā dzīva, līdz beidzot es vairs nespēju to paciest. Šajā briesmīgajā naktī

---

¹ Pusaudzes gados ar savas dvēseles acīm bieži vien redzēju sev apkārt daudzas dvēseles. Tās redzot, es parasti pie sevis domāju: „Atkal tie mirušie!” Viņi piepildīja visu istabu, sēdēja cieši viens pie otra uz grīdas, un man šķita, ka viņiem patīk mana klātbūtne. Viņi visi izskatījās līdzīgi viens otram – vāji, bez matiem un pelēcīgi, visa viņu būtība bija pelnu pelēka. Viņi klusēja un nevēlējās mani traucēt. Es šādu, vienmēr vienu un to pašu, ainu redzēju vairāku gadu garumā. Vēlāk Jēzus man paskaidroja redzētā jēgu – šīs dvēseles gaidīja manu atgriešanos un manas lūgšanas.

es ar asarām, no visas sirds un kā vēl nekad agrāk saucu uz Dievu: „TĒVS!! ... kur Tu esi? ... Tēvs? ... Kāpēc Tu mani esi atstājis? Ak, Dievs, paņem mani! Ņem un izmanto, kā vēlies! Šķīstī mani, lai es varētu būt Tev noderīga!”

Pēc šī no sirds dziļumiem nākušā kļiedziņa debesis pēkšņi atvērās un atskanēja pārkonīga, saviļņojuma pilna Tēva balss, kas sauca man pretī: „ES, DIEVS, MĪLU TEVI!” Šie vārdi līdzinājās dziedinošai eļļai, kas izplūda uz gūtajiem dziļajiem ievainojumiem tā, ka tie tajā pašā mirklī sadzija. Šajos Dieva vārdos es sajutu Viņa bezgalīgo Mīlestību.

Pēc šiem vārdiem man šķita, ka esmu izmesta no viesuļvētras un iekritusi brīnišķīgā, miera pilnā dārzā. Eņģelis atkal bija ar mani un ar lielu maigumu sāka dziedināt manas rētas, ko biju guvusi, naktī šķērsojot bezgalīgo tuksnesi.

Tad Jahve mani aicināja atvērt Bībeli un lasīt. Jau pirmā vieta, ko izlasīju, izraisīja manī asaras un atgriezta manu sirdi pie Dieva, neparastā veidā atklādama Dieva Sirds noslēpumu. Izceļošanas grāmatā es lasīju šādus vārdus: “Ja tu ņem ķīlu un paturi sava kaimiņa mēteli, tad, pirms saule norietējusi, tev tas jāatdod atpakaļ, jo tas ir viņa vienīgais apsegs, viņa apģērbs, – tanī viņš būtu gulējis; un, kad viņš kliegs uz Mani, Es to paklausīšu, jo Es esmu žēlsirdīgs.” (22, 25- 26)

Dievs tikai Viņam vienam zināmu iemeslu dēļ nesteidzās man paskaidrot, kas notika šajās trijās nedēļās. Kungs pie tā atgriezās 1990. gada 22. decembrī, un, lūk, – Viņa paša teiktais:

„Mana Sirds, šis Mīlestības Bezdibenis, ilgojās pēc tevis. Tu Manā Sirdī liki sāpes pēc sāpēm un nodevību pēc nodevības. Tu, mazā, vārgā radībiņa, cīnījies ar Mani... Tomēr es zināju, ka tev nav dalīta sirds un kādu dienu Es to iekarošu, tā pilnībā piederēs Man. Cīnīdamās pret Mani, tu biji īsts sava laikmeta bērns, bet es nogrūdu tevi no troņa, vilku cauri putekļiem un tuksnesi, atstādam tevi tur vienu. No pašiem tavas esamības sākumiem Es biju piešķīris tev sargeņģeli, kura uzdevums būtu tevi sargāt, vadīt un mierināt. Bet Mana Gudrība lika sargeņģelim tevi atstāt savā vaļā, vienu pašu tuksnesī. Es sacīju: „Tev ir jādzīvo, apzinoties savu kailumu¹.” Tā kā neviens cilvēks nav spējīgs izdzīvot vienatnē², tad sātans būtu varējis tevi pārņemt pilnībā un nogalināt. Tādēļ Es viņam biju aizliedzis tev pieskarties. Visbeidzot savā izmisumā un šausmās tu atcerējies Debesis un sauci pēc Manas palīdzības. Tavas vaimanas un lūgumi pēkšņi pārlauza apkārt valdošo, nāves pilno klusumu, tavs šausmu pilnais kļiedziens caururba Debesis un aizsniedza Vissvētāko Trīsvienību... „Mans bērns!” – šis Tēva prieka pilnais sauciens atbalsojās Debesu plašumā, – “Tagad Es viņu ievēdīšu Savās brūcēs³, Es ļašu viņai ēst Savu Miesu un dzert Savas Asinis. Es ņemšu viņu par Savu laulāto draudzeni, un viņa būs Mana uz mūžiem. Es viņai atklāšu to mīlestību, ar kādu Es viņu mīlu, viņas lūpas slāps pēc Manis, bet viņas sirds būs Mana atpūtas vieta. Ik dienas viņa paklausies Manai Taisnībai, bet Es viņai uzcelšu Savas Mīlestības un Savu Ciešanu altāri. Es un vienīgi Es būšu viņas vienīgā mīlestība un kaislība, un Es viņu sūtīšu sludināt Manu Vēsti līdz pat pasaules malām, lai iemantotu Man reliģiju zaudējušos cilvēkus, tos, kurus viņa pat nepazīst. Bez kurnēšanas viņa nesīs Manu miera un mīlestības Krustu pretim Kalvārijai.” „Un Es, Svētais Gars, nonākšu pār viņu un atklāšu Mūsu Patiesību un dziļumus.”⁴ Ar

¹ Tikko sargeņģelis mani atstāja un Debesis uzgriezta man muguru, es redzēju, ka esmu „kaila”.

² Tas nozīmē – ja Debesis tam nepalīdz.

³ Šajā brīdī runā Jēzus.

⁴ Domāta Svētā Trīsvienība.

viņas starpniecību Es atgādināšu pasaulei, ka vislielākā dāvana ir MĪLESTĪBA.” „Tad svinēsim! Lai priecājas visas Debesis!””

Dievs man dāvāja redzējumu, lai palīdzētu labāk izprast notiekošo, ļāva saprast sātana agresivitātes cēloņus. Kamēr es nebiju piedzīvojusi atgriešanos, ļaunais gars bija apmierināts un lika mani mierā, neizrādīdams nekāda veida agresivitāti. Bet sajuzdams, ka es pievērsos Dievam, un baidīdamies mani zaudēt, viņš sāka uzbrukt manai dvēselei. Man bija šāds redzējums: es stāvēju istabas vidū un redzēju sātanu rāpojošas čūska izskatā. Šajā redzējumā čūska agrāk bija it kā bijis mans mājdzīvnieks, par kuru es biju sākusi zaudēt interesi un tāpēc vairs nebaroju viņu. Izsalkusi un pārsteigta tā izlīda no savas alas barības meklējumos. Es redzēju, kā viņa ložņā ap savu šķīvi un atrod dažas nokritušas vīnogas. Čūska tās apēda, bet šķīta, ka ar to nepietiek, tādēļ barības meklējumos tā sāka virzīties uz virtuves pusi. Vienlaicīgi čūska sāka just, ka mana attieksme pret to ir mainījusies un es no drauga esmu pārvērtusies ienaidniekā. Es zināju, ka šīs pārmaiņas dēļ čūska tagad centīsies mani nogalināt. Es sāku izjust bailes, bet tieši tajā brīdī parādījās mans sargeņģelis un vaicāja, vai man ir kādas problēmas. Es tam izstāstīju par čūsku, un sargeņģelis man apsoltīja parūpēties par šo situāciju. Kādu brīdi es šaubījos, vai man vajadzētu palīdzēt eņģelim cīņā vai ne, līdz beidzot nolēmu, ka šis darbs mums ir jāpaveic kopīgiem spēkiem. Sargeņģelis paņēma slotu, atvēra pagalma durvis un tad, virzīdamies uz čūskas pusi, aizbaidīja to projām, ārā pa durvīm. Pēc tam viņš aizbultēja durvis un pa logu noskatījās uz čūskas reakciju. Čūsku bija pārņēmusi panika – tā vēlreiz centās virzīties uz durvju pusi, bet tās bija cieši noslēgtas. Tad čūska steidzīgi norāpoja pa kāpnēm un izlīda uz ielas. Tajā pašā mirklī tā pārvērtās par lielu, neglītu krupi, bet vēl pēc mirkļa – par ļauno garu. Atskanēja trauksmes signāls, un cilvēki uz ielas to satvēra un sasēja.

Priesteris nosoda vēstījumus

Kā jau rakstīju, – es regulāri gāju pie kāda priesteru uz semināru. Reiz viņš lūdza, vai viņš nevarētu būt klāt vēstījumu saņemšanas laikā. Es piekritu. Brīdī, kad es sāku saņemt vēstījumu, priesteris pienāca pie manis un saņēma manu roku, mēģinādams pārbaudīt, vai viņam izdosies to apstādināt. Tajā pašā brīdī viņš sajuta, kā caur viņa roku sāk plūst kas līdzīgs vibrējošai strāvai. Man viņš neko neteica, bet vēlāk, pēcpusdienā, kad vibrējošā sajūta rokā nepārgāja, šis priesteris aizgāja pie kāda cita no semināra priesteriem un izstāstīja piedzīvoto. Šis otrs priesteris mani pazina. Uzzinājies par notiekošo, viņš to klasificēja nevis kā dievišķu, bet gan kā dēmonisku notikumu un lūdza, lai es atnāktu pie viņa.

Pirms manas atnākšanas viņš visu istabu, krēslu uz kura man bija jāsēž, galdu, papīru un zīmuli aplacēja ar svētīto ūdeni. Kad biju ieradusies, viņš teica, lai aicinu šo „jebko,” ar ko es sazinos, un palūdzu, lai „tas” uzraksta: „Gods lai ir Tēvam un Dēlam un Svētajam Garam.” Es lūdzu, lai Dievs uzraksta šos vārdus manā vietā. Viņš mani uzklusēja, bet spēks ar kādu tika rakstīti šie vārdi, bija tik liels, ka zīmulis man plaukstā salūza un teikumu nācās pabeigt ar pildspalvu. Priesteris bija nikns, bet vienlaicīgi arī nobijies. Viņš man stāstīja par sātanismu, ļaunumu, maģiju un mēmajiem gariem, piebilzdams, ka gars, ar kuru es sazinos, noteikti ir mēmais gars un tajā nav nekā dievišķa. Viņa runa bija biedējoša. Pirms manas aiziešanas priesteris man teica, ka es vairs nedrīkstot nākt uz semināru un baznīcu vismaz tik ilgi, kamēr es nebeigšot rakstīt, kā arī noliedza man

satikties ar otru priesteri. Viņš man iedeva trīs lūgšanas, kuras man vajadzētu katru dienu lūgties (lūgšanu svētajam erceņģelim Miķelim, sv. Bernarda „Memorare” un Jēzus Sirds litāniju), kā arī iespieda rokās rožukroni.

Izmisusi es devos pie pirmā priestera, kurš vismaz bija nedaudz laipnāks, un izstāstīju viņam par notikušo, piebilstot arī to, ka viņa kolēģim nepatika mūsu tikšanās un mums tās būtu jāpārtrauc. Viņš lūkojās zemē, pieliecis galvu uz vienu pusi, un neko neatbildēja. Man bija skaidrs, ka viņš tam piekrīt un, man vairs nenākot, viņš justos atbrīvots no smaga krusta. Es sapratu, ka esmu kļuvusi par nevēlamu cilvēku, tāpēc pirms promiešanas viņam gandrīz vai uzklīdzu: „Jūs vairs nekad mani neredzēsiet šajā telpā, ja es nejutīšos gaidīta!” Es izgāju ārā, pārliecināta, ka uz visiem laikiem atstāju katolisko Baznīcu.

Es atgriezos mājās un sāku skaļi raudāt. Eņģelis atnāca mani mierināt un noglāstīja manu uzaci. Es žēlojos Dievam, ka esmu apjukusi un neviens pat nevar iedomāties, cik noskumusi ir mana dvēsele, un ka es vairs neko nesaprotu. „Tu saki, ka tas esi Tu, un mana sirds nojauš un zina, ka tā ir taisnība! Bet viņš sacīja, ka esmu sātana varā! Ja tas tiešām esi Tu, tad es vēlos, lai kādu dienu šis priesteris atzītu, ka vēstījumi tiešām nāk no Tevis. Tad es ticēšu!” Dievs vienkārši atbildēja: „Es pats viņu vadīšu...”

Sargeņģelis pret mani izturējās ar lielu maigumu, ļoti uzmanīgi cenzdamies pieskarties manām garīgajām brūcēm. Katru dienu es lūdzos priestera iedotās lūgšanas un darīju, kā viņš man bija teicis. Es vairs neizmantoju Dieva doto dāvanu un izvairījos no rakstīšanas. Tā kā dzīvoju musulmaņu zemē, tad iegādājos Korānu un centos to salīdzināt ar mūsu Svētajiem Rakstiem. Kādu dienu, kad es centīgi kaut ko studēju, mani uzrunāja Debesu Tēvs. Es biju pārsteigta. Viņa klātbūtne vien piepildīja mani ar neapraktāmu prieku un Viņš man sacīja: „Mana meita, nekad neaizmirsti, ka Es, Dievs, mīlu tevi. Mans vārds ir Jahve.” Un tā kā man rokās bija zīmulis, tad viņš izmantoja manu roku, lai uzrakstītu šos vārdus uz papīra. Nedaudz vēlāk Viņš atkal nostājās man blakus un izmantojot manu roku, sacīja: „Vassula, nekad neaizmirsti, ka Es, Tavš Dievs, tevi mīlu. Es esmu tas, kurš tevi vada. Mans vārds ir Jahve.” Biju tik aizkustināta, ka sāku raudāt. Jutos kā cietumniece, kurai aizliegts sarunāties ar savu Tēvu, aizliegts sazināties ar Debesīm, aizliegts izmantot dāvanu, ko Dievs pats man bija devis un kas varētu man palīdzēt tuvoties Viņam. Un kurš gan pārkāpj šo aizliegumu un apmeklē mani cietumā? Tas Vienīgais, kurš mani mīl visvairāk! Vismaigākais Tēvs, kura roka satur visu pasauli, nāk, lai parādītu man savu pieķeršanos un mīlestību.

Priestera izraisītās vajāšanas

Arī priesteris nepadevās. Viņš man rakstīja vēstules, kurās paziņoja, ka manis rakstūtais ir vieni vienīgi atkritumi, un man labāk vajadzētu palūkoties pašai uz sevi, lai saprastu, ka tādām cilvēkam kā man Dievs nekad nebūtu devis šādu žēlastību. Jau pirms tam viņš bija teicis, ka šāda veida žēlastības Dievs dod tiem, kuri savu dzīvi veltī viņam, kā, piemēram mātei Terēzei un viņai līdzīgiem, ar žestu norādīdams uz plauktu, kurā bija sarindotas viņa paša sarakstītās grāmatas. Tad priesteris atkal centās mani iebaidīt, sakot, ka šī atklāsme ir no sātana un lai es izbeidzot rakstīt. Viņš pat ieteica, lai katru reizi, jūtot Dieva tuvošanos, es Viņu padzenot. Es tik tikko varēju pieņemt savu eņģeli. Ja es dzirdētu no Dieva: „Es, Jahve, tevi mīlu”, man vajadzētu izlikties, ka neko neesmu dzirdējusi un censties to nepierakstīt; ja man tuvotos Jēzus, sakot: „Mans bērns, miers tev!”, man vajadzētu pagriezt muguru un padzīt Viņu, uzskatot par ļaunā gara

iemiesojumu. Priesteris man centās iestāstīt, ka Dievs nevar sazināties ar tādu cilvēku kā es, jo apmeklē tikai svētos. Dažkārt, atnākot Jēzum, domādama, ka tas ir ļaunais gars, es pat esmu uzvedusies agresīvi. Es atkal un atkal ļoti dedzīgi centos Viņu padzīt...

Visbeidzot Gudrība atrada risinājumu. Atnāca sargeņģelis un sacīja, ka viņam ir vēstījums no Jēzus, ko viņš vēlētos man nodot. Tādējādi eņģelis kļuva par sava veida starpnieku. To es spēju pieņemt, lai gan arī ne vienmēr, jo priestera vārdi mani bija ļoti dziļi ietekmējuši. Kādēļ gan Vissvētākā acīm būtu jāpievēršas tik nožēlojamai personai kā manējā un vēl jāsarunājas ar mani! Kā gan es vispār biju spējīga noticēt, ka Visvarenais Dievs varētu sazināties ar mani tik vienkāršā veidā! Es nekad agrāk nebiju dzirdējusi par līdzīgiem gadījumiem, tikai Bībeles stāstos par Mozu, Ābrahamu un praviešiem, bet tagad taču bija cits laiks un cita dzīve. Tā bija tikai pasaka un ilūzijas, notiekošais bija aizmiglojis manu prātu, bet es taču nebiju traka! Pamazām, soli pa solim sāka dzīt no priestera saņemtie ievainojumi ...

Lielu mierinājumu sagādāja sargeņģelis, kurš ik dienas stundām ilgi sarunājās ar mani. Gan toreiz, gan tagad sargeņģelis lielāko sarunas daļu citēja dievišķos Jēzus Vārdus. Kad tas notika pirmo reizi, es gandrīz izdzēsu pierakstīto. Sargeņģelis iejaucās, aicinādams mani atstāt un pārdomāt šos vārdus, kuri patiešām nāca no Jēzus. Viņš bija teicis: „Es, Jēzus, tevi mīlu.” Tie bija pirmie pierakstītie vārdi, kurus es saņēmu no Jēzus pēc visām piedzīvotajām krīzēm. Tas notika 1986. gada 20. jūnijā. Pamazām, soli pa solim, ļoti uzmanīgi, Jēzus no jauna centās man pietuvoties.

1986. gada 9. jūlijā¹ Dievs sacīja: „Es, Dievs, tevi mīlu.” Sargeņģelis, redzēdams manas šaubas, lūdza, lai es neatsakos no šiem vārdiem, piebilzdams, ka ikviens no tiem nāk no Dieva un ka Dievs ir tuvu man. Nākamos vārdus no Dieva es saņēmu tajā pašā 1986. gada jūlijā, un tajos Viņš teica: „Es esmu tevi barojis (garīgi), esmu nācis, lai dāvātu tev barību. Lūdzu, palīdzi arī citiem saņemt to pašu. Ļauj citiem uzplaukt un ved viņus pie Manis. Esmu dāvājis tev Savu Mīlestību, tādēļ seko Man. Dodams tev šo garīgo barību, Es esmu tev izrādījis īpašu labvēlību. Dod to arī citiem, ļauj arī viņiem gūt iepriecinājumu.”

Tad, 1986. gada 31. jūlijā, Jēzus man atklājās kā Vissvētākā Sirds un sacīja: „Mana mīļotā, ieņem vietu Manas Sirds pašā centrā. Tās būs tavas mājas.” 1986. gada 7. augustā atkal runāja Tēvs: „Es, Dievs, sasaistu Sevi ar tevi.” Nobijusies un neuzticības pilna, es viņam diezgan asi pajautāju, lai Viņš nosauktu Savu Vārdu. „Jahve,” Viņš atbildēja. Mani piepildīja mīlestība un prieks, un es savā sirdī izjutu degošas ilgas pēc Viņa. Es sacīju: „Mūžīgais Tēvs, es Tevi mīlu!”, bet Viņš atbildēja: „Mīli Mani, slavē Mani, savu Dievu, Es esmu tavs Mūžīgais Tēvs.” Tad es Viņam vaicāju: „Vai Tu jūti manu laimi, manas bailes, manu satraukumu, manu mīlestību un apjukumu?” Dievs atbildēja: „Jā.” – „Ja Tu zini, kā es pašreiz jūtos, tas nozīmē, ka Tu mani pilnībā saproti”, un Viņš ļoti maigi atbildēja: „Jā, mīļotā, tā ir.” Pēc ļoti ilga laika, kurā es aiz bailēm biju Viņu nemitīgi atgrūdusi, šī no jauna bija pirmā tiešā saskarsme ar Kungu. Zinādams, ka es nesaprotu, kādēļ Viņš ar mani sarunājas, Dievs turpināja: „Dievs mīl tevi visu, šie vēstījumi ir tikai atgādinājums, kā ir aizsākusies tava ticības dzīve; nodod Manu vēstījumu tālāk.”

Paši pirmie manis saņemtie vēstījumi bija ļoti īsi, kā es jau pieminēju sākumā – tie vairāk izklausījās pēc telegrammām, nevis pēc vēstījumiem.

Vienlaicīgi, neskatoties ne uz ko, es turpināju sazināties ar priesteriem. Vienkārši ar to no viņiem, kurš bija nosodījis vēstījumus un licis man tik ļoti ciest, es par vēstījumiem vairs

---

¹ Sākumā daži vēstījumi netika pierakstīti, citi it pazuduši vai izmesti.

nerunāju. Tomēr pēc kāda laika es izlēmu viņam pateikt, ka turpinu tos saņemt un pierakstīt un parādīju viņam piezīmju burtnīcas, ko biju sākusī izmantot vienmēr zūdošo atsevišķo lapu vietā. Agrāk es vēstījumus pierakstīju uz jebkāda tīra papīra gabala, bet, aizsākoties misijai, Svētais Gars mani iedvesmoja rakstīt pēc kārtas sanumurētās burtnīcās.

Es atceros, ka uzaicināju priesteri pie mums uz mājām, lai pateiktu, ka turpinu sazināties ar Dievu. Man šķita, ka būtu svarīgi viņam to pateikt, un tā arī izdarīju. Priesterim manis teiktais nepatika, bet viņš tomēr lūdza, lai parādu viņam burtnīcas. Es tās viņam iedevu uz vienu dienu. Nākamajā dienā saņēmu vēstuli, kurā viņš ļoti asiem vārdiem ieteica man visas šīs piezīmes sadedzināt un pateikt draugiem, kuri tās būtu lasījuši, visu aizmirst. Nezinu, kādā veidā, bet es tajā atpazinu sātana ierasti aso rīcību. Es izstāstīju draugiem par priesteri teikto, bet viņiem tas šķita nepieņemami. Tad es vēlreiz devos pie priesteri, pateicu, kāda bija draugu reakcija un paņēmu savas burtnīcas. Priesteris savukārt sacīja, ka Dievs noteikti tagad ir uz mani ļoti dusmīgs un ka viņš atstājot mani likteņa varā. Viņš izteicās, ka Dievs kaut ko var paciest vienu vai divas reizes, bet tagad, kopš es vairs neklausu, Viņš pametīs mani vienu ar sātanu.

Šajā īpašajā mirklī man ļoti noderēja eņģeļa iemācītais par garu atpazīšanu, un mani vairs nebija tik viegli pievilt. Es atbildēju ar vēstuli, kurā uzrakstīju, ka viņa Dievs nav manējais un es neticu šim nežēlīgajam, viegli sadusmojamajam, nepacietīgajam, neiecietīgajam Dievam, kuram vienkārši pietrūkst mīlestības. Viņa Dievs piedod ne vairāk kā divreiz, bet pēc tam pagriež muguru, un sviež ellē tos, kuri Viņam neklausu. Es uzrakstīju, ka Dievs, ar kuru es sazinos ikdienā un kuram es ticu, ir vienīgi un tikai Mīlestība, bezgalīgi pacietīgs, iecietīgs un maīgs. Šis Dievs, kurš runā ar mani un nebaīdās nokāpt no savām Debesīm, ir lēnprātīgs, žēlsirdīgs un ietērpj manu dvēseli Savā Mīlestībā. Tas, kurš ik dienas apmeklē mani manā istabā un kuru viņš uzskata par sātanu, ielej manā dvēselē mieru un cerību, Dievs mani pabaro ar garīgo barību, vairojot manu ticību, Viņš māca man garīgas lietas un atklāj Savas Sirds bagātības.

Pēc šīs vēstules priesteris man lūdza, vai es nevarētu nerakstīt tikai dažas dienas, lai redzētu, kas notiks.

Dažas dienas, tā kā man to bija lūdzis priesteris, es atļāvos nerakstīt. Es lūdzos un lūgšanā vaicāju, kurš tad īsti vada manu dvēseli tik īpašā veidā? Es lūdzu Dievam, ja tas ir Viņš, tad es vēlētos sadzirdēt šādus vārdus: „Es, Jahve, esmu Tas, kurš tevi vada” un neko vairāk. Tā arī notika – Dievs atbildēja uz manu lūgšanu.

Es turpināju savu draudzību ar Dievu un 1986. gada 15. decembrī saņēmu šādu vēstījumu: „Mana meita, Es esmu visas Gudrības Avots. Vai tu vēlies saņemt Gudrību?” Neapzinādamās, ko Dievs man dāvina, es Viņam vienkārši pateicu: „Jā.” Viņš teica, ka būtu varējis man to vienkārši iedot, tomēr man, ja es to vēlos, vajadzētu to iemantot pakāpeniski. Redzēdams, ka es pie sevis domāju, kā to izdarīt, Viņš sacīja, ka ir Visvarenais Dievs un pats man to iemācīs. Es sāku pārdomāt šo Dieva dāvanu un, jo vairāk es par to meditēju, jo vairāk sapratu, ka Dievs man piedāvā nenovērtējamu Dāvanu. Kad nākamajā dienā Viņam par to pateicos, Viņš vēlreiz atkātoja, ka man būs jāmācās To iemantot, bet ka Viņš man palīdzēsot un es nedrīkstu padoties izmisumam.

Vai vēlies Man kalpot?

Es ievēroju, ka, laikam ritot, Jēzus arvien biežāk ieņem mana sargeņģeļa vietu. Jēzus parasti man atklājās Vissvētākās Sirds veidā. Kādu dienu Viņš mani pārsteidza, jautājot,

vai es vēlētos Viņam kalpot, veicot kādu misiju. Bailes ņēma virsroku un es vilcinājos atbildēt. Man nepatīk par to rakstīt tieši tāpat kā par daudzām citām lietām. Es baidījies, ka Jēzus liks man sakrāmēt mantas, atstāt mājas, iet uz klosteri un kļūt par mūķeni. Tam es nebiju gatava un nemaz to nevēlējos. Mans uzticēšanās trūkums noskumdināja Jēzu, un es to pamanīju, īpaši spēcīgi skumjas bija nojaušamas Jēzus balsī, kad Viņš mani uzrunāja šādiem vārdiem: „Tava neparastā vājuma dēļ Es varu arī pagaidīt.” Jutos nelaimīga, jo biju Viņu skumdinājusi, bet vienlaicīgi baidījies no nezināmā. Lūk, kādi bija Jēzus vārdi:

“...lai arī kur tu Man kalpotu, Es tevī atklāšu tikai ciešanas.” Nesaprotot teiktā jēgu, es atkārtoju: „ciešanas...” un Viņš sacīja: „Jā, ciešanas. Būs...” Pacēlusi plaukstu, es vairs nerakstīju, bet gan visu to dzirdēju.

Šos vārdus es pārdomāju visu nakti. Es izlēmu pakļauties Viņa gribai un ienirt nezināmajā. Es nostājos Jēzus priekšā ar Viņa paša uzdoto jautājumu, vaicājot: „Vai Tu vēlies, lai es Tev kalpotu?”

Tanī pašā mirklī sajutu, ka Jēzus ir priecīgs un atbild:

„Jā, Vassula, Es to ļoti vēlos. Nāc, Es tev atklāšu, kā un kur tu Man varētu kalpot...strādā un kalpo Man tā, kā tu jau to dari, esi, kas tu esi. Man ir vajadzīgi kalpi, kuri spētu Man kalpot vietās, kur visvairāk pietrūkst Mīlestības. Tādēļ nepagurstoši darbojies tur, kur tu esi, – ļaunuma un neticības vidū. Tu dzīvo nekrietnākā grēka dziļumos. Tu kalposi Dievam tur, kur tumsa šķiet ņemam virsroku, tev nebūs laika atpūtai. Tu Man kalposi tur, kur viss labais šķiet pārveidots ļaunumā. Kalpo Man pasaules nožēlojamības, samaitātības un nekrietnības vidū. Kalpo Man bezdievju vidū, to vidū, kuri Mani apsmej un ievaino Manu Sirdi. Kalpo Manu šaustītāju un tiesnešu vidū, to vidū, kuri turpina Mani apspļaudīt un piesist krustā. Ak, Vassula, Es tik ļoti ciešu! Nāc un mierini Mani! ...cīnies un ciet līdz ar Mani, dalies ar Mani krustā...” (1987.g. 24.maijā).

Dievs turpināja mani mācīt, un Viņa vēstījumus es saņemu līdz pat šai dienai, kad rakstu šo grāmatu, tie turpinās un Kungs man ir atklājis, ka šo harizmu es nezaudēšu līdz pat savas nāves stundai.

ENĢELIS

1. burtnīca

1. etaps

Saruna ar manu eņģeli Daniēlu 08.05.86

Esi mierā ♥ lai ir slavēts Dievs, kurš Savā labestībā ir dāvājis tev Savu Mieru;

Es pasargāšu tevi no ļaunā; esi laba un tagad lūdzies; Jēzus tevi pievilks tuvāk pie Sevis ♥ Daniēls

09.05.86

Miers ♥ es esmu tev blakus; nebīsties; es vienmēr lūgšos un tevi vadīšu, es vienmēr tevi sargāšu; esi laba; gods Dievam; lūdzies ♥ Daniēls

09.05.86

miers lai ir pār tevi; es tevi vadīšu tuvāk Dievam un darīšu par labāku cilvēku; esi laba; gods Dievam; tev it visur vajadzētu iet ar Dieva, tava Debesu Tēva, svētību; amen, amen ♥ Daniēls

10.05.86

miers tev; esmu tavs sargeņģelis; es tevi vienmēr vadīšu, vienmēr tevi sargāšu, kamēr Jēzus tevi šķīstīs; Dievs tevi mīl; es lūdzos par tevi; slava Jēzum♥

Es domāju par to, vai notiks kaut kas brīnumains?

Iespējams, ka kaut kas brīnumains jau ir noticis...

Tu domā par tām izmaiņām, kas notiek manī?

Jā; slava Dievam, ka Viņš tevi ved Sev tuvāk ♥ Daniēls

11.05.86

miers ♥

Vai tu priecājies, ka es tagad esmu tuvāk Dievam?

Jā ♥

Vai ar to pietiek?

nē, tev ir jāturpina augt; es tev palīdzēšu ♥ Daniēls

12.05.86

miers pār tevi; lūdzies ♥ es vēlos tevi atdalīt no pasaules un saistīt ar Dievu; gaidi un tu ieraudzīsi; tu man sagādāsi lielu prieku... tev ir vajadzīgs Dievs; Jēzus tevi šķīstī, ej pie Viņa sastopies ar Viņu lūgšanā ♥

Nedaudz vēlāk:

ieklausies manī; mīli Dievu vairāk, jo Viņš tevi mīl, Viņš ir tev tuvu gan tagad, gan mūžīgi; mana iemīļotā, pacenties vēl; lasi Bībelē: Daniēls; īpaši lūgšanā centies nebūt izklaidīga; lai Dievs tevi svētī ♥ Daniēls

Vēl pēc kāda laika:

lai slavēts Dievs, kurš man ir uzticējies tevi, lai es tevi vadītu tuvāk Viņam ♥; pašreiz tu lūdzies; nebaidies no manis; tici Dievam, – tev, miera pilnai vajadzētu rast atbalstu Viņā; Viņš tevi mīl; pagodini Viņu; slavē Viņu; gods lai ir Dievam; slava Kungam ♥

Daniēls

13.05.86

miers lai ir pār tevi; Jahve tevi mīl; man arvien vairāk jāsaista tevi ar Viņu; mīli Jahvi vairāk ♥ Daniēls

14.05.86

Jahve tevi mīl, Jahve tev dāvā Gaismu, Jahve tev dāvā spēju redzēt un mūžīgo dzīvi; tev ir vajadzīgs Jahve – mūsu Visvarenais Dievs ♥ Daniēls

Vēlāk:

Caur lūgšanu ♥ es uzvarēšu jebkādu ļauno garu, kurš censtos tev tuvoties Daniēls

15.05.86

Jahve tevi vadīs ♥ esi laba attiecībās ar visiem cilvēkiem un attiecībā uz visu; šis veids, kādā tu pieraksti vēstījumus, ir Dieva dāvana; slavē Kungu ♥ gods lai ir Dievam ♥

Daniēls

17.05.86

Jēzus piedod grēkus un šķīstī; es nāku pie tevis Viņa Vārdā, nesdams mieru; lūdzies; es lūdzu par tevi ♥

Vēlāk:

miers; miers; mīli visas lietas, kuras Dievs tev ir devis; lai tava mīlestība nemitīgi aug un pavairojas ♥ Daniēls

18.05.86

miers lai ir ar tevi; nāc pie Jēzus un mīli Viņu; gods Dievam... pagodini Dievu; nāc pie Jēzus – Viņš ir atdevis par tevi Savu dzīvību; izjūti vajadzību pēc Viņa; es tevi vadīšu tā, lai tu varētu tuvoties Jēzum; nāc un ilgojies iemācīties labas lietas ♥ Daniēls

19.05.86

es tev palīdzēšu un iemācīšu tev atpazīt lietu un notikumu būtību ♥ es iemācīšu tev atpazīt to, kas ar tevi runā¹; Jēzus tevi vienmēr mīl: „nebīstieties, jo Es esmu šeit un mīlu jūs visus;”

(Runāja Jēzus; eņģelis citēja Viņa teikto)

20.05.86

slavē Kungu, jo Viņš ir labs; pagodini, jo Viņš ir tuvu; Jēzus visiem nes Mieru un Mīlestību; esi laba, esi laba ♥ Daniēls

21.05.86

gods Dievam; es aizlūgšu par tevi; es tev mācīšu Dieva Likumu; es pašreiz runāju Dieva vārdā; Dievs, Jahve tevi izvēlēja par Savu tautu un māca jums it visu par Sevi un Savu Dēlu Jēzu Kristu; lai slavēts Kungs; ej mierā ♥ Daniēls

23.05.86

miers lai ir pār tevi; es tevi saistīšu ar Dievu vēl ciešākām saitēm; šīs saites stiprinās tavu dvēseli, dāvājot tai mieru ♥ rodi atbalstu Dievā; es tevi mīlu; mīli Dievu; es sakārtošu un atbrīvošu tev vietu; es tevi gaidīšu un aizvedīšu pie Dieva... savāc naudu un izdali to nabadzīgām dvēselēm, kam tā ir vajadzīga; sagādā tiem labākas drēbes²; esi devīga; gods Dievam ♥ Daniēls

24.05.86

Jēzus ir nomiris par tevi; „nebīsties, jo esmu tev tuvu;”

(Tanī pašā brīdī es sajutu iekšējas bažas.)

Kurš to sacīja?

to teica Dievs; Es ietērpšu tevi baltās drēbēs un darīšu tevi šķīstu³ Jēzus klātbūtnē; slavē Kungu ♥ Daniēls

25.05.86

Vassula, tur, kur tu esi, nekas nav mūžīgs, bet tur, kur esmu es, viss ilgst mūžīgi, mūžīgi; lai slavēts Dievs, kurš tevi pievelk arvien tuvāk pie Sevis ♥ Jahve tevi mīl; dzīvo mierā; atbalsties uz Jahvi, jo Viņš ir Tas, kurš atjauno; pagodini Viņu; „Miers visiem, Miers visām radībām uz zemes;”⁴

II etaps

26.05.86

esi viss, kas ir patīkams Dievam; pievērsies ticībai; esi svēta; tiecies pēc Dieva un nāc Viņa priekšā ar tīru dvēseli; Jahve tevi mīl; ej un lūdzies; pagodini Dievu un slavē Viņu ♥ Daniēls

27.05.86

---

¹ Piezīme radusies rakstīšanas brīdī: atšķirt ļauno garu no Dieva vai mana eņģeļa

² Visa nauda, ko nopelnīju savas izstādes laikā, tika izdalīta nabagiem. Nopirku lielu daudzumu vietējo drēbju – sari sievietēm un langi vīriešiem, un izdalīju tās gan kristiešiem, gan musulmaņiem. Vēlāk, pirms Ziemassvētkiem, kopā ar diviem draugiem devāmies no mājas uz māju, vākdami ziedojumus nabagiem. Šādas rīcības dēļ es zaudēju dažus no saviem draugiem.

³ Vēlāk Dievs man dāvāja īpašu šķīstīšanās žēlastību, ļaujot man uzlūkot manus grēkus ar Viņa acīm.

⁴ Pēdējo rindiņu izteica Dievs.

miers lai ir ar tevi; es darīšu visu, ko Dievs vēlas, lai es darītu; es tevi vadīšu pie Dieva ♥
Daniēls

28.05.86

Tēvs! Debesu Tēvs, esi Valdnieks pār visām lietām un dāvā man spēku!

Par ko tu runā?

es lūdzu Debesu Tēvu; gods lai ir Dievam; Jēzus vienmēr ir ar tevi; savās lūgšanās
piesauc Jēzu; es tevi vadīšu pie tava Tēva;

(Sāku baidīties, vai neesmu pievilta.)

nebīsties; mani vēstījumi tev nedara ļaunu un nekaitē; mīli Dievu; mīli Viņu vairāk ♥
Daniēls

30.05.86

miers lai ir ar tevi; dzīvo šķīstu dzīvi, es aizlūgšu par tevi; mīli Jēzu Kristu, Viņš mīl tevi
♥ „nebīsties, nebīsties, Es esmu tuvu; nāc pie Manis, Es esmu tev līdzās;”¹

(Es vaicāju savam sargeņģelīm)

Kur tu parasti atrodi?

esmu tur, kur esi tu;

Vai tu mani redzi tikpat skaidri, kā es redzu apkārtējās lietas?

jā;

Kur tu esi, kad skrienu lejā pa kāpnēm?

esmu kopā ar tevi;

Kur tu esi tagad?

esmu tev blakus;

Kur tu būsi, kad es nomiršu?

tu mani satiksi; es būšu tev blakus;

Pastāsti man kaut ko...

es mīlu Dievu; pagodini Dievu ♥ Daniēls

31.05.86

miers; miers lai ir ar tevi; Dievam patīk, ka tu parādi Viņa mīlestību; Dievs mīl tevi visu,
daudz vairāk, nekā jebkurš to spētu saprast; mīli Dievu, jo Viņš ir labs; mīli Viņu no visa
sava spēka ♥ Daniēls

01.06.86

miers tev; esi laba; pārtrauc lasīt šīs grāmatas ², Bībele sludina Patiesību ♥ Daniēls

02.06.86

miers; miers lai ir ar tevi; piemini Dievu, kurš jau no iesākumiem ir darījis brīnumus; visa
godība nāk no Dieva; Dievs sasaistīsies ar tevi; staigā mūsu Kunga Jēzus Kristus
žēlastībā; cilvēks ir nolemts iznīkšanai, bet beigas patiesībā ir sākums; ej mierā ♥ Daniēls

06.06.86

*(Es atgādināju kādu sapni, ko redzēju pirms dažiem mēnešiem. Tajā kā vīzijā es redzēju,
ka tu mani aizsargā no čūskas.)*

kā gan es būtu varējis tevi atstāt, ja čūska alka tevi sakost! ej mūsu Kunga Jēzus Kristus
žēlastībā ♥ Daniēls

Lūk, kāds bija šis sapnis:

---

¹ Es neievēroju šo Jēzus sacīto frāzi, kura atbildēja uz manām bailēm tikt pieviltai. Es sarunājos ar
sargeņģeli un tad izlikos, ka neko vairs neesmu dzirdējusi.

² Domāta slikta literatūra.

Es sēdēju mājās uz sofas, bet man pretim, uz otras sofas, bija apsēdusies visa mana ģimene. Pēkšņi kreisajā pusē, istabas stūrī, es saklausīju tikko nojaušamu troksni. Šis stūris bija tumšs, bet es pamanīju no tā izlienam čūsku. Čūska bija mans mājdzīvnieks, bet, kopš es to vairs nebaroju, viņa līda ārā no stūra barības meklējumos. Čūska atrada šķīvi ar 3 vīnogām un izsalkumā aprija tās veselas, tomēr ar to tai vēl nepietika un, cenšoties atrast vēl kaut ko, čūska, izslīdējusi starp abām sofām, aizlīda uz virtuvi. Es nekavējoties parāvu uz augšu kājas. Man bija bail, ka čūska, sajuzdama manī savu ienaidnieci, varētu man uzbrukt. Biju tik ļoti nobijusies, ka pieķēros trauku skapja augšai un karājoties tajā, pievilku uz augšu kājas. Čūskai vēl esot turpat pie skapja, es sadzirdēju balsi. Čūsku šī balss izbiedēja, un tā mani atstāja mierā. Es nolēcu lejā un skrēju skatīties, kas bija runājis. Ieraudzīju liela auguma vīrieti un sapratu, ka tas ir sargeņģelis. Viņš man pavaicāja, kāpēc es esmu tik nobijusies. – „Es baidos no čūskas, kas ir izlauzusies brīvībā.” Viņš atteica: „Es iešu to padzīt.” Viņš iegāja virtuvē, bet man ienāca prātā doma, ka vajadzētu iet viņam palīgā, un tam sekoju. Vīrietis atvēra virtuves durvis, paņēma slotu un ar to centās izdzīt čūsku ārā. Es savukārt centos to aizbaidīt, skaļi kliedzot, vicinot rokas un sperot kājas pret grīdu. Ikreiz, kad čūska gribēja aizbēgt un virzījās uz manu pusi, es situ ar kājām pa grīdu, aizšķērsodama viņai ceļu. Čūsku pārņēma panika, un beidzot tā izlīda ārā pa durvīm. Tikko tā bija pazudusi, sargeņģelis aizbultēja durvis. Durvju labajā pusē bija logs. Mēs ar eņģeli skatījāmies laukā pa logu, gaidīdami, kas notiks ar čūsku. Tā līda lejā pa kāpnēm, bet tajās bija ļoti daudz cilvēku, tāpēc čūska, baidoties, ka viņu varētu samīt, sāka virzīties atpakaļ uz mājas pusi. Bet durvis bija ciet, un tad čūsku patiešām pārņēma bailes. Tā ļoti ātri noslīdēja lejup pa kāpnēm, šķērsoja halli un izlīda laukā pa stiklotajām halles durvīm. Mirkli, kad čūska šķērsoja stikloto durvju sliksni, tā pārvērtās milzīgā neglītā krupī. Ārā bija auksts un piesnidzis, bet daži cilvēki, pamanījuši krupī, sacēla trauksmi. Krupis savukārt tajā pašā mirklī pārvērtās sievietē. Šīs pārvērtības skaidri norādīja uz ļauno garu, tāpēc cilvēki to notvēra un sasaistīja. Vienlaicīgi bija jūtams, ka saites nav pietiekami drošas un kādu dienu šī būtne atkal izbēgs.

07.06.86

miers tev; uzsāc lūgšanu; es vēlos, lai tu garīgi augtu; Dievs ir Miers, atceries Dieva Vārdu; Daniēls

08.06.86

es tevi garīgi dziedināšu ♥ Daniēls

09.06.86

es tevi aizsargāšu; es tevi aizstāvēšu un dāvāšu vajadzīgo drošību; tev tā ir vajadzīga; nekad nebaidies ♥

Vēlāk:

gods Dievam; nekad nebaidies no nāves; beigas ¹ ir brīnišķīgas; slavē Tēti²; Daniēls

10.06.86

miers lai ir ar tevi; es lūdzu, lai tu pārtrauktu savus bezgalīgos strīdus, tie neļauj tev pieaugt, un tu no tiem neko neiegūsti; pievērsies Dievam un rodi savu atbalstu Viņā; gods Dievam ♥ Daniēls

12.06.86

---

¹ Domāts – pēc nāves.

² Sargeņģelis mūsu mūžīgo Tēvu sauca par Tēti (= Abba).

nāc un lūdzies; tavas dzīves beigas ir tikai un vienīgi mūžības aizsākums; dziļi mīli Dievu; atdod Viņam visu; dzīvo šķīstu dzīvi; slavē Dievu; piedod; ikvienam tavas dzīves rītam ir jābūt labā aizsākumam ♥ Daniēls

13.06.86

miers tev; esi laba; lai kurp tu dotos, slavē Dievu, jo Viņš ir labs; slavē Mesiju; tu darbosies Dieva godam; jebkāds veids, kādā Dievs tiek slavēts, ir labs un pieņemams; un tagad ej mierā ♥ Daniēls

14.06.86

miers tev; lūdz Jēzu, lai Viņš tev dāvātu vairāk ticības; šī ir Dieva dāvana¹; lūdzies ♥ Daniēls

17.06.86

miers tev; labi apgūsti Emanuēla Vārdu; katru dienu lasi Bībeli, un tava dvēsele piedzīvos garīgo izaugsmi; dzīvo lēnprātībā ♥ Daniēls

18.06.86

miers tev; šie vēstījumi ir domāti meditācijai, tie ir jāpārdomā; lasot Bībeli, tava dvēsele aug; jūties mīlēta; Jahve ir Mīlestība; sajūti Viņa Mīlestību; Jahve tevi mīl ♥ Daniēls

19.06.86

miers ♥ miers tev; Vassula, esi laba ikvienā situācijā, iekšēji un ārēji; atbalsties pret Dievu un mīli Viņu; slavē Jēzu ♥ Daniēls

20.06.86

miers tev; „Es, Jēzus, tevi mīlu;” (*paša Kunga teiktais.*)

22.06.86

miers tev; pievērsies ticībai un nekad to nezaudē; ticība tev palīdz; Ticība Dievam dāvā tev mīlestību; Ticība tevi tuvina Visaugstākajam; Ticība tev dāvā Mieru un Mīlestību; slavē Kungu Jēzu; Dievs ir mīlošs Dievs; lūdzies un jūties Jēzus mīlēta; ikviens ir Dieva mīlēts; slavē Dievu; pagodini Dievu; Dievs mīl katru cilvēku; slava Dieva par atjaunotnes darbu, ko Viņš veic tevī ♥ Daniēls

23.06.86

Dievs ir Miers ♥ Miers ir Mīlestība ♥ Daniēls

24.06.86

gadi ritēs uz priekšu, laiks paies, bet Jēzus vienmēr paliks Dieva Mīļotais Dēls ♥

III etaps

24.06.86

miers tev; gadi ies uz priekšu, bet Jēzus vēl arvien dziedinās; Jēzus veiktās dziedināšanas atklāja Viņa Godību; Jēzus jūs visus mīl; atceries Viņa teikto: „Es jūs visus mīlu; Es Sevi esmu atdevis jums uz mūžiem;” Jēzus mira, lai izglābtu jūs visus; Jēzus uzvarēja nāvi un tagad ir pagodināts ♥ Daniēls

25.06.86

miers tev; šķīstīšana, ko tu piedzīvoši, palīdzēs tev garīgi izaugt; ej pa ceļu, kas ved pie Dieva; mīli Jēzu; pievērsies Dievam ♥ Daniēls

26.06.86

miers tev; kurš ir bijis kopā ar tevi pašā dzīves sākumā?

Māte (protams), ārsti u.t.t.

arī es tur biju²; es vienmēr būšu ar tevi; lūdzies ar degsmi ♥ Daniēls

---

¹ Domāti vēstījumi.

27.06.86

miers tev ♥ kas ir tavš Tēvs?

(Šis jautājums mani pārsteidza.)

Dievs ir mans Tēvs.

slavē Viņu; mīli un pagodini Viņu ♥

01.07.86

(Šajā laikā es Šveicē apciemoju savu mammu.)

esi laba pret atraitni ♥ *(Sargeņģelis ar nolūku nosauca manu māti par atraitni, vēlēdamies man pateikt, ka mūsu vienīgā īstā Māte ir Vissvētākā Jaunava.)*

02.07.86

lūdzies; esi laba; gods Dievam ♥ saņem Debesu Tēva un Viņa Dēla Jēzus Kristus svētības ♥ Daniēls

08.07.86

(Biju nobijusies, ka tas, ko biju uzrakstījusi, ir kas slikts.)

miers lai ir ar tevi ♥ vai jūti, ka esi tikusi dziedināta no savas vainas apziņas? Vassula, kā tas varēja notikt?

Papildus šim vēstījumam.

jā; kā gan šīs meditācijas varētu būt sliktas? pateicies un slavē Kungu, kurš tevi dziedina ... vai esi dzirdējusi stāstu par dziedinātajiem ziediem?

Jā.

es, tavš sargeņģelis, ar Dieva žēlastību esmu tevi veidojis¹; esmu licis tev uzziēdēt un apveltījis tevi ar smaržu; ar Dieva žēlastību esmu tevi dziedinājis; Jēzus ir tevi svētījis ♥ slavē Jēzu; esmu izdarījis visu, ko Dievs man ir licis darīt ♥ „nebīsties, jo Es vienmēr esmu ar tevi; paļaujies uz Bībeli; pasaki viņiem, ka Es dziedinu slimos; nebīsties, Es tevi dziedināšu; ziediem ir jāsaņem dziedināšana...” *(Runāja Jēzus, bet tad atkal atnāca eņģelis:)*

Jēzus ir tavš Dziedinātājs; tu esi Viņam patīkama; Jēzus ļauj tev ziedēt ♥ Daniēls

08.07.86

lūdzies un mīli Jahvi; slavē Jēzu un uzticies Bībelē teiktajam, pārdomā to ♥ Daniēls

09.07.86

miers lai ir ar tevi ♥ *(es atkal šaubījos)* vai tu vienmēr esi mīlējusi Jahvi?

Nē, tikai kopš sāku rakstīt.

vai kopš tā laika, kad esi iemīlējusi Jahvi, tu sajūti lielāku mieru? ....² atbildi!

Esmu laimīga.

nepieļauj, lai tev būtu divas mīlestības;

Man ir tikai viena.

tad ļauj uzziēdēt arī citiem ♥ Dieva kalps Daniēls ♥

12.07.86

miers tev; seko Jēzum; pagodini Dievu; esmu pārliecināts, ka tev tas ir jādara; ej mierā ♥ Daniēls

13.07.86

miers lai ir ar tevi; Jēzus tev ir piedēvis;

Vai kādu dienu ticība izzudīs?

---

² Sargeņģelis vēlējās pateikt, ka arī viņš jau no paša dzīves ir bijis ar mani.

¹ T.i. 'mācījis'

² Es kādu brīdi klusēju, cenždamās iedomāties, ko sargeņģelis saprot ar vārdu "miers".

nekad!

Šajās dienās man nav daudz laika rakstīt.

es saprotu, esi mierīga; lai Jēzus ir tavs Miers; tu sastapsi kādu pavecu rakstnieku¹ ♥
Daniēls

14.07.86

miers tev; šis „pavecais rakstnieks” kļūs par tavu vadītāju ♥

Es sastapšu rakstnieku?

visam savs laiks; mīļā, Jēzus vada it visu tavā dzīvē; nekad nebaudies; es tevi aizsargāšu;
ej mierā ♥ Daniēls

16.07.86

Ak, Dievs! liec viņai Tev sekot...²

Daniel, vai tu to lūdzi par mani?

jā; miers lai ir ar tevi ♥ dzīvo labu, svētīgu dzīvi; dzīvo Dieva svētībā; es tevi mīlu; mīli
Jēzu ♥ Daniēls

17.07.86

miers lai ir ar tevi; gods Dievam ♥

18.07.86

Šajā dienā biju nogurusi, skarba un agresīva.

miers tev; lai miers mājo tevī...miers, miers...miers...miers...miers ir ar tevi ♥ miers ir
ar tevi; dzīvo mierā;

Es tikai žēlojos un žēlojos, kamēr eņģelis manī pacietīgi klausījās.

es zinu... dzīvo mierā... tu esi nogurusi... es esmu lūdzis par tevi ... vai tu, lai saņemtu
mieru, esi lasījusi Evaņģēlijus? es lūdzos, lai tu spētu satvert Jēzus roku; vai jūties labāk?
Jā.

veltī vairāk laika pārdomām ♥ miers tev...atpūties, mana mīļā; veltī laiku atpūtai ...
tagad es tev palīdzēju sajusties laimīgai³; miers lai ir ar tevi ♥ Daniēls

20.07.86

uzticies Bībelei; lūdzies; lūgšanā piesauc Jēzu; izjūti vajadzību pēc Jēzus;

Vai tu apzinies, ka es to visu ne pārāk labi saprotu?

jā, bet kādu dienu tu sapratīsi; uzticies Jēzum ♥ Daniēls

22.07.86

miers lai ir ar tevi ♥ padomā, ko vēlas Jēzus;

*Viņš noteikti vēlas, lai mēs mīlētu Dievu, bet mīlētu To tiešām, no visas sirds, lai mēs
pildītu Viņa baušļus, Viņu slavētu un būtu labi.*

tā tas ir; atdod sevi Jēzum; vairāk lūdzies; vairāk laika veltī pārdomām, meditācijai; tev ir
jāslavē Jēzus, kurš tev ir palīdzējis ♥

Vai es varu saņemt kādus pierādījumus, ka tā ir patiesība?

tev jau ir pierādījumi; Jēzus ir ļāvis tev uzplaukt;

Priesteris sacīja, ka Dievs šādā veidā neatklājas.

kādā veidā tu iemīlēji Dievu?

---

¹ Šo ‘paveco rakstnieku’ es sastapu tikai 1991. gadā. Tas izrādījās tēvs Maikls O`Karols – vairāku enciklopēdiju, grāmatu un rakstu autors, kurš kļuva arī par manu garīgo vadītāju.

² Šī eņģeļa izteiktā lūgšana vairāk izklausījās pēc žēlabām, nevis pēc lūgšanas.

³ Tā tas tiešām arī bija.

Caur Viņa dāvātajiem vēstījumiem.

Tātad – esi mierīga, Dievs pats ir atvedis tevi pie Sevis; mīli Dievu līdz pat beigām; lūdzies; pagodini Dievu; Daniēls

25.07.86

miers lai ir ar tevi; izjūti vajadzību tikai pēc Dieva; mīli Jahvi; mīli Viņu vairāk; Jahve mīl tevi daudz vairāk, nekā tu spēj iedomāties ♥ parādi šos vēstījumus arī citiem; atrodi Dievā savu atbalstu; mīlā, ej mierā un lūdzies ♥ Daniēls;

29.07.86

Atkal šaubas.

miers lai ir ar tevi; kādā veidā tu iesaki savam brālēnam lasīt Bībeli? kādēļ tu to visu dari?

Es vēlos, lai ikviens sajustu to pašu, ko jūtu es, – lai ikviens justos laimīgs par to, ka mīl Dievu. Caur rakstīto arī es esmu ļoti daudz ko iemācījusies.

Dievs mīl tevi daudz vairāk, nekā tu spēj to saprast; slavē Dievu ♥ Daniēls

29.07.86

miers lai ir ar tevi ♥

Dažkārt man šķiet, ka mana āriene neatbilst šai Dieva dāvanai, un tas mani satrauc.

tava āriene nespēj kaitēt Dieva dāvanai; nepievērs tai uzmanību; Jēzus saviem mācekļiem sacīja, ka tīras sirdis ir svarīgākas par to, kas ārēji šķiet labs, bet iekšēji var izrādīties satrunējis ♥ Jēzus tevi ir dziedinājis no vainas apziņas; Viņš tevi ir dziedinājis no nepatiesa dzīvesveida; es tik ļoti ilgojos, lai Jēzus tevi dziedinātu ♥ gods Dievam! Saņem manas svētības; lūdzies, mīli Dievu, Viņš tevi mīl; Viņš tev palīdzēs; lai Jahve ir tavs Miers ♥ Daniēls

31.07.86

Mani atkal bija pārņēmušas bailes un šaubas.

miers lai ir ar tevi; gods Dievam; vai tu jūties mierīga?

Jā.

kā gan šie vēstījumi varētu būt radušies sātana ietekmē, ja tu sajūti mieru? vairāk nekā jebkad agrāk tu esi iemācījusies mīlēt Dievu; turklāt – tu vēlies, lai arī citi mīlētu Dievu un Viņu pagodinātu, – vai tad tas nav pretrunā ar sātana būtību? vai sātans varētu rīkoties pret sevi vai sevi iznīcināt? es tevi vadīšu un palīdzēšu tev arvien vairāk būt saistītai ar Dievu; ikreiz, kad tev uzmācas šaubas, pārdomā, cik daudz tu esi ieguvusi, pateicoties šiem vēstījumiem ♥

Vēlāk:

Daniēl, kā tu jūties?

Es mīlu Jahvi no visa sava spēka un ar visu savu gribu; es darbojos Viņa godam un nekad nepaguršu to darīt ♥ Dieva kalps Daniēls

05.08.86

miers lai ir ar tevi;

Kādēļ man ir tikusi dota šāda dāvana?

Dievs to ir vēlējis; Jēzus ir palīdzējis tev atrast Gaismu;

Ja cilvēki man saka: „Kāpēc Viņš ir dāvājis gaismu tev un nevis mums?”, ko lai atbildu?

Jēzus dāvā Gaismu jums visiem;

Cilvēki varētu teikt: ‘Ko tu no sevis iedomājies? Tu pat neesi mūķene!’

Tu esi Dieva kalpone; Dievs tev ir dāvājis šo dāvanu, lai pievilktu pie Sevis gan tevi, gan arī citus; Viņš jūs visus mīl un vēlas, lai jūs būtu Viņam tuvu; Dievs vēlas, lai jūs visi atgrieztos pie Viņa; gods Dievam; Daniēls

06.08.86

miers lai ir ar tevi ♥; slavē Visaugsto Dievu, Jahvi;

Es baidos kādam rādīt šos vēstījumus. Es ļoti dziļi mīlu Dievu, bet nespēju dalīties šajos vēstījumos ar citiem. Es dienu un nakti domāju vienīgi par to.

īstajā laikā Dievs dāvās tev Savu Mieru un Spēku, un tu spēsi parādīt vēstījumus arī citiem; Dievs vēlēšies, lai tu šos vēstījumus dod ikvienam; lūdzies; jūties mīlēta; Dievs tev palīdzēs; Daniēls

07.08.86

miers lai ir ar tevi; Kungs tevi ir izvēlējis, lai tu izplatītu 'Dominus'¹ vēsti;

Varbūt tas viss nav taisnība, ja nu tas ir tikai joks?

kāpēc tev šķiet, ka tas ir tikai joks?

Bet tas taču ir tik neparasti! Vai tad ne?

jā, taisnība;

Tātad arī tu piekrīti, ka tas ir samērā neierasti.

tas nav ierastākais veids ... vai tu pirms tam ticēji Dievam?

Es Viņam ticēju, bet nemīlēju Viņu. Attiecībā uz Viņu es neko nejutu.

Dievs visu sajūt;

... *Vai mēs varam parunāt vēl?*

jā;

Kāpēc tas viss sākās?

Dievs gribēja, lai tu Viņu iemīlētu;

Bet attiecībā uz vēstījumiem man šķiet, ka tie neiekļaujas vispārpieņemtajās normās. Tu taču tam piekrīti, vai tad ne?

jā ♥²

Kādēļ tu zīmē sirdi? (Šo jautājumu es uzdevu samērā agresīvā tonī, jo šis fenomens manī izraisīja zināmas bailes.)

tu man patīc;

Vai tu zini, ka dažkārt izraisi manī bailes?

jā; bet tev nav jābaidās; tu strādāsi Jēzum Kristum; tu palīdzēsi citiem viņu garīgajā izaugsmē;³ Es, Dievs, esmu saistījis tevi pie Sevis;

(Es nobijos) Pasaki man Savu vārdu!

Jahve

Es nesaprotu! Mums taču jau ir Bībele! Kādēļ ir vajadzīgi šie vēstījumi?

(Atbildēja mans sargeņģelis) tu jūti, ka Bībelē viss ir pateikts?

Jā. Tieši tādēļ es neredzu šo vēstījumu jēgu. Tajos nav nekā jauna.

Dievs vēlas dot šos vēstījumus;

Vai ir kāds īpašs iemesls, kādēļ esmu izvēlēta tieši es?

nē; Dievs mīl jūs visus; vēstījumi ir tikai tāds kā atgādinājums, lai tu neaizmirstu savus aizsākumus; nodod tos tālāk;

¹ lat.val. „Kungs”. (Tulkotāja piezīme)

² Jutu, ka mans sargeņģelis uzjautrinās, lai gan vienlaicīgi ir mīlestības pilns. Šī mīlestība līdzinājās vecāku mīlestībai uz saviem mazuliem, redzot tos darām kaut ko smieklīgu.

³ Šajā brīdī ierunājās Dievs.

Daniēl, kas tu esi?

Dieva kalps; Daniēls

07.08.86

miers lai ir ar tevi; slavē Jahvi; Dievs dara brīnumus; tici ... jūties laimīga par to, ka Jēzus Kristus ir tevi dziedinājis¹; vairāk lūdzies un pārdomā visu, kas šeit teikts; saproti tā svarīgumu un saproti, ka šie vēstījumi ir no

Debesīm, no Dieva Troņa, no Jahves,

raksti,

Dominus, Kungs,

vai tu esi sapratusi, ka šīs lappuses ir devis pats Dievs?

tev ir sludinājis pats Dievs!

Viņš pats?

jā! raksti mierīgi; esmu izdarījis visu, ko Dievs vēlējās, lai izdaru; pagodini Jahvi un seko Jēzum; Dievs ir atradis šo ceļu, lai tevi mācītu; slavē Viņu; šī ir Dieva dāvana; Dievs tev ir palīdzējis un Viņš vienmēr turpinās to darīt; Daniēls

IV etaps

31.08.86

miers lai ir ar tevi; es tevi svētīju; kad man atgādināja tavu pagātņi, es raudāju par tevi;

Kurš tev to atgādināja?

Dievs man ļāva ieskatīties tavā pagātnē², Viņš man rādīja laiku, kad tu nejuties laimīga; es raudāju arī tad, kad Dievs man lika aiziet³; es skaļi elsoju; Dievs vēlējās, lai tas notiktu tieši tā; tagad man ir jādodas uz svēto sadraudzības sanāksmi;

Tev ir tikšanās?

jā; mēs lūdzam; drīz vien tevi vadīs Svētais Gars; es sadarbojos ar tevi, lai tu varētu uzplaukt; dzīvo mierā; tu turpināsi augt; drīz Jēzus tevi aicinās; Vassula, tu vari aicināt Jēzu jebkurā laikā;

Vai tiešām?

jā; Viņš strādās ar tevi; gods Dievam; lai iegūtu vairāk zināšanu, lasi Bībeli; Daniēls

24.08.86

miers lai ir ar tevi; dzīvo mierā un priekā; Es tev dāvāšu Mieru; Es pavairošu tevī Prieku; Es strādāšu ar tevi; pieņem Mani ar mīlestību; Es esmu tavs Miers;

Kas Tu esi, kas atkārtoti Es, Es un Es⁴?

Es esmu Jēzus Kristus ♥

05.09.86

piepildīti jūs kļūsiet par lielu daudzumu;

Paskaidro, lūdzu, ko Tu ar to domā.

Piepildīti ar Manu Svēto Garu, jūs spēsiet vest pie Manis arī citus un jūsu kļūs vairāk; šī iemesla dēļ jums ir jāpieņem sevī Svētais Gars;

06.09.86

Miers lai ir ar tevi; mīli Manu Māti; Viņa tevi mīl; mīli Viņu⁵;

---

¹ Ir domāta garīgā dziedināšana.

² Pirms manas atgriešanās.

³ Dievs bija pavēlējis Danielam nesazināties ar mani, kamēr Viņš mani ieveda tuksnesī, lai šķīstītu.

⁴ Es to vaicāju ar zināmu nepacietību, būdama pārliecināta, ka tas ir mans sargeņģelis. Man šķita, ka pēkšņi runādams ar tādu autoritāti un pārākumu, viņš pārspīlē.

Es jūtos tik labi un tik brīva!

tu esi daudz brīvāka nekā jebkad agrāk;

Vai es Tev varu ko lūgt?

jā;

Un Tu to NEKAD neaizmirsīsi?

nē;

Es vēlētos, lai Tu pavairotu manu ticību un mīlestību uz Tevi. Ja Tu redzi mani paslīdam vai klūpam, tad atjauno mani atkal. Vai es varu to lūgt no Tevis, Jēzu Kristu?

Es tev palīdzēšu; neguli, jo rītausma ir tuvu; vai tu vēlies dzīvot Manī?

Pasaki man, lūdzu, vēlreiz savu vārdu. (Es biju aizdomīga un neuzticējos.)

Jēzus Kristus, Dieva Mīļotais Dēls;

Vai es esmu pieņemta?

jūties kā mājās Manā Sirdī; Es tev iemācišu strādāt tā, lai tu spētu būt sadraudzībā ar Mani;

(Ierunājās mans sargeņģelis)

šīsdienas vēstījums ir šāds: vairāk lasi Bībeli;

Tas nozīmē, ka man vajadzētu šodien to lasīt visu dienu?

nē; Jēzus šādi nedarbojas; Viņš nevēlas, lai jūs strādātu stundām ilgi; Jēzus vēlas, lai mācīšanās kļūst par laimes avotu; Viņš vēlas, lai tev tas patiktu ♥ Daniēls

07.09.86

miers lai ir ar tevi; nāc un nožēlo grēkus;

Kā lai es to izdaru?

lūgšanā saki:

„Tēvs, piedod man visus manus grēkus;” kad tu lūgsies šo lūgšanu, slavē Dievu no visas savas sirds, izjūti vārdus, kurus tu izsaki; Daniēls

Es, Dievs, mīlu tevi;

Lūdzu, pasaki man Savu Vārdu.

Jahve; nekad nejūties nožēlojama par to, ka Es noliekšos pie tevis un pacelšu tevi pie Sevis; nekad to neaizmirsti; Es tevi mīlu un pasargāšu tevi no ļauna; atceries, ka Es tevi aicināšu arvien tuvāk Sev, saklausot manus aicinājumus, zini, ka Es, Jahve, esmu tevi aicinājis; šis ir ceļš, kurā Es vēlos sastapties ar tevi; esmu devis tev dāvanu un vienmēr būšu tev līdzās; lūdzies vairāk;

Vēlāk:

Es esmu šeit; Es esmu šeit;

Kas Tu esi? (Es šaubījos, vai tas ir Jēzus un, ņemot vērā priesteru teikto par to, ka Dievs šādā veidā nesazinās ar cilvēkiem, vēlējies no Viņa tikt vaļā.)

Jēzus Kristus;

Tas esi tu, Daniēl? (Centos izturēties tā, it kā Jēzus tur nebūtu, un centos atrast savu sargeņģeli.)

nē, nē, tas esmu Es, Jēzus; atceries, ka jau agrāk esmu tevi aicinājis pievērsties Man un atbalstīties uz Mani;

Kas sarunājas ar mani? (Es šaubījos un biju nobijusies).

tas esmu Es, Jēzus;

(Sapratusi, ka tas patiešām ir Viņš, es sāku skaļi raudāt.)

kādēļ tu raudi? Es tevi mīlu;

(Es biju sākusi raudāt, jo atcerējos par Jēzus ciešanām.)

nāve bija vajadzīga, lai tevi atbrīvotu! esmu tevi atpestījis; dzīvo mierā; aicini Mani un Es būšu ar tevi;

Ja pašreiz notiekošo redzētu cilvēki no ielas, viņi noteikti mani apsmietu.

kāpēc? tāpēc, ka tu slavē un pagodini Mani?

Piemēram, ja es šeit uzrakstītu parādītu nevis tēvam Karlam, bet citiem priesteriem, viņi mani noteikti apsmietu; teiktu, ka esmu traka; varbūt – ka tas ir sātana darbs vai arī manas zemapziņas auglis!

kā justos viņi, ja Es ar tiem strādātu šādā veidā?

Patiešām nezinu. Dažus noteikti izdotos pārliccināt. Varbūt, ja Tu šādā veidā darbotos kādā bīskapā, viņi atzītu vēstījumus par dievišķiem, Tevis iedvesmotiem, kaut arī noteikti atrastos arī tādi, kuri domātu, ka bīskaps no pārliciecas reliģiozitātes ir zaudējis prātu.

vai tu agrāk domāji par Dievu?

Nē.

2. burtnīca

vai jūti, ka esi mainījies?

Jā, ļoti.

Kāpēc?... kāpēc?

Nezinu, vai atbildēšu pareizi, bet šķiet, tāpēc, ka Dievs ir mani aicinājis un ar mani sarunājies.

jā; svētīgi sirdsšķīstie, jo viņi Dievu redzēs;

(Pēkšņi pavērās elle. Zvērs pieprasīja, lai es pielūgtu viņu. Es viņam atbildēju: „Lasies!” Sātans solīja mani pagodināt, ja Dieva vietā es pielūgtu viņu. Es viņam pavēlēju izzust, un viņš tā arī izdarīja.)

09.09.86

Es, Jahve, tevi mīlu; apzinies, ka vienmēr esmu bijis ar tevi;

Tu domā – lūgšanā?

arī lūgšanā; Es tevi svētīju... kāpēc, kāpēc tu tik ilgstoši esi Mani atgrūdusi? Es esmu Jahve, nebīsties! nebīsties! ... vai tu jūties laimīga¹?

Jā.

kā gan tu varētu justies laimīga, ja viss notiekošais būtu no ļaunā gara?

(Es vēl arvien biju aizdomīga) Pasaki man Savu vārdu!

Mans Vārds ir Jahve; mīli Mani; Es, Jahve, tev palīdzēšu;

10.09.86

miers lai ir ar tevi; Es esmu Jahve; Es tev mācu un tev atgādinu, no kurienes tu nāc un kurš tev vienmēr ir mīlējis; Es vēlos būt tev tuvu; Es tevi mīlu; jūties mīlēta; Es tevi sargāšu; Es tevi mierināšu;

(Pēkšņi man ienāca prātā, ka Dievs taču nevarētu vienkārši tāpat sarunāties ar mani, tādu niecību. Tātad, es padomāju, ka noteikti kļūdos un kaut ko pārprotu. Visticamāk, tas varētu būt bijis mans sargeņģelis.)

Daniēl?

kādēļ tev šķiet, ka tas ir Daniēls?

Tādēļ, ka sākumā es iepazinu tieši Daniēlu. – Daniēl?

nē;

---

¹ Tiek domāts laiks, ko pavadu ar Viņu vai kurā saņemu vēstījumus.

Daniēl?

nē;

DANIĒL?

nē; Es esmu Jahve; vai esi gatava Mani uzklausīt?

Es slavēju Tevi, Tēvs, par to, ka esi mani mācījis. Tagad es jūtos laimīga. kāpēc?

Jo Tu man esi palīdzējis tādai kļūt.

beidzot Man ir izdevies pievest tevi tuvāk Sev;

Vai es drīkstu vēlreiz pavaicāt, kā Tevi sauc?

Jahve;

Centies saprast, kādēļ es divkārt visu pārbaudu!

Es saprotu; vai esi gatava Mani uzklausīt?

Jā!

vai, sastopot Mani, tu vienmēr esi laimīga?

Jā, mani pārpludina prieks!

kāpēc?

Jo es tieku piepildīta ar Tavu, mana Dieva, Mīlestību, kas līst pār mani, it kā es atrastos zem strūklakas. Pie tam, Tu, Dievs, esi man palīdzējis un iemācījis to visu.

palīdzi arī citiem sajūst to pašu;

Kā lai to izdaru?

Es, Jahve, pats tevi vadīšu;

12.09.86

miers lai ir ar tevi; satiecies ar Mani, kad vien vēlies; ik reizes, kad jūties sarūgtināta¹, vari būt pārliecināta, ka šāds vēstījums nav no Manis; Es, Jahve, neesmu tev devis nevienu vēstījumu, kas tevī radītu bažas; tas pats attiecas uz vēstījumiem, kuri liek tev justies nelaimīgai; tādos brīžos jūties brīva un nāc pie Manis; Es, Jahve, esmu Miers; aicini un uzņem Mani savās lūgšanās; lasi Manu Vārdu;

Dažkārt es pati sev uzdošu jautājumu, kādēļ gan tas viss ir vajadzīgs?

jo es ikvienam no jums vēlos atgādināt, cik ļoti jūs mīlu; lasi Manu Vārdu ar mīlestību;

Debesu Tēvs, vai Tu patiešām esi mani aicinājis?

jā, mīlotā, patiešām;

17.09.86

miers lai ir ar tevi; tas esmu Es, Jahve; Es tev palīdzēšu izprast Manu Vārdu un Es tevi mācīšu; pieaudz mīlestībā uz Mani;

Es ļoti nevēlētos izdarīt kaut ko nepareizu, kaut ko tādu, kas to visu izjauktu. Tas mani ļoti skumdinātu.

Es neļaušu tam notikt; Es tevi mierināšu; Es esmu tavs mūžīgais Tēvs, kurš tevi ir radījis un mīl; kopš tava pirmā elpas vilciena, esmu turējis tevi cieši pieklautu Sev; mīliet viens otru, jo jūs visi esat Manu Roku darbs; jūs visi esat Mani bērni; vai atceries, kurš tevī ir ielicis pamatus? neriskē, meklējot citur; tuvojies Man, un Es tevi pārklāšu ar Savām svētībām; Es izliešu pār tevi visu to Mīlestību, kas ir Manī; mīli Mani vairāk; Ceļš pie Manis ir atrodams jūsu vidū, ej pa to un tas aizvedīs tevi līdz Manim; Es tevi uzņemšu plaši atplestām rokām; Es tevi apkampšu un tevi svētīšu; izlūdz sev taisnīgumu;

19.09.89

---

¹

Attiecībā uz vēstījumu.

miers lai ir ar tevi; Es esmu Miers; nedumpojies pret Mani; visi, kuriem ir ausis, lai klausās Manī; ieklausies Manos aicinājumos; kāpēc jūs Mani esat pametuši? Es taču jūs tik ļoti mīlu; kāpēc tik reti kurš no jums atceras par Mani? vai ne Es, Dievs, esmu jūs izveidojis? vai Es neesmu jūs mīlējis, rūpējies par jums un jūs svētījis? vai ne jūsu iedomu tēli nav likuši jums novērsties no Manis? un jūs patiešām vēlaties būt tādi? vai tad jūs nekad neesat izjutuši Manu klātieni? šķīstiet sevi, jo Es dzīvoju jūsos; mani mīļotie, vai tiešām jūs līdzināties lapām, kas rudens vējā ietrīsas un nokrīt? bērni, bērni, atgriezieties pie Manis; piepildiet Manas svētās vietas un ieprieciniet Mani;

Mīļais Debesu Tēvs, ko darīt, ja viņi manī neklausīsies?

ikvienam cilvēkam ir ausis, un viņiem vajadzētu saprast, kādam nolūkam Es esmu tās radījis; esmu devis tiem acis, lai tie spētu atšķirt gaismu no tumsas; meitiņ, dari Mani laimīgāku, uzticīgi Mani mīlot; caur savām lūgšanām atveries Man un pieņem Mani; Es esmu tavs Debesu Tēvs, Visvarenais Dievs; lasi Manu Vārdu; paļaujies uz to ♥

21.09.86

(Mani atkal bija pārņēmušas šaubas, ka Dievs varētu uz mani runāt. Šoreiz ar mani sarunājās Jēzus.)

Gods Dievam;

Vai tas esi tu, Daniēl?

kāpēc, kāpēc lai tas būtu Daniēls?

Daniēls vienmēr pagodina Dievu.

tu esi pilnīgi pārliecināta, ka tikai Daniēls godina Dievu?

(Šajā mirklī es visu sapratu un pasmaidīju.)

kādēļ tu šaubies? Es esmu Jēzus Kristus, Dieva mīļotais Dēls; – Es jūs visus mīlu;

23.09.86

miers lai ir ar tevi; klausies Manī; Es Dievs, tevi nekad, nekad nepametīšu; dzīvo mierā; Vassula, nesatraucies; skaties uz sevi, tu esi Manas Mīlestības pierādījums; Es esmu tevi atgriezis pie Sevis; tu izstaro Manu Mīlestību; Es, Dievs, esmu tev vēstījis patiesību, esmu turējis tevi cieši klāt pie Sevis, jo tu esi Mans īpašums; sajūti, cik ļoti Es tevi mīlu;

Vai drīkstu vaicāt, kāpēc Tu man esi devis šo dāvanu?

esmu tev dāvājis šo svētību, pieņem to; piesauc Mani jebkurā laikā; Es Dievs, aicināšu tevi, lai kas un kāds tu arī būtu; – svētīgi maziņie, jo viņi mantos Debesu Valstību; svētīgi sirdsšķīstie, jo viņi Dievu redzēs; – Vassula, pārlasi šos vārdus atkal un atkal no jauna un saproti, ko tie nozīmē; tici Man – tā priekšā, kurš ir iemantojis šīs divas svētības, sagrūs mūri un viņš nostāsies Dieva Troņa priekšā; Abba uzņems viņus savā mājoklī ♥

04.10.86

miers lai ir ar tevi; nāc un iepriecini Mani ar savu klātbūtni; vai tu man vēlējies kaut ko vaicāt?

Vai Tev šķiet, ka mēs neņemam Tevi vērā?

jā; tādēļ sargies no miega... drīz vien uzlēks Debesu rīta zvaigzne; un Es, jūsu Tēvs, kurš rūpējas par jums, lai jūs nebrīdinātu? Es, Jahve, jūsu Radītājs, mīlu jūs visus; – kurp, kurp jūs domājat, ka varētu aiziet prom no Manis? vai kādreiz esat par to domājuši? vai tiešām jums šķiet, ka paši esat sevi radījuši? vai esat noticējuši, ka Es būtu jūs atstājis? vai arī – ka Es nekad neesmu eksistējis? vai jums šķiet, ka Mans Vārds ir kas līdzīgs ebreju pasaku izlasei? uzklausiet Mani, – Mans Vārds ir dzīvs un patiess; esmu devis Savu Vārdu, lai jūs apgaismotu un palīdzētu jums saprast, ka Es esmu; Mans Vārds ir domāts, lai palīdzētu jums Mani atrast; bērni, bērni, vai jūs vēlaties ticēt, cenšoties Mani izprast no

zinātnes viedokļa? neatgrūdiet Mani, neaizejiet un nepaslēpieties no Manis; kā gan esat atļāvuši sev aizplūst projām no Manis? ticiet Jēzus Kristus Augšāmcelšanās notikumam; ticiet un jūsu dvēsele dzīvos; kopš brīža, kad esmu teicis, ka jūs nākat no Manis, necentieties vairs meklēt citus cēloņus un neizplūstiet tukšās pārdomās; Es, Dievs, esmu jūsu radītājs; esmu jūsu radītājs, jo mīlu dzīvību; esmu jūsu iecēlis Savā Gaismā; Es esmu radītājs Debesis, Es esmu radītājs visu esošo; kā jums šķiet, – no kurienes gan tas viss varētu būt radies? debesu nebija, un tās nevarēja uzrasties vienkārši tāpat; visa radība ir Manu Roku darbs; jūsu augstskolās vajadzētu mācīt vairāk par jūsu esamības jēgu; laujiet viņiem atrast jautājumu uz dzīvībai svarīgu jautājumu: „kāpēc jūs dzīvojat?”; daži no jums pat nepapūlas uzdot sev jebkādu jautājumu, vienkārši dzīvojot pašplūsmā un neticot, ka dvēseles turpina dzīvot arī pēc nāves; aklie; aklie! un kurlie! jūs atsakāties redzēt un dzirdēt, jo baidāties no Patiesības? Es esmu Patiesība; vai jūs baidāties no sastapšanās ar Mani? vai esat aizvēruši savas acis, lai varētu noliegt Manu esamību? vai jūs izvēlaties vienkāršāko ceļu, vai arī jūs tomēr Mani meklējat? Es esmu Ceļš ♥ Es esmu Ceļš un Es jūsu mīlu; Es esmu Gaisma, kas atmirdz visiem, lai visi spētu ieraudzīt Patiesību; mīļotie, Mana Sirds sāp, redzot jūs visus guļam; kā gan lai Es nenāktu pie jums un jūs nebrīdinātu? Kā gan Es varētu jūs atstāt, redzot ļauno garu kā vilku klaiņojam jūsu vidū, meklējot, ko saplosīt? Es vēlos jūs uzmodināt, lai beidzot jūs varētu sastapties ar Mani; Es ļoti ilgojos ieraudzīt šo slavas un godības pilno brīdi... vai jūs esat aizmiguši uz mūžiem¹? – Es, Dievs, esmu jūs aicinājis; nāciet pie Manis ♥

Nedaudz vēlāk, tajā pašā pēcpusdienā:

(Es vēl arvien izjūtu grūtības pieņemt, ka pats Dievs sarunājas ar mani.)

miers lai ir ar tevi; atminies, Kurš ir radītājs zemi un debesis? Kurš ir radītājs tevi? Kurš ir tevi svētījis un mīlējis? Kurš ir devis Savu Viendzimušo Dēlu pasaules pestīšanai?²

Daudzi neticēs, ka šie vēstījumi varētu būt no Tevis, sakot, ka Dievs šādā veidā nemēdz darboties.

kā Dievs darbojas? vai Dievs dara brīnumus?

Jā, Viņš vienmēr dara brīnumus. Problēma drīzāk ir manī.

vai tu esi samaitāta? Tu pielūdz svešu dievu?

Nē, es nepielūdzu kādu citu dievu.

vai savās lūgšanās tu piesauc citus dievus?

Nē. (Šajā mirklī es savā tuvumā izjūtu mūsu svētās Mātes klātbūtni.)

mīli viņu; vai atceries brīdi, kad biju piekalts krustā? ko Es toreiz teicu? Es sacīju, ka viņa ir arī jūsu Māte; Marija jūs mīl un rūpējas par jums; Abba dod tiem, kuriem Viņam labpatīk dot; pieņem Dieva dāvanu;

Kā Tu juties, dzirdot priesteri sakām, ka Dievam vajadzētu mani izmest no Baznīcas un, ja es atkal klauvētu pie tās durvīm, Viņš noteikti man neatvērtu, jo var arī atteikt.

Es raudāju; paslēpu Seju Rokās un raudāju; Mana Baznīca ir atvērta ikvienam cilvēkam; Es pieņemu ikvienu, kurš klauvē pie Manām durvīm³; Es, Jēzus, pats atvēršu durvis; esmu Pestītājs, kurš jūs mīl ♥

05.10.86

miers lai ir ar tevi; Es tevi piecēlu, lai tu spētu nest Mani citiem;

Kad es uzzināšu, kam man vajadzētu dot šos vēstījumus?

¹ Šķita, ka Dievs šajā brīdī sarunājas pats ar Sevi.

² Šajā vēstījumā Jēzus runāja par Savu Tēvu.

³ Mt 7, 7: „Klauvējiet, un jums tiks atvērts.”

atstāj to Manā ziņā; Vassula, Es tevi nosaukšu: Mana vēstnese;

Es tik bieži kļūdos!

Es pieņemu tavas kļūdas, jo pagaidām tu tikai mācies; Es esmu Miers; Es nekad tev nedošu vēstījumu, kas tevi satrauktu vai atstātu apjukusu⁴; Es došu tev vēstījumus īstajā laikā – kad tu būsi tiem gatava; Es tevi vadīšu pie tiem, kuriem tos vajadzētu nodot tālāk; vai tu vēlies to darīt Manā labā?

Pirms es to pieņemu – nosauc Savu Vārdu.

esmu Jahve, jūsu Dievs;

Es pieņemu Tavu vadību, Jahve.

jebkurš vēstījums, kurš tevī izraisītu trauksmi vai bažas, nav no Manis; Es esmu Mīlestība un Miers; Es vēlos, lai darbojoties Manam godam, tu izjustu mieru;

09.10.86

miers lai ir ar tevi; Es, Dievs, vēlos, lai Mani bērni nāktu pie Manis; Es vēlos, lai Manos bērnos mājotu miers;

Vai, dodot man vakardienas vēstījumu, Tu biji noraizējies?

mīļotā, kā gan lai Es neraizētos? cilvēki dzīvo tik asiņainā laikmetā; Mani vēstījumi sauc pēc Miera! Es, Dievs, esmu Visvarens, Es spēju novērst grautiņus un attālināt ļaunumu, saglabāt mieru un kārtību, bet Es ļoti ilgojos, lai Mani bērni beidzot atstātos; Es, Dievs, būšu ļoti laimīgs, redzot visus Savus bērnus atgriežamies; Es esmu Mīlestības un Žēluma pilns, Es esmu jūsu Mierinātājs ♥

11.10.86

miers lai ir ar tevi;

Kāpēc tieši es saņemu vēstījumus no Dieva?

Es, Dievs, pats izvēlos; esmu izvēlējis tevi; Es tevi piecēlu, lai nodotu tev savus vēstījumus;

Vai Tu to izlēmi nesen?

lūk, Mana atbilde: pirms tu vēl biji izveidota mātes miesās, Es, Dievs, jau biju to paredzējis; izproti pareizi Manu rīcības veidu ♥

Es pa to laiku esmu paspējusi izdarīt tik daudz grēku!

kad tu lūdz piedošanu, Es piedodu ikvienu grēku; esi Manā tuvumā, un Es tevi vadīšu; pagaidām Es tevi vēl arvien mācu, tāpēc, ja arī kļūdies, – nezaudē drosmi; Es, Dievs, esmu Visvarens; Es turu Savā plaukstā visu pasauli;

Kungs, neviens tam neticēs... Skeptiķi teiks, ka esmu traka, bet citi – ka vēstījumi ir manas zemapaņas auglis.

atstāj to visu Manā ziņā; Es esmu Jahve, tavs Radītājs; Vassula, Es tevi vadu, tev nav ne no kā jābaidās; neizmirsti, ka Es jau agrāk esmu vadījis ļoti daudzus; Es esmu gāzis karaļus un viņu valstības, stiprinājis ceļā tos, kuri nes citiem Manu Vārdu; Es vēl arvien esmu tas pats¹; uzklausi Mani, esmu palīdzējis visiem, kuri ir sekojuši Man; Es vienmēr turpināšu atbalstīt tos, kuri Man sekos; atceries, ka vienmēr esmu ar tevi;

12.10.86

miers lai ir ar tevi; ja kāds vārds tev šķiet nepieņemams vai rada tevī trauksmi, – jūties pietiekami brīva to palabot; Es, Dievs, dāvāju tev šo spēju atšķirt ♥ Vassula, vai jūties laimīga?

⁴ Dievs sāka man mācīt garu atpazīšanu.

¹ Ar šiem vārdiem sapratu, ka NEVIENS nespēs apturēt Dievu un Viņa vēsti.

Vairāk nekā laimīga, šķiet, ka šī ir pāriplūstoša laime. (Nevaru aprakstīt, ko izjūtu, saņemot sevī Dieva Mīlestību.)

(Nedaudz vēlāk atnāca mans sargeņģelis.)

es esmu Daniels; stāvu tavā priekšā ♥

Daniēl! Kā tad tā?

vai atceries, ko es tev mācīju? Uzmanies, atpazīstot garus, un tu šajā ceļā piedzīvosi izaugsmi; gods Dievam;

Kādēļ tu atnāci?

tādēļ, ka ļoti tevi mīlu; atbalsties pret Jahvi, jo Viņš ir tavs Glābējs;

Kādēļ tu atnāci?

man lūdza atnākt; atceries – atbalsties pret Dievu; es tevi mīlu, un tā ir taisnība; atbalsties pret Jahvi un ej mierā¹; es, Daniels, tevi svētīju Dieva Tēva, Viņa mīļotā Dēla Jēzus Kristus un Svētā Gara vārdā; es esmu Dieva kalps;

Vai atceries, kāda bija pirms astoņiem mēnešiem?

atceros – Dievs tev bija vienaldzīgs;

Jā. Vai atceries, kurā mirklī tu pieminēji un uzrakstīji Dieva vārdu?

jā;

Tu teici: „Dievs ir tuvu, un Viņš tevi mīl.” Tas šķita tik pašsaprotami, it kā tu teiktu: “Šodien ir jauks laiks”. Mana attieksme bija tieši tāda.

tā bija daudz sliktāka...

Un tad sekoja daudzie uzbrukumi. Es jutos, it kā būtu izgājusi cauri šķīstītavai.

pieņēmu šīs situācijas kā šķīstītavu;

Es iedomājos, ka cilvēks pēc savas nāves noteikti piedzīvo kaut ko ļoti līdzīgu. Tā arī ir ŠĶĪSTĪTAVA, vēlāk tas, kurš ir šķīstīts, visu redz skaidrāk, ir tīrāks un pacelts tuvāk Dievam... Es tik ļoti mīlu Dievu!... Vai tiešām Dievs vēlas, lai mēs būtu Viņam tuvi?

jā; sauc uz Viņu; pievērsies Dievam;

Vai es drīkstu?

jā; Gaisma ir šeit pat...² Es tevi mīlu; Es tev palīdzēšu; Es esmu Miers; sajūti Mani³; Es būšu Tavs patvērums; Es tevi aizsargāšu ♥

Dievs lūdza, lai pierakstu vēstījumu, kuru Viņš bija nodiktējis 8. oktobrī.

jā; miers lai ir ar tevi; pašreiz tevi aicinu Es, Dievs; šis ir Manis dotais Vēstījums: atceries, ka Es, Dievs, dzīvoju, esmu dzīvs un eksistēju; vai tu vēl šaubies? vai tu vēl centies izprast, kā tas ir iespējams? vai tu vēl arvien pavadi visu savu dzīvi, cenšoties Mani izanalizēt un piešķirt Man diagnozi, bezgalīgi spriežot par to, vai Es esmu vai ne? kāpēc? uzklāsi Mani: radīdams zemi, Es biju prieka pilns; debesu jumā Es izklāju zvaigznes, ikvienu no tām nosaukdams kādā vārdā; vēlāk, laimes un mīlestības pārpilns, Es radīju tevi, Es tevi izveidoju pats Savām Rokām, piepildīdams ar dzīvības dvesmu; Es tevi audzināju un svētīju; – Es esmu tavs svētais Tēvs; tad Es sūtīju gudrus cilvēkus, kuri spētu jums atklāt radīšanas noslēpumus; Es atklāju jums⁴ jūsu aizsākumus un to, kas ir jūsu Radītājs; Es, Dievs, esmu jūsu Tēvs; bet jūs jau paaudzēm ilgi pūlaties Mani

¹ Iepriekšējā dienā es biju atzinusies Dievam, ka mīlu savu sargeņģeli un viņa klātbūtnē ļoti jutos brīva un miera pilna, tomēr Dievs lūdza, lai es tagad atstāju Daniēlu un esmu ar Viņu, jo Viņš pats vēlas mani mācīt. Mani ļoti skumdināja tas, ka nekad vairs nevarēšu parunāt ar Daniēlu.

² Mans sargeņģelis deva ceļu Jēzum, kurš turpināja sarunu.

³ Jēzus vēlējās, lai sajūtu Viņa klātbūtni.

⁴ Tādiem cilvēkiem kā man, kuri ir aizmirsuši Dievu.

analizēt, kavējoties mūžīgā tumsā un bēguļojot no Manis, vienlaicīgi radot sev apkārt haosu; vai tiešām ir tik grūti ir ieraudzīt, ka, izraisot karus, ienīstot vienam otru, iznīcinot rases un apdzīvotas vietas, izpostot savu tēvzemi, atstājot sievietes par atraitnēm un bērnus par bāreņiem vai arī vienkārši paužot naidīgu attieksmi, jūs slepkavojat? kur? kur ir pazudušas visas Manas svētības? kur ir tā mīlestība, ar kādu Es iesākumā esmu jūs svētījis? kur ir Mani bērni, kur viņi ir, uz kuriem viņi ir aizklīduši? Es vairs viņus nepazīstu¹, kur viņi ir aizgājuši? Ļaunais viņus izmanto kā savus ieročus, likdams viņos pārdegt vēl atlikušajām gaismas paliekām un likdams tiem iznīcināt sevi pilnībā; Es ciešu un raudu, redzēdams Savus bērnus aizejot mūžīgā pazušanā! vai tiešām Es izstaroju dusmas, naidu un iznīcību? vai jūs kādreiz esat ticējuši, ka Es esmu Dievs, kurš izraisa karus? vai Es neesmu Miera un Mīlestības Dievs? Mani bērni, Manu Roku radītie, uzklausiet Mani; Es esmu jūs izlolojis, Manas Rokas ir turējušas jūs, cieši piekļautus Manām Krūtīm, esmu svētījis jūs no Savas Sirds dziļumiem, dziedinājis jūs Savā mīļotajā Dēlā Jēzū Kristū, bet tagad, Manis mīļotie un lolotie – par ko gan jūs esat pārvērtušies? kā jums šķiet – uz kuriem ved jūsu izvēlētais ceļš? uzklausiet Mani: atgriezieties pie Manis, nāciet atpakaļ pie Manis, kurš jūs mīl; mācieties no Manis, – Es esmu Svēts, tāpēc esiet svēti, dzīvojiet svēti; nenoliedziet Mani, sakot, ka jūs Mani nepazīstat un nekad neesat pazinūši! vai esat iedomājušies, ka Es nekad neesmu eksistējis, bet Mans Vārds ir bijis tikai ebrejiem domāts laika kavēklis? ticiet Manam Vārdam, jo Es esmu Tā Autors; Mans Vārds ir dzīvs, tieši tāpat, kā Es esmu dzīvs; ja tā nebūtu, jūs Mani nedzirdētu, dzīve ir tikai īslaicīga pāreja, un jūs tikai īslaicīgi ejat tai cauri, kā gan jūs varat justies laimīgi, ja jūsu dzīve ir apdzisusi? kurš no jums ir noticējis, ka spēj izdzīvot tumsā? nevienam nav vajadzīga dzīve bez gaismas; Es esmu Gaisma un, esot Manī, jūs dzīvosiet; Es atmirdzu pār visiem, lai ikviens spētu redzēt un mājot šajā Gaismā; Mana Sirds sāp, redzot jūs iespiestus ļaunuma spīlēs, paliekot tumsībā; Es dzirdu ikvienu no jums – jūsu šaubas un centienus izanalizēt Mani, Es redzu, kā jūs novēršaties no Manis, atteikdamies ieklausīties Manī, atteikdamies redzēt! jūs esat aizvēruši Man savas durvis... Manis paša bērni! Mani bērni cenšas analizēt Manu būtību! tik daudzi no jums apšaubā Manu esamību! kā gan jūs esat varējuši Mani aizmirst? kā gan bērns ir varējis aizmirst Savu paša Tēvu vai arī šaubīties, ka viņam vispār ir Tēvs! parādiet Man kaut vienu bērnu, kurš ticētu, ka ir radījis pats sevi... kāpēc, kāpēc daži no Maniem bērniem Mani tik ļoti sāpina? Es, Dievs, esmu jūsu Tēvs, jūsu Radītājs un mīlu jūs visus; atzīstiet Mani... nešaubieties un nebaidieties no Manis, bīstieties vienīgi tad, kad sadumpojaties pret Mani; kādēļ jūs lavāties no Manis projām? Debesīm ir jāklūst par jūsu patiesajām mājām, Mans Nams ir arī jūsējais ♥ bērni, bērni, vai jūs Mani noliedzat tikai tādēļ, ka Es neiederos jūsu radītajā zinātniskajā pasaulē? vai jūs mēģināt iznīcināt savu garīgo dzīvi? vai jūs, saukājot par sapņotājiem, izsmejat tos, kuri vēl tic Man? šie tā saucamie sapņotāji ir tie, kuri ir nomodā, un Manas Mājas būs arī viņu mājas, kurās tie saņems visu, kas ir Mans; viņi atpūtīsies Manās ganībās, vairs neizjūdami ne trūkumu, ne ciešanas; Es esmu Svēts, tādēļ esiet arī jūs svēti, dzīvojiet svētu dzīvi; godiniet Mani; saņemiet Mani; ticiet Man un mīliet Mani, mājojiet Manā Gaismā; tagad uzklausiet Mani: Es, Dievs, jūsu laikmetā atklāju Sevi no jauna; Jā! jūsu laikmetā; Es esmu nemainīgs; Es vienmēr esmu ar jums; godinī Mani un atceries: Vassula, Es aicināšu tevi; dzīvo Manā Mierā; Es tevi vadīšu; Es tevi mīlu;

---

¹ Dievs šos vārdus izrunāja, skumju pilns. Jo Dievs bija radījis cilvēku pēc Sava tēla, bet cilvēks pats tagad šo tēlu bija sagrāvis.

atcerieties: Es jūs atkal apvienošu;

Vēlāk:

- vai esi laimīga būt Manā klātbūtnē? atmet tagad savas raizes un jūties laimīga ♥
Es, Dievs, esmu nemainīgs, Savējos Es vadu pa līdzīgu ceļu; Es svētīju jūs visus; iegaumē, Vassula, ka tas esmu Es, Dievs, kas tevi vada¹; paliec Manā tuvumā, nekad nebaudies no Manis, meita, vairāk pārdomā Manu Svētumu; tagad raksti šādus vārdus: Es esmu Jahve un Es tevi vadu; Mana izredzētā meita, jau no laiku sākumiem esmu vadījis ebreju praviešus, tos mācīdams un palīdzēdams tiem atpazīt Manu klātbūtni; Es esmu tas pats Dievs², Jahve; esmu vadījis ļoti daudzus gudrus cilvēkus; Es, Dievs, turpinu darboties tādā pašā veidā; esmu nolēmis atvest jūs visus atpakaļ pie Sevis; Es palikšu jūsu tuvumā; apzinies, ka Es, Dievs, atkal jūs apvienošu, lai jūs piepildītu Manas svētnīcas; Es atklājos no jauna, lai vestu jūs atpakaļ pie Sevis ♥ esmu vērojis jūs izklīstam, pametam un aizmirstam Mani; Es esmu gaidījis, kad uzlabosies jūsu likumdošana; esmu centies jums atgādināt, ka šīs zemes dzīve ir īsa un pārejoša; esmu jums atgādinājis par Savu svētību; Es esmu lēns dusmoties; Es, Dievs, esmu Mīlestības pilns;

12.10.86

miers lai ir ar tevi; mīļotā, Gaisma tevi vada, dzīvo mierā;

Gribēju Tev pateikt, ka, esot kopā ar Daniēlu, izjutu mieru un pašlīdību. (Mani bija pārņēmusi nostaļģija pēc sargeņģeļa.)

ļauj viņam iet; viņš ir tikai Mans kalps; Es esmu tavš Radītājs, Visaugstais Dievs;

Man Tev tomēr jāsaka, ka kopā ar Daniēlu izjutu mieru un ka mīlu viņu.

Es to zinu, atstāj viņu;

Reiz viņš man sacīja, ka „neviens cilvēks nav tik ļoti mīlējis savu sargeņģeli, kā tu.” Vai viņš sacīja patiesību? Vai viņš tiešām tā domāja?

jā, viņš tiešām tā domāja; tagad atstāj viņu un esi ar Mani; atbalsti savu galvu uz Mana pleca; sajūti, cik ļoti Es tevi mīlu; tu esi Mana meita; Es esmu tavš Debesu Tēvs un Es tevi svētīju; tu piederi Man; Es esmu Jahve un nekad neļaušu nevienam tev kaitēt; sajūti, ar kādu Mīlestību Es tevi mīlu; ieklausies Manī:

kopš agras bērnības esmu noraudzījies tavā izaugsmē; esmu paturējis tevi Savā tuvumā, un tu esi radusi labvēlību Manās acīs; Es nolūkojos, ka tu audz līdzīgi Manis radītam savvaļas ziedam; redzot tevi dzīvojam Manā Gaismā, Manu Sirdi pārpildīja prieks; Es vienmēr esmu bijis tavā tuvumā; Mans pumpurs sāka pārvērsties ziedā, un tev pienāca laiks tikt mīlētai; Es izjutu tavu klātbūtni, un tu biji Mans iepriecinājums; Es jutu tavu sirdi un tevi svētīju; Es redzēju tavas ilgas, un Man patika tās piepildīt; Es vēl arvien paliku tavā tuvumā, palīdzēdams tev saglabāt tavu skaistumu;

kad redzēju tevi uzziedam, Es tevi aicināju, bet tu Mani nedzirdēji; Es aicināju vēlreiz, bet tu likies Mani nemanām; šad un tad tu nāci pie Manis, un šīs nedaudzās reizes³ vienmēr iepriecināja Manu Sirdi! Es zināju, ka tu esi Mana, lai gan šķita, ka esi Mani aizmirsusi, tu pat nejutī, ka esmu tev līdzās; gadiem ejot, tava smarža izzuda, tavas lapas skarbajos ziemas vējos sāka zaudēt savu tvirtumu, galva noliecās, ziedlapiņas zaudēja savu zīdaino svaigumu un skaistumu; saule bija sākusi tevi dedzināt; tu sevī izjuti arvien lielāku smagumu; ieklausies Manī, Es nolūkojos uz tevi ar žēlumu, Es vairs nespēju to

¹ Man bija grūti pieņemt, ka Visaugstais varētu runāt ar Mani tik vienkāršā veidā. Mans prāts nebija spējīgs to uztvert.

² Izc 3, 15: “Jahve, jūsu tēvu Dievs, Ābrahāma Dievs, Īzāka Dievs un Jēkaba Dievs...”

³ Domātas reizes, kad iegriezos baznīcā.

paciest; daudzkārt Es tev tuvojos, vēlēdamies aizskart tavas jūtas, bet tu biji aizgājusi pārāk tālu; tu vairs nespēji Mani ieraudzīt un atpazīt; tu vairs nepazīni To, kurš, noliecies pār tevi, bija saucis tevi vārdā; redzot Savās rokās tikai nožēlojamu bērnu, uz kuru ir žēl skatīties, Es apraudāju tavu aizgājušo skaistumu; tavs izskats lika Manai Sirdij izplūst asarās, jo tavās acīs es vēl arvien spēju saskatīt blāvu mīlestības gaismas atspīdumu, tās mīlestības, ar kādu tu agrāk, jaunībā biji Mani mīlējusi; Es pacēlu tevi Sev tuvāk un, sajūtot tavu mazo rociņu pieskārienu, redzot, ka bērnam Es esmu vajadzīgs, izjutu atvieglojumu; Es tevi aizvedu atpakaļ mājās un Mīlestībā dziedināju tevi; Es devu tev ūdeni, ar ko dzesēt slāpes, pabaroju un pamazām ļāvu tev atkopties; Es esmu tavs Dziedinātājs; Es esmu tavs Pestītājs; Es vienmēr būšu; Es tevi mīlu; Es, Dievs, vairs nekad neatļaušu tev atkal pazaudēt sevi; tagad iepriecini Mani un paliec ar Mani; Es, mana mīlotā, esmu tevi uzaudzinājis; atbalsties pret Mani, pievērsies Man, paskaties uz Mani; esmu Dievs, tavs Debesu Tēvs; pareizi izproti, kādēļ esmu ar tevi; Es, Dievs, to pašu darīšu visiem pārējiem Saviem dēliem un meitām, jo jūs visi piederat Man; Es neļaušu tiem izkalst saulē; Es viņus aizsargāšu un atjaunošu; es negaidīšu, kamēr viņu lapas zaudē spēku un nokrīt; Es negaidīšu, kamēr tu būsi izslāpusi; neaizmirsti, ka Es, Dievs, mīlu ikvienu no jums; Es no jauna visus jūs apvienošu;

(Šajā mirklī, kamēr Viņš runāja par manas dvēseles stāvokli, Dievs vienlaicīgi parādīja vīziju. Ja es būtu nomirusi tanī laikā, mana dvēsele atrastos ļoti tumšā vietā. Redzējums bija šāds: Es izskatījos kā ļoti sīks, apmēram sešus gadus vecs bērns un gulēju, izstiepusies uz zemes, savā ierastajā nakts pozā. Es biju ļoti tieva, ar ļoti plāniem un īsiem matiem. Vieta, kurā atrados, bija ļoti tumša, un kaut kur es tikko spēju saskatīt melnas debesis. Tad es sadzirdēju sevi elpojam – elpa bija ļoti smaga, šķita, ka es būtu astmas slimniece. Netālu no manis, tieši aiz muguras stāvēja Kāds, kura skaidrā klātbūtne pati par sevi bija ļoti mierinoša. Es redzēju Viņu noliecamiem pār mani un paceļam Sev pie krūtīm. Es sajutu Viņa Bezgalīgo Mīlestību un redzēju, kā es, šis mazais cilvēciņš, vēlēdamās saskatīt šīs Mīlestības Avotu, pagriežu acis pa kreisi. Izrādījās, ka mani acu baltumi ir dzelteni; redzot savu bēdīgo stāvokli, biju šokā! Pēdējiem spēkiem es izstiepu savu kaulaino rociņu un izmisīgi satvēru Viņa platu piedurkni. Tajā pašā brīdī es sadzirdēju Svētā Sirdi: no Tās izplūda žēluma, bezgalīga žēluma un mīlestības pilns kļiedziens! Ar lielu maigumu un laipnību Viņš mani aiznesa uz Savām Mājām. Viņa acis bija līdzīgas sarga acīm, - tās ne uz brīdi nenovērsās no manis. Viņš piecēla mani, kā to dara vismīlošākā māte, un dziedināja mani Savā Mīlestībā.)

14.10.86

miers lai ir ar tevi; jūties mīlēta; ieklausies Manī: Es, Jēzus, sapulcināšu Savus bērnus un likšu tiem satīties ar Mani¹;

Ko Tu viņiem sacīsi?

Es tiem sacīšu šādus vārdus: nekrītiat izmisumā, Es, Jēzus, esmu nācis, lai dāvātu jums cerību; mīļotie, mīliet cits citu; pēc pavisam neilga laika Es atkal būšu šeit, Es mīlu jūs visus; atcerieties – nezaudējiet drosmi; ilgojieties pēc Sava Debesu Tēva, mīliet Viņu vairāk, jo Viņš ir Svēts, tātad – esiet svēti arī jūs, dzīvojiet svētu dzīvi; Es, Jēzus, esmu pasaules Gaisma; esmu atnācis nest cerību visiem tiem, kuri to ir zaudējuši; Manī slēpjas jūsu Miers – atrodiat to; Vassula, Es, Jēzus, vadu tavu roku; tas patiešām esmu Es; pagodini Tēvu, turot Viņa baušļus un sekojot tiem; lūdzies, lai tu netiktu pārbaudīta; vairāk lūdzies un esi nomodā; bērniņi, kurus Es mīlu no visas Sirds, tuvojieties Man un

¹ Man šķiet, ka Kristus runāja par to, kā Viņš nākotnē izplatīs šos vēstījumus.

mācieties no Manis; sekojiet Man un mācieties būt svēti; mīliet savus ienaidniekus un atsakieties no jebkāda naida; ♥

15.10.86

miers lai ir ar tevi;

Vai es varu atrasties Tavā Gaismā?

tu jau tajā atrodies; ieklausies Manī: Es esmu tas pats ¹ un Es vienmēr darbojos vienādi; protams, daži Mani nepazīst un, neizprotot Manu dievišķo darbību, uzskata Mani par kaut ko noslēpumainu; Es, Jahve, esmu jūsu Radītājs un Es radu nemitīgi; pieņem Manu radību tādu, kāda tā ir; kad Es biju ar ebreju vadoņiem, viņi dzirdēja un saglabāja Manus aicinājumus; viņi pieņēma Mani, atzīstot, slavējot un piesaucot Mani²; Es, Jahve, esmu tas pats Dievs; Es darbojos tieši tādā pašā veidā; iepriecini Mani un tici, ka tas, kurš atkal ir ar tevi, patiešām esmu Es; Es patiešām eksistēju un esmu dzīvs; Manas durvis nekad nav aizvērtas, tās ir vaļā un Es visu dzirdu; Es drīkstu iziet laukā jebkurā laikā, kad Man tas labpatīk; laikam Manā priekšā nav nozīmes; Es esmu vienmēr tas pats; ieklausies Manī: Es, Dievs, esmu jūs nemitīgi aicinājis³; kāpēc visus šos gadus jūs neesat ieklausījušies Manī? tikai nedaudzi ir sadzirdējuši Manu balsi; mīļotie, Es neesmu grūti aizsniedzams un Es neesmu sarežģīts; neaizdariet savas ausis, uzklausiet Mani: Es, Dievs, izmantoju katru iespēju būt ar saviem bērniem un pievilkt viņus pie Sevis; Es esmu dzīvais Dievs un Es esmu;

15.10.86

miers lai ir ar tevi; Es, Dievs, tevi svētīju; paliec Manā tuvumā; sajūti Mani⁴ un atbalsties pret Mani; lai ir svētīti tavi zēni⁵; Es rūpējos par viņiem; mīli viņus abus vienādi; lai jūsu dzīves ir svētītas, lai ir svētīta jūsu ģimene; Es svētīju ikvienu tavas ģimenes locekli, lai viņi spētu piedzīvot mieru un mīlestību; visas svētības dāvā dzīvību; ej un atpūties ♥

21.10.86

miers lai ir ar tevi; Es, Jahve, tevi mīlu; iepriecini Mani un paliec ar Mani; nāc tuvāk pie Manis...⁶

Es, Jēzus, tevi mīlu; ēd no Manis; paliec Manī; vai redzi – esmu šeit, lai tev palīdzētu; Es esmu tevī un tu – Manī; ⁷ vai atceries Manus vārdus? „Es jūs neatstāšu bāreņus, bet sūtīšu jums Aizstāvi, Svēto Garu, Kurš paliks pie jums uz mūžiem;”⁸ vai kādi no jums ir noticējuši, ka Es būtu viņus pametis?⁹ *¹⁰ asaras nožūs, skumjas tevi atstās, ciešanas mitēsies, garlaicības vairs nebūs...

Manas Sirds bērni, par ko jūs esat pārvērtušies! Es ciešu, redzot, kā jūs paši sevi mokāt, Mana Sirds sāp, redzot jūs ejam pazušanā...¹¹ ♥ izkopiet mieru, Mani bērni, neizaiciniet cits citu; mīliet viens otru tā, kā jūs mīlu Es; lūdzieties, dzīvojiet Manī un atbrīvojieties

¹ Tā kā es biju tālu no tā visa un mana pārlicība nemitīgi grīļojās, Dievs centās kļiedēt manas šaubas, kas tiešām bija šķērslis Viņa darbībai.

² Man patiešām bija grūti pieņemt, ka Dievs runā ar mani, tādēļ Viņš vēlreiz centās mani pārliecināt, ka Viņš patiešām aicina cilvēkus.

³ To Viņš saka ikvienam no mums.

⁴ Domāta Viņa Klātbūtne.

⁵ Mani divi dēli Jans un Fabiāns.

⁶ Dievs Tēvs pārtrauca Savu vēstījumu un iesāka runāt Viņa Dēls Jēzus.

⁷ Jņ 15, 4: „Palieciet Manī, kā Es – jūsos.”

⁸ Jņ 14

⁹ Šķiet, šis jautājums attiecās uz mani pašu.

¹⁰ Šos vārdus Jēzus izrunāja ļoti nopietni.

¹¹ Šajā vietā man nācās apstāties, jo Jēzus bija ļoti noskumis un es nespēju to panest.

no ļaunā¹²; nāciet pie Manis; Es jūs tik ļoti mīlu! lūdzieties! Es tik ļoti vēlos, lai jūs visi atgrieztos pie Manis; Es lūdzos par jūsu dvēselēm; lūdzos, lai jūs pamostos un ieraudzītu, cik ļoti, jums pašiem nezināmu iemeslu dēļ lēkdami tumsā, esat attālinājušies no Dieva Tēva; ļaunais gars jūsu priekšā ir izlicis visdažādākos slazdus, izņemdams no jums spēju saprast, manipulēdams ar jums, saspiežot jūs savās ļaunajās spīlēs; Es noskatos uz to un sāpēs vaidu, ar žēlumu Es redzu jūs virzāties tieši pretīm ienaidnieka izliktajiem slazdiem; kā gan lai Es neciestu, redzot ļaunumu pārņemam Manus bērnus? Es palikšu jūsos, turpinot jūs mīlēt; Es, Jēzus Kristus, svētīju ikvienu no jums ♥

26.10.86

miers lai ir ar jums; Es esmu šeit; mājojiet Manā Gaismā;

(Atkal šaubas, – mans prāts vienkārši nespēj pierast pie visa notiekošā.)

Pasaki, lūdzi savu vārdu.

Es esmu Jahve; klausies Manī:

Es nolūkojos uz jums no pavisam tuva attāluma, gaidīdams un cerēdams, ka izmainīsies jūsu likumdošana; esmu noklausījies jūsu nepievilcīgo savienību runās; ilgstoši esmu klusējis, novilcinot Savu dusmu izvirdumu pret jums!

3. burtnīca

Es jūtos apjukusi! Vai tas esi Tu, Kungs? (Šī bija pirmā reize, kad dzirdēju Dievu runājam ar tik lielām dusmām.)

Es tas esmu; ieklausies Manī; tā kā ikviens no jums ir bezgalīgi vērtīgs Manās acīs un tā kā Es jūs visus ļoti mīlu, tad vēlos jūs atmodināt; Es vēlos, lai jūs saprastu, uz kurieni dodaties;

(Es vēl arvien izjutu apjukumu.)

Ikvienās tēva un bērnu attiecībās pienāk brīdis, kad ir jāpamāca, tāpēc pieņem Manu Vēstījumu¹; uzklausī Mani: vai tu neesi sapratusi? vai tu vēl neesi redzējusi Manas zīmes un nezini, kā Es darbojos? ieklausieties, ieklausieties mirušajos, kurus esat noslepkavojuši, nevainīgo asinīs², kuras jūs lietojat savu slāpju remdēšanai un jūsu izkaltušo zemju apūdeņošanai; cik ilgi Man vajadzētu savaldīties? Es novēršu Savu skatienu, jūsu rīcība Mani sadusmo... noskatoties uz jums, Es sāpēs vaidu, redzot Savus bērnus pārvēršamies slepkavās! klausieties Manī: vai tas notiek tāpēc, ka, jūsuprāt, Manis, Dieva nav? vēloties attaisnot savu rīcību, savu iekāri un alkātību, jūs Manus praviešus esat padarījuši par meļiem³; cik jūs esat kļuvuši akli un kurli, cik izvēlīgi attiecībā pret Mani un Manām dāvanām! Jūs neticat Manam Vārdam, jūs To zaimojat; jūs esat noskaņojušies pret Mani un jūsu sirdis ir pārvērtušās akmeņi; savas ausis jūs esat aizzīmogojuši, un acis, tā vietā, lai palīdzētu saskatīt patiesību, jūs novirza no ceļa; jūs esat kļuvuši samaitāti, neņemot vērā Manas svētības un barodamies kopā ar čūskām ... Es uzmanīgi esmu klausījies, bet līdz šim vēl neesmu sadzirdējis jūs kliežam grēku nožēlā... nav neviena, ka nožēlotu savu grēcīgumu un ļaunumu; jūs uzkraujat Man savu

¹ ² Domātas ļaunas piesaistes, ko iemantojam, dzīvojot šajā pasaulē.

¹ Ebr 12, 5-8: „Vai esat aizmirsuši pamācību, kas jūs uzrunā kā bērnus: „Mans bērns, nenicini Kunga pārmācību un nepagursti, kad Viņš tevi norāj! Jo, ko Kungs mīl, to Viņš pārmāca un šaus katru bērnu, ko Viņš pieņem.” (Sak 3, 11-12) Pacietiet pārmācību! Dievs izturas pret jums kā pret bērniem. Jo kuru bērnu gan viņa tēvs nepārmāca? Bet, ja jūs esat bez pārmācības, ko visi saņēmuši, tad jūs esat nelikumīgi bērni un ne īsti bērni.”

² Domāti abortos bojā gājušie bērni.

³ Dieva Balsī bija saklausāms rūgtums.

ļauņumu, jūs esat sadumpojušies pret Mani; pasakiet Mani: cik ilgi lai Es vēl klusētu? dēli un meitas, paceliet savas acis un paraugieties uz Mani, neizliecieties nedzirdam Manu saucienu; Es esmu Svēts, Es esmu Svēts, Es esmu jūsu dziedināšanas cerība, tādēļ izmantojiet savus locekļus, lai ietu kopā ar Mani, savas acis – lai redzētu Ceļu, savas ausis – lai sadzirdētu Manu aicinājumu, savu sirdi – lai saprastu, ka Es esmu Tēvs; Es dziedinu; acis, ko jūs esat uzskatījuši par nevajadzīgām, Es dziedināšu, lai jūs ieraudzītu Patiesību; Mana roka ir izstiepta pār jums, lai Es jūs paceltu pie Sevis; Es esmu jūsu Mūžīgais Tēvs, nāciet, atpūties Manī, un jūs sajūtīsiet Mīlestību, ar kādu jūs mīlu un Mieru, ko spēju jums dot;

02.11.86

miers lai ir ar tevi; Es, Dievs, tevi esmu aicinājis, neatkarīgi no tā, kas un kāda tu esi; Es tevi mīlu; Vassula, uzklausi Mani; esmu tevi mācījis, lai tu spētu Mani atpazīt; Es esmu Tas, kurš ir palīdzējis tev uzplaukt kā ziedam, tāpēc pagodinā Mani un ved pie Manis arī citus;

*Ak, kā lai es to izdaru? Es nezinu, kā to paveikt!*¹

Es, Dievs, tev palīdzēšu; jūties laimīga un neizjūti šo aicinājumu kā smagu nastu; Es tev neļaušu noslīkt!² Es atrodu veidus, kā izplatīt Manu Vēsti, tāpēc neraizējies, Mana Vassula, – Es vadīšu tavus soļus; Es, Dievs, esmu tevī, nekad nejuties pamesta; Es dzīvoju tevī; mīlotā, Es piepildīšu tevi līdz malām ar Savu Svēto Garu; esmu pamājis tev, lai tu man sekotu; esot ar Mani, tu izjutīsi Manu Mieru un būsi prieka pilna; lai ikviens saprot un priecājas, ka Es, Dievs, esmu dzīvais Dievs; Es dāvāšu jums savu atbalstu, palieciet Manā Gaismā un atcerieties: nezaudējiet drosmi, jo Es vienmēr esmu ar jums; ejiet mierā;

10.11.86

Divas dienas es jutos vienkārši briesmīgi, - mani atkal bija pārņēmušas šaubas! Veselu divu dienu garumā sātans man uzbruka. Notiekošais tik ļoti pārsniedz manas sapratnes spējas, ka liek zaudēt drosmi. Kā gan Dievs var sarunāties ar mani? Šajās dienās ik reizi, kad Dievs centās man tuvoties, es Viņu raidīju projām, viss manā iekšienē sagrīļojās... Kā gan tas ir iespējams, ka Dievs ar mani varētu sazināties un sarunāties! Lai gan dodos pierakstīt vēstījumu, es noteikti sapņoju ...

bēmiņ, miers lai ir ar tevi; Es, Jahve, esmu šeit; klausies Manī: Es tevi svētīju; dzīvo mierā un nekad, nekad nejuties tā, it kā neviens tevi nevarētu mierināt, jo Es tevi mīlu; kādēļ gan tu šaubies, ka tas patiešām esmu Es? vai Es neesmu tevi mācījis Mani mīlēt? Es esmu tevi vadījis un tev palīdzējis; esmu licis pār tevi atmirdzēt Savai Gaismai;

Esmu izmisusi.

sātans liek tev izjust šo izmisumu; patiesībā Es sajutu tavu nabadzību, tādēļ nonācu, lai tevi stiprinātu; Es, Jahve, tevi nekad neatstāšu; netici, ka Es tevi varētu pamest; Es vienmēr esmu ar tevi, tādēļ pievērsies Man un palūkojies uz Mani; sajūti to lielo mīlestību, ar kādu Es tevi mīlu; kā tev pašai šķiet – kāpēc lai es paslēptu Savu Vaigu no tevis? Mana Mīlestība uz tevi ir mūžīga; Es, Jahve, esmu bijis kopā ar tevi pat tad, kad tu biji aizmirsusi par Mani un gadiem ilgi nepieminēji Manu esamību; Es biju ar tevi, pat ja tu Mani nemīlēji; Es nonācu, lai pastāstītu par Mīlestību, ar kādu tevi mīlu, un atgādinātu, ka Es, Dievs, vienmēr esmu tevi mīlējis; Es atnācu, lai mācītu tev staigāt Manos ceļos: iemācies saprast, ka Es mīlu ikvienu no jums; jūs esat Mani mīļotie dēli un meitas, un Es

¹ Dieva pavēle man lika sajūst pilnīgu nespēju to piepildīt.

² Dieva balsī ieskanējās viegla, tēvišķīga humora pieskaņa.

rūpējos par jums; esmu dāvājis tev žēlastību Mani ieraudzīt, atpazīt un sadzirdēt; Es tevi saucu, un tu Mani sadzirdēji, bet kāpēc, Mans bērns, kāpēc tu biji tik vienaldzīga pret Mani?

Es nezinu, kāpēc.

vai ne tāpēc, ka neviens tev nebija pastāstījis par Manu svētību un Mīlestību, par to, ka Es esmu tavs Debesu Tēvs, bet tu – Mans bērns? vai tu nebiji dzirdējusi un nezināji, ka Es, Jahve, esmu tavs Tēvs? vai tas ir bijis tev apslēpts? vai tev nav mācījuši, kas Es esmu? uzklausi Mani un pieņem Manu Vēsti:

atbrīvojieties no ļaunuma važām; sātana uguns arvien pieņemas spēkā un tuvojas jums; Mani ir nomocījušas sāpes, un Es vaidu, jūs redzot tik nožēlojami bezspēcīgus, piespiestus pie zemes; jūsos nav degsmes cīņai par savu dvēseli! Es esmu svēts, tāpēc dzīvojiet svēti; neklausieties atkritējos, kuri vēl arvien klaiņo tumsībā, cenšoties jums iestāstīt, ka Mans Vārds ir novecojis; izprotiet, ka jūsu dvēseles dzīvo, tāpēc neļaujiet miegam jums kaitēt; un tu, meita, uzklausi Mani: atstāj savas šaubas un ieklausies Manī; lai šis ceļš tev kļūst par ceļu, kurā tu sastopies ar Mani; esi ar Mani, jo Es esmu tavs Radītājs; vai redzi? Es, Jahve esmu mācījis tev mīlēt Mani neatkarīgi no tā, kas tu esi; ieklausies Manī: *¹: kāpēc, kāpēc Mani paša bērni vairs nenāk pie Manis? kādēļ viņi Mani pamet... kā viņi ir varējuši Mani aizmirst? vai līgava varētu aizmirst savu līgavaini²? neskaitāmas dienas tu esi gājusi prom no Pestītāja; nevaicā: kāds ir Viņa Vārds; kopš bērības Es esmu tevi lutinājis; neļauj nāves straumei aizskalot tevi tuksnesī, kur valda nebeidzams sausums, jo tur tevi sagaida iznīkšana, tur saule izkaltēs tavu muti slāpēs; nāc pie Manis, un Es piepildīšu tavu kausu līdz malām ar dzīvo ūdeni, kas ir saldāks par jebkuru vīnu, Es ļaušu tev atpūsties zālainās ganībās; tava nogurusī galva radīs atpūtu Manā klātbūtnē; ja tu justos kaila un nosalusi, Mans apmetnis tev sniegs patvērumu un siltumu, tad Es izliešu pār tevi Manu Mīlestību un nomazgāšu Tevi Manās svētībās, ak, ko gan Es vēl nedarītu jums, mani stādīni! atceries vienu: Es varu izvēlēties jebkuru sausu pagali un pārvērst to auglīgā kokā; Es aicinu ne tikai taisnīgos un nevainojamos; Es aicinu ikvienu Savu dēlu un meitu neatkarīgi no viņu rīcības; Es, Dievs, mīlu jūs visus ar vienādu Mīlestību, jūs visi esat Manis radīti, tādēļ patverieties Manī; neuzdodiet sev jautājumu, kādēļ Jahve parādās atkal, aicinādams jūs atgriezties pie Viņa, Es, Jahve, neesmu ieslēgts Debesīs, tādēļ varu darboties arī caur jums, Es, Jahve esmu pirmais un pēdējais; Es spēju atstāt Debesis un nokāpt, cik zemu vien vēlos; vai redzi – kopš brīža, kad radīju pasauli, Es neesmu mainījies? Es vienmēr palikšu nemainīgs; un tu, meitiņ, atstāj savas šaubas, ļauj Man satvert tavu roku; Es tevi svētīju par to mīlestību, ar kādu tu Mani mīli, un par to ticību, ar kādu tu esi Man ieticējusi; Es, Dievs, tevi mīlu; ej mierā;

17.11.86

miers lai ir ar tevi; Es, Jahve, esmu tevi izveidojis; Es tevi aicināju, un tu sadzirdēji Manu balsi³; Es tev atklāju Sevi un vadīju tevi pa līdz šim tev nepazīstamiem ceļiem; pacel savas acis un uzlūko To, kurš tagad tevi pieņem kā Savu bērnu; izproti, ka Es esmu devis tev šo dāvanu; jā, Es esmu tevi svētījis un dāvājis tev Savu Mieru; mīlotā, tu piederi Man; lasot Manu Vārdu, iemācies izprast Manu darbību; Es esmu tavs Skolotājs – nezaudē

¹ Dievs runāja ļoti laipni, tēvišķi un ar lielu žēlumu.

² Is 54, 5: "Jo tavs laulātais draugs ir tavs Radītājs, Jahve Sabaots ir Viņa vārds."

³ Tas, ka es biju sadzirdējusi Viņa balsi, šķiet, ļoti iepriecināja Dievu.

cerību, jo tu tikai nesen esi sākusī mācīties; mana meita Vassula, nebaidies, Es pazīstu tavas spējas; nāc pie Manis, kad vien vēlies, jo Es esmu tavš Pestītājs;

18.11.86

Vai es varu palikt Tavā Gaismā?

jā, tu vari mājot Manā Gaismā;

Vai es varu būt ar savu Kungu Jahvi?

Es esmu Jahve un tu esi ar Mani;

Vai Tu esi mani aicinājis?

jā; Es esmu tevi aicinājis;

Vai Tu, mans Kungs, esi visu šo vēstījumu autors?

jā, Es esmu to autors;

Tu taču esi aicinājis daudzus? Vai tas nozīmētu, ka šis ir parasts aicinājums, līdzīgs jebkuram citam, kura vienīgā atšķirība ir tā, ka tas tiek pierakstīts?

meitiņ, meitiņ, paklausies: uzrunājot tevi šādā veidā, Es caur to vēlos atklāties arī daudziem citiem – tiem, kuri ir Mani pametuši un neklausās Manā balsī; tieši tāpēc Es tevi uzrunāju rakstiskā formā; šajā aicinājumā Es, Jahve, atgādināšu Saviem mīļotajiem daudzus notikumus, kas tiem palīdzēs Man tuvoties; pieņem veidu, kādā Es tevi vadu: Es vēlos iedrošināt mazticīgos pieaugt ticībā Man; šis ir aicinājums tiem, kuri ir pastūmuši malā Manu Vārdu, šie vēstījumi viņiem palīdzēs atgriezties un lasīt Manu Vārdu; Es vēlos atklāt, ka Mans Vārds ir Dzīvs, Svēts un Godājams; šim aicinājumam ir jāpamodina aizmigušie; šis ir mīlestības un miera aicinājums; šim aicinājumam ir jāatgādina cilvēkiem viņu pirmsākumi un tas, ka Es, Dievs, esmu viņu Radītājs; Es vēlos tiem atgādināt, ka viņi nav bāreņi un ka Es viņus visus mīlu;

20.11.86

lai, pateicoties tavai ticībai Man, pār tevi nāk miers; pieglaudies Man un patveries Manī; Es, Jahve, tevi stiprināšu; meitiņ, Es tevi mīlu, tu dzirdēsi Manas Balss čukstus savā ausī, tā tevi vadīs, dos tev padomus, jo Es vēlos, lai tu dzīvotu Manā Mīlestībā; Es iemācīšu tev atšķirt Savu Balsi no pārējām; Es stiprināšu tavu atpazīšanas spēju un izjūtas, pavairojot tevī spēju atpazīt Mani; ieklausies Manī: Es esmu tavš Skolotājs un esmu tevi svētījis; Vassula, vai jūties laimīga, ka esi Mani sastapusi šādā veidā?

Esmu ļoti laimīga! Izjūtu pāri plūstošu laimi! Jūtu, ka Tava Mīlestība ir mani pilnībā pārklājusi.

Es, Dievs, Jahve, tevi mīlu; saņem Manu Mieru un neaizmirsti, ka Es vienmēr esmu ar tevi; meitiņ, nekad neizmirsti, pieļaujot kļūdas, jo tu vēl mācies; tu esi sākusī mācīties pavisam nesen; vienmēr atbalsties pret Mani, un Es nekad neļaušu tev pakrist; Es, Dievs, eju tev pa priekšu; neļauj cilvēkiem atņemt tev drosmi, atceries, ka Es, Dievs, esmu tev blakus;

20.11.86

miers lai ir ar tevi; Es, Jahve, pašreiz esmu ar tevi, meitiņ, – klausies un pieraksti:

cik ilgi jūs spēsiat dzīvot bez Manis¹? svētdariet sevi! esiet svēti, dzīvojiet svēti, jo Es esmu Svēts! esmu nācis, mans bērns, lai tev pateiktu, ka neviens nevar mūžīgi dzīvot tumsībā; esmu tevi izveidojis pēc Savas līdzības; esmu devis tev sirdi, kas spēj mīlēt un saprast; pasaki Mani: ko tev dod tuksnesis? tas var vienīgi pārklāt tavu ādu ar čulgām un likt izkalst tavām aukslējām; tu alksi pēc patvēruma un nespēsi to atrast; neatradīsies neviens, kas piedāvātu tev atpūtu vai iztīrītu tavas brūces, neviens, kas tevi mierinātu, vai

¹ Dievs uzrunā tos, kuri Viņu ir atstājuši.

snieltu veldzējošu ūdeni; Es esmu Ceļš, Es esmu tavš Pestītājs, kurš līks Savam Mieram kā varenai ūdens straumei nākt pār tevi; Es tevi piepildīšu ar dzīvinošo ūdeni; lai grēcinieki atstātu savus grēkus un atgrieztos pie Manis;

21.11.86

miers lai ir ar tevi; Es, Jēzus, esmu tevi aicinājis; saņem mieru un raksti: Es vienmēr esmu ar tevi; jūs¹ Mani nepiesaucat, un Es redzu, kā tas jūs izmaina; Mana Baznīca nespēj pārvarēt birokrātijas smagumu; uzklausiet Manus sāpju pilnos saucienus: citiem jūs Mani neatklājat tādu, kā Es jums esmu mācījis; daži no jums Manai Baznīcai nodara zaudējumus; redzot jūs jaucam Manis uzcelto, Man pietrūkst elpas un es smoku; kā gan lai mierīgi noskatos jūsu grēkos? kā gan lai izjūtu iepriecinājumu, ja jūs Man tik ļoti atgādināt farizejus? kāpēc jūs esat aizmirsuši no Manām lūpām nākušos vārdus? kā jūs varat nemīlēt viens otru? kā gan jūs domājat Mani pagodināt, ja paši izvēlaties kam ticēt un kam ne²; Es tīku piekalts krustā ne tikai par taisnīgajiem; kaut jūsu acis tīktu apgaismotas un jūs ieraudzītu Manas bagātības;

22.11.86

miers tev; Es, Jahve, esmu tevi sadzirdējis;

Man šķiet, ka nepiedzīvoju nekādu izaugsmi un sāku zaudēt drosmi, es nesaprotu, uz kurieni šie vēstījumi mani ved. Par ko es kļūšu? Kāda ir šo vēstījumu jēga? Manī vairs nav pārliecības, ka tas ir pareizi? Kādēļ šie vēstījumi ir vajadzīgi?

neļaujies izmisumam; ļaunie gari cenšas tevi apmānīt un pievilt; Es esmu tevi veidojis, vadījis un audzinājis, nepieļauj, lai viņi tev atņemtu drosmi; vai zini, kādēļ šie dēmoni vēlētos to izdarīt? jo sava ļaunuma dēļ, meitiņ, tie ir apņēmušies tevi apturēt; jau no paša sākuma Mans Plāns viņus ir sadusmojis; tu audz, tu progresē; kopš esi Mani pieņēmusi, Es tevi atjaunoju; vai tu, iepazīnusi Mani, jūties laimīgāka?

Jā, es jūtos tā, it kā, izņemot Tevi, man neviens cits nav vajadzīgs. Tu piepildi manu dzīvi. tad nāc, mācīsimies; klausies Manī un sargies no svešām balsīm; vienmēr esi tikpat modra kā pašreiz; Es esmu Jahve, Visvarenais Dievs, Es esmu šo atklāsmju Avots; ko tu redzi, mana meita³? vai redzi, ko esmu tev sagatavojis šajā zālē? šis galds ir svētību pilns, uz tā tu vari atrast it visus Mana dārza augļus; esmu to sagatavojis un uzklājis Saviem bērniem ... meitiņ, ko tu redzi tagad? tu redzi Manu Avotu⁴? jā! šis kūšājošais ūdens ir domāts tev, tu vari to dzert⁵, šis ir dzīvais ūdens; izjūti Mana Nama gaisotni; jā! Mans Nams ir plašs, tajā pietiek vietas daudziem, tajā ikviens no jums var atrast sev mājvietu⁶; Mans Nams ir Svēts, Mans Nams ir Miers; nāc jau tagad un redzi; pastāsti, kā tu jūties;

¹ Jēzus uzrunā Savus mācītājus.

² Domāts – kam no tā, ko Viņš ir teicis, ticēt un kam ne.

³ Is 25, 6: „Šai kalnā Jahve Sabaots sarīkos visām tautām bagātīgu mielastu”. Kungs man dāvāja iekšēju redzējumu: es redzēju lielu zāli ar varenām kolonnām. Tā man atgādināja Milānas katedrāli. Zāles vidū no viena gala līdz otram stiepās ļoti garš, pārbagāti klāts galds! Uz tā atradās neskaitāmi, viens pie otra salikti ēdieni.

⁴ Vēl arvien runājot, es galda labajā pusē ievēroju avotu. No tā izplūda kristāldzīds ūdens; šis avots atšķīrās no jebkura, ko savā dzīvē biju redzējusi, jo radās iespaids, ka tas ir dzīvs. Ūdens izskatījās sudrabains, tas mirdzēja it kā no iekšienes. Es skatījos uz avotu no labās puses un atrados no tā pavisam netālu.

⁵ „Visi izslāpušie, nāciet pie ūdens! Un tie, kam nav naudas, nāciet!” (Is 55, 1)

„Tas, kuram slāpst, lai nāc pie Manis! Lai tas, kurš tic Man, nāc un dzer!” (Jņ 7, 37 – 38)

„Es došu izslāpušajiem bez maksas no dzīvības ūdens avota.” (Atkl 21, 6)

⁶ „Mana Tēva namā ir daudz mājokļu. Ja tas tā nebūtu, vai Es jums būtu teicis – Es noēju jums sataisīt vietu.” (Jņ 14, 2)

vai jūties laimīga⁷? jā! tajā valda mīlestība un miers; Es esmu klātesošs Savā Namā; Es esmu Miers; meitiņ, tagad, kad esi redzējusi Mana Nama spožumu, ej par to pastāstīt citiem; ej un pasludini Maniem bērniem Manu godības pilno vārdu; aiznes viņiem šo miera vēsti; pastāsti par galdu, kas viņiem ir uzklāts un par Mana Nama plašumu, kurā visiem pietiek vietas, pastāsti, ka Es, Jahve, viņus gaidu; ļauj viņiem nākt pie Manis un būt par Manas Godības līdzdalībniekiem; meitiņ, tu esi darījusi pareizi; Es palīdzēšu tev izaugt; Es, Dievs, tevi mīlu; mīlotā, ej mierā un ar mīlestību izturies pret ikvienu no saviem pienākumiem;

23.11.86

Šajā dienā biju parādījusi vēstījumus kādam no Bangladešas semināra priesteriem. Viņš pilnībā tos noraidīja, tāpēc mājās atgriezos sagrauzta un noskumusi.

miers lai ir ar tevi;

Kāpēc priesteris bija tik neatsaucīgs? Man šķita, ka viņiem gan būtu jāsaprot Debesu lietas.

Es, Jahve, esmu ar tevi; māci viņus;

(Es jutos ļoti sāpināta.)

dzīvo mierā! Es vienmēr esmu ar tevi; tev nav jābīstas... Es, Jahve, tevi vadu; nebēdājies; viņi nav sapratuši vēstījumus; neļauj cilvēkiem tev atņemt drosmi; *¹ pagājis ir tas laiks, kad cilvēki pieņēma svētību! * ² ak, mazticīgo paaudze! Es smoku, redzot savu sēklu piepildītu ar tukšiem vārdiem! celies! dzīvo! pagodini Mani! mazticīgo laikmets, vai tiešām jūs savas sirdis esat aizvēruši uz mūžiem?

25.11.86

Es, Dievs, noskatos; Es nolūkojos, kā viņi Manā priekšā ir noslēguši savas sirdis; viņi vairs nezina Manu rīcības veidu; viņi vairs neizprot Manas zīmes; meitiņ, Es tiem esmu devis ausis, bet tie tās neizmanto, esmu devis viņiem acis, lai ar tām skatītos, bet viņi tās novērš no Manis, meklējot Mani tur, kur Es neesmu atrodams³;

27.11.86

(Šaubas, šaubas un vēlreiz šaubas.) Mana sirds nodreb un man zūd elpa. Mani ir pārņēmušas šausmas. Ja viss notiekošais nav patiesība, tad es esmu visnozēlojamākā no cilvēkiem. Šī šausmīgā sajūta tikai pastiprinās un sātans noteikti smejas par manām bailēm... Ak, Dievs! Dāvā man zīmi! Vai es tiešām esmu sātana upuris?

---

⁷ Dievs man atļāva no tās vietas, kur stāvēju, pieiet tuvāk avotam. Es palūkojos uz augšu un ieraudzīju, ka zālei blakus atrodas veranda ar ieeju. Es sapratu, ka aiz durvīm ir izvietotas istabas. Iegājusi pa tām, es atdūros vēl pret divām durvīm. Abas bija atvērtas un es iegāju vienā no istabām. Tā veda (turp. nāk. lpp) uz nākamo verandu. Pāri visam bija sajūtama Dieva godība, Viņa klātbūtne. Gaisā bija jaušams klusums un miers. Tas bija vareni, Viņa klātbūtne izstaroja Mīlestību un Mieru; Viņa Godību un Varenību es izjutu ne tikai zālē, bet arī ārpusē. Lai cik tas dīvaini nebūtu – es jutos kā mājās, man nebija sajūtas, ka būtu atnākusi ciemos, bet gan drīzāk tāda, it kā es piederētu šai vietai. Tad es izgāju no istabas un devos atpakaļ uz zāli. Blakus istabā es sadzirdēju troksni. Iegājusi es ieraudzīju bērnu, bet tam blakus – sievieti. Viņa uzlūkoja bērnu, kurš plāpāja savā bērna valodiņā. Es jutu, ka tās ir dvēseles. Jahve viņus ietērpa svētku drānās, gatavodams Saviem svētkiem. Ak, cik labi es jutos Dieva Namā! „Ikviens atrod sev mājokli Tevī, mans Kungs” (Ps 87, 7)

¹ Šķita, ka Dievs runātu pats ar sevi. Viņš šos vārdus izteica ļoti skaļā, Viņa balsī bija jaušamas skumjas.

² Viņa balss kļuva vēl skaļāka.

³ „Dievs viņiem ir devis truluma garu, acis, lai tie neredzētu un ausis, lai tie nedzirdētu līdz pat šai dienai” Rm 11, 8 + Is 29, 10

miers lai ir ar tevi! Es esmu Jahve un Es valdu pār debesīm un zemi; Es esmu Visaugstais; patveries Manī, jo Es tevi mīlu; tagad⁴ paņem savā rokā krucifiksu⁵; un tagad redzi⁶ – esmu saslēdzis tavus pirkstus; Es tevi mīlu; tagad Es atraisīšu tavu roku; meitiņ, sajūti, ka Es tevi mīlu un ļaujies uz Mani; tagad ej mierā;

28.11.86

(Jutos ļoti izmisusi. Es taču nebiju prasījusi, nedz ilgojusies, lai kas tāds ar mani notiktu. Kādēļ tam bija jānotiek tieši tā? Kas īsti ar mani ir?)

meitiņ? Nekad neatļauj cilvēkiem tev laupīt drosmi;

Man nav neviena domubiedra, neviens man netic! Vai tiešām es esmu sajukusi prātā? Kādēļ viņi mani apmelo tikai tāpēc, ka Tu sarunājies ar mani?

palūkojies uz Mani¹; esi laimīga! priecājies, jo esmu tev līdzās; jūties laimīga, jo esmu ar tevi; Es, Jēzus Kristus, vienmēr būšu ar tevi, priecājies! esmu devis tev šo dāvanu, lai tu, pateicoties tai, nonāktu pie Mani un sarunātos ar Mani; tāpat kā esmu tev teicis, ka šāda dāvana ir ļoti retiem, tāpat arī neskaitāmi cilvēki labprāt vēlētos, lai viņiem šāda dāvana būtu; tāpēc – priecājies! esi laimīga;

02.12.86

miers lai ir ar tevi; Es, Jahve, esmu ar tevi; Es vienmēr esmu tev blakus; Es nolūkojos uz cilvēkiem, un viņu tukšums Mani sāpina²;

nāc un patveries Manī, vēl nav pienācis īstais brīdis, tomēr vienlaicīgi esi vēriģa un paliec nomodā;

Kādā veidā es esmu saņēmusi šo dāvanu? Vai Tu, mans Kungs, to izlēmi pēkšņi?

ļauj Man atbildēt uz tavu jautājumu šādi: esmu devis tev šo dāvanu, lai tu šādā veidā varētu sazināties ar Mani jebkurā laikā un vietā; Es esmu tevi aicinājis; Es, Dievs, tevi esmu pazinis, vēl pirms nekā tu esi tikusi izveidota savas mātes klēpī; Es tevi pazinu – tu esi Mana mīlotā; Es tevi izvēlējos, lai darītu par Savu vēstnesi; tava sūtība ir nest citiem Manus Vēstījumus; esmu tevi izvēlējis vienkārši tāpēc, ka tāda bija Mana Griba; Es sekoju tavai izaugsmei, bet šķīta, ka Mana Klātbūtne tevi atstāj vienaldzīgu, šķīta, ka esi Mani aizmirsusi; lai gan redzēju tevi klejojām apkārt, laikam pienākot, Es tevi aicināju; Mani iepriecināja tas, ka, lai gan šķīta, ka esi Mani aizmirsusi, tu tomēr sadzirdēji Manu Balsi; Es ilgojos pēc tavas mīlestības; Es vēlējos, lai tu izprastu Manas Mīlestības lielumu; iemācies saprast, ka Es, Dievs, vienmēr sasniedzu Savus mērķus; kad Es tev atklājos pirmo reizi, Es izturējos pret tevi tā, lai tu spētu pacelt galvu un palūkoties uz To, kurš ir tavā priekšā; kad tu pacēli galvu, Es ieskatījos tavās acīs un ieraudzīju, cik nemīlēta tu jūties³; redzot tevi tik nožēlojamā stāvoklī, Mani pārņēma žēlums; meitiņ, Es pacēlu tevi pie Sevis un atbrīvoju tevi no vainas sajūtas; Es vēlējos, lai tu Manī atzītu

⁴ Dievs gatavojās man dot zīmi.

⁵ Ar rakstāmo roku es satvēru uz galda stāvošo krucifiksu.

⁶ Izc 4, 6 - 7: “Un Kungs sacīja Mozum: “Bāz roku savā azotē!” Un viņš iebāza savu roku azotē un kad viņš to izvilka, tā bija pārklāta ar izsutiem kā ar sniegu. Un Viņš atkal sacīja: “Bāz savu roku atpakaļ azotē!” Un Mozus iebāza savu roku atpakaļ azotē un, kad viņš to izvilka atkal ārā, tad lūk – tā bija kā viņa pārējā miesa.”

Mana plauksta it kā stinga – es nevarēju izlaist no rokas krucifiksu, paņemt pildspalvu un pat pacelt plaukstu no galda. Bet, kad Viņš pateica: “Es tagad atraisīšu tavu roku”, pirksti atvērās.

¹ Es paskatījos uz Jēzus mīlestības pilno Vaigu. Tajā bija jaušama dziļa līdzjūtība.

² Šinī brīdī mani pārņēma vēlme uzzināt, kad Dievs sāks izplatīt Savus vēstījumus.

³ Es nekad neticēju, ka Dievs varētu mīlēt tādu kā mani, kas nekad nelūdzās un negāja uz baznīcu.

Man vienmēr bija šķītis, ka Dievs mīl tikai tos, kuri mīl Viņu.

Savu Pestītāju, kurš tevi mīl; Es tevi dziedināju un tevi svētīju; Es pavēru Savu apmetni, vaicādams, vai tu esi gatava ieiet Manā patvērumā; Es tev vaicāju, vai tu vēlētos Man sekot, un tu atbildēji, ka Es tev esmu vajadzīgs un tu vēlētos būt ar Mani;

Es, Jahve, priecājos dzirdot, ka tu vēlētos Man sekot; tad Es tev iemācīju, kādā veidā Mani var mīlēt un sastapt; Es tevi apslacīju ar Savām svētībām un atļāvu tev dzīvot Gaismā; tad Es izlēju pār tevi Savus darbus, lai tu savukārt varētu Mani pagodināt; Es, Dievs, tev vaicāju, vai tu vēlētos strādāt Man, un tava piekrišana darīja Mani laimīgu; tu teici, ka vēsture atkārtojas;

Jā, mans Kungs. Visi, kuri ir pieņēmuši tavus aicinājumus, ir tikuši atstumti, izsmieti vai uzskatīti par trakiem. Mūsdienu sabiedrībā es saņemu tik daudz izsmiekla! Daži jau ir aizgājuši tik tālu, ka nosaukuši mani par apsēstu.

ļauj sev tuvoties tiem, kuri vēlas tevi apsmiet, iespējams, daži no viņiem sapratīs, ka, vēloties apsmiet Manis dotos vārdus, viņi izsaka pārāk nopietnas apsūdzības; bet par to Es parūpēšos vēlāk; tici Man; Es iečukstēšu tavās ausīs Savus Vārdus un aicināšu tevi atkal no jauna; Es piepildīšu tavu muti ar Saviem Vārdiem; Es, Jahve, esmu tavs spēks; mans bērns, Es tev dāvāšu pietiekami daudz spēka, lai tu spētu nepievērst uzmanību saviem daudzajiem apspiedējiem un vajātājiem¹; tomēr Es tevi pārklāšu ar Savu vairogu; neviens nespēs tev nodarīt ļaunu; lai tie, kuriem ir ausis, ieklausās Manī, lai tie, kuriem ir acis, ierauga un atpazīst Mani, lai tie, kuri nav noslēguši savas sirdi, saprot, ka Es, Jahve, dāvāju Savu pestīšanu visām tautām; meitiņ, paliec Manā tuvumā, Es, Dievs, tevi mīlu;

03.12.86

miers lai ir ar tevi; Es esmu Jahve, Sabaots, visa Radītājs; Es esmu Tas, kurš tevi ir aicinājis²; jā, Es varu atklāt Sevi arī šī laikmeta cilvēkiem un aicināt arī viņus; Es esmu tas pats arī tagad; lai ir svētīta tavu pēcnācēju paaudze; nekad neatstāj Mani; tevi mācīs un vadīs Mana Gudrība; neaizmirsti, ka Es jau esmu tevi mācījis; paliec Manā tuvumā, jo Es esmu izvēlējis tev īpašu vietu;

Kungs, kur ir šī vieta? (Biju iedomājusies, ka man būs jābrauc uz kādu citu valsti.)

Es ļaušu Tev mājot Manas Sirds dziļumos; meitiņ, tu atzīsti Mani, mīlot Manu vārdu; atceries – tāpat, kā Es esmu dzīvs, dzīvs ir arī Mans Vārds;

06.12.86

miers tev, meitiņ; ieraugi Manu Klātbūtni; Es esmu tavs Debesu Tēvs; esi ar Mani; tu vēl tikai sāk mācīties, tādēļ nezaudē drosmi, – Es palīdzēšu tev piedzīvot izaugsmi; tici un neļauj cilvēkiem tev laupīt drosmi, jo pašreiz, kamēr lielākā daļa no viņiem vēl arvien guļ dziļā miegā, tu esi nomodā; uzticies Man un atbalsties pret Mani, Es esmu tavs Stiprums; esmu nobēdājies, skatoties uz Manu bērnu sirdīm, kas nav atvērtas Manai Klātbūtnei un kuras vairs neizprot Manus Darbus... kad biju kopā ar ebrejiem, viņi neaizmirsā Manus aicinājumus un tie visi tika pierakstīti; Es biju Tas, kurš vēlējās jums iemācīt, ka

Es Esmu

Es esmu jūs mācījis caur Savu Vārdu, Es esmu Tas, kurš tevi ir aicinājis, un Es nemitējos aicināt atkal un atkal; Manā priekšā tūkstoš gadi ir kā viena diena³, nezūdi, ka tev ir

¹ Sakot šos vārdus, Dieva balss pēkšņi kļuva ļoti skumja. Izklusējās, ka Viņš runā kā tēvs, kuram būtu jāšūta savs dēls karā.

² Es atkal biju izbrīnā par to, kā Dievs varēja ar mani runāt tādā pašā veidā, kā bija runājis ar senajiem praviešiem.

³ Tad Dievs palūkojās uz mani un nedaudz man pārmeta manu attieksmi, jo dažkārt es kurnēju par to, ka, sajūtot aicinājumu, man nākas apsēsties un rakstīt.

jāpieņem Mans Vārds, Es tevi mīlu un pilnībā pazīstu tavas bailes... atceries: Es esmu tevi izvēlējis; Es esmu Tas, kurš tevi vada; Es esmu Tas, kurš tevi ir sameklējis; vēl pirms tavas dzimšanas, meitiņ, Es tevi pazīnu un svētīju;

Mani izsmies tieši tāpat kā visus, kuri ir saņēmuši Tavu aicinājumu. Es jau tagad ļoti labi apzinos, ka cilvēki mani apsmies, man neticēs. Es kļūšu par mūsu laikmeta apsmieklā objektu!

jā, arī pirms tevis daudzi ir tikuši izsmieti, jo tāda ir cilvēka sirds – cieta un raupja; klausies Manī; Es, Dievs, esmu dzīvais Dievs un Es nekad nevienam neesmu pavēlējis būt bezdievim; Es cilvēkam esmu devis domāt spējīgu sirdi; meitiņ, Es sūtīju savu kalpu Daniēlu, lai pievērstu tavu uzmanību Man un atvestu tevi pie Sevis; Es viņam devu Savas pavēles; Es esmu Tas, kurš vēlējās tev parādīt Manus darbus; nebīsties, – Es nāku ar Mieru, jo tas, ko vēlos no tevis, ir miers; Es vēlos, lai tu dzīvotu svēti;

Jā, bet kāpēc Tu, mans Dievs, esi izvēlējis tieši mani?

Es zinu, kuru izvēlēties; Es, Jahve, Sabaots, runāju; staigā kopā ar Mani, un, pienākot laikam, Es tevi paņemšu pie Sevis; tagad ej mierā, Es vienmēr esmu ar tevi;

10.12.86

meitiņ, esi Man līdzās; Es esmu Visvarenais Dievs; godini Mani, atmodinot Manus bērņus; saki tiem, lai viņi lasa Manu Vārdu, saki tiem, lai tie lasa Manu Aicinājumu tev un viņiem;

Es vēlētos Tev paklausīt, bet nodrebu bailēs no viņu reakcijas. Arī viņi taču var sākt baidīties.

tu domā, ka vēstījumi viņos var izraisīt nemieru; runā uz viņiem un nebaidies ne no viena;

Mans Kungs, es nezinu, kā rīkoties, nezinu, kā runāt, es nekad agrāk neko tamlīdzīgu neesmu darījusi. Vai Tu nevarētu likt manā mutē un sirdī Savus Vārdus?

Es to darīšu;

Nav tā, ka es nevēlētos runāt, es vienkārši nezinu, ko teikt.

Es zinu, tādēļ pilnībā esi atkarīga no Manis; Es pats likšu tev mutē pareizos vārdus un piepildīšu ar tiem tavu sirdi; Es pilnībā pazīstu tavas spējas; meitiņ, esi drosmīga;

14.12.86

Es vēlos Tev sekot un būt jebkas, ko vien Tu no manis vēlētos, jo mīlu Tevi, Kungs. Es pieglaudīšos Tavam apmetnim un, ja Tu redzi, ka manas kājas vairs nevirzās uz priekšu – velc mani. Zinu, ka varu piedzīvot vājuma brīžus, tomēr vēlētos, lai Tu mani aizvestu, kurp vien vēlies. Visu to saku Tev tagad, jūtoties pietiekami spēcīga. Savā līdzjūtībā nepievērs uzmanību manam vājumam. To es lūdzu tev tagad, mans Kungs. Šis ir līgums, ko noslēdzu ar Tevi, Jēzu Kristu.

bērns, esmu sadzirdējis tevi; mīlotā, Es, Jēzus, esmu tevi sadzirdējis¹; dzīvo mierā; kopš esmu tavš Skolotājs, tev vairs nav jāraizējas; tu visu iemācīsies no Manis; lūk, pavisam drīz būs redzama Rīta Zvaigzne; priecājies! pavisam drīz būšu ar ikvienu no jums; svētīgi sirdsšķīstie, jo viņi redzēs Dievu;

Vai pašreiz tas jau notiek? Vai tas, ko katru reizi dzirdu Tevi runājam, patiešām notiek? Vai Tavs Vārds, kas līdz šim man ir ticis dots, tiešām notiek?

tā ir patiesība²; Es esmu šeit;

Vai tas patiešām esi Tu?

---

¹ Jēzus bija aizkustināts.

² Šķīta, ka Jēzu šie jautājumi uzjautrina.

tas esmu Es; Es, Jēzus, esmu šeit;

Kungs, lūdzu, atver viņu sirdis, lai tie spētu Tevi pieņemt³. (Šie vārdi manā mutē vairāk izklausījās pēc žēlabām, nevis pēc lūgšanas.)

vai viņi ir gatavi Mani pieņemt?

Es nezinu, bet Tu noteikti vari viņiem palīdzēt sagatavoties un saprast!

Es tiem palīdzēju, pagaidi un tu to ieraudzīsi; Vassula, esi vēriģa; drīz vien es būšu ar tevi; Es tevi mīlu;

15.12.86

miers lai ir ar tevi; Es esmu ar tevi; pārbaudi un atpazīsti, kuri patiešām ir ar Mani;

(Savas dvēseles acīm es saskatīju Viņa Māti.)

Tava Māte! Jaunava Marija?

arī tava Māte, bērns! klausies viņā *¹ meitiņ, es tevi mīlu; es arī esmu tev blakus; esi drosmīga; paliec ar mums un strādā kopā ar mums;

Jā, es to vēlos. (Pēkšņi atcerējos kādu senu sapni, kurā biju redzējusi Jaunavu Mariju. Apmēram desmit gadu vecumā biju sapņojusi, ka precos, un mans Līgavainis nebija neviens cits kā Jēzus! Es Viņu neredzēju, bet bija jaušama neredzamā Dieva klātie. Man kopā ar Viņu bija jāiziet cauri neskaitāmu cilvēku (aicināto viesu) rindai. Viņi, vicinādami palmu zarus, pašķīra mums ceļu. Tad es ieraudzīju atvērtas durvis. Iegājusi istabā, es tajā sastapu Jaunavu Mariju. Viņa panāca man pretī un apkampa mani. Marija šķīta ļoti laimīga, viņai apkārt stāvēja arī citas svētās sievietes. Tad negaidot viņa sāka kārtot manus matus un kleitu, vēlēdamās, lai viņas Dēla priekšā es izskatītos skaista un pilnīga.)

(Tad ierunājās Jēzus.)

vai atceries? Es tev devu šo sapni, kad tu biji vienpadsmit gadus veca; Es, Dievs, biju tevi izvēlējis; Es saglabāju šo sapni tavā atmiņā, lai šodien tu varētu to atcerēties;

Kāda bija šī sapņa nozīme?

tas nozīmēja, ka tu esi tikusi izvēlēta Manam Darbam; Es, Dievs, vienmēr sasniedzu Savus Mērķus; Es vēlējos, lai tu mani mīlētu; Es tevi svētīšu, lai tu nestu mieru; Es iemācīšu tev svētumu un svētu dzīvi, jo Es pats esmu Svēts; tādēļ ikvienam, kurš darbojas Manam godam, ir jābūt svētam; meitiņ, esi drosmīga, atceries, ka Es, Dievs, vienmēr esmu ar tevi un tevi mīlu; meitiņ, miers lai ir ar tevi; nes daudzkārtīgus augļus;

Ak, Kungs, iemāci man nest augļus!

Es tev palīdzēju; Manā klātbūtnē tu iemācīsies, ko nozīmē būt; Es, Dievs, svētīju ikvienu tavu soli; ej, sapulcini Manus bērnus un ļauj viņiem dalīties tavā laimē², ļauj Maniem bērniem priecāties un būt tikpat laimīgiem kā tu; esi auglīga;

27.12.86

miers lai ir ar tevi; Es, Jēzus Kristus, esmu šeit; paliec Manī un sniedz Man roku; Es, turot tavu roku Savējā, vadīšu tevi; tu iesi Man līdzās, vienā solī ar Mani; tāpat kā tu esi iemācījies Mani mīlēt un atpazīt, tu iemācīsies arī būt kopā ar Mani; tu palīdzēsi ļoti daudz, tādēļ piekļaujies Man un esi nomodā³; īstajā laikā Es ļaušu tev saprast; lūdzies kopā ar Mani un esi svētīta; Es, Dievs, tevi mīlu; svētīgi tie, kuri Mani nav redzējuši, bet tomēr tic, viņi mantos visu, kas ir Manī;

³ Es lūdzu par to laiku, kad Dievs mani sūtīs nest tautām Viņa Vēsti.

¹ Ierunājās Jaunava Marija. Šī bija pirmā reize.

² Lasot Vēstījumus.

³ Es nevarēju saprast, kad tam būtu jānotiek.

28.12.86

miers lai ir ar tevi; Es vēlos, lai tu neaizmirstu, ka staigāsi kopā ar Mani; Es vēlos, lai tu neaizmirstu, ka Es, Dievs, tevi mīlu; meitiņ, nekad neaizmirsti šos vārdus; meitiņ, esi svētīta un priecājies, vai tiešām tu vēl neesi sapratusi¹?

(Es nebiju izrādījusi nekādu atbildes reakciju.) Tas vēl arvien pārsniedz manu cilvēcisko saprašanu!

kāpēc? Es vēlos, lai tu saprastu, ka esmu tevi svētījis un esot Manī, tu paliec Manā Dievišķajā Gaismā; Es, Jahve, esmu tevi uzlūkojis, tādēļ mīli Mani ar visu savu spēku; satiecies ar Mani, kad vien vēlies;

4. burtnīca

29.12.86

meitiņ, paskaties uz Mani²; kāpēc tev ir tik grūti noticēt, ka tas patiešām esmu Es?

(Es, nodūrusi acis, klusēju, līdzinoties nedarbos pieķertam bērnam.)

To tev vaicāju Es, Jahve;

*Tikai palūkojies uz mani, Kungs, un Tu sapratīsi, kāpēc. Esmu bezpalīdzīga un nožēlojama. Šī dāvana, ko esi man uzdāvinājis, pārsniedz manu cilvēcisko saprašanu. Tu man uztici tik daudzas lietas, bet es jūtos kā bez padoma, man nav ko teikt un man ir vajadzīga Tava palīdzība!*³

lūdz Mani; piesauc Mani, un tu saņemsi Manu palīdzību; Es esmu tavš Dievs; kādu dienu, – un šī diena ir pavisam tuvu, - tu pilnībā sapratīsi, kāda veida kalpošana tev ir tikusi uzticēta; pašreiz tu vēl tikai saņem Manu Aicinājumu, un Es esmu tevi aicinājis, lai tu Man kalpotu; neaizmirsti, ka tevi mācu Es, Dievs, un Es spēju sasniegt Savus mērķus; pieņem Manus aicinājumus un apmeklējumus līdz pat dienai, kad nākšu tevi atbrīvot; pieņem, ka esi Mana, un dzīvo Mierā, jo Es tevi mīlu; Manā klātbūtnē jūties brīva⁴ un paļaujies uz Mani;

meitiņ, tici Man, ja saku, ka esi trausla; Es spēju izmantot šo trauslumu, lai atklātu Savu spēku un autoritāti; Es priecājos par tevi... Es, Jahve Sabaots, caur šiem vēstījumiem palīdzēšu gan tev, gan citiem dzīvot svētu dzīvi; pašreiz tu audz Manos pagalmos, tāpēc esi laimīga! Es vēlreiz atkārtuju, ka šie vēstījumi jums visiem atgādinās par jūsu izcelsmi, atgādinās, ka Mans Vārds ir dzīvs, tie atdzīvinās arī tevi; šie vēstījumi ir svēti, tāpat kā Es esmu Svēts; meitiņ, vēlāk tu daudz pilnīgāk izpratīsi Manu palīdzību; tu nekad netiksi sagrauta; vienmēr ceri uz Mani; neļauj cilvēku naidīgumam laupīt tev drosmi; tu esi ierakstīta Manā Sirdī, tāpēc neļauj miesai tevi nobiedēt⁵;

30.12.86

Kungs, vai Tu esi tas pats, Kurš aicināja Mozu?

---

¹ Dievs šos vārdus izteica skaļi un ar lielu prieku.

² Es esmu nedaudz nomākta un jūtos it kā iesprostota savā ķermenī. Kaut kā ir tik grūti noticēt, ka viss notiekošais ir realitāte, man drīzāk šķiet, ka sapņoju.

³ Bangladešā man nebija neviena draudzīgi noskaņota priesteris, kurš man varētu palīdzēt ar padomu. Daži no maniem draugiem pieņēma šo pieredzi, tomēr viņi šajā jomā bija tikpat nezinoši kā es.

⁴ Brīva sarunāties ar Dievu ļoti personiski, kā ar tēvu.

⁵ Ir domāti mirstīgie, radības.

Es esmu tas pats Dievs; ak, šis laikmets! vai tu, maziņā, zini, ka Es, Dievs, apmirdzu katru uzticīgu sirdi; Es vienmēr atradīšu veidus, kā tevi aicināt: „eno o cosmos ekhi afissi to Foss, Egho o Megas Theos tha vro messon na ertho ke n asas fotisso⁶”;

31.12.86

01.01.87 (*neilgi pēc pusnakts*)

Es, Dievs, mīlu jūs visus; pieaudz mīlestībā uz Mani;

01.01.87

miers tev; Es, Dievs, esmu šeit; šajā brīdī dāvā Man savu mīlestību un ļauj Man par to priecāties, Es, Jahve, priecājos par tevi;

Kungs, vai Tu vienmēr izvēlēties Sev vēstnešus tā, kā to redzam Vecajā Derībā? Vai Tu vienmēr turpināsi mūs uzrunāt?

lūk, Es atbildu: Es, Jahve Sabaots, vienmēr jūs atradīšu; vienmēr esmu darbojies Sevis dēļ un turpināšu to darīt; vai Man vienmēr vajadzētu tikai noskumt? šis veids, kādā atradu tevi, ir viens no Manis izraudzītajiem līdzekļiem;

Bet mēs taču dzīvojam 1987. gadā! Daudzi šādu veidu taču nespēs nepieņemt, sakot, ka viņiem pietiek ar Svētajiem Rakstiem!

šie ekleziālie vēstījumi kalpo kā atgādinājums; Manā Sirdī bija pienācis žēlastības laiks, Manas pestījošās palīdzības stunda; pie tam – vai Es neesmu Tēvs? vai Es neesmu Tas, kuram būtu jā rūpējas par Manis iesēto sēklu? Manas acis noraugās uz ikvienu no jums; nekas nepaslīd garām Manam ciešajam skatienam, Es vēlos jums atgādināt, ka Mans Vārds ir bijis paredzēts lasīšanai; Mans Vārds ir svētīts; Es esmu Visvarenais Dievs un varu izvēlēties jebkuru virzienu, iet, kurp Man labpatīk; meitiņ, kādēļ tu iedomājies, ka 1987. gadā Man būtu jā rīkojas citādāk? laikmetam, kurā jūs dzīvojat, Manā skatījumā nav nozīmes; paklausies – Man tūkstoš gadi ir kā vakarējā diena; Manas durvis vienmēr būs atvērtas... meitiņ, atceries, ka Es pēc Savas izvēles turpināšu tevi aicināt; kāpēc tu domā, ka atšķiries no citiem? vai arī – ka Es nekad agrāk nebūtu runājis tā, kā Es to daru tagad? Es, Jahve, esmu svētījis ikvienu no jums; Manas acis cieši noraugās jūsu nabadzībā;

Jēzus mums ir teicis, ka pravietis nekad netiek cienīts savā tēvijā. Daudzi noteikti nepieņems, ka esmu Tava vēstnese. Lielākā daļa no Taviem vēstnešiem ir tikuši uzskatīti par trakiem vai apsēstiem; daudzi ir tikuši noslepkavoti.

meitiņ, dzīvo mierā, atbalsties pret Mani; Es, Dievs, būšu tavs spēks; esot ar Mani, tev nav jā baidās; Es tev palīdzēšu; mīli Mani vienmēr, kā tu jau to dari; Mans Gars atkal sapulcinās jūs visus kopā; Es, meitiņ, tevi mīlu, saņem Manas svētības;

02.01.87

Es esmu šeit; svētīgi maziņie, jo tiem pieder Debesu Valstība; meitiņ, Es tevi mīlu, pagaidi un tu redzēsi, kādu dienu tu ieiesi Manā mūžīgajā Gaismā;

05.01.87

miers lai ir ar tevi; meitiņ, tu piederi Man; esi Mana Vārda rota; dari Mani zināmu visiem, kas vēl Mani nepazīst... jūties laimīga, jo Es tevi mīlu; tā kā tagad, Vassula, tu kalpo Man, tad svētī Manus bērnus; vai tu svētīsi Manus bērnus? svētī viņus; Es esmu Tas, kurš tev lūdz to darīt;

Kungs, kā man tas jādara?

svētī viņus;

---

⁶ Grieķu val.: Lai arī pasaule ir atstājusi Gaismu, Es, Visvarenais Dievs, atradīšu veidu, kā jūs apgaismot.

Vai tas notiek manās lūgšanās?

jā, tu vari to lūgt savu lūgšanu laikā...

svētī viņus; dari to¹;

(Es lūdzu Dievu un nosaucot vārdā visus, kurus pazinu, lūdzu viņus svētīt.)

labi, tā arī dari, Es, Dievs, svētīju ikvienu no tiem, kurus tu pieminēji; Es, Jahve, tevi mīlu;

06.01.86

(Līdzīgi kā saule izklien un aizdzēn mākoņus, pamazām sadrūp arī sirdij apkārt esošā čaula. Kungs, kas ar mani notiek? Kāpēc Tu izvēlies mani tagad, kad mana sirds ir tik atvērta un jūtīga? Patiesībā es zinu atbildi! Ak, Dievs, agrāk es biju akla, bet tagad spēju ieraudzīt tos, kuri cieš, saskatīt man apkārt valdošo nabadzību!)

miers lai ir ar tevi; meitiņ; Mani iepriecina tas, ko tu jūti! Es palīdzēju tev darbā, palīdzēju izpildīt ikvienu pienākumu; esmu atvēris tavu sirdi un nomazgājis to tīru; ej mierā, Es, Jahve Sabaots, esmu ar tevi un tevi mīlu;

miers tev; Vassula, Es, Jēzus, esmu šeit; Es tev palīdzēju saprast, kā Es ciešu, redzot ejam pazušanā tik daudzas dvēseles; Es raudu un ciešu ...

Jēzu, es vēlētos, lai ļaunuma vairs nebūtu! Es vēlētos Tevi redzēt laimīgāku!

tātad arī tu vēlies, lai ļaunuma vairs nebūtu?

Jā!

mīļotā, ej un pamodini Manus bērņus, palīdzi tiem saprast, ka ļaunums ir viņus notvēris savos slazdos;

(Sapratu, ka Pestītājs vēlas, lai es ietu un liecinātu.) Palīdzi man! Es tik maz zinu!

meitiņ, Es tā arī darīšu; piepildīti jūs būsiet daudzi¹;

10.01.86

miers lai ir ar tevi; vai esi gatava Mani uz klausīt; nesatraucies, Es esmu Jahve, Es tevi vadīšu; tu Mani nepievilsi, jo Es tev rādīšu ceļu; Es ielikšu Savus Vārdus tavās lūpās; vai tu vēl neesi to ievērojusi?

Jā! Esmu ievērojusi, ka dažkārt sakārtoju vārdus tā, ka to dari Tu. Tā notika tad, kad stāstīju kādai draudzenei par Tevis teikto.

Es tev jau esmu teicis, ka darīšu bagātāku tavu valodu, tu runāsi Manus Vārdus;

Man pat šķiet, ka esmu iemācījusies dažus jaunus vārdus!

jā; tu mācies... tu būsi Mana Mute; meitiņ, man šķiet, tu vēl līdz galam neizproti to darbu, ko vēlos tev uzticēt ...

Nē, es noteikti neizprotu. Man pat ir bail censties to izprast!

priecājos, ka esi ar Mani patiesa; lai gan dažkārt tu aizmirsti, ka Tas, kurš ir ar tevi, ir Visvarenais Dievs; Es esmu Visvarenais, un Man ir Gudrības atslēgas; Savu roku plaukstās esmu satvēris visu pasauli; mācies saprast, ka Es spēju pārveidot gan debesis, gan zemi²;

Man vienkārši pietrūkst pilnīgas ticības. Es esmu vāja un bezpalīdzīga, kā tu saki – es esmu nekas. Es redzu tikai to, kas es neesmu.

---

¹ Es vēl šaubījos. Es nekad agrāk nebiju tā darījusi, bet tagad, sekojot Kunga aicinājumam, mēģināju to darīt.

¹ Lai gan šis teikums skanēja nedaudz dīvaini un noslēpumaini, Kungs izlēja pār mani Savu Gaismu un atļāva saprast tā jēgu. Tas nozīmēja: „Kad Es piepildīšu tavu dvēseli ar Savu Garu un Gudrību, tu iesi un liecināsi. Caur liecību daudzi atgriezīsies, kuri savukārt palīdzēs atgriezties arī citiem.”

² Dievs runāja par jaunām Debesīm un jaunu zemi. (Atkl 21, 1) (Šī piezīme ir pievienota vēlāk.)

meitiņ, uzticies Man! Vai tu esi aizmirsusi Manus darbus? neviens nevar nostāties pret Mani; nāc un vēlreiz palūkojies uz Maniem brīnumiem, pārdomā tos savā sirdī...

Kungs, es zinu, ka nedrīkstu uzdrošināties Tev lūgt ko tamlīdzīgu, tomēr, tā kā Tu spēj izpētīt mūsu sirdis un nekas nevar palikt apslēpts Tavam skatienam, tad es nebeidzu sev jautāt: „Kāpēc es? Tāda nulle! Bez jebkādas izpratnes par reliģiju un tāda, kas nepazīst Tavus darbus. Pilnīgi bezspēcīga, nekas. Kāpēc, kāpēc, Kungs, tu izvēlējies mani?”

Vassula, es izvēlējos tevi, lai tu klausītos Manā Balsī, lai parādītu, ka esmu labvēlīgs ikvienam cilvēkam, Es vēlējos tevi izcelt no Neesamības, lai parādītu visai miesai¹ Savu roku darbu; lai arī daudzi būs pret tevi un iebildīs, tev tas nekaitēs; viltus liecinieki celsies pret tevi, bet kamēr viņu sirdis būs kā ļaunprātības pilns mudžeklis, Es turpināšu tevi mazgāt Savās svētībās; Mans bērns, Es neizlikšos nedzirdam tavus saucienus; esmu tev pasludinājis Savu Vārdu, lai tu pagodinātu Manu Namu; Es tev vaicāju, vai tu vēlētos kalpot Man vai ne?

Jā, Tu man vaicāji un es piekritu.

Es tevi nodēvēju par „Savu vēstnesi” un Es vēlētos, lai visas tautas sadzird Manus Vārdus; Es tevi mācīšu un parādīšu ceļu, pa kuru tev iet; tu iesi un teiksi, ka Mans Vārds sauc pēc Mīlestības un Miera, Mans Vārds ir dievišķs Vārds; Es vēlos jūs visus dievišķot! *Baidos, ka daudzi atgrūdzīs un panicinās šo dāvanu, ko esi Man devis.*

Paļaujies uz Mani, jo Es esmu tavs Dievs; Es būšu par tevi nomodā un Sevis paša labā palīdzēšu tev ar padomu; Vassula, Mans Vārds² izaugs tik liels kā ciedra koks, un tā zari būs kā atplestas rokas, kas aizsniedz daudzas tautas, pabaro nabagu, dziedina jūsu brūces un slimības, notīra traipus un atbrīvo no grēkiem; šīs rokas mierina tevi un paceļ pie Manām krūtīm, tās māca, kā mīlēt vienam otru un kā mīlēt Mani; Manas rokas atbrīvos tevi no ļaunā, jo tu, mīļotā, piederi Man; paskaties! paskaties visapkārt uz Manu radību, - tā visa paklausa Manai gribai; *³ maziņā, Es taču redzu tev cauri! *⁴ nebīsties, piekļaujies Man; vai redzi šo nepārspējamo rotu, kādā ir ietērpusies Mana radība? šis ir tikai viens no Maniem noslēpumiem; daudzi no tiem paliek apslēpti; Mana izvēlētā meita, Es tev atklāšu Savas Sirds dārgumus un Gudrība tev palīdzēs uzplaukt; maziņā, tu Man patīc; nāc un mācīsīmieš:⁵ neskatoties uz sātana uzbrukumiem, tu spēsi pierakstīt visu, ko vēlos, jo tāda ir Mana Griba; iemācies Mani slavēt, neaizmirstot, kas Es esmu; Es esmu Tas, kurš dāvā gudrību; iemācies saprast, ka Gudrība tev palīdz pieaugt ticībā; Es vēlētos, lai tu sasniegtu pilnību Manā Garā; audz liela kā ciedri un cipreses, jo Es piepildīšu tevi ar daudzām atklāsmēm; ieklausies, – ikviens no taviem zariem uzdziedēs un nesīs Mīlestības un Miera augļus; Es gatavojos piepildīt tavas krātuves ar Saviem labumiem; esmu uzklaušījis jūsu lūgumus, tādēļ vēlos ikvienam no jums dāvēt prieku; tagad Es sūtu tevi pie viņiem, lai tu viņu vidū būtu kā Mana dāvana; Es dāvāšu tevi visai cilvēcei; Es izliešu pār tevi gudrību un atpazīšanas dāvanu; Es sūtīšu tevi nest Manu Vēsti ikvienai tautai; „pieņem viņu, jo viņa ir Manējā; lai visas tautas saņem no viņas kādu labumu, jo viņa tos sātina ar Maizi no Debesīm; viņa piepildīs Manu tautu ar Manis Pazīšanu”; Mana tauta atbalstīsies pret Mani un Mani svētīs; jūs visi, kas spēsiet ieraudzīt šajos Vēstījumos

¹ Domāta cilvēce.

² Šeit Dievs runā par Saviem vēstījumiem,

³ Pēkšņi Dievs aplūka un paskatījās uz mani. Es sajutu tādu kā vēja pūsmu. Viņa skatiens bija tik spēcīgs, ka šķita – tas redz man cauri.

⁴ Šķita, ka Dievs uzjautrinās un ir priecīgs.

⁵ Es patiešām sajutos kā Viņa tauta, jo Kunga balss ļoti atgādināja Skolotāja balsi.

Mani, iemantosiet sirds laimi; „daudzi viņu vajās kā mednieks savu laupījumu, bet Es būšu viņas glābiņš; būs cilvēki, kas ieklausīsies Manos Vārdos un pavadīs laiku Manās svētnīcās; svētīgi ir tie, kas vienojas ar viņu; Es, Dievs, būšu ar viņu un jūs viņā redzēsiet Manas Klātbūtnes zīmi, jo viņa augs Manā Namā; lūk, pavisam drīz uzlēks Rīta Zvaigzne⁶; Es saucu uz jums no Debesīm, lai atgādinātu, ka, atzīstot Mani, arī jūs kļūstat par Maniem mantiniekiem; šodien Es sūtu pie jums kādu no Savējiem, darbs Manā laukā jums uz brīdi šķitīs smags, bet drīz vien jūs ēdīsiet no Manu augļu bagātības; viņu pametot, jūs to zaudēsiet, novārdzinot – ieraudzīsiet Manis doto spēku noraidīt jebkādu apsūdzību ♥ un cik skarba viņa būs pret tiem, kuri nepieņem Manis doto kārtību; Es savai meitai dāvāju spēku saukt uz Mani ikreiz, kad viņa vēlas; pieturoties pie viņas, jūs mācīsieties no Manis; šodien Es izleju pār jums Savu Gudrību, kam jāapgaismo tumsībā mītošā pasaule; Es, Dievs, atmirdzu pār jums un atklāju Savu Vaigu kā vēl nekad agrāk, tā palīdzot jums labāk saprast Mani; ak, cik ļoti Es ilgojos, lai ikviena dvēsele saņemtu Mani, jo tas ir vienīgais ceļš, kā iemantot mieru; diemžēl pašreiz viņus ir satvēris ļaunums, mācot būt ļauniem un staigāt ļaunuma ceļos; tas, cenzdamies pārvērst viņus līdzīgus sev, ir padarījis manus ļaudis aklus un piepildījis tos ar saviem ieročiem; redzot viņus briesmās, Savas Mīlestības dēļ Es raizējos par tiem; Es jau agrāk esmu viņiem dāvājis Savas dievišķās Mīlestības pierādījumus; briesmās Es esmu ar viņiem, viņu kailumu Es vienmēr izrotāšu ar Savu žēlastību un Mana roka vienmēr stiepjas palīdzēt, bet viņi šķiet Mani neredzam; Es viņus aicinu atzīt Mani par Tēvu, bet tie izliekas neredzam un arī nedzirdam; pār Maniem bērniem atdusas Žēlsirdība, un Es viņiem dodu Savas Klātbūtnes zīmes, bet viņi vēl arvien Mani neredz; tagad Es sūtu viņiem vēl vienu dāvanu – tevi; sapulcini Manus bērnus kopā un iznīdē ienaidnieku, kurš cenšas panākt pretējo, jūs šķeļot; Es tev dodu spēju runāt uz Manu tautu un vest viņus atpakaļ pie Manis; ļauj viņu lūpām sajust Manas mannas garšu; ar īpašu spēku Es izliešu pār tevi Savu Gudrību, jo tu, mīļotā, esi iznākusi no Manas Sirds, un šīs Gudrības spēkā tu spēsi Mani pagodināt;

Visvarenais Dievs, visa Tēvs, vai es pagodināšu Tevi arī līdz laiku beigām?

meitiņ, Es būšu pagodināts; Es, Dievs, vienmēr sasniedzu Savus mērķus; nekad to neaizmirsti; tavš miers iesakņosies Manī un tur paliks mūžīgi;

19.01.87

Es esmu šeit; Es esmu Kungs Jēzus Kristus; maziņā, ļauj Man tevi piepildīt ar Manām pamācībām; ļauj Man tevi pabarot ar Savu Gudrību; maziņā, lai nestu labus augļus, tev ir jāaug; lai pabarotu daudzus, tev ir jāspēj nest augļi; Es iemācīšu tev pastāvību un palīdzēšu tev palikt nomodā pār Manis uzticēto kalpošanu; tavas acis lūkosies uz Mani, līdz šis darbs tiks pilnībā pabeigts; esmu atļāvis tev ienākt Manos pagalmos un kalpot savam Karalim; Viņš iemācīs tev visu, un tavi zari iesniegsies visās tautās, atklājot tām Manas Vēsts aplēpto jēgu; mani bērni paslēpsies un radīs sev patvērumu šo zaru paēnā; celies un pagodini Mani; Es darīšu tevi stipru; Es, Jēzus, iemācīšu tev paskatīties pāri jūrām un izliešu pār tevi pravietisku mācību; mācies Gudrību un tajā gūsti piepildījumu; ak, izsalkušie un izslāpušie, jel nāciet pie Manis, jo Es dodu maizi bez maksas, nāciet un ēdiet, cik vien jūsu sirdij tīk, nāciet un piepildiet savus kausus; pildiet savas mutas ar Maizi no debesīm – ar izpratnes un zināšanu maizi; meitiņ, Es tik ļoti ilgojos pēc dienas, kad būsi nobriedusi un tavi zari nesīs mīlestības un miera augļus, tik tiešām – Es ilgojos

---

⁶ Domāta Jēzus otrreizējā Atnākšana.

pēc Savas Godības dienas; Es, Kungs, mīlu Savus bērnus ar mūžīgu mīlestību; pasaki viņiem, pasaki, kādas ir Manas jūtas pret viņiem; ļauj viņiem iepazīt Manu Mīlestību¹;
Es viņiem pateikšu, Kungs, es pateikšu ...

Vassula, paliec Manā tuvumā, jo Es zinu, ka Mani mīli², iemāci tiem Mani mīlēt un neaizmirsti, ka esi saņēmusi Manu žēlastību;

Kungs, ko Tu vēlies, lai es darītu?

tu izplatīsi Manus rakstiskos Vēstījumus un Es tev palīdzēšu šajā kalpošanā; aicini Mani, kad vien vēlies, – Es vienmēr esmu tev līdzās; tagad ej mierā; Es, Dievs, tevi mīlu;

Es arī Tevi mīlu.

19.01.86

Vai tevi kādreiz ir apmeklējis Jahve? Vai tu vispār nojaut, kādi ir Viņa Klātbūtnes apmēri? Vai kādreiz esi gājis ar Viņu roku rokā? Ja esi – izstāsti man to visos sīkumos. Dievs ir tērpies bijību raisošā mirdzumā, un Viņa Klātbūtne pārsniedz manas sapratnes spējas. Es bīstos Viņa varenā spēkā; kurp Jahve mani ved, kādi ir Viņa nodomi attiecībā uz mani? Kungs, es pazīnu Tevi tikai pēc nostāstiem, bet tagad – ko gan lai saku? Man ir dots ieraudzīt Tavu Debesu pagalmu spožumu, kurā cilvēks nevar nolūkoties pat no tālienes. Kā lai es Viņa nebīstos? Lūk, tagad es stāvu Tā klātbūtnē, kurš Savā labvēlībā ir mani atjaunojis, un lūdzu, lai Viņš izdzied Savu Mīlestības dziesmu visu tautu priekšā! Jahve paver man priekšā ceļu, bet kas gan es esmu, lai runātu par lietām, ko neizprotu, un zinībām, kas pārsniedz mana prāta robežas. Ja es Tevi ļoti lūgtu palikt apslēptam, vai Tu to uztvertu kā apvainojumu?

Es esmu šeit; Es dzirdēju tevi ... kāpēc tu baidies no nākšanas gaismā?

Es apzinos, ka Tu esi Visspēcīgs, tomēr nesaprotu, kādēļ 1987. gadā Jahvem būtu jānolemj Sevi atklāt no jauna un kādēļ, mans Kungs, Tu šos vēstījumus dāvā tieši man ...

Es vēlos tev palīdzēt izprast Savu rīcības veidu; vai neesi dzirdējusi, ka Es runāju caur sapņiem, redzējumiem un zīmēm? vispirms Es varu runāt kādā vienā veidā, bet pēc tam – citā –, līdz tieku uzklausīts; nebīsties; Gudrība tevi ir izaudzinājusi un turpinās tevi mācīt; esmu tevi atmodinājis, – kāpēc tu vēl baidies? vai saproti, kā Es darbojos? tas esmu Es, Jahve Sabaots; maziņā, pastāsti Man, kurš tevi ir iemācījis tik ļoti Mani mīlēt?

Tu, Dievs, – caur šiem vēstījumiem.

paliec Manā klātienē un nebaidies no Manis; šo saldo sarunu dzīpars piesaistīs tevi pie Manis, un šī sadraudzība Man palīdzēs nosargāt Manu Namu; lai arī Manā Namā izplatās inde, taču Es likšu krist Saviem ienaidniekiem; Es tev mācīšu Savus ceļus, un tu, meitiņ, iemācīsies staigāt ar Mani; esi svētīta un neaizmirsti, cik ļoti Es tevi mīlu;

25.01.87

meitiņ, esi drosmīga; Es, Jēzus Kristus, esmu tev mācījis, ka krusts, kas tev jānes, būs Mans Mīlestības un Miera krusts, tomēr Mana visdārgā Krusta nešana prasīs no tevis lielu pašuzpurēšanos; esi stipra un nes to ar lielu mīlestību; esot kopā ar Mani, tu dalīsies gan Manā Krustā, gan ciešanās; Man ļoti patika tava lūgšana pēc spējas atteikties no sevis, atdodot sevi Man, un Es esmu to uzklausījis; ja tu Man ļaujies, Es pacelšu tevi augstumos un atklāšu Savu darbu; ja tu Man atļausi, Es tevi pārveidošu par labāku cilvēku; tu esi piekritusi būt par Manu līgavu, vai nav pavisam dabiski, ka tā seko savam Līgavainim? esmu priecīgs, ka tu apzinies savu nederīgumu, nebaidies, Es tevi mīlu tieši

---

¹ Ar vārdiem es nespēju apraksīt Dieva mīlestību uz mums. Kad Dievs izrunāja šos vārdus, tie skanēja skumji, ļoti skumji. Arī man bija skumji, ka mēs tik maz izprotam šo lielo mīlestību.

² Jutu, ka Kungs ļoti ilgojas pēc mierinājuma.

tādu; uzklausi Mani: nezaudē drosmi, ja norādu uz tavām vājībām, jo vienlaicīgi esmu tev līdzās, lai palīdzētu; vienmēr paļaujies uz Mani un apzinies, ka esi no Manis atkarīga; centies izprast Mani labāk, lasot Manu Vārdu; neiekrīti slepenos slazdos, apzinies ļaunuma eksistenci; turies Manā tuvumā un būsi drošībā; Es vienmēr tev atgādināšu, lai tu paliktu nomodā; meitiņ, cik ļoti gan Es ilgojos pēc šīs dienas!

Pēc kādas dienas Tu ilgojies?

pēc dienas, kad sūtīšu tevi pie visiem cilvēkiem kā Savu dāvanu; tad arī viņi iemācīsies Mani mīlēt un labāk izprātīs, kāds Es esmu; Gudrība dalīsies Savās bagātībās ar visu cilvēci; tagad ej mierā un pildi savus pienākumus; iesim kopā;

(Tai pašā dienā, vēlāk.)

Kungs, Tavā klātienē mana dvēsele atmaigst. Pār mani līst žēlastību straumes, un mani pārņem Miers un Prieks.

Vassula, tu esi sajutusi Manu siltumu un Manas Sirds mieru; ej un pasaki visiem, lai ikviens zinātu, ka Mana Sirds ir piedošanas, žēlsirdības un miera bezdibenis; paldies tev, bērns, ka uzklausī Mani¹, nāc, iesim, atpazīsti, kur Es esmu, un paliec Manā sadraudzībā; 26.01.87

Es, Jēzus, mīlu tevi ar mūžīgu mīlestību; ieklausies Manī un nekad neaizmirsti: Es, Jēzus Kristus, tavs Pestītājs, mīlu tevi no visas Savas Sirds; tuvojies Man, ieklausies Manī; Es vēlos, lai tu paļautos tikai uz Mani; tici Man; vēlos tevi brīdināt no tā, kas varētu gadīties: redzot, ka tevī nav ļaunā gara, viņi centīsies notiekošo izskaidrot ar ko citu; mīlotā, tie būs pārliecināti, ka notiekošais ir tavas zemapziņas darbības auglis, kādas smadzeņu funkcijas psiholoģiska parādība; daudzi būs pret tevi; daudzi pārkāps Manu Likumu; daudzi tevi turēs aizdomās un vajās, un viņu samaitātība tevi nomāks; tomēr Es atbildēšu tavā vietā; pat ja caur tavu muti Es aicināšu uz mieru, viņi visi celsies karam; meitiņ, Es tevi brīdinu – neļauj šim laikmetam sevi pārveidot; pieglaudies Man, savam Pestītājam; Es vienmēr esmu tev blakus; neļauj viņiem tevi sāpināt, Es būšu tev līdzās un tev palīdzēšu; dažkārt šķiet, ka tu aizmirsti par Manu Klātieni; esi sadraudzībā ar Mani; ...ak, Vassula, cik ļoti Es ilgojos pēc dienas, kurā atklāsies Mana Godība! kādēļ tu Man neuzdod jautājumu, kas tevi nodarbina?

Jā, Jēzu. Ko nozīmē Tavas Godības diena?

Es tev paskaidrošu: tā ir diena, kurā nāks gaismā visas atklāsmes; kļūs zināms viss, ko ir rakstījis Mans Tēvs un Es; Patiesību vairs nebūs iespējams apslēpt; nāc, pašreiz² tu vēl mācies;

28.01.87

meitiņ, Es esmu šeit; Es esmu Gudrība; esi gatava pasludināt Manu Vēsti visai cilvēcei; Es, Jēzus Kristus, pavairošu Savas žēlastības;

(Šajā brīdī es sāku svārstīties.)

Vassula, Manā skatījumā tu neatšķiries no pārējiem;

Bet, Jēzu, es atšķiros gan no citiem, kuri ir saņēmuši Tavus vēstījumus. Lielākā daļa no viņiem, sākot saņemt Tavas atklāsmes, jau bija praktizējoši ticīgie, visbiežāk tās ir bijušas dievbijīgas mūķenes. Bet es taču ne ar ko neatšķiros no šīs pasaules, es neiederos šajā priekšstatā!

bērniņ, tu domā ļoti cilvēcīgi; jūties Manis mīlēta;

---

¹ Es sapratu, ka Kungs runā par Viņa Aicinājumu.

² Es sapratu, ka misijas laiks vēl nav pienācis, – es vēl mācījos.

(Tad Jēzus, it kā steigdamies, sāka runāt tālāk pierakstīto vēstījumu. Šķita, ka Viņš vēlas pateikt šīs lietas pēc iespējas ātrāk, pirms es neesmu vēl sarunājusi citas muļķības.)

meitiņ, nāc, būsim kopā, jūties Manis mīlēta; nāc un lūdzies līdz ar Mani;

(Mēs sākām kopīgi lūgties.)

gods Dievam; atbrīvojies un nāc tuvāk pie Manis; atbalsties pret Mani; iepriecini Mani un rodi savu patvērumu Manī; Vassula, Es vēlos, lai tu saprastu, ka tevi mīlu; šķiet, tu izvairies no tuvošanās Man, jo tev šķiet, ka neesam saderīgi; tu aizgāji pat tik tālu, ka atraidīji Mani¹ ... Manā vietā tu vēlējies būt kopā ar Manu kalpu Daniēlu²;

ak, meitiņ, Es tevi mīlu, vai tad Es neesmu atdevis par tevi Savu dzīvību?³

Es vienkārši jūtu, ka neesmu ne Tevis, ne Tavas Mīlestības cienīga!

kā gan tu varēji nodomāt ko tādu?⁴ esmu atdevis Savu dzīvību gan par cienīgiem, gan necienīgiem; nedomā vairs par to un nāc pie Manis; Es tevi aicinu, tāpēc tuvojies Man; ļauj Sev atpūsties Manī un nekad Mani nenoraidi; Es mīlu tevi tādu, kāda tu esi, – grēcīgu, bezspēcīgu un vainas apziņas nomāktu; esmu tev sacījis, ka veidošu tevi; tev ir jāatļauj Manām Rokām darboties brīvi, un Es tevi izveidošu tādu, kādu vēlos redzēt; nāc, mīļotā, Es esmu ar tevi, Es esmu tavs svētais Ceļabiedrs, kurš tevi vada; Es, Jēzus Kristus, drīz vien atklāšu tevi cilvēkiem, tev ir jābūt viņu vidū;

Tu, Jēzu, zini, ka es līdz galam neizprotu notiekošo, tomēr mana dvēsele priecājas par iespēju būt ar tevi šādā veidā un manas acis ir pievērstas Tev. Tagad esmu pārlicināta, ka Tu esi dzīvais Pestītājs. Tu esi šeit, manā istabā, čukstēdams man ausī Savu Vēsti, Tu esi mani izvēlējies starp tūkstošiem citu, lai es nestu tautām Tavas Mīlestības dziesmu, – ko gan vēl lai lūdzu? Lai gan daudzus šī izvēle varētu pārsteigt, Tavas ilgas uzvarēs viņu sirdis. Tu pagriezī muguru Savam tronim, nolīki malā ķēnišķīgo kroni un šajā brīdī nokāpi pie manis, lai izceltu manu dvēseli no trimdas nebūtības. Patiešām – es vēlos sekot Tev!

Es priecājos, ka tu esi gatava nākt ar Mani; seko Man un neaizmirsti, ka viss, ko darīsi, tiks paveikts kopā ar Mani; Es ik brīdi un līdz pat galam būšu tavs vadonis, tava lāpa un patvērumš; pēc tam Es pats nākšu un tevi atbrīvošu; sauc uz Mani, kad vien vēlies, aicini Mani, un Es nonākšu no Debesīm; neaizmirsti par Manu Klātbūtni; pilnībā atdod sevi Manās rokās, un Es tevi sadedzināšu Savas Mīlestības liesmās; Mani valdzina tavs grēcīgums; nāc, un lai Mīlestība uz Mani ir veids, kādā tu Mani pagodini visvairāk; pieņem Manas mācības, jo tām ir jāklūst par barību daudziem; pestīšana nāk no Manis; ļauj Man tev pateikt, ka nabagie varēs ēst tik daudz, cik vēlas viņu sirds; visiem ir zināms, ka Es nekad neaizmirstu nabago; nāc un ļauj Man tevi iedēstīt Manas Sirds dziļumos; Mana Mīlestība ir neizdibināma un neizmērojama; meitiņ, paliec Manā Sirdī – tajā tu saņemsi dziedināšanu;

29.01.87

Es esmu Jahve, Tavs Debesu Tēvs, debesu un zemes Radītājs; meitiņ, mana maziņā un vismīļotā – Es tevi mīlu; piepildi dzīvē Manu Vēsti, nebaidies, jo Es vienmēr esmu ar tevi; ej un paziņo Manu Vārdu, un aiznes Manu Vēsti visiem cilvēkiem; nebīsties, Es atvēršu tavas lūpas lūgšanai un piepildīšu tevi ar sapratnes garu; tu smagi strādāsi dienu

¹ Jēzus patiešām jutās sāpināts.

² Jutos tik necienīga būt Jēzus klātienē, ka Viņa vietā biju aicinājusi savu sargeņģeli Daniēlu.

³ Šie vārdi izklausījās pēc ilgas nopūtas.

⁴ Jēzus izklausījās samulsis.

un nakti, bet tavas pūles nebūs veltīgas; mīļotā, pieņem Manus Vēstījumus; tu iesi Manus ceļus; Es tevi vadīšu; neraizējies, jo īstajā brīdī Es apmierināšu ikvienu tavu vajadzību; *(Nedaudz vēlāk runāja Jēzus.)*

tas esmu Es, Jēzus; visus vēstījumus esmu devis Es un Mans Tēvs; piepildi dzīvē Manus Vārdus; nebīsties; Es vienmēr būšu ar tevi; Es tevi mācīšu; Es būšu tavs mantojums; iesim kopā; mīļotā, seko Man, Es esmu Jēzus Kristus;

Jēzu, vai es, pati to neapzinoties un negribot, Tevi nesāpinu? Man ir nosliece darīt ļaunu...

meitiņ, Man sāpētu, ja tu Mani pamestu; Mani mīlot, kā tagad, tu Mani iepriecini; vai tu to nesaproti? saproti, Vassula, ja tu Mani atstātu, tas patiešām aizvainotu Mani; Es, Jēzus, esmu tevi mācījis Mani mīlēt;

Jēzu, kāds ir pierādījums, ka šeit patiešām darbojies Tu?

paskaties uz sevi – tu pati esi tā pierādījums; tu esi Manas Mīlestības pierādījums; Vassula, esmu izcēlis tevi no nebūtības, lai tu būtu ar Mani, tāpēc nāc pie Sava Mierinātāja, tuvojies Man un nebaidies no Manis; Es tevi audzināšu, lai tu spētu Manas meitas un dēlus no tālienes atvest atpakaļ pie Manis; tāpat kā tagad Es pieņemu tevi, Es pieņemšu atpakaļ daudzus no tiem, kuri formāli nes Manu Vārdu, bet patiesībā ir Mani atmetuši; iesakņojies Manā Sirdī; Vassula, ik reizes, uzlūkojot tavu sirdi, Es tajā atrodu kādu patīkamu atpūtas vietu, kur nolikt Savu galvu; jūtu, ka varu uz tevi paļauties, tu dāvā Man atpūtu; Es, Jēzus, tevi mīlu; neaizmirsti, ka tavas ciešanas ir arī Manējās; šodien patveries Manī un uzdāvēsi Man visu tevī esošo mīlestību; Man ir vajadzīgs mierinājums;

(Mani apstulbināja tas, ka Jēzus vēlējās, lai es Viņu mierinātu.)

Kā gan, Kungs, es varētu Tevi mierināt?

ļaujot Man atpūties šajā maiguma pilnajā vietā; šodien kāds, kuru mīlu, atkal sāpinās Mani; esi Mans mierinājums ...

Ko es varētu darīt, Kungs, lai Tevi mierinātu?

ļauj Man vēlreiz atstāt tev Manu Krustu; noņem Man nastu, dāvā atpūtu; Es vēlos, lai tu nestu šo Krustu Manā vietā, jo uzticos tev; meitiņ, nekad vairs neatraidi Mani tā, kā toreiz!¹

Piedod man. Toreiz jutos tik necienīga, ka izjutu kārdinājumu aicināt Tavu kalpu, atraidot Tevi. Es vairs tā nerīkošos.

meitiņ, Es zinu, bet vai gan Es neesmu atdevis Savu dzīvību par ikvienu no jums? lūk, tagad Es tev uzticu Savu Krustu, bet drīz vien tu apjautīsi, ka šis Krusts ir ļoti smags; nedaudz vēlāk Es nākšu, lai atkal no jauna tevi pieceltu; šādā veidā mēs sadarbosimies un palīdzēsim viens otram;

30.01.87

Tēvs, es vēlos Tev pateikties, ka esi atbrīvojis mani no ļaunā. Pestītāj, es nekad neesmu Tev pietiekami pateikusies par to, ka manis dēļ Tu atstāji Debesis. Tu vienmēr esi bijis mans Aizstāvis un Glābējs. Kad mani bija pārņēmis ļaunums, mana dvēsele cieta, kad sātans man uzbruka ar saviem meliem un izdomām, Tu nekavējoties steidzies man palīgā un izglābi mani. Kad mani, vēlēdamies nogalināt, bija apstājuši dēmoni, mana dvēsele, atceroties Tavus agrākos darbus, sauca uz Tevi. Tu, žēluma pilns, izrāvi mani no viņu nagiem. Esi slavēts, un lai ir godināts Tavs Vārds!

---

¹ Dienā, kad es Jēzus vietā biju vēlējusies būt kopā ar savu sargeņģeli.

ikviena Gudrība nāk no Manis; izdzirdējis tavu saucienu šai smagajā pārbaudījumu dienā, Es noliecos un pacēlu tevi pie savām krūtīm; Es, Jahve, esmu tavs Glābējs; meitiņ, Es vēlējos, lai tu izjustu, ka esmu tev vajadzīgs; Es vēlējos tev atgādināt par Savu Žēlsirdību; meitiņ, tava dvēsele bija tuvu nāvei; ļaunums bija apstājis tevi un uzbruka no visām pusēm²; tie tevi centās pazemot; izdzirdējuši par Maniem plāniem, tie priecājās par iespēju tevi iznīcināt, centās tev atņemt dzīvību un saplosīt tevi gabalos; kad no šī trakojošā neprāta virpuļa atskanēja tavs izmisuma pilnais sauciens, Es to sadzirdēju; kā gan Es būtu varējis tam pretoties? Es vairs nespēju noskatīties uz ļaunumu, kas plosījās tev apkārt; ¹ Es steidzos tev palīgā, ieskaudams tavu bezspēcīgo dvēseli Savās rokās un paceldams to Savā tuvumā; atmirdzot Manai Gaismai, tava dvēsele atdzīvojās; meitiņ, Es tev palīdzēju saprast daudz pilnīgāk šādu patiesību: Es esmu Tavs Dievs, un tu esi vērtīga Manās acīs, tāpēc Es vienmēr sargāšu tavu dvēseli; Es esmu tavs pirmais Tēvs, – vai Es tev neesmu stāstījis visu par to un atklājis jau sen? nebaidies, Mana izredzētā meita; Es, Jahve, atklāšu cilvēcei Savu Žēlsirdību un dziedināšu ļoti daudzus; Es, Jahve, esmu izvēlējis tevi būt par Savu vēstnesi vēl ilgi pirms tavas dzimšanas; tev ir jānes Mana Mīlestības un Miera vēsts, lai daudzi Manī varētu aizsākt svētdzīvi; meitiņ, Es palīdzēju tev Mani pagodināt un turpināšu tevi mācīt; Es tevi dziedināšu no vainas apziņas un dāvāšu tev Mieru no Savas Sirds, kurā Es vēlētos, lai tu mājotu mūžam; Es, Jahve, tevi vadīšu līdz galam; nekad neaizmirsti, ka tevi mīlu; Es esmu Gudrība un visa gudrība nāk no Manis;

31.01.87

Jēzu?

Es esmu; esmu šeit; Es, Jēzus Kristus, esmu Tavs Skolotājs, Tavs Līgavainis un Tavs Dievs; Vassula, tagad uzmanīgi ieklausies Manī: Mans Tēvs ir izvēlējis tevi par Savu vēstnesi; esmu nācis pie tevis tavā niecīgumā un, svētīdams tevi, esmu atklājis tev Savu Sirdi; lai piesaistītu tavu uzmanību, Visvarenais Tēvs uzticēja tevī Savam kalpam Daniēlam²; šajā laikā, lai gan viņš tevi bija satvēris ļoti cieši un vadīja pie Mums³, tu piedzīvoji uzbrukumu; ļaunais gars, zinādams Manus plānus, centās tev laupīt drosmi un sākumā tevī nebija mīlestības uz Mani; lai gan Es nemitīgi biju tavā tuvumā, atkārtotot, ka tevi mīlu, tu vēl arvien biji vēsa un vienaldzīga; priekšlaicīgas sēras ienesa Manā Sirdī rūgtumu; kā gan tas varētu atgadīties, ka Mūsu pašu bērns tik neatgriezeniski spētu iznīcināt viņā iegravēto Dieva tēlu? kur bija izgaisis Mūsu brīnišķais veikums? tāpēc, lai tavs skatiens no jauna varētu būt skaidrs, Mums⁴ par tavu dumpīgumu⁵ nācās uzlikt tev visbargāko sodu; tu grēkoji, bet vēl arvien piederēji Mums; šī smagā pārbaudījuma vidū Es sadzirdēju tavu izmisuma pilno kliedzienu, – tu sāki apzināties, ka Es, Kungs, varu būt tavs Patvērums; lai tu pievērstu savu skatienu Man un pakļautu savu gribu Manējai, Man nācās tev pavēlēt atturēties no vēstījumu pierakstīšanas; lai tu piedzīvotu patiesu grēku nožēlu, Manas Taisnības dvesma aiznesa tevi tālu projām; Es vēlējos, lai tu izjustu

---

² Sātans, nojauzdams Dieva īpašo nodomu, man uzbruka. Kopā ar citiem ļaunajiem gariem viņš vēlējās mani nogalināt. Dievs pieļāva šo notikumu, lai Es sauktu uz Viņu, sajustu, ka Viņš man ir vajadzīgs un atdotu sevi Viņa rokās.

¹ Dēmonu uzbrukums bija tik nežēlīgs, ka eņģelis, kuru saucu palīgā, spēja tikai pateikt: „Lūdzies!” Mans sargeņģelis arī piedalījās šajā cīņā.

² Mans sargeņģelis.

³ Vissvētākā Trīsvienība

⁴ Vissvētākajai Trīsvienībai.

⁵ Viņš atļāva sātānam man uzbrukt.

vajadzību pēc Manis; Es ilgojos, lai tu Mani iemīlētu ♥ Es atļāvu tev izjust nāves pieskārienu, bet vienlaicīgi, kā atceries, palīdzēju uzticēt sevi Man; tad Es atkal sūtīju pie tevis Savu eņģeli Daniēlu, lai viņš palīdzētu tev sadziedēt šajā smagajā pārbaudījumā gūtās brūces; Daniēla uzdevums bija atvest tevi pie Mums; Es biju Tas, kurš tevi aicināja; ar mīlestības pilnu maigumu Es palīdzēju tev atkopties un atgūt veselību; Es valdzināju tevi ar Savu skaistumu un dziedināju, lai tu varētu kļūt par auglīgu koku; Es izlēju pār tevi Savu mācību un atpazīšanas spēju un ļāvu tev pierakstīt Manus vēstījumus; Es atklāju Savu Vaigu ikvienam no jums; Gudrība Savu bagātību dāvā ne tikai taisnīgajiem, bet arī grēciniekiem; Es mīlu jūs visus; tāpēc Es vēlos tev teikt: audz Manā Garā, audz kā ciedra koks, kura zari izplešas pa visu apkārtni; esmu izaudzinājis tevi par Savu vēstnesi, lai tu atvestu atpakaļ visus tos, kuru dzīves ir grēka un neaprātības pilnas; Es tevi pacelšu uz Saviem spārnieniem un nesīšu cauri debesu velvēm; Es tevi nesīšu, līdz tu kā migla pārklāsi jūru no augstumiem līdz dziļumiem un pārsegsi visus tās plašumus; Es un tu pārklāsim visu plašo zemi ar Maniem vēstījumiem; Vassula, centies uztvert un piepildīt dzīvē to, kas tiek pierakstīts; Es esmu tavs Spēks, tāpēc nebaidies; visi vēstījumi, ko tev dodu, nonāks atklātībā; esmu tavs atbalsts un mīlu tevi; pieņem Manas pamācības, Es mācu tevi, kā Man sekot ♥ šī pamācība nāk no Manis; Gudrība mīl dzīvi un atklāj savus darbus vienkāršajiem; Es ļaušu tev ienākt šīs mūžam plūstošās Upes straumju pārpilnībai; un tad, līdzīgi zemē krītošam, svaigas rīta rasas pilienam, Es sūtīšu tevi pie visiem cilvēkiem; tu būsi Mana dāvana viņiem, kas palīdzēs tiem vairāk Mani izprast, jo tāda ir Mana Griba ♥
meitiņ, cik ļoti Es ilgojos pēc šīs dienas!

Vēstījumi par nozīmīgākajām tēmām

Vassulas garīgā ceļa attīstības process

tēvs Maiks O`Karols, C.S.Sp.

Pirmajā grāmatā būtiskāko vēstījumu secība skaidri atklāj ceļu, pa kuru Vassula soli pa solim tiek ieviesta pārdabiskās pasaules realitātē, kurā viņai ir jāatrod savs patiesais aicinājums. Nākamās lapaspuses varētu palīdzēt lasītājam sekot līdzī tālākajam garīgās izaugsmes procesam, kurā Svētais Gars vada Vassulu. Garīgā izaugsme, ko Vassula saņem un piedzīvo kā dāvanu no Svētā Gara, palīdz viņai skaidri un ar pārliecību izstrādāt galvenās, viņai raksturīgās mācības tēmas un strukturēt tās vienotā veselumā. Šo struktūru veido mācības par Jēzus un Marijas Siržu vienotību, kurā atklājas Pestītāja un Viņa mātes tuvība un attiecības, Svētais Gars, kristiešu vienotība, Rietumu un Austrumu svarīgā nozīme, Krievijas Baznīcas garīgā augšāmcelšanās, svarīgāko patiesību aizmiršana Baznīcas dzīvē, Dieva noliegšana un tai sekojošā šķīstīšana. Kopš tā laika Vassula ir vienmēr bijusi gatava pieņemt šo pestījošo patiesību izklāsta pareizības pārbaudi. Es būtu labvēlīgs jebkāda veida Baznīcas spriedumam. Bet pašreiz ļausim ikvienam lasītājam un lasītājai veidot savu personīgo viedokli.

Svētais Gars

...Mans Svētais Gars ir Manas Miesas – Baznīcas Sirds...

1991. gada 15.aprīlī

Kungs, Savā Svētajā Garā nāc un parādi pilnībā Savu spēku. Vismaigais Tēvs, kā Tu esi pagodinājis Savu Dēlu un Tavs Dēls ir pagodinājis Tevi, ir pienākusi stunda, kad

Svētajam Patiesības Garam ir jāpagodina Tavs Dēls. Pierādi pasaulei, ka Tavs Vārds nav tikai papīra gabals, bet gan ir dzīvs un iedarbīgs. Ļauj Savam Svētajam Garam „piegriezt tēvu sirdis bērniem, bet bērnu sirdis – tēviem.” (Mal 3, 24)

Miers lai ir ar tevi. Vassula, Raksti nekad nemelo; ir teikts, ka pēdējās dienās cilvēki, saglabājot ārējo reliģiozitāti, atmetīs tās iekšējo spēku (2 Tim 3, 5). Mīļotā, bet vai, atnākot otrreiz, Es virs zemes atradīšu ticību?...

- Manas Baznīcas iekšējais spēks ir Svētais Gars – dzīvs un aktīvs; Svētajam Garam Baznīcā ir sirds funkcija, tas ir Manas Miesas – Baznīcas Sirds.

- Manas Baznīcas iekšējais spēks Svētais Gars, kurš pēc Savas labpatikas izdala dāvanas un žēlastības Baznīcas izaugsmei un labumam.

- Manas Baznīcas iekšējais spēks ir Svētais Gars, kurš atgādina Manu Vārdu. Neatklājot neko īpaši jaunu, tas pats Gars māca visiem to pašu patiesību.

- Manas Baznīcas iekšējais spēks ir Svētais Gars, kurš pārveido, garīgi paceļ un pārvērš, lai jūs kļūtu arvien vairāk līdzīgi Man.

- Manas Baznīcas iekšējais spēks ir Svētais Gars – Uguns, kas jūs pārņem, šķīstī un pārveido jūsu garu ugunīgās liesmās; Viņš to pārveido degošā mīlestības ugunskurā, dzīvās uguns lāpās, palīdzot jums bezbailīgi sludināt Manu Vārdu, kļūt par Visaugstā lieciniekiem un mācīt meklēt vienīgi Debesu lietas.

- Manas Baznīcas iekšējais spēks ir Svētais Gars – Dzīvība un Dvesma. Viņš uztur dzīvību arī jūsos un dāvā jūsu garam ilgoties pēc Manis, saucot Mani Abba. Mans bērns, ja tu atsakies no Mana Svētā Gara dāvanām vai apslāpē tās, **kā gan tu spēsi Man kalpot?**

Neesiet līdzīgi balsinātiem kapiem, kuri, saglabājot ārējo reliģiozitāti, neatzīst ticības iekšējo spēku un ierobežo Manu Dievišķību tukšā un neauglīgā pļāpāšanā.

Dzīvo pakļāvībā Svētajam Garam un necenties apturēt tos, kuri nāk pie Manis kā bērni. Es esmu Tas, kurš viņus aicina uz mīlestības vienotību ar Svēto Garu. **Svētuma noslēpumus** ir bijības un pielūgsmes pilnās attiecībās ar Mani, jūsu Dievu, turklāt – ja Mans Gars, dzīvodams jūsos, jūs nevada un nemāca jums Debesu lietas, tad paši no sevis jūs nespēsiet šo mērķi sasniegt.

Patiesi Es jums saku, – ja kāds Manis bīstas, tas arī spēs pieņemt Manis dāvāto pamācību. Tādēļ neguliet, jo šajos laikos jums vairāk nekā jebkad ir jābūt nomodā un uzmanības pilniem. Šajos laikos ir jāatver ausis un jāieklaušas Manā Garā, šis ir laiks, kad jūs nedrīkstat izlikties Viņu neievērojam. Neizliecieties pārgudri, – šis nav īstais laiks pastumt malā Svētā Gara Dvesmu un apslāpēt iekšējo spēku, kam ir jādzīvina Mana Baznīca. Tu vēlies būt apdomīgs? Tad atver ausis. Tu vēlies būt apdomīgs? Mans draugs, necenties prātot, bet labāk atver savu sirdi un ausis. Apdomīgs cilvēks nekad nenicina Svētā Gara brīdinājumus, tikai lepnajam šķiet, ka ne par ko nav jābaidās. Gudrības iesākums ir bijība Kunga priekšā. Vai vēlies būt apdomīgs? Meklē Patiesību, kura ar tik lielu mīlestību ir noliekusies un noskatās uz tavu nožēlojamību! Palūkojies uz To, kurš ir noliecies pār tavu samaitātību un grēcīgumu, uz To, Kurš vēlas pievilkt tevi pie Sevis, piecelt tevi no kapa, no jauna iedvešot tevī Dzīvības Dvesmu!

Nāc, nepārproti Mani. **Es necenšos tevi piespiest vai neņemt vērā tavu brīvību!** Esmu apžēlojies par tavu paaudzi; nesaki, ka visu, ko būtu varējis pateikt, Es jau esmu pateicis. Kādēļ salīdzināt Mani ar savu ierobežotību?

Es esmu **Tas, kurš atgādina Savu Vārdu, Savas Baznīcas iekšējais spēks**, un varu brīvi, pēc Saviem ieskatiem, sūtīt jums jaunas zīmes un brīnumus. Es pēc Sava labā prāta

spēju pacelt jūsu paaudzi un no Savas Svētās Sirds pārpilnības izliet dziedinošo eļļu; Es to varu darīt, kad Es vēlos un pār ko Es vēlos; Es ceļu, jeb, pareizāk sakot – atjaunoju Savu pašreiz drupās esošo Baznīcu. Jūs, visa paaudze, – neļaujiet Man Tiesas dienā nostāties pret jums un būt spiestam teikt: „Jūs esat bijuši vieni no Maniem vajātājiem, kuri grāva, kamēr Es cēlu. Žēlsirdība stāv pie jūsu durvīm, savukārt pārbaudījumu brīžos pie tām klauvē Mana Līdzjūtība. Jūs sevi uzskatāt par svētiem? Tad pierādiet Man savu svētumu, pielūdzot Mani; pierādiet to, pievēršot ticībai un atvedot pie Manis jaunas dvēseles, jo Mana Valstība nav nedz daudzi vārdi, **nedz ārēja reliģiozitāte**, bet gan Iekšējais Spēks, ko caur Savu Svēto Garu spēju dāvāt vienīgi Es pats. Jūs varat Viņu saņemt, ja To meklējat; sajūtiert to Mīlestību un Klātbūtni, kāda Man ir uz ikvienu no jums. Es, Jēzus Kristus, esmu klātesošs un svētīju ikvienu no Savas Vissvētākās Sirds dziļumiem, Es uz ikvienas pieres atstāju Savu Mīlestības zīmogu. Esiet viens; „ecclesia” atmodīsies.

IXΘΥΣ

Vienotība

... paņem Manu Vienotības krustu un nes to pa pasauli ...

1991. gada 7. oktobrī

Es vēlētos, lai viss, kas man pieder, kalpotu Tavam godam. Patiesībā man pieder ļoti maz, faktiski – gandrīz nekas. Esmu nepilnīga, nabadzīga vārgule, pie tam – noteikti arī vissamaitātākā būtne pasaulē. Ja nu tomēr Tu manī kaut ko atrodi, tad ņem to, mans Kungs.

Mans tuvums (*Viņa klātbūtne*) ir aizdedzinājis tevī liesmu, un šī Klātbūtne glābj gan tevi, gan citus, – Es vēlos, lai jūs šo pestīšanu izvēlētos paši. Veltī sevi man, un Es likšu no tevis izplūst ūdens pārpilnām upēm. Lai Es spētu atklāt Savu darbu cilvēkā un ap viņu, Man ir vajadzīga šī cilvēka nabadzība; tā kā tu esi Mana līgava, tad Es rūpēšos par tavu dvēseli un bagātināšu to ar Saviem dārgumiem. Vassula, mūsu pilsētas pilda nāve, un tās smaka ir sasniegusi Debesis. Miljoniem cilvēku satrūd. Lūdzies, lūdzies par mieru, mīlestību, ticību un vienotību. Svēto (Dievu) nomoka doma par lietu iespējamo attīstību, Viņš ir neaprakstāmi noskumis. Man nāksies ļaut Savai Rokai krist pār šo ļaunumā iegrīmušo paaudzi. Meita, Manis dēļ ņem Manu Vienotības krustu un nes to pa pasauli. Ej no valsts uz valsti un pasaki tiem, kuri runā par vienotību, bet vēl arvien domā pretējo un dzīvo pretēji, ka **to savstarpējā šķelšanās ir nošķirusi viņu sirdis no Manējās**. Sauc skaļā balsī, lai beidzot Mana Balss ielaužas viņu kurlumā; šajā vientulībā un izmisumā Es esmu ar tevi, – nebīsties.

Es esmu tev uzticējies Savu Krustu. Šis Krusts tevi svētdarīs un glābs, tādēļ nes to ar mīlestību un pazemību. Nemītējies piesaukt Manu Vārdu. Mans bērns, tava sūtība ir liecināt par Mīlestību un pretstatīt viņu mīlestības un uzticības trūkumam Manu svētumu. Bez bailēm virzies uz priekšu un esi Mana atbalss. Liecini ar prieku un dedzīgi, liecini par Mīlestību ar mīlestību. Lai kad ienaidniekam izdotos tev uzbrukt, priecājies! Upurē Man visas savas rētas, un Es tevi tajā pašā mirklī mierināšu. Ik reizi, kad tavas acis palūkosies uz Mani, Mana Žēlsirdības pārpilnā Sirds nespēs tev pretoties. Tu esi Mans bērns, Es esmu tevi pieņēmis, audzinājis un barojis; tāpēc nebaidies no cilvēkiem. Cilvēki nespēj tevi iznīcināt; drīz vien Es tevi darīšu brīvu; gaidot šo brīdi, nes visur Manu Vienotības krustu un pagodini Mani. Esi Patiesības un Manis iedibinātās vienotās

Baznīcas **aizstāve**. Ej pie ikvienas tautas un iepazīstini tās ar sevi. Saki viņiem, ka Es ilgojos pēc Miera un Vienas, Manam svētajam Vārdam pakļautas Baznīcas. Pasaki tiem, ka tas, kurš uzskata sevi par taisnīgu, bet patiesībā vēl arvien ir sašķēlies, ēdīs to, ko ir sējis un aizies bojā. Pasaki viņiem, ka Man riebjas nepatiesas sirdis, Mani nogurdina viņu svētki un svinīgās runas. Pastāsti tiem, kā Es novēršos no viņu augstprātības un iekšējā stīvuma; iespējams, ka cilvēkiem viņu spriedumi šķiet izcili un iespaidīgi, bet ar Mani tā nav. Es nespēju apsveikt un cildināt mirstošu, pretim iznīkšanai ejošu Baznīcu. Tiem, kas vēlas ieklausīties Manī, saki:

Ja viņi beidzot neapklusīs, tie nekad nesadzirdēs Manu Balsi.

Tātad, lai saklausītu Manu Balsi un sāktu darīt Manu Gribu, tiem ir jāpieklusina savas balsis.

Lai gan katrs Kristu ir iedomājies, kā viņam tas patīk, Es esmu Viens. Es esmu Savas Miesas Galva, bet vienīgais, ko redzu, ir nevis Mana, bet viņu galvas. Pasaki tiem, lai noliec savas galvas, un **tie ieraudzīs Manējo**. Saki, lai viņi pazemina sevi, un Es viņus paaugstināšu – Mans bērns, neļauj tiem sevi iebaidīt. Es esmu pacietīgs, tāpēc esi pacietīga arī tu; ar apdomību paliec Manā klātienē. Tu valkāsi Manas dārglietas (*Jēzus Krustu, naglas un ērkšķu kroni*), un tās tev palīdzēs palikt uzticīgai Man, tās tev atgādinās par Mani. Lūdzies, Mana līgava, lūdzies, Mana laulātā draudzene, un beigās Es tev atlīdzināšu. Pagodini Mani, un Es tev saku – nekas nebūs izrādījies veltīgs, – ne smagās pūles, ne upuri. Pasaki visiem, ka Es dibināšu Savu Valstību **Nabadzības** vidū, tajos no Maniem bērniem, kuriem ir laiks ieklausīties Manā Garā. Pielūdz Mani un pildi Manu Gribu, jo tas iepriecina Manu dvēseli. Mana meita, par spīti tavai nožēlojamībai, Es tevi mīlu. Ļauj Man turpināt to darbu, ko esmu tevī aizsācis darīt; pielāgojies Man tieši tāpat kā Es pielāgojos tev, tad caur tevi varēs starot Mana Klātbūtne, un tevī Es šo paaudzi tuvināšu vienotībai. Paļaujies, jo Es esmu ar tevi. Tavu pieri ir apzīmojis Mans zīmogs, – pateicoties tam un Manai žēlastībai, Mana Valstība virs šīs zemes var tikt uzcelta tā, kā to vēlos Es. Saglabā sevī Manu Mieru. Neaizmirsti, ka Es ik mirkli esmu ar tevi. Ienāc Manās Brūcēs.

IXΘΥΣ

Vienotība

... tā kā Es esmu ir Viens, tā arī jūs būsi Viens, tāpat kā Es esmu Viens ...

1991. gada 14. oktobrī

Kungs?

Es esmu. Ar mīlestību evaņģelizē par Mīlestību; Mans bērns, dzīvo, iesakņojusies Manī. Visu atdod Man un atļauj Man būt tavam garīgajam vadītājam – Es tevi vadīšu un norādīšu, kā veicināt Manu Baznīcu apvienošanu. Tu viņiem būsi zīme, lai tie iemācītos, ka, tā kā Es esmu Viens, tad arī jums ir jābūt vienam, tāpat kā mēs esam Viens. Raksti tiks piepildīti, jo piepildīsies un īstenosies Mana Augstā Priestera lūgšana Tēvam. Es esmu tevī – nebaudies. *Kungs, tas skan ļoti daudzsološi!* Maziņā, tava sūtība ir sapulcināt visus zem Mana Vārda autoritātes un ievest vienotā Maizes laušanā. Nav iemesla raizēties. Dari visu, ko vari, Es parūpēšos par pārējo. Lai piepildītu Savu Darbu tevī, Man ir vajadzīga pazemība, – pateicoties tai, atklāsies daudzas lietas. Tava neticīgā paaudze, kas tik lielā daudzumā veltīgi šķiež Manas Asinis, tevi atraidīs. Tomēr, neskatoties uz visu, Mana Vassula, neskatoties uz smagajām brūcēm, ko tev cirtīs šī ļaunā paaudze, Es

tevi turēšu uz kājām. Tu saņemsi palīdzību no augšienes; to Es esmu sludinājis gan tev, gan citiem. Tomēr nesamierinies ar sasniegto un panākto. Izplati gan tos vēstījumus, ko esi saņēmusi mājās, gan tos, ko esi saņēmusi publiski. Es zinu, cik tu esi trausla, bet vienlaicīgi arī pazīstu tos, kurus esmu izvēlējis.

*Kungs, mani iepriecina doma, ka būsīm vienoti, lai arī nezinām, kā tas notiks. Problēmas acīmredzami ir lielas, un šķelšanās ir ļoti dziļa. Kā Tu pats esi teicis: „Ganu komanda nav tikai pārdalīta uz pusēm vien, tā ir sašķaidīta drumslās.” Šī situācija ir izkropļojusi, salauzusi un paralizējusi Tavu Miesu. Tu mūs visus aicini **pakļauties**, pazemīgi noliekties. Bet kā to izdarīt? Kādam ir jābūt pirmajam solim?*

Piederu grieķu pareizticīgajai Baznīcai, bet it visā dalos ar saviem Romas katoļu brāļiem un, esot Tavā Vārdā kopā ar viņiem, nejutos citādāka; arī viņi neizturas pret mani kā pret svešinieci.

Zinu, ka daudzi no viņiem apmeklē arī grieķu un krievu Pareizticīgās baznīcas...

Turpini runāt, bērns!

Kungs, dod man pareizos vārdus.

Saki... un viņiem nav atļauts piedalīties Tavas Miesas kopīgā baudīšanā.

Nē, dievgalds nav kopīgs, lai gan mūsu Baznīcām ir vieni un tie paši Sakramenti. Mēs, pareizticīgie, taču drīkstam dalīties Tavā Miesā ar katoļiem; bet man par to, ka biju aizgājusi pie Romas katoļiem, tika piedraudēts ar ekskomunikāciju, lai neteiktu vairāk. Tāpēc vien, ka mans biktstēvs ir katoļu priesteris, mani vajā no abām pusēm! Un Tev, Kungs Jēzu, ir tanī visā jānoskatās!

Tomēr noteikti pienāks diena, kad viņi lauzīs maizi uz viena altāra. Pienāks diena, kad neviens vairs necentīsies aizturēt bērnus, kuri nāk pie Manis. Neviens tiem nevaicās: „Vai tu esi pareizticīgais?”¹ Es jau esmu nosodījis šo viņu uzcelto aizsargsienu; jūs visi esat Mani brāļi. Tava misija ir mācīt šādu lietu izpratni un palīdzēt citiem tai noticēt, kā arī pārliecināt Baznīcas par šādas rīcības nepieciešamību. Tiem, kuri būdami zem Mana Svētā Vārda, tomēr ir sašķēlušies gan miesā, gan garā, Es vēlos pateikt to pašu, ko reiz jau teicu Sardas baznīcai (Atkl 3): pasaules acīs jūs esat dzīvi, bet ne sava Radītāja acīs. Atdzīviniet to mazumiņu, kas jums ir atlicis – tas drīz vien var nomirt un, parādoties līķiem, parādās arī plēsoņas. Apvieno! Sapulcini! Kopā piesauciet Manu Vārdu! Kopīgi konsekkrējiet Manu Miesu un Asinis! Nevajājiet To, Kurš ir Ceļš! Pazemojieties un noliecieties, lai beidzot spētu apvienoties un pagodināt Mani. Jūs runājat par Garu, bet nerīkojaties Garā, jūs runājat par Ceļu, bet paši esat pirmie, kas uz tā novietojat šķēršļus! – Jūs mani gandrīz nemaz nepazīstat... Jūs piesaucat Manu Vārdu, bet turpināt nogalināt Manus bērnus starp altāri un svētnīcu. Es nopietni pasludinu – tas jums tiks pieminēts Tiesas dienā. Vai jūs spējat nostāties Manā priekšā un patiesi atzīt, ka esat samierinājušies ar Maniem brāļiem? Vai varat teikt, ka neesat sevi izcēlušī brāļu vidū un Mana Svētā Vārda autoritātes ēnā esat uzskatījuši viņus par līdzīgiem sev? Kad jūs nostāsieties Mana Vaiga priekšā, Es jums teikšu:

„Prom no Manis jūs, kas sevi esat uzskatījuši pārākus par saviem brāļiem; diendienā jūs esat iznīcinājuši Manu Miesu. Kur tad ir jūsu uzvara? Kamēr Es cēlu, jūs grāvāt, **kamēr Es centos sapulcināt kopā, jūs sadrumstalojāt**, kamēr Es apvienoju, jūs šķēlāt!”

---

¹ Acīmredzot grieķu un krievu pareizticīgo priesteriem ir tiesības jautāt pie Komūnijas nākošam ticīgajam, vai tas "pieder" viņu Baznīcai. Viņi atsakās dot svēto Komūniju Romas katoļiem, lai gan izpratne par šo Sakramentu abām Baznīcām ir vienāda.

Tomēr, ja pat tikai šodien jūs nākat pie Manis, Es jūs varu dziedināt. Es spēju jūs pārveidot tā, lai jūs pagodinātu Mani. „Bēda grūtniecēm un zīdītājām, jo Mana diena nāks negaidīti.”² Raksti: „Bēda tiem, kurus Es atrādīšu saaugušus ar grēku, kā māte ir saaugusi ar savu bērnu. Bēda tiem, kurus viņi ir mātījuši, un tiem, kuri pieder viņu sugai. Ir teikts, ka no jums pašiem nāks cilvēki, kas ar savām lūpām sludinās patiesības parodiju un pārlicinās mācekļus sev sekot (Ap d 20, 30). Lai jūs izglābtu, Es saucu skaļā balsī un cenšos izlauzties cauri jūsu kurlumam. Es jums aizrādu tikai tāpēc, ka

Mīlu jūs ar varenu, ļoti lielu Mīlestību.

Bet patiesi Es jums saku – kādu dienu Es sapulcināšu kopā **visas** sadrumstalotās ķermeņa daļas. Mans draugs, neraudi...¹ Tu, kas Mani mīli – izciet to, ko izciešu Es, bet vienlaicīgi – mierini Mani un tici Man. Tu Manā Vārdā veiksi lieliskus darbus; esi iecietīgs, jo Es esmu iecietīgs. Es bieži vien esmu bijis izsalcis un izslāpis, un tu esi nācis Man palīgā, tādēļ turpini savus labos darbus, un Es tevi atalgošu. Patiesi Es tev saku – tu neesi viens; Es esmu ar tevi. Esi Manī, esi vienots ar Mani un dzīvo mierā – tu esi Manu Asiņu auglis un Manas Valstības mantinieks. Pasaki tiem, ka Kunga Sirds ir Mīlestība, bet Likuma sirds sakņojas Mīlestībā. Pasaki Maniem ļaudīm, ka Manam Namam nav vajadzīgi administratori un pārvaldnieki. Pienākot Manai Dienai, tie netiks attaisnoti, jo tieši viņi Manu Namu ir pārvērtuši par uzņēmumu. Esmu sūtījis Savu Garu, lai Viņš dzīvotu jūsu sirdīs. Tieši tāpēc šis pats Gars jums parādīs, ka Baznīcai jātiek atjaunotai caur jūsu sirdīm, un tieši sirdī jums ir jāatzīst citam citu par brāļiem. (*Jēzus šos vārdus runāja kā upuris. Saguris un ubagojošs – tā, it kā Viņš būtu atkarīgs no mums. Jēzus atgādināja cietumnieku, kurš caur kameras mazo lodziņu vaicā sargam, cik ilgs laiks ir atlicis līdz apcietinājuma termiņa beigām.*)

Mans brāli, vai es vēl vienu gadalaiku izcietīšu tās sāpes, kurām cauri esmu gājis gadiem ilgi? Vai varbūt tu Man atļausi atpūsties? Vai vēl Man būs jādzer šķelšanās biķeris? Vai varbūt jūs tomēr dāvāsi atpūtu Manai Miesai un Manis dēļ izvēlēties svinēt Lieldienas vienā datumā?

Brāļi, svinot Lieldienas visi kopā, jūs remdēsiet Manas sāpes, jūs priecāsieties Manī, bet Es – jūsos. Es redzēšu, kā daudzi tiek atjaunoti; „Mans mīļotais, man Radītāj! Viņš – mans laulātais Draugs ir atklājis mums lietas, ko nespētu veikt neviens cilvēks!”

Tā jūs sauksiet un teiksiet, kad tiksiet atjaunoti Manā Vārdā.

- **Un Es nākšu pie jums** (*Jēzus šos vārdus izteica majestātiski, kā Kēniņš.*) -

Es jums svinīgi paziņoju: sanāciet, sapulcējieties visi kopā un šoreiz ieklausieties Sava Gana balsī:

Es pats jūs vadīšu ceļā, pa kuru jums būs jāiet.

Izsūti šo vēsti līdz zemes robežām. Meitiņ, esi drosmīga, smaidi, kad Es smaidu; Es esmu ar tevi, lai vadītu tavus soļus pretim Debesīm.

IXΘΥΣ

Mūsu Abas Sirdis

... tu neesi klausījies Mūsu Abu Sirdīs – Manas mātes Bezvainīgajā Sirdī un Manā Vissvētākajā Sirdī... Tu neesi sapratusi. Mūsu abu Sirdis, līdzīgi diviem olīvkokiem, gadiem ilgi ir bijušas tev blakus, cenšoties tevi atdzīvināt ...

² Jēzus tālāk izskaidro šo Lk 21, 23 fragmentu.

¹ Jēzus uzrunā Savus draugus, – tos, kuri patiešām Viņu mīl un patiesi cenšas panākt Baznīcas vienotību.

1991. gada 24. decembris, Ziemassvētku vakars

Mans Kungs?

Es esmu. Patveries Manī, Mans bērns.

(Ar dvēseles acīm es ieraudzīju Jēzus svēto Vaigu. Viņš izskatījās kā bērns – ar lielām, nevainīgām acīm.)

Lai sadziedētu zemes brūces, ir jāveic ārkārtīgi liels atjaunošanas darbs; šīs brūces un ievainojumus ir radījuši samaitātība un grēks. Iepriecini Pestītāja acis, paplašini savas robežas un centies progresēt;

Lai notiek tā

ka izplatoties Maniem Vēstījumiem, tiem augot plašumā un pierādot pašiem sevi, jebkāda apātija, ateisms un grēcīgums izzūd un piedzīvo atgriešanos. Bērns! Pieķeries Manu drēbju vīlei un it īpaši tagad izstiep to no vienas zemes malas līdz otrai. Ja tevi pieņem – ieej Manās Svētnīcās, bet, ja cilvēki tev to aizliedz, neļauj tam sevi sāpināt vai apbēdināt. Nezaudē cerību. Šķīstīšanas dienā tavi vajātāji palūkosies atpakaļ uz notikušo un, atceroties, ka tevi kādreiz ir atstūmuši, skaļi raudās. Tie apjēgs, ka nav atstūmuši tevi, bet gan Mūsu dievišķās Sirdis – Mūsu abu Sirdis, kā ir pravietots. Meitiņ, sper savus soļus Manās asiņainajās Pēdās un ikvienā sapulcē sludini un piesauc Manu Svēto Vārdu. **Ir pienācis laiks, kad tu vairs nevari vilcināties.** Stādi vīna dārzus visur, kur vien vari. Tuksnešus pārveido par dārziem. Esmu svētījis Savus Vēstījumus, lai tie ietu plašumā un iesakņotos. Mana meita, esi drosmīga.

(Pēkšņi es sajutu, kā mani caurdur ugunīgs zobens, un iesaucos: Kungs, man Tevis pietrūkst!)

Tev Manis pietrūkst, jo tu esi redzējusi Manu godību... Raksti: Dumpinieks aplenc vienu cietoksni pēc otra; šodien Es nāku, lai dāvātu visai cilvēcei Savu Mieru, tomēr tikai nedaudzi ieklausās Manī. Šodien Es nāku ar miera piedāvājumu un Mīlestības Vēsti, bet Manas Piedzimšanas svētku priekšvakarā zeme zaimo mieru un apsmej un ņirgājas par Manis dāvāto Mīlestību. Cilvēce svin šīs dienas, nepiesaucot Manu svēto Vārdu. Mans Vārds ir iznīcināts, un Manas Piedzimšanas diena tiem ir kļuvusi par lielisku atpūtas dienu, kurā pielūgt elkus. Sātans, ieiedams Manu bērnu sirdīs, tās ir sastapis novājinātas un iemigušas. Es esmu brīdinājis pasauli. Fatimas vēstījumos ir teikts, ka Manas Atnākšanas Dienā Es likšu saulei norietēt pusdienas laikā, un pašā dienas spožumā pār zemi nāks tumsa. Es atļaušu Pūķim sadzelt šo kritušo paaudzi un sviest pār šo zemi uguni, kas sadedzinātu tās neskaitāmos grēkus, pie tam tas notiks tik spēcīgi, kā vēl nekad agrāk, un arī nākotnē tā nenotiks. Jūs varētu jautāt: vai visi aizies bojā – kā ļaunie, tā labie?

Es jums saku: dzīvais apskaudīs mirušo; tiks paņemts katrs otrais. Daži vaicās: „Kur gan ir Mozus un Elijs, kuriem bija jānāk?” Jūs, ļaunuma pilnā paaudze, Es jums saku; visus šos gadus Mēs¹ neesam runājuši līdzībās. Nāca Elijs un Mozus, bet jūs tos neatpazināt un izrīkojāties ar tiem pēc savas patikas. Jūs neesat ieklausījušies Mūsu abu Sirdīs – Manas Mātes Bezvainīgajā Sirdī un Manā Vissvētākajā Sirdī. Ak, jūs, neticīgā paaudze... Mūsu Sirdis nav runājušas uz jums ne līdzībās, ne mīklās. Mūsu vārdi vienmēr ir bijuši Gaismas pilni, bet Mūsu Sirdis līdzīgi divām lampām ir mirdzējušas viena otrai līdzās tik spoži, ka ikviens ir varējis priecāties to gaismā.

Bet jūs vēl neesat sapratuši. Mūsu abu Sirdis, līdzīgi diviem olīvkokiem, gadiem ilgi ir bijušas jums blakus, cenšoties iedvest jūsos dzīvību. Tās ir līdzinājušas diviem olīvzariem

¹ Kristus runā par Divām Sirdīm, kuras kā liecinieces ir minētas Atkl 11,1-13 un Zah 4,1-14.

(Zah 4,12), no tiem plūstošā eļļa ir varējusi dziedināt šo slimo paaudzi un likt sadzīt jūsu brūcēm, bet šī paaudze ar Mūsu abu Sirdīm ir izrikojusies pēc savas patikas. Mūsu abu Sirdīs ir svaidījums (Zah 4,14), un tās ir dzīvas.

Šīs Sirdis ir kā abpusēji griezīgs, ass zobens (Atkl 1,16), tās ir pravietiskas. Tomēr šīs paaudzes dumpīgais gars vēlreiz sit krustā Manu Vārdu (*norāde uz Atkl 11,8-10*) – abpusgriezīgo zobenu un nepieņem Mūsu Sirdis, kuras šodien vēlas jūs uzrunāt. Ja Sodoma un Ēģipte noraidīja Manus vēstnešus, tad šī laikmeta spītība ir pārsniegusi faraona ietiepību, šī paaudze ar savām zināšanām vēlas apkarot Manis pazīšanu (*norāde uz Atkl 11,7*).

Patiešām, Mūsu abu Sirdis pasaulei šķiet kā sērga, kā mocības (*Atkl 11,10*), tomēr drīz, ļoti drīz Mana Balss atskanēs ar jaunu spēku. Es jūs apmeklēšu pārkonā un ugunī. Taisnība ir tepat līdzās; Mūsu abu Sirdis, pret kurām jūs tik ilgstoši esat cīnījušies, beigās gūs uzvaru (*norāde uz Atkl 11,11*); tad pasaule beidzot kļūs par Manu Valstību (*Atkl 11,15*). Šis laiks vairst nav tālu; atveriet Savas acis un paskatieties sev apkārt. Es jums dāvāju visas iespējamās Laiku zīmes; bet jūs, kas cenšaties citiem atklāt Abu Sirdžu vienotību un derību, nezaudējiet drosmi.

Par šo Patiesību runā gan Zaharijas grāmata, gan arī Apokalipse (Jāņa Atklāsmes grāmata). Nebīstieties. Paļāvīgi un drosmīgi izplatiet šo dievbijības formu.

A X Ω

Mans Svētais Gars

... svētīgs ir vīrs, kurš atver savu sirdi Manam Svētajam Garam. Viņš līdzināsies kokam, kas, stādīts udeņu malā, nes augļus īstajā laikā ...

1992. gada 5.oktobrī

Tēvs, kādu reizi Tavas Godības klātbūtnē, cenšoties atmodināt savu nabaga dvēseli, es aizmirsu, Kurš mani ir radījis. Jau nākamajā mirklī Tu atjaunoji manu atmiņu. Tu lūdzi, lai es paceltu savas acis uz Debesīm, un no turienes pār mani atmirdzēja Gaismas stars – Tavs Gars līdzīgi visu sadedzinošai Ugunij nonāca un palika pār mani. Patiesā Gaisma, Neizsmelamais Dārgums, Tu iedves bijību un esi neaptverami Liels! Kā gan lai Tev nepateicos un Tevi neslavēju, Vismaigais Tēvs, ka esi guldījis manā grēcīgajā dvēselē Savu Garu un visā pilnībā To savienojis ar manējo?

Miers lai ir ar tevi. Es esmu Jahve, tavs Mūžīgais Tēvs, kurš tevi ir mācījis ar Gudrību. Es esmu Svētais, Kurš tuvojās tavai nabadzībai un tevi dziedināja; Es uz tevi runāju naktī, - tajā mirklī no tavām acīm nokrita zvīņas un tu ieraudzīji Gaismu. Meitiņ, Es esmu tev mācījis nebaidīties no Manis, bet būties vienīgi tad, ja tu Mani atstum vai sadumpojies pret Mani. Atklādams tev Savu tēvišķo Mīlestību un Bezgalīgo Maigumu, ar kādu Es mīlu ikvienu no jums, esmu mācījis tevi dzīvot Manā Klātbūtnē. Es pats esmu izrāvis tavus grēkus ar visām saknēm, atbrīvodams vietu, kas pienākas Man. Es tevī esmu iestādījis Savas žēlastības; lai gan tava dvēsele svaidījās, it kā tiktu svilināta uz uguns, Es turpināju savu ceļu tajā, izdzīdams no šī iekšējā mājokļa ikvienu sāncensi. Savā greizsirdīgajā un dedzīgajā Mīlestībā viņu vietā Es esmu licis izaugt pārbagātiem augļiem un kļūvis par tavu galdabiedru un iepriecinājumu! Mana meitiņa, Mans Īpašums, tagad uzklausī Mani, raksti un pasaki Maniem bērniem šādus vārdus:

No Savas Sirds dziļumiem Es saucu uz jums **visiem!** Svētīgi tie, kuriem ir dzirdīgas ausis. Ja nebūtu bijis Manu praviešu, kurš gan pareģotu par Mana Dēla atnākšanu? Ja jūs sakāties dzīvojam Manā Patiesībā un Mīlestībā, kāpēc tad jūs paaudze izplauj no sava vidus Manus praviešus un vajā tos tieši tāpat, kā to darīja jūsu tēvi? Mana Bezgalīgā Žēlsirdība ir atjaunojusi Manai tautai celto Pilsētu. Vai tajā atkal būtu jālīst to asinīm, kurus jūs nemitējaties vajāt? Šodien daudz vairāk nekā jebkad Es jūs atjaunotnei sūtu Savu Svēto Garu; cik ilgi šī paaudze turpinās pretoties Manam Svētajam Garam? Sakiet Man – vai miesa var dzīvot bez sirds? Izprotiet pareizi, – Svētais Gars ir Manas Miesas – Baznīcas – sirds; Mans Svētais Gars ir Baznīcas Elpa, Viņš ir Tas, Kurš dāvā aizrautību un degsmi sekot Man. Mans Svētais Gars ir saldā Manna, kas sātina nabagu. Svētīgs ir cilvēks, kurš atver savu sirdi Svētajam Garam, – Viņš līdzināsies kokam, kas stādīts ūdeņu malā un katrā gadalaikā nes jaunus augļus, tā lapas ir dziedinošas un nekad nenokalst. Svētīgs ir cilvēks, kurš atver savu sirdi Mana Svētā Gara kristālskaidrajai straumei, – šī upe ieplūdis viņā un to atjaunos. Kur vien šī upe plūst, atjaunojas dzīvība un dzimst prieks! Vai jūs neesat lasījuši:

Dzīvības Upe, kas izverd no Mana Troņa un Jēra, plūdis lejup pa pilsētas ielas vidu ... Mans Svētais Gars izvairīsies no ļaunām dvēselēm, bet atklāsies nevainīgajiem, nabagajiem un vienkāršajiem. Ar lielu prieku Viņš tos ietērs Sevī, kļūdams par šo dvēseļu svēto Draugu un Vadītāju, un tad nekas vairs nespēs tās aizkavēt. Skrienot tie nepaklups, bet, dzerot nāvējošu indi, paliks neskarti; pat ja viņu ceļā gadītos ļauno garu leģioni, šīs dvēseles no cīņas izies neievainotas. Svētais Gars tiem atklās no Manis plūstošo saldo dvesmu un Manas Mūžīgās Mīlestības dzelmes. Mans Svētais Gars izvēlēsies nevainīgos un noslēgs ar tiem Miera un Mīlestības Derību, dāvājot Saviem bērniem spēju līdzdarboties Viņa darbā. Kā līgavainis pārnes līgavu pāri sliekšnim, tā Svētais Gars tos piecels un nesīs Savā Klēpī. Viņš tos ienesīs neizdibināmo un neizmērojamo bagātību pārpilnajā svētnīcā, atklādams to, ko neviena acs vēl nav redzējusi. Kā līgavainis izrotā savu līgavu ar dimantiem, tā Svētais Gars izrotās dvēseles ar ķēnišķīgām zināšanām, kas tām palīdzēs baudīt no troņa un sceptera nākošo iepriecinājumu. Ak, ko gan visu Mans Svētais Gars nav gatavs darīt jūsu labā!

Mans Svētais Gars ir jūsu dzīves degsme, ķēnišķā Kroņa diženums; Skaistuma diadēma, kas izplūst no Manas Mutes, Dzīvā Dieva starojošā Godība, jūsu radīšanas noslēpumainā Atklāsme. Manās lūgšanu sanāksmēs Svētais Gars dod garšu sprediķiem, Viņš ir jūsu Laiku piepildījums... Svētais Gars ir liesmojošā Uguns jūsu sirdīs, Viņš dāvā žēlastību iedziļināties Manos Noslēpumos. Mans Svētais Gars aizdedz jūsu sirdis Manis slavēšanai, Viņš atklāj jūsu sirdīm, ka Es esmu, kas Es esmu, Viņš atklāj jūsu garam, ka Es esmu jūsu

Abba.

Svētais Gars jums atklāj, ka **esat** Manas Atvases, Mana sēkla... svētīgi sirdsšķīstie – viņi Mani redzēs. Pricājieties, esiet līksmi un atverieties Mana Svētā Gara saņemšanai – tikai šādā veidā arī jūs saņemsiet iepriecinājumu un sadzirdēsiet Manu Balsi. Atveriet savas sirdis, un jūs ieraudzīsiet Manu Godību! Ja bērns ilgojas pēc mierinājuma, tad Mans Svētais Gars, kura Mīlestība pārsniedz jebkādu cilvēcisko Mīlestību, dāvās Manam bērnam šo Mierinājumu.

Es, Debesu un zemes Radītājs, vēlos jums teikt, ka Mans Svētais Gars ir Līgavas Līgavainis. Līgavainis tai, kura savās rokās turējusi Bērnu – Pestītāju un Glābēju, kura Asinīs jūs esat saņēmuši brīvību un grēku piedošanu. Tās Līgavainis, kuras slēgtajā dārzā

bija apslēptas visretāko tikumu smaržas, Līgavainis apzīmogotajam avotam un apburošākajai Sievieteī, kura gremdējas šķīstībā savas vienreizējās pilnības dēļ. Mans Gars nāca pār viņu, pārklāja to ar Savu ēnu un pagodināja Mani, darot šo sievieti par Dieva Māti, visas cilvēces Māti un Debesu Karalieni.¹ Tas viss nāk no Mana Gara bagātībām... Šodien... tagad Es izleju pār jums visiem Savu Svēto Garu... Es, Jahve, Visvarenais Dievs, jums saku:

Šī nesavtīgā dāvana izplūst no lielās Mīlestības, ar kādu Es jūs mīlu. Līdz ar šo dāvanu pār jums nonāk Mīlestība un Uzticība, – Es, Jahve, esmu noliecies no Debesīm, lai apskautu ikvienu no jums, no augšienes jums tiek dāvāta Mana pestījošā palīdzība. Vai jūs vēlaties piekrist Manam Likumam? Vai vēlaties ar visu savu dvēseli uzticēties Man? Nesakiet, ka esmu vienaldzīgs pret jūsu nabadzību un kurls pret jūsu lūgšanām. Jūsu milzīgās bezdievības dēļ liesmas ieskauj valstis, uguns plosa jūsu ļaudis un zemes iedzīvotājiem nākas nogaršot nāves lāstu. Jūs izvairāties no Mana Svētā Gara, Kurš varētu jūs ietērt svētībās un likt jūsu dvēselei un miesai aiz prieka dziedāt un dejot Manā, Sava Dieva priekšā. Bet jūs, šodien grimstot nāves ēnā, esat izvēlējušies bezpajumtnieku, ubagu un bāreņu dzīvi. Ak, pašreizējā paaudze! Man jūsu ir tik ļoti žēl! Cik vēl ilgi jūs Mani ignorēsiet?

Mana Mīlestība piepilda zemi. Tik daudzu vēstnešu mutēs Es esmu licis Savu aicinājumu un, lai gan manas skumjas ir ļoti dziļas un Taisnības kauss ir pildīts līdz malām, Es tomēr vēl spētu pagarināt šo laiku un pieņemt no jums nākošos cieņas apliecinājumus. Ja jūs Manus Vārdus pieņemtū savās sirdīs, tad Es caur Sava Dēla Asinīm un Krusta upuri būtu gatavs jums piedot. Drīz, pavisam drīz Svētais Gars ar lielu spēku un varenu troksni, kas atskanēs visos četros zemes stūros, dvesīs pār jums un atgādinās par Sevi visiem zemes iedzīvotājiem. Atskatot šai Svētā Gara Dvesmai, visi ļaudis kopā nekavējoties kritīs uz vaiga pie zemes un pielūgs Mani – Visaugsto un Visvareno Kungu. Tie zemu nolieksies Jēra troņa priekšā un saņems no tā plūstošās žēlastības un svētības. Un tagad Es, jūsu Radītājs un Audzinātājs, jums jautāju – vai Man beidzot nebūtu patīkami uz klausīt arī jūsu grēku nožēlas saucienu?

A X Ω

Brīdinājums

... Vai viņi ir izpratuši vārdus „samierināšanās”, „miers”, „mīlestība”, „vienotība”?
Šis mirklis nav tālu, kad pār tiem nolīs postoša uguns un sērs, un tad viņiem nāksies saprast, ka Es viņu vidū biju sūtījis pravieti; ...

1992. gada 13. decembrī

Tēvs mūsu, kas esi Debesīs, svētīts lai top Tavs Vārds... Tēvs mūsu, kura mīlestība ir atklāta ikvienam no mums, – apžēlojies par Savu radību! Tu atstāji mums dāvanu – brīvo gribu, ko varam izmantot pēc savas patikas, bet mēs to esam pavērsuši paši pret sevi. Mēs, to izmantojot, spējam sevi ievainot līdz nāvei – līdzīgi bērnam, kura rokās ir nokļuvis skuvekļa asmens... Ak, nāc un pievērs mūsu uzmanību Savam Svētajam vārdam, ja nevēlies, lai mēs sevi sagrieztu gabalos! Visvarenais Dievs, es piesaucu Tevi mūsu raizēs! Vai Tu steigsies mums palīgā, vai arī mana lūguma priekšā novērsīsi Savu Vaigu?

¹ Vēlos piezīmēt, ka diktēdams šo vēstījuma daļu, kas attiecās uz mūsu svēto Māti, Dievs Prieks bija tik liels, ka, ja tā ir iespējams teikt par Dievu, Viņš izklausījās sajūsmināts.

Meitiņ, esmu tev uzticējies Savu Vēsti, esmu sūtījis tevi pasaulē pie visām tautām, lai tu sludinātu grēku nožēlu un kaut nedaudz liktu uzziedēt apkārt valdošajam tuksnesim. Patiešām, tev apkārt pulcējas pūļi, – līdz viņu ausīm vajadzētu nonākt vēstij par to, ka *Es esmu* sludina, bet daudzas tautas runā par tevi. Tie viens otram saka: „Iesim un paklausīsimies, ko ir teicis Dievs!” Tie nāk tūkstošiem un klausās tavos vārdos, bet kurš no viņiem pēc tam tos piepilda dzīvē? Vai tie ir izpratuši vārdus „samierināšanās”, „miers”, „mīlestība” un „vienotība”? Kas attiecas uz viņiem – tu esi kā skaista mīlestības dziesma ar brīnišķīgu pavadījumu, un tavi vārdi iepriecina klausītājus. Bet kurš no viņiem īsteno dzīvē Manus Vēstījumu? Šis mirklis nav tālu, kad pār tiem nolīs postoša uguns un sērs, un tad viņiem nāksies saprast, ka Es viņu vidū biju sūtījis pravieti. Jau no pašiem pirmsākumiem Es jums devu Savus baušļus; Es aicināju jūs mīlēt Kungu, savu Dievu no visas savas sirds, no visas dvēseles un ar visu savu prātu. Šodien Es jums lūdzu Man atļaut aizskart jūsu dvēseles, lai jūsu sirdis būtu spējīgas slavēt Mani un atzīt, ka ne nāve, ne dzīvība, ne eņģeļi, ne varas, nekas no esošā vai nākošā, nekāds spēks, augstums vai dziļums, ne arī kāda cita radīta lieta nespēj nostāties starp jums un Manu Mīlestību. Es esmu jūsu Cietoksnis un Balsts; ziniet, ka Mana Mīlestība ir tikusi atklāta pilnīgi ikvienam no jums. Nemeklējiet glābiņu pasaules gaismā, zinot, ka tā jums nespēj dāvēt Dzīvību. Pavisam drīz no Debesīm nolaidīsies Mans un Jēra Tronis, un jūs tiksiet atjaunoti Mūsu Pārdabiskajā Gaismā; Es, jūsu Tēvs, vēlos atjaunot jūsu dvēseles atmiņu un likt jūsu sirdīm saukt uz Mani „Abba – Tēvs!”

Kāpēc gan atļaujiet pasaulei jūs atkal un atkal pievilt, ja, patiesi Es jums saku, – jūs tai nepiederat! Kopš pasaules radīšanas ikvienu no jums esmu saucis vārdā, bet, kad piedāvāju Mieru, universālu Mieru, tad gandrīz visi no jums izvēlējās karu. Lai atgādinātu jums jūsu izcelsmi, Es vēl arvien izleju pār jums Savu Svēto Garu; Es nevēlos, lai jūs aizmirstu, ka esat Mana sēkla. Šodien šī sēkla ir pildīta ar mirušiem vārdiem... Es esmu Svētais, Es pirmais jūs nēsāju Savās rokās; cik vēl ilgi jūsu dvēsele pretosies šim Acīm, kuras jūs redzēja vēl pirms jūsu ieņemšanas? Cik vēl ilgi jūs noraidīsiet Manus sāpju pilnos saucienus? Daudzi savu dvēseļu dziļākajās dzelmēs vēl arvien lolo Riebumu un Postu. Vai tiešām jūs neredzat, kā Čūska turpina jūs pievilt tieši tāpat, kā reiz tā pievīla Ādamu un Ievu!

Sātans nenogurstoši, veikli un visneiedomājāmākajos veidos cenšas jums iedvest domu, ka jāsarauj jebkādas dievišķās saites, kas jūs saista ar Mani, **jūsu Debesu Tēvu**. Viņš nohipnotizē jūsu dvēseles, liek noticēt, ka esat bāreņi, un šādā veidā starp jums un Mani, jūsu Dievu, izveidojas bezdibenis. Sātans vēlas jūs nošķirt no Manis, pārgriežot mūs vienojošo nabas saiti, pa kuru jūsos plūst Dzīvības Upes.

Jūsu paaudze vēl nav noskaņojusi sevi Man, Manai darbībai un Mīlestībai. Kad beidzot jūs nolemsiet atgriezties pie Manis? Vai jūs vēlaties pavadīt šo laiku, ejot cauri ugunij, līstošam sēram un dedzinošām liesmām? Kā gan jūsu dvēsele spēj iemainīt Manu godību pret sātana piedāvāto nevērtīgo pakalderinājumu! Lūdziet no Manis **dienišķo maizi**, un Es jums to došu! Kāpēc jums visiem tik ļoti patīk klausīties Čūskā? Tāpat kā Es, arī jūs zināt, ka sātans ir melu tēvs! – tad kāpēc klausīties viņā?

Es, Radītājs, esmu jūsu Tēvs, kurš jūs aicina atpakaļ pie Sevis. Noticiet Maniem sāpju pilnajiem saucieniem! Vai jūsu dvēsele vēl ilgi turpinās draudzīgi izturēties pret Ienaidnieku, vai jums tomēr beidzot labpatiksies nokāpt no sava troņa un nožēlot grēkus! Jāizlemj ir jums pašiem, jo laika vairs nav daudz! Es jums atgādinu sargāties no viltus mācītājiem un praviešiem, kuri jūsu sirdīs iedveš pamestības izjūtu un postu un kuri

nepatiesi iztulko Evaņģēlijus, cenšoties iestāstīt, ka Svētais Gars nav ar jums un nespēj jums atgādināt jūsu izcelsmi un saknes. Viņi jau ir ievēduši postā jūsu dvēseles un izrakuši dziļu grāvi starp jums un Mani, jūsu Tēvu. Neļaujiet viņiem jūs novest no ceļa, liekot noticēt, ka esat bāreņi. Šie viltus pravieši padarīja Manu Dēlu par meli, bet Evaņģēlijus par tukšu, žvadzošu trauku... Tie ir padarījuši Manu Vārdu par vaļēju kapu. Tāpēc sargieties no šiem viltus skolotājiem, kuri māca, ka Mans Svētais Gars nespēj jūsos darīt zīmes un brīnumus. Svētais Gars mūsdienās tik neatlaidīgi atgādina jūsu radīšanas un izcelsmes noslēpumu, tādēļ izvairieties no tiem, kas Viņu neatzīst. Sargieties no tiem, kuri, saglabājot ārējo reliģiozitāti, noliedz ticības iekšējo spēku – Manu Svēto Garu. Ja kādu no jums apmelo vai apspiež tāpēc, ka tas liecina par Patiesību, tad vērsieties pie Manas svētās Mātes; viņa mierinās jūsu dvēseles un dāvās jums pietiekami daudz drosmes.

Ja pasaule jums cērt dziļas rētas, vērsieties pie Manas Mātes, – viņa savā mātišķajā mīlestībā tās sadziedēs. Savā mātišķajā mīlestībā Marija, redzot jūsu nabadzību un skumjas, steigšus dodas jums palīgā un paglābj savā svētajā Sirdī – tajā pašā, kurā tika ieņemts un iznēsāts jūsu Pestītājs. Mācot jūs Mani mīlēt, Mana Māte iemācīs jums, kā vērst plašumā Manu Valstību.

Ļaujiet Mīlestībai kļūt par jūsu dzīves jēgu un galveno rīcības vadmotīvu – sakņojieties Mīlestībā. Atļaujiet Man, jūsu Tēvam, jūs sasaistīt ar Mani; atļaujiet Man pieskarties jūsu dvēselei. Nāciet pie Manis un ieritinieties Manās Rokās; vai ir iespējams piedzīvot lielāku svētlaimi, kā atrodoties Tā Rokās, kurš jūs ir radījis? Pielieciet savu ausi Manai Mutei, kas jūsos caur nāsīm iedvesa **Dzīvību**. Es jūs piecēlu no zemes putekļiem un dāvāju šo dzīvību, lai jūs spētu pārvaldīt zemi. Es jums piekāros un jau kopš tā laika aicināju klausīties Manos Vārdos; nāciet, taisnojiet savas sirdis, no visas sirds atsakieties no nekrietnībām, kas aptraipa jūsu dvēseles un no visas sirds

SVĒTĪJIET MANU VĀRDU

A X Ω

Sacelšanās

... „Netaisnības noslēpumainais spēks jau ir spēkā, tikai tam, kas to līdz šim kavē, ir jāpazūd. Tikai tad Ienaidnieks parādīsies atklāti ...”

1993. gada 17. martā

Miers lai ir ar tevi. Mans bērns, tev ir jāmāca Maniem bērniem viss, ko Es esmu iemācījis tev. Nebīsties, – Es eju tev pa priekšu un esmu tavš Vairogs. Nekad, lai arī kā ļaunais gars censtos, neviens nenostāsies starp Mani un tevi. Lai gan sātans cenšas izmantot cilvēkus, lai tevi padarītu nederīgu un nespējīgu rīkoties, un lai gan viņš mobilizē viņu spēkus pret tevi, nekad nebīsties. Es esmu Visvarenais, un manas Acis redz visas tev nodarītās pārestības.

Mīļotā, Es tevi piepildīšu ar Savu Spēku, un Es visiem Saviem bērniem došu Maizi pārpilnībā. Degsme Mana Nama dēļ, ko Es pats tev dāvāšu, aprīs tavus ienaidniekus. Tu kļūsi par Manu ienaidnieku draudiem; nekad nebaidies, jo Es eju Tev pa priekšu, Es stāvu tev priekšā kā aizsargvalnis. Pār tevi ir Manas svētības, un ikvienu tavas sirds šūnu pārklās Drosme, Spēks un Miers. Šī vispilnīgākajā veidā būs tava artava dvēseļu pestīšanā un Mana Nama atjaunotnē.

Mans bērns, bezbailīgi pacel savu balsi un pravieto, un lai šis pravietojums izmēž no daudzām sirdīm ikvienu grēku! Lai tie, kuriem ir ausis, klausās, ko Gars šodien saka Baznīcām, lai visi, kam slāpst, nāk pie Manis. Manām priesteru sirdīm raksti un saki: „Netaisnības noslēpumainais spēks jau ir spēkā, tikai tam, kas to līdz šim kavē, **ir jāpazūd**. Tikai tad Ienaidnieks parādīsies atklāti ...” (2 Tes 2,7)

Es jums saku – mīliet Manu Baznīcu tāpat, kā Es to esmu mīlējis un tās pilnīgai svēttapšanai atdevis upurī pats Sevi. Arī jūs, Mani priesteri, upurējiet sevi Baznīcai un sekojiet Manam piemēram, centieties līdzināties Man. Es jums esmu teicis to visu, zinot, ka Manas avis klausīs Manu balsi un nekad Mani neatstās. Šodien Es vēšos pie jums, lai no sirds dziļumiem teiktu to pašu, ko sacīju Savu apustuļu lokā Pēdējo Vakariņu laikā: „Pret Mani saceļas kāds, kurš dalās ar Mani maizē. Es jums to saku tagad, lai tad, kad tas notiks, jūs ticētu šiem Maniem vārdiem.”

Bērniņi, neļaujiet savās sirdīs ienākt satraukumam, uzticieties Man, nebīstieties. Drīz vien Tēvs sūtīs Uguns Kristību, lai sadedzinātu pasaules grēkus. Nāks stunda, kad Manā Svētnīcā ienāks vīrs, kuram pieder vara, bet kurš pats nepieder Man. Patiesībā šī stunda jau ir klāt. Es, Jēzus Kristus, vēlos brīdināt Savus priesterus, bīskapus un kardinālus; Es vēlos brīdināt Savu Namu, kam draud lieli satricinājumi un pārbaudījumi. Mana Baznīca tuvojas lielam pārbaudījumam. Atcerieties, ka Es Savā svētdarošajā Garā esmu jūs izvēlējis, lai jūs Mani pagodinātu. Jau no iesākuma esmu jūs izvēlējis, lai jūs kļūtu par spēcīgiem Manas Baznīcas balstiem un caur ticību dzīvotu Patiesībā. Esmu jūs izvēlējis, lai dalītos ar jums Savā Godībā un darītu jūs par Savu avju ganiem.

Es vēlos jums svinīgi paziņot, ka pavisam drīz jūs tiksiet pārbaudīti ugunī; lai spētu izturēt šo pārbaudījumu – lūdzieties un gavējiet. Pastāviet un neatstāriet jums mācītās tradīcijas. **Lai arī kas notiktu vai nāktu gaismā – paklausiet Manam pāvestam** (tai laikā – Jānis Pāvils II). Palieliet uzticami viņam, un Es savukārt došu jums nepieciešamās žēlastības un spēku. Es jūs mudinu **palikt uzticīgiem pāvestam un neklausīties nevienā, kurš censtos viņu nomelnot**; mīliet viņu ar neliekuļotu mīlestību. Pavisam drīz jums nāksies saskarties ar ļoti smagiem pārbaudījumiem, kādus jūs vēl nekad neesat piedzīvojuši. Mani ienaidnieki ar viltīgām runām centīsies jūs uzpirkt un pārvilināt savā pusē. Ļaunais gars jau darbojas, un Izpostīšana vairs nav tālu no jums. Pāvestam (domāts Jānis Pāvils II) nāksies daudz ciest. Vajās ikvienu no jums, kurš sludina Patiesību un ir paklausīgs Manam pāvestam. Viņi jūs ienīdīs, jo viņu darbi ir ļauni, un ikviens, kurš kalpo ļaunumam, bailēs, ka šī postošā rīcība varētu kļūt zināma citiem, ienīst Gaismu un izvairās no tās. Patiesi Es jums saku – ikviena Manas Sirds šūna ir kā saplosīta. Ja jūsu ceļā nāk kādi, kuru mācība nesakrīt ar Manis sludināto, – neklausieties viņos – tie visi ir Meļa bērni. Es Savu Namu esmu cēlis uz Pētera, uz klints... un pazemes vārti nespēj to uzvarēt... Ja jūsu ceļā nāk kāds un saka: „Neņem tik nopietni uzticību šim pāvestam un pārej citā, veselīgā un pamatotā, mācībā,” nekur neejiet... Sargieties!

Meļa raugs var šķīst spēcīgs un garšīgs, bet tā īstenā būtība ir **nāvīga vilšanās**. Neļaujiet nevienam jūs apmelot un pievilt; pretojieties sātana paņēmiem un taktikai. Mani priesteri, šodien jums jāpieveic ļaunais Manā spēkā, kurš esmu Patiesība. Jums jāizcīna garīgs karš pret armiju, kas sakņojas Tumsības spēkā. Mani mīļotie, nemitīgi lūdzieties. Es esmu vienmēr ir ar jums; Es mīlu jūs visus. Cilvēkam nevar būt lielākas mīlestības kā atdot savu dzīvību par draugiem, un Es to esmu darījis. Jūs esat Mani draugi. Esiet viens pret otru godīgi, mīliet viens otru un lielā Pārbaudījuma dienā nebīstieties, stāviet stingri.

Šis Pārbaudījums kā melns mākonis ir savilcies pār Manu Namu, un drīz vien to pārklās līdzīgi tumšam plīvuram. Es esmu to runājis uz jums, pirms tas notiek, lai, tam notiekot, jūs ticētu.

A X Ω

Sacelšanās un tradīcijas

... kāds no tiem, kuri dzīvo zem Mana jumta, Mani nodod;...

... viņi plosa Manas tradīcijas, tās izpušķojot un pievienojot tām cilvēciskas mācības;...

... saki tiem, ka Dievs, kuru viņi ir aizmirsuši, nekad tos nav aizmirsis;...

1993. gada 27. maijs

Miers lai ir ar tevi. Es esmu Alfa un Omega. Sludini Manu mācību tik skaidrā un saprotamā veidā, kā tas būtu jādara; ļauj, lai Mans Vārds izskan, lai ikviens sadzird Manu Aicinājumu un saprot, cik ļoti Es viņus mīlu; pasaki tiem, ka Manas piecas Brūces ir plaši atvērtas; cilvēku spēja Mani nodot, ievainot un sāpināt ir nebeidzama... ar sāpēm un ciešanām Man jāsaka, ka vienīgais, ko redzu pašreiz Savā paša namā, ir Ienaidnieks un viņa centieni samīdīt Manu Miesu un pilnībā iznīcināt Manu mūžīgo Upuri; kāds no tiem, kuri dzīvo zem Mana jumta, Mani nodod; viņš sludina mieru, bet patiesībā tiecas tikai pēc ļaunuma; viņš dedzina vīraku, bet patiesībā lielākas varas iegūšanai piesauc sātanu;

Kungs! Man ir grūti kaut kam tamlīdzīgam noticēt ...

lai arī tas patiešām notiek, šķiet, tu neizproti... viņš ar saviem sekotājiem ir nolēmis ieņemt vietu Manā Tronī un, pārgērbies pravieša drānās, valdīt pār pasauli... ak, tik daudzus no Maniem ganiem viņu nepatiesās mācības maldina un novirza no pareizā ceļa. Tie atstāj savas pareizo pagātni, iekļīstot tradīcijās, kas nenāk no Manis; tie atmet Manis dotos svētos likumus un noteikumus; Es esmu jūs brīdinājis no šiem viltus praviešiem un skolotājiem; esmu jūs brīdinājis, ka pēdējās dienās Manā Svētnīcā tiks uzcelta Bābele un Svētā Vieta tiks pārvērsta par laupītāju bedri, **ļauņo garu midzeni!** Ak, meitiņ!... par mājvietu, kurā var rast patvērumu un valdīt ikviens nešķīstais gars...

Viņi ir ļoti aizņemti, pārvēršot Manu Namu par tirgus bodi; šie bodnieki izmanto Manu Namu, lai paaugstinātu paši sevi, noķerot savos slazdos Manas tautas dzīvības. Tie izseko un vajā Manu praviešus. Manas Mutes daļas tie sašķaida gabalos, bet cenšas pasargāt Savus viltus praviešus, kuri izplata ķecerības un kļūdainas mācības. Pasaules acīs tie apkauno Manus praviešus, tie melo šai pasaulei, kas labprāt klausās aprunāšanā un zaimos. Tie plosa Manas tradīcijas, tās izpušķojot un izskaistinot ar cilvēciskām mācībām; to visu viņi dara Mana troņa priekšā... Daudzus šie tirgoņi pieviļ ar mānīgiem argumentiem. Viņi paši sevi novieto labākajās vietās un vēlas valdīt ar Nepatiesības scepteri.

Es esmu jūs iecēlis par Savu Atbalsi, tādēļ ejiet un sludiniet, ko esat dzirdējuši. Pasakiet tiem, ka jūs visi dzīvojat lielās Apostāzes (atkrišanas) pravietojuma laikā. Sakiet Maniem ganiem, lai tie atver Savas ausis Maniem izmisuma pilnajiem saucieniem; drīz vien viņiem, iespējams, nāksies dzert un ēst ļaunuma indi. Sasauciet savas kopienas un sagatavojiet tās lūgšanas un gavēņa nomodam. Sātans gatavojas pārbaudīt jūs visus. Viņš nāk, lai jūs visus sašķeltu, izklīdinātu, nospiestu pie zemes. Viņš jau tuvojas Manam

Tronim un Tabernakulam vēlmē pārdot Manas Asinis un iznīcināt Manu mūžīgo Upuri.
(*Jēzum sāpēja tik ļoti, ka Viņš sāka raudāt.*)

Mana tauta... Mans mantojums... Es saucu uz jums. Priesteri un Mana altāra kalpi, kuri ik dienas paceļat Mani augšup, – nekad Mani nenododiet un nepārdodiet (*Jēzus sāka raudāt vēl vairāk*). Jau tagad izskan eņģeļu vaimanas, un Debesis, redzot nākamās lietas, nodreb. Pat dēmoni ir šausmās un nobāl. Ienaidnieks, kurš pretendē uz visvarenību, gatavojas pats sevi nosēdināt Manas Svētnīcas tronī. Viņš jau ir ceļā ar cilpu Savās rokās, vēlēdamies ievilināt slazdā to, kuru Es esmu iecēlis un sūtījis (*Pāvestu: Jānis Pāvils II*) un kurš cenšas apslāpēt šo dumpi, novērst sacelšanos. Viņš (*Pāvests*) ir nemanāms un drosmīgs, un viņa dzīve ir izlieta kā tīrs upuris. Es tam došu Savu svētību, jo viņš ir stingri satvēris Tradīcijas nemainīgo Vēsti; tomēr sātans vēlas viņu apklusināt, lai caur to mutēm, kuri pārdod Manas Asinis, spētu izplatīt savas kļūdainās mācības un jūs iznīcināt. Šī ir sātana stunda, kurā viņš, savu nejauko un zemisko nodomu vadīts, cenšas iznīcināt Manu radību. Klieudz, Mana meita, jo šī diena ir tuvu un nāk, lai izpostītu tautu pēc tautas. Mana Sirds ir salauzta... Mīlestībai nav bail no nāves. Mani draugi un gani, iegaumējiet to; nebīstieties; sekojiet Man. Jūsu pienākums ir aizsargāt Manu Vārdu un Baznīcu, pat ja tas jums maksātu dzīvību.

Nesakiet: „Ļauj man vispirms aiziet un atvadīties no savējiem.” Es jums saku: „Ja kāds, licis savu roku pie arkla, lūkojas atpakaļ, tas nav Manis un Manas Valstības cienīgs.” Sekojiet Manās asiņainajās pēdās līdz pat Kalvārijai. Meita, Tavam Mierinātājam patīk, ka tu Viņu mierini un esi atļāvusi Viņam izmantot tavu roku. Ak, Vassiliki, katru dienu Es leju šīs grēcīguma un netaisnības izraisītās asiņainās Asaras... (*Uz neilgu laiku iestājās klusums, bet tad Kungs atkal ļoti sāpīgi izsaucās:*) Ak, šis laikmets! Ak, šī paaudze! Kāpēc jūs esat atstājuši Savu Dievu?

(*Šai brīdī Kristus sarunā vērsās pie manis.*)

Manu eņģelīt, Es esmu tevi veidojis un audzinājis – neievaino Mani un neatlaid vaļā Manu roku! Būs tādi, kas tevi nomētās akmeņiem, vēl citi tevi iemīdīs dubļos, daži cels savas dūres un tev draudēs, bet tu nebaudies... Tu saki, ka viņi pār tavu galvu gāz aizvainojumu pēc aizvainojuma, melus pēc meliem; Es tev saku: pateicoties viņiem, tev no Manis Debesīs krājas balva pēc balvas un pār tavu pieri nonāk svētības... Tādēļ bezbailīgi sludini Manu vēsti, un Es, ņemot vērā tev cirstās rētas, izglābšu daudzas dvēseles. Par Manu draugu Namā saņemtajām brūcēm tu saņemsi skaidru un tīru atalgojumu. Esmu tevi izvēlējis kļūt par Manu Ciešanu upuri, par altāri, uz kura Es vēlos piepildīt Vienotības kalpojumu – ko gan vēl tu varētu lūgt? Ko vēl tādu, ko Es nebūtu jau tev devis, Es vēl varētu dot? Tev ir tikusi dota Gudrība un Mans Gars, kurš palīdz tev izturēt pasaules postu un ciešanas un... ak, – esmu tev devis nenovērtējamu dāvanu – slāpes un ilgas pēc Manis. Tāpēc staigā Manos ceļos, ļauj Man tevi lietot un sūtīt no tautas uz tautu, lai atgādinātu tiem, ka **Dievs, kuru viņi ir aizmirsuši, nekad tos nav aizmirsis**. Atgādinini tiem, ka Kunga Sirds ir Žēlsirdība. Jā, pasaki viņiem, ka Es esmu lēnprātīgs un no Sirds pazemīgs. Mans Vārds ir Jēzus. **ic** (grieķu valodā saīsinājums, ar kādu apzīmē Jēzu Kristu).

Septītais zīmogs

... Es salauzīšu septīto zīmogu, un iestāsies godbijīgs klusums ...

... pēkšņi šo klusumu pārtrauks Manas Dienas atnākšana ...

... Dvēsele, Es sākšu valdīt vēl tavās dienās ...

1993. gada 3. jūnijā

Kungs?

Es esmu. Mans bērns, visu savu nastu un smagumu uzvel Man.

Grēcinieku kaucieni padara mani kurlu, viņu viltīgās mēles par mani stāsta vienus melus pēc otriem.

Kādu dienu tiem, kuri tevi nepatiesi apvaino, nāksies nostāties Mana Vaiga priekšā... Vai neesi ievērojusi, ka Es esmu tavā pusē? Viņu apsūdzības aizplūdis prom līdzīgi ūdenim tuksnesī! **Celies!** Celies, uzliec rokas slimajiem, un Es tos dziedināšu. **Runā!** Mani Vārdi tavā mutē liks viņu garam krist Manos apskāvienos:¹ paļaujies uz Mani, Es esmu devis tev Mieru, un šis Miers ir ļoti dziļš un visaptverošs. Tagad nebaidies, - lūk,

Es esmu Augšāmcelšanās

kamēr šīs pasaules valdnieks ir Nāve. Lai Tiesas Dienā Man nebūtu tevi jātiesā, neapsūdzi savus vajātājus. Manu Ciešanu dvēsele, Es, Kungs, tev esmu rādījis, kā pats esmu nonācis līdz Savām Ciešanām un kā tās esmu izdzīvojis. Ja tu Man kalpo, tad tev ir arī Man jāseko. Tu vēlies, lai Es tev sacītu: „Seko Man, bet neej Manās pēdās”? Tas nav iespējams. Kurš Man seko, tas arī ies Manās asiņainajās Pēdās. Manā spēkā tu piecel mirušos; (*domātas garīgās atgriešanās*). Manus brīnumus **vēl** neredz tie, kurus Mana Valstība ir apsteigusi (*pagājusi tiem garām*). Mana draudzene, Mana maziņa, palūkojies, cik daudz Debesu Mannas Es esmu tev devis. **Neviena cilvēka roka neatstums Manējo no tavas mutes.** Es būšu tavs Spēks un tavā trauslumā piepildīšu Savu Nodomu un Ieceri; Es tevi gatavoju un audzinu Savai Valstībai. Raksti:

Šodienas pasaule atsakās no Mūsu Abām Sirdīm – tavas svētās Mātes sirds un Manas Vissvētākās Sirds. Pašreiz tu piedzīvo žēlastības laiku. Es jau tev esmu paskaidrojis (*sk. 18.02.93 vēstījumu*), kas notiks pēc sestā zīmoga salaušanas. Bet tagad uzklausi Mani un raksti:

Kad Mūsu abu Sirdis būs piepildījušas liecību¹, Es salauzīšu septīto zīmogu un iestāsies godbijīgs klusums (*Atkl 8,1*)... Šis klusums cilvēkos radīs iespaidu, ka Mūsu abu Sirdis ir uzvarētas, tie priecāsies (*Atkl 11,10*) un svinēs šo notikumu, cerot, ka beidzot Mūsu vēstnešu paustā Siržu liecība ir apklususi. Tas viņus iepriecinās, jo šī liecība ir bijusi kā sērga viņu ausīm, interesēm un ļaunajiem nodomiem. Tad pēkšņi šo klusumu pārtrauks Manas Dienas atnākšana, un tad – bēda nešķīstajam! Bēda tam, kurš nav nožēlojis savus grēkus! Viņu līķi mētāsies pašu radītajā tuksnesī. Tad Mans eņģelis piepildīs pie Mana Troņa un altāra stāvošo kvēpināmo Trauku ar Uguni un nometīs to pār zemi; (*Atkl 8,5*) kamēr visi noskatīsies notiekošajā, zemi sakustinās spēcīga zemestrīce, tās pamati aizdegsies un sabruks (*2P 3,12*). Daudzi bēgs kalnos, slēpsies pagrabos (*Atkl 6,15*) un klinšu aizās. Tie sauks pēc palīdzības, bet Es viņos neklausīšos. Tie centīsies Mani izaicināt, zaimos Manu Svēto Vārdu un sacīs kalniem (*Atkl 6,16*) un klintīm: „Krītiēt pār mums un paslēpiet mūs no Tronī Sēdošā un no Jēra dusmām,” jo būs pienākusi Mana Diena, un kurš gan to var izturēt! Izdzīvojušie (*Atkl 11,13*), bijības pārņemti, kritīs ceļos un slavēs Mani, savu Dievu... Pēc tam pār jums nāks Jaunas Debesis un Jauna Zeme (*Atkl 21,1*), pasaule kļūs par Manu Valstību, un Es valdīšu ikvienā sirdī. Bijusī pasaule (*Atkl 21,4*) būs pagājusi. Dvēsele, Es sākšu valdīt vēl tavās dienās.

¹ Vairākkārtīgi cilvēki tikšanos laikā ir piedzīvojuši atpūtu Svētajā Garā.

¹ Manuprāt, ar to ir domāts laiks, kad viss būs gatavs Kunga Dienas Atnākšanai (*Atkl 11, 7*).

Dziesma Kungam

... Kungs, es nezinu, kā Tev dziedāt ...

... tad atļauj Man kopā ar tevi uzrakstīt dziesmas vārdus ...

1993. gada 11. novembrī

Miers lai ir ar jums. Runā jūsu Kungs, un Es pats atklāju jums un visai sabiedrībai Savu Godību². Nāciet, nāciet un dziediet Man dziesmu.

Kungs, es nezinu, kā Tev dziedāt.

Tu neproti dziedāt? Tad atļauj Man kopā ar tevi uzrakstīt dziesmas vārdus; tad, pat ja tu tos vienkārši no sirds lasīsi, šī noskaņa Manās Ausīs atskanēs kā mūzika. Raksti:

Nāc, Emanuēl, nāc, mans Mīļotais, nāc un atdzīvini manu dvēseli. Nāc un iedves manā dvēselē dzīvību!

Ak, Tēva Mīļotais! Esmu Tev atvērusi savas sirds durvis! Vai man ilgi būs jāgaida, kamēr Tu ienāksi manos mitekļos? Tava skaidrības pilnā ienākšana manā dvēselē tajā atstās Tavas smaržas vissmalkāko aromātu, un Tu dziedināsi manu nožēlojamo dvēseli. Mīlestības Gars, dāvā man tikai man pienākošo Mīlestības daļu. Nāc, Emanuēl, nāc, Vispilnīgākais, nāc un savaldzini manu dvēseli, lai manā nožēlojamajā sirdī nekāda nabadzība vai trūkums neņem virsroku!

Ak, Tēva Mīļotais, cik Tu esi skaists! Visaugstākā Dēls, kurš gan varētu būt Tev līdzīgs? Nāc un vilini mani iet Tavās pēdās. Mēs kopā dosimies ceļā, un, sekojot Tava Tēva Rokas atstātajām zīmēm, nonāksim Iepriecinājuma dārzā. Kā viena sirds un viens prāts mēs, mans Mīļotais, iesim pa smaržām piesātināto taku, ko Tavs Tēvs man ir paredzējis. Iedrošinot Viņš ir noklājis manus soļus ar safīriem, Viņš mani pārliecina, ar eļļu rakstīdams Savu Svēto Vārdu pār visu manu ķermeni.

Ak, Tēva Mīļotais, no Tavām plaukstām vēl kopš Augšāmcelšanās plūst vistīrākās Mirres, ak, nāc un ar vienu acu skatienu sajūsmini manu dvēseli; man pietiek, ja dvēsele kļūst mierīga un klusa, man pietiek, ja acis var priecāties par Tavu Klātbūtni. Tu esi mana dārza vieglais vējš, manas dvēseles Veldze, cēlās Mīlestības Avots, Tu esi pielūdzams un Svēts! Tevī ir auglība, tādēļ izlej Savu Garu pār visu cilvēci, atklāj Savu nebeidzamo Mīlestību kā Debesīs, tā arī virs zemes.

Ak, Tēva Iemīļotais, Tu esi Skaistuma pilnība! Mana Dzīvība, ar ko gan lai salīdzinu Tevi? Vai līdzinies vīraka dūmu stabam, mirdzošam Gaismas staram un vistīrāko mirru smaržai? Es nolūkojos Tavā majestātiskajā Klātbūtnē, bet Tu, tā, it kā es būtu karaliene, piecel mani, lai noskūpstītu manu dvēseli, un smalkjūtīgi iečuksti man ausī Savu Mīlestību:

„Manu balodīt, esmu slims aiz mīlestības uz tevi un nāku tevi apciemot no visaugstākajām Debesīm! Savu kroni esmu nolīcis malā, esmu nokāpis no Sava Troņa. Nē, Es vairs nekavēšos! Tik tiešām – vēl tikai mirklis, pavisam īss brīdis, un trimdas laiks izbeigsies. Es tevi atjaunošu, atdāvinot tavu dievišķību. Visiem, kuri slāpst pēc Manas Mīlestības, Es bez maksas dāvāšu ūdeni no Savas Dzīvības akas. Manas Dvēseles Iemīļotā – tavs Karalis neatpūtiesies, līdz tu neatļausi Viņam apzīmogot savu sirdi ar Viņa Dievišķo Skūpstu, Viņa lūpu pieskārienu. (Dz 1,1) Vai neesi ievērojusi, ka ikreiz, tev šauboties par Manu Mīlestību, saule aptumšojas?

² Bieži Kungs mani „pabīda malā”, skaidri atklājot cilvēkiem pats Sevi.

Vismīļākā dvēsele, jel tuvojies Man, un Es izliešu pār tevi neskaitāmus dārgumus no Savas Vissvētākās Sirds. Tos esmu sakrājis vienīgi tev, lai tava dvēsele kļūtu svaiga kā pavasaris, lai tā pārvērstos ziloņkaula tornī – par Debesīm, kurās būtu vieta vienīgi Man! Vai vēl tu neesi apjautusi, ka esmu tevi uzpotējis Sev? Ak, ļauj Man atkal sadzirdēt tavu balsi...”

Cik gan varens un mirdzošs Tu esi, Kristu – Mesija, Dieva Svaidītais un Viņa upura Jērs, savu svēto un eņģeļu ielokā. Tas, kuram nav iespējams pretoties, Tēva Doma, trīskārt svētā Gaisma, Viens Trijos, Trīs vienā Gaismā, spožāki par tūkstoš saulēm; kā gan tas ir varējis notikt, ka esmu tikusi atzīta par cienīgu skatīt Dēlu un Dēlā – Tēvu?

„Manu balodīt, vai neesi dzirdējusi, ka pazemīgie priecāsies Manī un nabadzīgie gavilēs Manā klātbūtnē? Vai neesi pamanījusi, ka Man ir īpaša vājība pret grēciniekiem un īpašs prieks mācīt nabadzīgos?”

Mans Dievs, mans Dievs! Kas gan tur paceļas līdzīgi zaiģojošai rīta blāzmai, kas atmirdz krēslā līdzīgi rīta zvaigznei? Kas spīd skaidrāk kā mēness un ir greznots ar sauli, kurš ir plaši atvērti Vārti uz Viņas Sirdi?

„Viņa ir Debesu Karaliene, Mana un tava Māte, piemīļīgākā starp sievietēm, skaista kā Debesis, mirdzoša kā Mana Godība, viņas pilnībai nav līdzīgas, viņa ir Manas Dvēseles Prieks, viņa ir sieviete, kuras galvu rotā divpadsmit zvaigžņu kronis, viņa ir Manas Godības trauks, Manas mūžīgās Gaismas atspulgs. Viņas klātbūtne Manos pagalmos aizēno visu zvaigžņu un zvaigznāju spožumu. Viņa ir patiesās Gaismas Trauks, kas sevī ir nesis par miesu tapušo Vārdu. Viņa ir žēlastību žēlastība un psalmistu saldākā melodija, Mana Prieka cēlonis, Mans Gods, Cieņa un Diženums. Viņa ir Debesu Vārti, kas norāda Maniem bērniem ieeju Manā Valstībā. Viņa ir Mans Meistardarbs, viņa ir jūsu Mierinātāja mierinātāja, līdzatpestītāja ar Pestītāju, Mana Svētā Gara līgava. Meitiņ, Es neļaušu Sev atpūsties, līdz nebūšu tevi ievēdis Savas Mātes Namā, tai istabā, kur tā ieņēma Mani, lai atklātu Tev viņas Skaistumu. Tad visi tie noslēpumi, Mana mīļotā, kas līdz šim līdzinājās noslēpumu pilnai akai, pēkšņi, līdzīgi zibens atspulgam, atklāsies arī tev, un tu sapratīsi, kāpēc mūsdienās, šajos īpaši tumšajos laikos saulē tēptā sieviete nolaižas no Maniem pagalmiem pie jums visiem. Manu balodīt, tavas acis lai raugās taisni uz priekšu; tavs skatiens lai cieši lūkojas mērķī. Mana mīlestība, Es atgriezīšos pa to pašu Ceļu, pa kuru atnācu. Es atgriezīšos un pats pieskatīšu Savu Vīna dārzu. Emanuēls būs ar jums.” (Beigas)

... Vai tev patīk šīs vārsmas?

Ļoti!

Tad svētī Mani, slavē un mīli Mani...

Lai pagodināts un slavēts ir Tavs Vārds; Kaut Mīlestība mums iemācītu Viņu mīlēt; Kaut mēs iemācītos meklēt Tevi sirds vienkāršībā;

Kaut Tavs Svētais Gars piepildītu visu pasauli.

Neļauj novīst nevienam no Taviem ziediem, bet gan liec tiem uzziēdēt un ar īpaši smalku smaržu pagodināt Tevi, – Svētumu Svētums ...

Vēstījums no „Dievmātes, Vissvētākās Jaunavas”

... Es nonācu no Debesīm, lai ciešanās un skumjās jums palīdzētu atklāt, cik tālu jūs esat no Dieva; Es atnācu pie jums visiem, lai lūgtu jūs samierināties ar Dievu un citam ar citu, kā arī, lai palīdzētu izlīdzināt jebkādu jūsu vidū radušos plaisu;...

... es nācu atgādināt, ka paties Dieva apustulis ir tas, kurš pilda Dieva Gribu; Dieva Griba ir Mīlestība; ...

1993. gada 6. un 8. decembrī

Es, 'i Panaya' (*grieķu valodā – Vissvētākā*) pašreiz esmu ar tevi, mana meita; atļauj Jēzum tevi pārveidot pēc tā tēla, kādu Viņš tev ir izvēlējis. Viņš ir vēlējis, lai tu būtu. Tu patiešām spēsi būt Viņam patīkama, upurējot Jēzum Kristum savu gribu, kā arī pilnībā pašai sevi – šādā veidā tevī varēs piepildīties Viņa Griba. Nebīsties, kalpo ar degsmi un atdzīvini Viņa Baznīcu. Ļauj visai radībai saprast, ka Viņa Vārds ir dzīvs un iedarbīgs. Es, būdama tava Māte, vienmēr no jauna iedrošināšu tevi pacelt tev uzticēto Jēzus Krustu. Tagad, meitiņ, raksti:

Šajās dienās daudz biežāk nekā jebkad agrāk esmu jums dāvājusi vēstījumus, kam būtu jāatjauno jūsu ticība un jāatgādina jums Debesu lietas, es nemitīgi esmu jūs aicinājusi uz Mieru un izplatījusi vēstījumus, kas veicinātu vienotību brāļu starpā. Es nonācu no Debesīm, lai ciešanās un skumjās jums palīdzētu atklāt, cik tālu jūs esat no Dieva; Es atnācu pie jums visiem, lai lūgtu jūs samierināties ar Dievu un citam ar citu, kā arī, lai palīdzētu izlīdzināt jebkādu jūsu vidū radušos plaisu, jo „ikviens, kas piesauks Dieva Vārdu, taps glābts” (*Rm 10,12–13*). Es nekad nevienam neesmu ļāvusi pakrist; esmu nākusi pasludināt Dieva Mieru pat tiem no jums, kuri ir vistālāk, esmu centusies izubagot no šīs paaudzes, lai tā paceltu savas acis, meklētu Dievu un nestu Viņa cienīgus upurus. Esmu nākusi jūsu dienās, kad tik daudzi ir atsvešinājušies no Dieva dzīves. Nācu, lai atgādinātu, ka paties Dieva apustulis ir tas, kurš dara Dieva Gribu:

Dieva Griba ir Mīlestība

Vassula, Dievs mani ir sūtījis, lai daudzus no jums dziedinātu, bet Mani aicinājumi visbiežāk ir tikuši panicināti vai nav ņemti vērā. Visaugstais ir sūtījis mani sapulcināt kopā daudzus no jums un iemācīt, ka Likuma jēga slēpjas Mīlestībā. Meitiņ, mana Dvēsele ir noskumusi, jo Debesu svētības līdz pat šai dienai tiek ignorētas. Nespējot atzīt Dieva taisnību un Viņa Vēsts jēgu, mūsdienu cilvēks tā vietā cenšas izplatīt pats savas domas un idejas. Tieši tādēļ, bailēs no pasaules valodām, cilvēka rokas ir prasmīgi noklusējušas Manu Vārdu un apslēpušas Manas Pēdas. Ja vien šie cilvēki spētu cerēt un paļauties uz Mani, viņi piedzīvotu, kā atgriežas tie, kurus viņi ir atstājuši!

Maziņā, kalpo Kungam un atļauj Viņam iegravēt tevī Savu plānu un nodomus! Nāk dienas, kad Kungs pats atklās ikvienam no jums šos jautājumus.

„Vai esi mīlējis savu tuvāko kā sevi pašu? Vai ir iespējams, ka tu vēl arvien neesi izpratis Dieva Gribu? Vai esi darījis visu, lai uzturētu mieru? Kad tavs ienaidnieks bija izsalcis, vai esi to pabarojis pie sava galda? Kad tas bija izslāpis, – vai esi devis viņam padzerties? Kā tas var būt, ka tava dāvana netiek dota ar mīlestību?” Esmu aicinājis jūs uz lūgšanu, daudzi no jums to dara, bet bez mīlestības. Daudzi gavē, bet šajā gavēnī nav mīlestības. Daudzi no jums runā par Manu Vēsti, bet, tā kā sirdī pietrūkst mīlestības, nedzīvo saskaņā ar to. **Jūs liecieties līdz zemei un sekojat Likuma burtam, bet nespējat izprast Likuma sirdi.** Daudzi runā par vienotību, bet, tā kā viņos nav mīlestības, tie tiesā un kritizē tos, kuri pēc tās tiecas savā dzīvē. Ja visu, ko esmu jums lūdzis, jūs darāt bez mīlestības, jūs vēl arvien esat tumsā, jūs vēl arvien esat par karu un nemeklējat Mieru. Jums šķiet, ka visu zināt, bet patiesībā jūs nezināt neko. Kad Es jūs visus – vienas Miesas locekļus – aicināju uz samierināšanos, Manī neklausījās. Līdz pat šai dienai Es jūs visus aicinu:

Izdzīvojiet Manu Vēsti, dzīvojiet saskaņā ar to un pēc tās!

Atjaunojieties Dievā un Viņa Mīlestībā un iemācieties mīlēt viens otru; esiet **labi** un **svēti**! Bērniņi, nemelojiet paši sev, sekojot ilūziju pilnām vēlmēm. MĪLESTĪBA ir jāizdzīvo Patiesībā. Vai neesat lasījuši: „Ja jūs visu savu mantu izdalāt nabagiem un pat ja nododat savu miesu sadedzināšanai, bet jūsos nav mīlestības, – tas nav nenieka vērts!” Vai neesat izpratuši, ka, vienam no Miesas locekļiem piedzīvojot sāpes, cieš visa Kristus Miesa? Sāpinos savu tuvāko, jūs ievainojat nevis šo cilvēku, bet gan Kristus Miesu. Vai varat pateikt:

„Esmu nācis pie Dieva cieņas, patiesības un mīlestības pilns.”

Tad Viņš jums pajautās: „Kad tu esi nācis pie Manis cieņas, patiesības un mīlestības pilns? Tu esi izkropļojis Manu Miesu. Mani ir tiesājuši, apvainojuši, apmelojuši un izturējušies nepatiesi. Esmu ticis nicināts un atstumts, jūsu lūpas Mani ir pilnībā apkaunojušas un pazemojušas, – tad kad gan esat nākuši pie Manis cieņas, patiesības un mīlestības pilni? Es vēlētos, lai jūs Man parādītu kādu ticamu jūsu mīlestības apliecinājumu.” Bērniņi, izprotiet, kādēļ sātans ņem virsroku jūsu vājībās un kārdina jūs karot. Kristus bija atnācis pie jums izsalcis, bet jūs Viņu nepabarojāt; Viņš nāca izslāpis, bet jūs nedevāt Viņam dzert; Viņš bija jūsu vidū kā svešinieks, bet jūs Viņu nepieņēmt un izturējāties pret Viņu pēc savas patikas. Bērni, jūsu mīlestībai nav jābūt vienīgi uz lūpām, tai jānāk no jūsu sirdīm. Jūsu mīlestībai būtu jābūt dzīvai un darbīgai; Es esmu šeit, jūsu tuvumā, lai jums palīdzētu. Es jūs svētīju un saku: visu, ko jūs darāt, dariet no sirds, mīlestībā.

Pravietojumi par Krieviju

... Es jums saku: jūsu māsa Krievija būs daudzu tautu priekšgalā un beigu laikos tā Mani pagodinās ...

1993. gada 13. decembrī

Kungs, Visvarenais Dievs, saisti mani arvien vairāk ar Sevi, iegremdē mani Savā mūžīgajā Mīlestībā.

Es esmu ir ar tevi un Es nekad neļaušu tev pakrist; tu esi saistīta ar Mani... Tagad Es tevi aicināju un tu Man atbildēji; raksti, Mana Vassula:

Beigu laikos jūsu māsa Krievija Mani pagodinās un kādu dienu tiks saukta par svētu, jo Es būšu tās Valdnieks. Tajā atkal valdīs Godīgums... jā?

Kungs, pašreiz šo zemi arvien vairāk pārņem iznīcība un korupcija...

Es likšu tai nodurt acis ...

Kungs, Es nesaprotu, kādā veidā Tu liksi tai nodurt acis.

Ļoti labi. Ja vēlies, pastāstīšu tev to:

Es nāksu un palikšu tās sirdī Savas Godības spožumā un varenībā¹.

Kungs, Krievija vēl arvien dzīvo grēka tumsā un bailēs.

Tie, kuri ir pavērsušies nepareizajā virzienā, kritīs. Greznības un krāšņuma spēkus iznīcinās Mana Uguns, bet lepnie tiks pazemināti. Esmu iecerējis atjaunot Savu Namu, un Es iemācīšu tās dēliem un meitām Mani cienīt. Vassula, neesi tik apmulsusi un bez

---

¹ Es sapratu, ka Kungs domā šķīstīšanu, jo, ja Kungs atklājas un atmirdz kādā dvēselē, tad Gaismas un tumsības pretstats tajā ir tik liels, ka dvēsele ļoti dzīvi saskata savas nepilnības un to dēļ ļoti cieš.

izpratnes šīs situācijas priekšā. Es tev saku: jūsu māsa Krievija būs daudzu tautu priekšgalā (*garīgi*) un beigu laikos tā Mani pagodinās. Uzmaniģi klausies un saproti: kamēr visapkārt vairošies baudas, bet citur dumpīgums centīsies iznīcināt Mūžīgo Upuri, **tās gani pulcēsies vienkopus;**

Krievijas gani pulcēsies kopā, lai atjaunotu Manu Namu, godinātu Mūžīgo Upuri un slavētu Mani. Pēdējās dienās tauta pēc tautas pagrims un izvirtīs, uzslieņot Manā Svētajā Vietā postošu pretīgumu, bet Krievijas gani pulcēsies, lai svētdarītu Manus altārus.

Kamēr citi (*Dieva noliedzēji*) pagodinās nedzīvus tēlus, **Krievijas gani pulcēsies, lai pagodinātu Mani.** Jo Es, Dievs, pasargāšu šīs zemes veselumu; kamēr citur ar lielu ļaunumu tiek darīts viss, lai saīsinātu dzīvi Maniem vēstnešiem, kuri ir šīs pasaules cerība, **Krievijas gani pulcēsies,** lai aizstāvētu Manu Svēto Upuri. Es savukārt uzcelšu šajā zemē Savu Troni, un Es Savam Godam sapulcēšu kopā visus, kuri nes Manu Vārdu. Es salabošu tās salauztos altārus, jo daudzi, kuri dzīvo zem Mana Vārda, pēdējās dienās pievienosies tai, bet tās gani – viena

sirds un dvēsele, no jauna uzcelš Manu grūstošo Namu. Tas, kas kādreiz ir bijis sakropļots, tiks iztaisnots, un Es atalgošu Krievijas dedzīgo mīlestību uz Mani, greznojot to ļoti īpašām rotām. Tās ganus es nolikšu neskaitāmu tautu priekšgalā. Es to esmu apzīmogojis ar īpašu konsekrācijas zīmogu, lai šī zeme Man veltītu arvien vairāk vīraka un mierinošu smaržu. Tieši tādēļ Es pārpludināšu tās ganus ar brīnumiem un zīmēm.

„Krievija, tevi svētdarīs Mana laipnība un uzticamība; Krievija, Mana meita, pilnībā atzīsi, ka Es esmu, un Es apsolu, ka paaugstināšu un vairošu tavus pēcnācējus kā debesu zvaigznes, ietērpjot tos svētās drānās. **Krievija, pilnībā atzīsi, ka Es esmu,** un Es pazemināšu tavus pretiniekus. Ja tu pilnībā atzīsi Manu esamību, Es atjaunošu brīnumus, lai ikvienam zem šīs saules pierādītu Savu Žēlsirdību un Svētumu. Ja tā ar degsmi Mani pieņemtu, Es nekavēšos tai atklāt Savu Līdzjūtību. Es nevilcināšos viņai atklāt, kā Es, Visvarenais, spēju iznīcināt lepnos un salauzt viņu nelikumīgos scepterus.

Bet² ja šī zeme nepareizi izmantos Manis doto brīvību un pat tikai uz īsu brīdi izstums Mani no sava prāta, Es to atdošu ienaidnieka rokās. Ja Krievija **no visas sirds** neatgriezīsies un ar nedalītu sirdi neatzīs Mani – Savu Pestītāju, Es tai sūtīšu varenu valdnieku, kurš ietekmēs arī citas tautas. Tā redzēs valdnieku, kādu nav pieredzējis nekad iepriekš, tādu, kādu nepazīs neviena no nākamajām paaudzēm. Debesu jums satumsīs un nodrebēs, un zvaigznes zaudēs, esmu gatavs tevi atjaunot, Es vēl arvien spēju izraut tevi no liesmām, ja tikai **tu pilnībā atzīsi, ka Es esmu.** Meklē labo, ne ļauno. Vai tu jau esi aizmirsusi piedzīvoto badu un sausumu (*garīgi*)?

Es pagrūdu malā sarkano pūķi un sagrašu viņa impērijas varenību un greznumu. Es pazemināju lepnos, Es atvēru cietumu durvis un izlaidu laukā ieslodzītos. Es gāzu sarkanā pūķa valstību, kurš, gulēja, saritinājies uz tava vēdera, likdams nodrebēt zemei un pārvērsdams tevi par tukšaini. Lai Mans Vārds no jauna tiktu pagodināts tevī, Es atjaunoju vienu pēc otras tavas baznīcas, atvēru tās un tajā dienā nosaucu tevi vārdā:

Krievija (*pāreja no PSRS uz Krieviju*),

lai jūs priecātos un līksmi svinētu Manas Pārveidošanās svētkus¹. Es jūs pārveidoju vienā mirklī. Apspiestība un nebrīve, kurā dzīvojāt, bija jūsu sods par pasaules grēkiem; tagad, Krievija, es gaidu izdevību atklāt tev savu labvēlību, jo laiku beigās tu Mani pagodināsi.

² Pēkšņi Dieva balss it kā pieklusā, kļuva skumja un nopietna. Tas ļoti skumdināja arī mani.

¹ Kungs pravietoja, ka ir iecerējis Krieviju pārveidot par Savu Vēsti. Komunisma krišana notika pareizticīgo Baznīcā svinēto Pārveidošanās svētku nedēļā.

Es tev saku, – kamēr citi graus un iznīcinās, jūs veidosiet un celsiet. Kamēr daudzi kritīs, jūs gani piedzīvos izaugsmi, **ja vien** jūs paļausieties uz Mani. Kamēr daži no Manējiem, kuri sēž pie Mana galda, grēcīgi Mani nodos, **jūs** izstiepsiet savu roku, lai aizstāvētu Manu Vārdu, Manu Godu un Upuri. Šādā veidā tiks samaksāts par ikvienu no jūsu grēkiem. Jūs uzticami turpināsiet virzīties uz priekšu un izglābsiet savu ļaunuma slazdos nokļuvušo brāli. Jūs augšāmcelsiet vienoto Baznīcu, un tajā iemājos Taisnība. Taisnība tajā ienesīs Mieru un ļoti dziļu, bezgalīgu drošību. Jūs būsiat laimīgi, dziedot Manu slavu. Karalim izrādītā uzticamība darīs jūs bagātus. Viņš jums atmaksās simtkārtīgi; šai zemē, kurā ir bijis tik daudz nodevības, kurā pravieši ir saņēmuši nāvi un nicinājumu, kurā sētā vardarbība un izteikto lāstu troksnis ir sasnieguši Debesis, šīs zemes ganu balsis, Mani mīļotie, pacelsies, lai sauktu: „**Pestīšana!** Visaugstā priesteri un kalpi; pestīšana ir atrodama vienīgi Mīlestībā! **Miers!** Gani, kas liecināt par Tēva Atspulgu; mieru ir iespējams atrast vienīgi Piedošanā. **Vienotība!** Brāļi trīskārt svētajā Gaismā un Viņā, kas ir Viens Trijos un Trīs vienā, kopīgā Gaismā, – meklējiet Vienotību, kas atrodama, tikai nodibinot jauktas laulības! Lai mūsu Visvarenais Dievs, Tas, Kuram nav iespējams pretoties, Tas, Kurš dara mūs Sava Vārda cienīgus, lai Viņš pats mūs dara par vienotu veselumu Viņa Vārdā. Mūžīgais Tēvs, dari mūs tik vienotus, lai pasaule aptvertu, ka Tu esi sūtījis Upura Jēru; lai šī vienotība pagodina Tevi un dara zināmu Tavu Vārdu.” Šādā veidā jūs novedīsiet postā Šķeltnieku un pabeigsiet to, kas vēl nav bijis izdarīts līdz galam. Krievija, tev ir Mani jāpagodina un jāciena – tā ir tava misija. Svētkiem vēl jānāk, bet tikai no jums ir atkarīgs, kādā veidā atnāks šī diena: nelieciet Man piespiest jūs atgriezties caur uguni, bet atgriezieties paši – caur Mieru. A X Ω

Daniēla grāmata

... Daniēla grāmata ir bijusi apzīmogota, un tās vārdi līdz šim ir palikuši noslēpumā, bet tagad tie atklājas tev visā to pilnībā ...

1993. gada 20. decembrī

Mans Kungs?

Es esmu;

Kaut atvērtos to acis, kuri neredz Tavas zīmes! Kaut atvērtos un kļūtu modras to ausis, kuri vairs nedzird!

Kaut to sirdis, kuri nekad nav izpratuši Tavu Gudrību, atvērtos un saprastu Tavas līdzības un sakāmvārdus... Kaut viņu gars Tavam lielākam godam izkopj visu, ko Tu pats esi stādījis.

Beigu laikos Es jūs apmeklēšu... ¹, bet tu, meitiņ, neļauj izmisumam nolaupt to, kas ir labākais tevī; tava cilts vēl nav pazudusi, tādēļ neapstājies. Es tev palīdzēšu, un klausīšanās Manā Balsī uzmundrinās tavu dvēseli. Tagad klausies un raksti: sākumā, kad vēl nezināji, ko nozīmē viengabalainība un patiesums, kad Gudrība vēl nebija nākusi tev mācīt Manu Vārdu, es sūtīju pie tevis Savu kalpu Daniēlu (*mans sargeņģelis*) – viņam bija jāaizskar tava sirds un jāatved tevi pie Manis. Tā Es atnācu pie vienas no zemākajām būtnēm starp cilvēkiem.

---

¹ Es sapratu, ka Kungs vēlas mūs apmeklēt caur uguni, un tad ikviens klausīsies, redzēs un sapratīs.

Savā Žēlastībā un Spēkā Es darīju tevi par Savu īpašumu. Augstākā vara ieturēja maltīti kopā ar tevi, un tu kļuvi par melodisku arfu, kam jāiepriecina viesi ar Viņa Mīlestības Himnu. Priecājies, meitiņ, jo Es esmu iecerējis Savu dzīves gājumu noiet kopā ar tevi! Iesākumā, kad tu vēl nebiji piedzīvojusi Manas Uguns dedzinošo spēku, Es caur Savu kalpu Daniēlu liku tev lasīt Daniēla grāmatu, kurā ir apslēptas daudzas būtiskas patiesības; tajā ir patiesības un pravietojumi, kam pirms to pasludināšanas ir jānoņem nesapratnes zīmogs. Šīs patiesības liecina par laiku beigām, tāpēc šī grāmata, kas līdz šim ir bijusi apzīmogota, bet tās vārdi arvien ir palikuši noslēpumā, tagad atklājas tev visā tās pilnībā. Es visiem no jums esmu teicis, ka jūsu paaudze ir atmetusi Dievu, un šī apostāze (atkrišana), iezagusies Manā Svētnīcā, ir inficējusi arī priesterus, bīskapus un kardinālus. Redzi, meitiņ, Es runāju par atkritējiem, kuri nodod Baznīcu un nostājas pret Manu Izredzēto – Manas Baznīcas vikāru, kurš savukārt cenšas nepieļaut šo dumpi. Ir taču teikts, ka sātans jūsu laikos darbosies, iznīcinādams visu labo un vajādams Manus vēstnešus, kuru sludinātajai Žēlsirdības vēstij vajadzētu jūs glābt. Šie atkritēji nav pieņēmuši un pieķērušies Maniem aicinājumiem un zīmēm, ko Es sūtu no Debesīm, tie visu ir atgrūduši; tajā pašā laikā tie nešauboties un nevilcinoties pieņem visu ļauno, kas viņu dvēseles ievēd arvien lielākā tumsā un iznīcībā. Tie labprāt pieņem Melus un atgrūž Patiesību. Ir teikts (*Dan 7,25*), ka laiku, divus laikus un vēl puslaiku (*t.i. – trīs ar pusi gadus*) Mana tauta cietīs no vajāšanām un pār to valdīs zvērs (*Atkl 13,1-18*). Ir teikts, ka zvēra ietekmē tie pārmainīs Tradīcijas un Likumu un centīsies, mīdot to kājām un apspļaudot, iznīcināt Mūžīgo Upuri, tā vietā izveidojot nedzīvu tēlu, postošu apkaunojumu... Un ikviens svētais, kuru esmu sūtījis jūsu paaudzei, tiks pakļauts viņu varai.

Šodien jūs varat redzēt, kā ir piepildījušies visi šie pravietojumi. Zvēra ietekmē atkritēji² karo pret ikvienu Manis sūtīto svēto, kuru Es sūtu (*Dan 7,21*), lai darītu jūs spēcīgākus par tiem, kuri bez jebkāda iemesla atsakās uzklaut Manus šīsdienas aicinājumus³.

Manas Atnākšanas Dienā tie atzīs:

(Lasīt *Dan 9,4–19*) „Kungs, mēs esam bijuši akli un esam grēkojuši. Mēs patiešām esam Tevi aizvainojuši, esam nodevuši Tavus Baušļus un Likumu. Mēs atsacījāmies klausīties Tavos kalpos, praviešos, kas pasauli uzrunāja Tavā Vārdā. Kungs, mēs neieklausījāmies Tavos Žēlsirdības pilnajos aicinājumos un necentāmies uzklaut padomu. Dievs, mēs nepievērsām uzmanību Tevis dāvātajām zīmēm. Mēs tās uzskatījām par muļķīgām, jo grēkojām pret Tevi. Mēs noniecinājām Tavu Vārdu – Svētos Rakstus. Ja mēs nebūtu tā darījuši, tad spētu pieņemt gan zīmes no Debesīm¹, gan Tava Svētā Gara dāvanas. Mēs novērsāmies, lai tikai neredzētu to visu un neatgrieztos. Un tagad, jo mēs patiešām esam grēkojuši pret Tevi, pār mums nāks Rakstos pravietotais posts un lāsti; un tagad, izzūdot Svētajam Upurim, pie kā gan mums vērsties? Kur mums pabarot savas dvēseles? Kas remdēs mūsu slāpes? Kā mums tagad iegūt dzīvību? Visa Tevis pravietotā, bet līdz šim noslēpumā esošā posta vientulība ir piepildījusi un nākusi pār mums.

² Kungs par atkritējiem ir nodēvējis ar frankmasonu (brīvmūrnieku) kustību saistītos Baznīcas kalpus. Par viņiem ir rakstīts *Atkl 13,11*, un tos simbolizē otrais zvērs jeb viltus pravietis.

³ Gani, kuri ir labi, bet tomēr skeptiski un aizvērti.

¹ *Mt 24,30*; *Dan 7,13-14*. Es to sapratu šādi: mūsdienās ar lielu spēku notiekošā Svētā Gara atklāšanās, kas sapulcina kopā Dieva tautu. Svētā Gara izliešanās ir Debesu zīme, kuras galvenais uzdevums ir atjaunot Baznīcu, citiem vārdiem sakot – nodibināt Jauno Jeruzalemi.

Tik tiešām, mēs vēl nekad, kopš sava esamības sākuma, neesam piedzīvojuši šādas bēdas un ciešanas (*Dan 12,1*).”²

Vassula, tevi uzturēs Mana Mīlestība. Ļauj, Mana vēl arvien tik trauzlā dvēsele, Tevi izmantot pilnībā. Esi Mana klusā lieciniece (*Pierakstot vēstījumus*). Nāc.

Padebešos nākošā Cilvēka Dēla zīme

... ak, šī paaudze, kā gan jūs varat prasīt no Manis ko vairāk nekā Cilvēka Dēla zīmi, kuru Es jums šodien dodu?...

1993. gada 23. decembrī

Skolotāj, vīģes koks sāks nest savus augļus, un vīna koks uzziedēs.

Nē, Mana līgava, vīģes jau ir gatavas un vīna koks jau ir uzziedējis. Meitiņ, vai patiešām tu neredzi? Vai tu Debesīs neesi pamanījusi Manu zīmi? (*norāde uz Mt 24,30*)? Dzirdi un raksti:

Šī paaudze, Es esmu sūtījis un turpinu jums sūtīt Manus eņģeļus³, kuriem jāsapulcina kopā Mani izredzētie no visām četrām debess pusēm, lai sagaidītu līgavaiņa atnākšanu, kurš drīz vien nokāps no Debesīm, lai būtu ar jums. Jūsu pasaule drīz vien sevi būs izsmēlusi. Es sūtu jūs, Mani eņģeļi, sapulcināt Manus izredzētos, lai atjaunotu Baznīcu. Vai neesat to pamanījuši? Vai neesat sapratuši? Vai vēl arvien neesat saskatījuši Manu Zīmi?

Šodien Mans Svētais Gars viena cilvēka atgriešanos uztver ar divkāršu sajūsmu, Viņš to ietin Savā liesmojošajā ugunī un sūta liecināt par Visaugsto.

Mans Svētais Gars pieceļ vienu cilvēku, pametot otro sev aiz muguras, putekļu putekļos, viens tiek paņemts, bet otrs atstāts. Mans Svētais Gars, līdzīgi vējam pūš, kur Viņam labpatīk, jūs dzirdat Viņa dvesmu, bet nesaprotat, no kurienes Tas nāk un kurp dodas.

Mūsdienās Svētais Gars izturas līdzīgi Līgavainim – Viņš parāda uzmanību, jūs savaldzina un salaulājas ar jums. Mans Svētais Gars jūsos ir kā vērtīgs stūrakmens, uz kura celt ticību, cerību, mīlestību un Savu dedzību attiecībās ar Mani, jūsu Dievu.

Jūsu dienās Svētais Gars uzplaukst visneiedomājamākajās vietās. Viņa Dvesma līdzinās visos virzienos plūstošai straumei. Tās ceļā esošie augļu koki nes nevīstošas un dziedināšanu nesošas lapas, ikviens, kas ēd no to augļiem, tiek dziedināts. Tik tiešām – Mans Svētais Gars ir dzīvību nesošs pavasaris, Manas Valstības iekšējais spēks, Tas audzina Gudrībai pakļautus mācekļus. Mans Svētais Gars ceļ, atjauno un izgrezno, kamēr Melis iznīcina un noved līdz nāvei visu svēto. Kā tas ir iespējams, ka jūs nepamanāt Mana Svētā Gara žilbinošo Gaismu? Mans Svētais Gars Debesīs šodien mirdz ar septiņkārt spēcīgāku gaismu kā vienas dienas Saule. Vai jums nepietiek ar Debesīs parādošos Cilvēka Dēla zīmi (*Mt 24,30*)?

Līdzīgi ganam, kurš sapulcina kopā savu ganāmpulku, Mans Svētais Gars sasauc vienkopus Savu Baznīcu. Jums, esošā paaudze, Es atklāju apslēptās un jums nezināmās lietas, Es tās atklāju īstajā laikā. Lai arī kurp jūs dotos, Debesīs būs pamanāma apžilbinošā Svētā Gara zīme un jūsu ausis dzirdēs: „Es tas Esmu!” (*Jņ 19,6.8*) Es esmu ir kopā ar jums jūsu sirdīs. Es esmu ir ļoti tuvu un vēlas stiprināt jūsu spēku, ticību un

² Kungs pārtrauca man diktēt vēstījumu, bet es sapratu, ka Viņš to dara, ņemot vērā vēstījuma garumu un gatavojas to turpināt vēlāk.

³ Ar eņģeļiem šeit tiek saprasti vēstneši, Dieva izvēlētie, kuriem jānes pasaulei Viņa Vārds.

mīlestību. „Kumi”, Mans bērns, celies, kas jau sen biji iznīcis; tagad celies, Mans bērns, un ieņem savu vietu. Lūk, gani; Es vadīšu tavu dvēseli un tā tiks mācīta, bet tagad dodies laukā un sameklē Manas paklīdušās avis. Mans bērns, nepagursti ceļā, bet ja arī tev tā gadītos, Es tevi pacelšu Savos plecos. Šodien Es pats sapulcināšu un apvienošu Savu ganāmpulku ...

Ak, šī paaudze! Kā gan jūs spējat prasīt vēl kādas zīmes, kā gan jūs spējat prasīt ko vairāk, kā jums šodien jau doto Cilvēka Dēla zīmi? Vai tiešām cilvēks nav spējīgs saskatīt Manas ieceres un nodomus? Es runāju Patiesību, lai arī jūs neticat, ka Es pats esmu Tas, kas runā. Kā gan tas var būt, ka jūs nespējat uztvert Manu balsi? Vai esat pie sevis kādreiz pārdomājuši, kā varētu būt iespējams izlīdzināt putekļos gulošo ceļu? Vai esat kādreiz sev pajautājuši, kurš ir atvēris mēmo lūpas un devis Gudrības runu neziņošanai? Un kurš ir mācījis nabagos garā, jeb, kā jūs viņus saucat – grēciniekus? Vai neesat dzirdējuši, ka Mans Svētais Gars patiešām ir Dzīvības Devējs? Vai neesat sapratuši, ka Viņš izvairās no lepņajiem, bet atklāj Savu Tuvumu zemajiem un pazemīgajiem?

Šodien Mans Svētais Gars jums atklājas kā Debesīs atspīdošā Milzīgā Zīme (*norāde uz Mt 24,30*), kā Manas Atgriešanās Blāzma. Tātad – kamēr jūs domas ir piesaistītas zemes lietām, jūs nespējat satvert to, kas ir Debesīs. Vai neesat lasījuši: „Jahve parādīsies viņu vidū, un Viņa bulta atmirdzēs līdzīgi zibenim” (*Zah 9, 14*). „Jo redzi, Kungs nāks ar uguni, Viņa rati drāzīsies kā viesulis” (*Is 66, 15*), Mana Tēva darbi atklājas. Klausieties un saprotiet: Esmu sacījis, ka sapulcināšu visās valodās runājošās tautas. Tad daudzi no jums jautā: „Kad tas notiks un kādas zīmes pavadīs Tavu atnākšanu?”

Es jau iepriekš biju jūs brīdinājis, ka tas notiks, redzot postošus notikumus, par kādiem runāja pravietis Daniēls attiecībā uz Svēto Vietu, tas ir – redzot Ienaidnieku¹ ieņemam vietu tur, kur viņam nevajadzētu atrasties – Manā Svētnīcā, Manā Mājoklī (*dvēselē*). Kad jūs redzat Dumpinieku uzskatām sevi lielāku par ikvienu, ko cilvēks sauc vārdā „Dievs” vai lielāku par ikvienu slavas cienīgu parādību, kad redzat viņu pašu ieņemam Manas Svētnīcas² Troni un sevi pasludinām par Dievu³ – tik tiešām, Vassula, visas šīs zīmes ir priekšvēstneši padebešos nākošajai Cilvēka Dēla zīmei! Viņš nāk, lai jūs glābtu.

Paceliet galvas un ilgojieties pēc Debesu Mannas. Stāviet taisni ar augstu paceltām galvām, jo jūsu pestīšana tuvojas. Kā gan tas iespējams, ka savā vidū jūs vēl arvien neesat pamanījuši Svēto Garu?

Zeme un tās dziļumi nodreb Manas atnākšanas gaidās, tādēļ vairs nesakiet, ka taisnības nav un Derības Šķirsts¹ ir kaut kur tālu. Nē, tas ir tieši virs jums, lai jūs varētu kļūt par Manas Godības lieciniekiem.

Ja ēdīsiet Manu Mannu, jūs dzīvosiet – jūs piedzimsiet no jauna. Tādēļ nemeklējiet citas zīmes, - vai neesat dzirdējuši, ka Gars ir Tas, kurš dara dzīvu? Daži jūsu vidū netic tikai

---

¹ Tiek runāts par Antikristu. Mūsdienās šādu antikristu ir daudz, par tādu var tikt nosaukts ikviens, kurš nes sevī dumpības garu, atļaujot šim garam dzīvot visdziļākajā dvēseles nostūrī – Dievam paredzētajā vietā,

² Atsauce uz Dan 11,31; 8,11; 12,11 un Mt 24,15.

³ Kā es jau agrāk minēju – Jēzus vēlas atgādināt, ka šīs zīmes mūs pavada jau tagad: daudzi antikristi un šis pravietojuums par Mūžīgā Upura iznīcināšanu nāks ļoti konkrēti: kad atkrišana un sacelšanās būs izplatījušās visapkārt, tad mūsu vidū jau esošais Antikrists parādīsies atklāti.

¹ Ebr 9, 4: Derības Šķirstā atradās trauks ar mannu, kas bija barojusi Mozu un jūdus viņu ceļojuma laikā cauri tuksnesim. Jēzus atsauca uz šo mannu, runājot par kādu citu debešķīgo Mannu – Savu Svēto Garu.

tādēļ, ka nav nogaršojuši šo Mannu. Tik tiešām – Mans Svētais Gars jums spētu dot spilgtu un neaptraipītu izpratni par Maniem noslēpumiem. Šī debešķīgā barība tiek pasniegta maltītē nabagiem un to nav iespējams nopirkt par naudu.² Caur svētdari un šķīstīšanu gatavojiet sevi ieiešanai Dārzā - Manā Valstībā. Šodien par zīmi no Debesīm Es jums dodu Savu Svēto Garu, kurš piepilda visu pasauli un visu dara jaunu; Viņš izpleš Savu Spēku no viena zemes gala līdz otram, bet daudzi, to neredzēdami, vēl izaicina Manu Žēlsirdību, sakot:

„Kur palikušas Dieva zīmes? Nav padebešos Cilvēka Dēla zīmes, kas pierādītu, ka Augstākā vara nav tālu no mums!” Jūs melojat, jo nevēlaties pieņemt Mana Svētā Gara svaidītos, kuri, nepieņemot jūsu domāšanas veidu, jūs kaitina! Tik tiešām, jums pietiek uz viņiem paskatīties, un jūs jūtaties nomākti. Jūsu saprašanas sakne ir sapuvusi... Bet Es jums saku: lai arī Mana Svētā Gara svaidītie jums šķiet trausli un viegli ievainojami, viņi ir dziļi iesakņojušies Manī; lai arī tie aug tikai ar pūlēm, viņi ir uzpotēti Man; un kā skaidru spoguļi Es viņus griežu pret sauli uz visām pusēm, lai Mans Vārds nokļūtu ik vietā, kur vien atrodas Mani liecinieki. Es esmu; un tie turpinās ikvienam no jums pārraidīt Manus Vārdus, lai katrs nonāktu Manā Valstībā. Pat ja būsiet ar viņiem asi un neiecietīgi, viņi turpinās atklāt Manu Spēku. Jūsu glābšanai viņi pacietīgi panesīs lamas un apvainojumus. Visu tautu priekšā viņi neatvērs savas mutes, lai aizstāvētos, bet gan līdzināsies eņģeļiem, kuru kājas nes labo vēsti. Kā skaidrs spoguļis tie atstaros Manu Vārdu, sludinot Pestīšanu un vēstot par Mieru un Mīlestību. Lai gan daudzu nicināti un atmesti, tie savās ciešanās nezaudēs pašcieņu. Paceliet acis pret Debesīm un atpazīstiet tajās Manu Zīmi. Es nāku atjaunot Savu Namu. Es nāku atjaunot tevi, šī paaudze. Es jums visiem atklāju Savu Svēto Vaigu, jo vēlos jūs glābt. Ak, nāciet! Nāciet arī jūs, svārstīgie un tie, kas vēl šaubāties. Es jums saku: jau no pirmsākumiem Es nekad neesmu runājis apslēpti vai nesaprotami – šādas lietas ir notikušas vienmēr.

Es vienmēr esmu bijis klātesošs –

tu, meitiņ, saglabā skaidrību, lai Mana Gaisma varētu sasniegt pasaules malas. Noteikti un kārtīgi sludini visu, ko Mans Gars tev dod. Mana meita, Mans īpašums, Es tevi iedrošināšu, Tavs Laulātais Draugs ir ar tevi.

A X Ω

Vēstījumi no erceņģeļa Miķeļa un Daniela

1987. gada 5. marts

Es lūdzos lūgšanu erceņģelim Miķelim

Svētais erceņģeli Miķeli, aizstāvi mūs cīņas dienā
Sargā mūs no samaitātības un ļaunā gara slazdiem,
Mēs pazemīgi lūdzam, lai Dievs viņu pārmāca.

Ak, Debess karapulku Vadoni, mēs lūdzam, lai Dieva spēkā

Tu notriektu ellē sātānu un citus ļaunos garus, kuri ložņā pa pasauli, cenšoties iznīcināt dvēseles. Amen.

Erceņģelis Miķelis man atbildēja:

---

² Garā **bagātīe** nevar saņemt Dieva Valstību. Kungs norāda uz svētību par garā nabagajiem, kuriem pieder Debesu Valstība.

Dieva spēkā es, erceņģelis Miķelis, iegrūdīšu ellē Sātānu un visus pārējos ļaunos garus, kuri maitā dvēseles.

1987. gada 17. maijā

Es lasīju lūgšanu erceņģelim Miķelim:

Tagad izlasi nākamo.

Es izlasīju svētā Bernarda lūgšanu Jaunavai Marijai „Memorare”

Ak piemini, žēlsirdīgā Jaunava Marija, ka nav palicis novārtā neviens, kurš meklējis glābiņu tavā aizsardzībā, lūdzis tavu palīdzību vai ilgojies pēc tavas aizbildnības.

Šīs paļāvības iedvesmots, es steidzos pie tevis, ak jaunavu Jaunava, mana Māte!

Grēcīgs un noskumis es nāku pie tevis un nostājos tavā priekšā.

Iemiesotā Vārda Māte! Nenicipini manus lūgumus, bet Savā žēlsirdībā uzklausi un atbildi man. Amen.

1988. gada 28. februārī

Gods Dievam, lai ir slavēts Kungs

(Šos vārdus sacīja erceņģelis Miķelis, kamēr lūdzu lūgšanu viņam...)

1988. gada 27-28. aprīlis

Lai ir slavēts Kungs! Gods Dievam

Erceņģelis Miķelis pēc lūgšanas viņam, sacīja: „Lai ir slavēts Kungs!”, savukārt

Jaunava Marija pēc „Memorare” teica: „Gods Dievam.”

1988. gada 29. septembris

Rafaēl? Gabriēl un Miķeli

Lai ir slavēts Visaugstais, *(es lūdzu lūgšanu erceņģelim Miķelim)*, jo Viņš ir piecēlis tevi no mirušajiem; tev vienmēr ir jāsargās no sātana, sakopo savas domas un nostājies Dieva priekšā; lūdz mani *ko lūgt – lūgšanu erceņģelim Miķelim, eksorcismu?* Jā, lūdz šīs lūgšanas; ja vien Dieva radība zinātu, ar kādu spēku šī lūgšana uzvar ļauno, tad ikviens katru dienu to lūgtu; vienmēr esi gatava saņemt Kunga Vārdu, Mūžīgais mīl tevi, slavē Viņu! *Svētais Miķeli, es tev no sirds pateicos par to, ka mūs sargā un cīnīs par mums.*

1989. gada 27. februāris

Miers lai ir ar tevi, *(Sv. Miķelis)*

1989. gada 1. marts

Erceņģeļa Miķeļa vēstījums tikšanās reizei.

Vassula, gods Dievam! Lai ir slavēts Kungs! Kunga Žēlsirdībai nav robežu, Kunga žēlastība ir pār tevi. Pamosties! Pamosties! Visi, kas esat atstājuši Patiesību, atgriezieties un nožēlojiet grēkus! Lūdzieties par savu brāļu atgriešanos, ņemiet vērā Kunga brīdinājumus. Miers, miers, – samierinieties ar Dievu! Es, erceņģelis Miķelis, esmu ar jums, lai jūs aizsargātu. Nemitīgi lūdzieties; šajās Gavēņa dienās jūsu lūgšanas ir daudz svarīgākas nekā jebkad iepriekš; Es svētīju jūs Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā. Amen.

1989. gada 6. martā

Miers, es esmu tavs eņģelis Daniēls, esmu ar tevi un tevi vadu, es pildu Dieva gribu, nemitīgi lūdzoties par tevi. Ilgojies pēc Kunga, pieņem visu, ko Viņš tev ļauj piedzīvot, sargies no ļaunā.

lūdzu, ja redzi man tuvojamius ļaunumu, padzen to!

Es to daru. Mana Vassula, lūdzies ar degsmi, jo Kungam patīk tieši tādas lūgšanas, lai tava lūgšana nekad neapsīkst, nāc, dzīvo Mierā.

1989. gada 8. martā

Nekad neaizmirstiet, ka Es neprātīgi mīlu ikvienu no jums; Mana Taisnība atmaigs un kļūs pielaidīgāka tikai pēc lielām pārmaiņām.

IXΘΥΣ

Ar jums runā erceņģelis Miķelis: Mīlestība jūs mīl; Dieva bērns, atceries, ka Viņam nekas nav neiespējams; ir jānotiek milzīgām pārmaiņām, daudz kam jātiek izlabotam; ja jūsu paaudze atgriežas, Vissvētākā Vieta mazinās Viņa sodu. Lai tie, kuriem ir ausis, dzird, jo Viņa Žēlsirdība paliek uz paaudžu paaudzēm tiem, kas Viņa bīstas; esi nomodā un modra, nekad nepagursti laboties; tie, kuri tagad tevi apsmej, vēlāk griezīs zobus; Es, erceņģelis Miķelis, nemitīgi lūdzu par šo samaitāto un ļauno paaudzi. Bērns, lūdzies un paklausī Kungam; slavē Kungu par to, ka Viņš pār jums visiem izlej Savu Garu.

Paldies Tev, erceņģeli Miķeli,

Miers lai ir ar tevi.

1989. gada 5. aprīlis

Ar jums runā erceņģelis Miķelis: Dieva bērni, neklausieties sātānā un neielaidieties nekādās sarunās ar viņu. Melot nozīmē sarunāties ar sātānu, uzkrāt sevī dusmas – nostiprināt viņa pozīcijas jūsos, neļaujiet jūsu mēlei kļūt par krišanas iemeslu; lūdziet mani, un es aizlūgšu par jums; paļaujieties un Dievu un Viņa Bezgalīgo Žēlsirdību; es svētīju jūs visus un ikvienu no jums.

1989. gada 4. jūlijs

(Erceņģelis Miķelis dāvā jums vēstījumu)

Es esmu erceņģelis Miķelis; esmu jūsu svētais Miķelis, kuru jūs lūdzat, lai tiktu pasargāti no ļaunā, nebīstieties, šī lūgšana nesīs atvieglojumu un risinājumu jūsu grūtībās; atļaujiet Mīlestības Garam izplatīt Savus žēlastības pilnos aicinājumus, klausieties žēlastības Garā, ieklausieties Viņā, jo Viņa Žēlsirdība ir bezgalīga; neapslāpējiet tos, kuri, līdzīgi jūsu senčiem, saņem Vissvētākā Vēstījumus; nesakiet redzīgajiem: „Neredziet,” bet praviešiem: „Nepravietojiet, jo mēs jau tāpat esam Patiesībā.” Labāk paceliet savas acis un palūkojieties visapkārt, kā visi pulcējas, lai atgrieztos pie Dieva, redziet, kā jūsu dēli nāk no tālienes, bet meitas ar maigumu tiek atnestas uz rokām, jo Kungs ir teicis: lai arī pār jūsu laikmetu valda tumsa, to caururbs Mana Gaisma un visas tautas nāks, lai pievienotos Manam Ganāmpulkam. Es atkal sapulcināšu visus Manā Aplokā, Mana Svētā Vārda paēnā; Kunga bērni, lūdzieties un, uzklusot bērnu un šīs pasaules nicināto teikto, ļaujiet Viņam piecelt Savu tautu. Nebīstieties – Pestīšana ir tuvu, tā klauvē pie jūsu durvīm. Es jūs svētīju Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā. Amen.

Vassula, atļauj Kungam tevi lietot, ilgojies pēc Viņa. Mīli Kungu, jo Viņš ir pati Līdzjūtība.

1989. gada 14. novembris

„Alleluja mūsu Svaidītajam, mūsu Mesijam! *(šie vārdi atskanēja no eņģeļu mutēm)*.

Ieprieciniet Kungu, sirds šķīstībā un vienkāršībā meklējiet Viņa Vaigu, mēs esam jūsu eņģeļi, kuri nenogurstoši ir nomodā par jums un jūsu sargā;” Dievs tevi mīl un es, Daniēls *(Daniēls ir mans sargeņģelis)*, vienmēr esmu ar tevi. Nepaaugstinies, paliec maza – tas Dievu iepriecina visvairāk!

Ak, Daniēl, kā gan man izvairīties no tikšanās reizēm, cilvēkiem, kuri jau ir iepazīnuši vēstījumus un līdz ar to atpazīst arī mani, – kā gan šādā situācijā palikt „mazai”?, tu zini cik ļoti man nepatīk būt uzmanības centrā!

Vassula, būt mazai nozīmē nezaudēt pazemību un meklēt to, kas patīk Kungam. Neaizmirsti, ka Viņš ir vēlējies šīs tikšanās (*ikmēneša lūgšanu grupas tikšanās*). Nebīsties, jo Viņa vēstij ir jāizplatās, pasaulei ir jāiepazīst **Miera Kēniņš**. Jūsu paaudzei ir jāatpazīst Dievs un jāsaņem atgriešanās žēlastība. Pateiciet Dievam par Viņa žēlsirdības pilnajiem darbiem. Es, Daniēls, nenogurstoši aizlūdzu par tevi. Dievs vēlas, lai tu būtu laba. Bezbailīgi sludini Viņa Mīlestību visai cilvēcei. Visaugstais Dievs svētī tevi un visus, kuri atdod sevi šo Vēstījumu pasludināšanai visām tautām. Mīlestība jūs visus mīl.

IXΘΥΣ

1991. gada 9. janvāris

(Es raudāju par to, ka X bija mani nepatīsi apvainojis, un tas bija nodarījis lielu ļaunumu.)

Mazo ziediņ, arī tas ir Mans Krusts, bet atļauj Man izturēties pret Tevi, kā Man tas labpatīk. Tava mīlestība paceļas Man pretim līdzīgi vīrakam; kad pār tevi, Mans bērns, nāk negaidīts, nāvējošs pletnes sitiens, upurē to Man; Es to izmantošu Sev par labu. Vai saproti, ka tautas stāv uz kara sliekšņa? Maziņā, dusmas var uzliesmot katru mirkli, tādēļ upurē savas ciešanas Man... dzīvo Manā Mierā... Vassula, uzticies Man, atceries, ka Es tevi mierināšu. Pagaidām tev blakus stāv eņģelis, viņš tevi mierina un pārsien tavas brūces, bet Manis pieļautajā laikā Es atstāšu tevi vienu ar Savu Krustu. Meitiņ, esi drosmīga! Mans Krusts ir smags un tas var tevi nospiest, bet Es zinu, ka esi gatava to nest līdz galam. Es, Kungs, tevi svētīju, Debesīs tu saņemsi Manu atalgojumu. (*Turpināja mans sargeņģelis Daniēls.*) Tavs Jēzus tevi mīl. Tas esmu es, Daniēls. Vai atceries, ka Kungs ir dāvājis tev atpūtu, – vai tagad tu nevēlētos ļaut atpūsties arī Viņam? Vassula, dāvā Viņam mierinājumu, ļaujot ciešanām tevi satriekt. Par Mieru ir jāmaksā ļoti dārga cena, jo uz spēles ir likta ļoti daudzu cilvēku dzīvība; vai gan Kungs bieži tevi apgrūtina ar šādu smagumu? *Nē, reti.* Patiešām – bieži Viņš to nedara, tāpēc tajās nedaudzajās reizēs, kad tā notiek, – pieņem un nepretojies notiekošajam. Vassula, neviens no šiem upuriem nav veltīgs; tie tevi ļoti stiprina. Paliec Dieva Mīlestībā.

Lai tava dedzīgā vēlme pagodināt Viņu

Līdzinās Viņa dedzīgajai vēlmei tevi šķīstīt.

Tavs sargeņģelis Daniēls.

(Es pasmaidīju. Neizprotamā veidā sargeņģelim vienmēr izdevās mani sasmēdināt. Es pasmaidīju par viņa uzrakstīto vārsmu – tā tik ļoti labi raksturoja viņa būtību.)

1991. gada 29. septembris (Erceņģeļa Miķeļa svētki)

Svētais Miķelis:

Dieva bērns, es tevi mīlu; uzticies man.

Kungs: Paliec Manā Sirdī, Es, Kungs, tevi svētīju. Nāc, Mana Sirds ir tava ligzdiņa.

1992. gada 27. septembris (Simi-Panormiti)

Vassula, ieklausies erceņģelī, pie kura esi atnākusi: Dieva bērns, nebaidies; ja viņi tevi vajā – stāvi droši. Tu neesi viena. Uztici īstajam Ganam visas savas problēmas – Viņš tevi vadīs un mācīs, Visspēcīgā Dieva roka ir pār tevi. Ja Viņš runā – ieklausies, jo Dievam attiecībā uz tevi ir lieli nodomi. Viņš ir dzīvais Dievs, un nav neviena lielāka par Viņu. Es palīdzēšu ikvienam, kurš vēlas uzveikt ļauno, kā arī Tēvā un caur Tēvu es pārvērtīšu putekļos sātana darbu un ieceres. Lai ikviens, kurš vēlas ar kaut ko lepoties,

lepojas ar Kungu! Lai ir slavēts Kungs; paliec un mājo Viņa Sirdī, un atceries, ka Viņš patiešām ir runājis uz tevi. Dieva erceņģelis Miķelis.

1993. gada 29. septembris (*Erceņģeļu svētki*)

Svētais Miķelis mani uzrunāja ar šādu vēstījumu:

Dievs ir zemes un Debesu Karalis; nav neviena, kas līdzinātos Viņam! Viņš ir tava pestīšana, tavš spēks un miers. Ja piedzīvosi postu un ciešanas – Viņš izstieps Savu roku, piecels un atpestīs tevi. Dievs ir Debesu un zemes Valdnieks, nav neviena, kas līdzinātos Viņam. Es tev saku: Paliec nomodā, jo neviens nezina, kad Valdnieks nāks, Visvarenais nekavēsies īstenot Savu lēmumu. Viņš atnāks pie jums visiem ugunīgā stabā, un Viņa ļaužu Gaisma pārvērtīsies ugunī, bet Vissvētākais – Liesmā, kas sadedzina un izposta sātana ienesto šķelšanos un strīdus (*norāde uz gaidāmo šķīstīšanu*). Viņa Gaisma ielauzīsies Tumsībā un to pārņems, tāpēc tie, kas neredzēja, redzēs. Viņš iznīcinās šīs pasaules lepnos un varenos, bet pāri palikušie būs Viņa Īpašums. Ja vien **Visvarenais nesadzirdēs no zemes nākošo grēku nožēlas saucienu**, šajā notikumā būs tik daudz izbaiļu, ka pat bērns spēs ievērot notiekošo postu! Kunga spriedums ir taisnīgs. Vassula, paliec Viņā, un Kungs dos tev spēku, es tevi sargāšu.

1994. gada 14. oktobris

Vēstījums no erceņģeļa Miķeļa.

Vassula no Kristus Ciešanām, Es, erceņģelis Miķelis, tevi sveicu un svētīju. Vai atceries, kā Dievs tevi aicināja uz Patiesu Dzīvi Viņā? Atmiņas par tavu garīgo augšāmcelšanos šajā dienā izraisa manī asaras... Agrāk tu karoji ar Dievu, jo visas tavas intereses vijās tikai ap to, kas nav garīgs. Bet tagad, lai slavēts Dievs, – Taisnīgais un Visvarenais ir pārklājis tevi ar Savu Svēto Garu un ar Savu Vareno Roku ir darījis tevi par Sava Gara liecinieci. Kopš iesākuma (*domāta mana atgriešanās*), kopš brīža, kad esi kļuvusi par Svētā Gara mājokli, Viņš, klausoties tavā saucienā: „Tēvs, ‘Abba’!”, tevī pagodina pats Sevi.

Drīz vien Viņš nāks, lai noplēstu no cilvēka sirds tai pielipušo nekrietnību. Palūkojies un tu redzēsi, ka apmēram trīs gadu garumā mūžīgais upuris (*Jēzus reālā Klātbūtnē Euharistijā*) tiks mīdīts kājām. Šīs neticamās zaimošanas dēļ apmēram trešdaļa no jums savas nekrietnības dēļ mirs. Kungs tā ir zvērējis pie Sava Svētuma.

Tagad sagatavojies satikt Dievu. (*Erceņģelis mani aicināja satikties ar Dievu šajā veidā, caur vēstījumiem.*)

(Redzot manas skumjas, erceņģelis nolēma palikt vēl brītiņu pie manis.)

Es tev to stāstu bez īpaša prieka, jo mūsdienās, jūsu paaudzē, sātanam tiek parādīts pārāk liels gods. Jau no paša iesākuma viņš vienmēr ir bijis slepkava un melis, bet tagad viņš vēl tiek uzskatīts par tēvu, nemitīgi saņemot uzslavas un cieņas pierādījumus. Šajās dienās jūsu paaudze pielūdz sātana darbus un klanās, sastopot viņu savā ceļā, ar savu rīcību tā pati pār sevi ir piesaukusi sodu. Jūsu valstis ir inficējušās ar visapkārt klīstošiem ļauno garu leģioniem. Mūsdienās sātans kārdina pat Dieva izvēlētos un izredzētos. Tādēļ pār šo paaudzi, kura ceļ savus torņus, izmantojot nevainīgas asinis (*daudzās valstīs legalizētie aborti*) nāk nemiers un posts, atstājot tajās nozieguma pēdas. Šis upuris (*sātanu iepriecina aborti, jo viņam varas iegūšanai ir vajadzīgs cilvēka upuris, un daudzi pat neapzinās, ka ik dienas pagodina velnu.*) ir vienīgais, kas patiešām iepriecina sātanu...

Bēms, uzticies Visaugstākajam un iedrošini cilvēkus lūgt Manu Aizbildnību, – Es, svētais Miķelis, Dieva erceņģelis, nekad nemitēšos aizstāvēt patiesību. Stāvi droši uz sava pamata (*Miķelis centās man pateikt, lai es tiektos līdzināties viņam, tas ir – nezaudēt cerību un drosmi, neskatoties uz saņemtajiem sitieniem*), pat ja ienaidnieka cirstās brūces var šķīst ļoti sāpīgas, Es esmu ar tevi. Priecājies par Visaugstā labvēlību.

Saturs

Ievads

Priekšvārds

„Es esmu tavš sargeņģelis, un mans vārds ir Daniēls”

Roberts Dž. Karols

Ievads

Tēvs Maikls O`Karols

Priekšvārds

Vassula Rīdena

Enģelis, 1. burtnīca

Enģelis, 2. burtnīca

Enģelis, 3. burtnīca

Enģelis, 4. burtnīca

Vēstījumi par nozīmīgākajām tēmām

Tēvs Maikls O`Karols

Svētais Gars

Vienotība

Vienotība

Mūsu Abu Sirdis

Mans Svētais Gars

Brīdinājums

Sacelšanās

Sacelšanās un tradīcijas

Septītais zīmogs

Dziesma Kungam

Vēstījums no „Dievmātes, Vissvētākās Jaunavas”

Pravietojums par Krieviju

Daniēla grāmata

Padebešos nākošā Cilvēka Dēla zīme

Vēstījumi no erceņģeļa Miķeļa un Daniēla

Aizmugurējais vāks

Par Vassulu Rīdeni

Vai pazīstat enģeli, kurš jūs it visur pavada, – vai pazīstat savu sargeņģeli? Vai kādreiz esat vaicājuši, kā viņu sauc? Vai kaut reizi esat ilgojušies parunāties ar savu enģeli? Iedomājieties, ka esat sastapuši kādu, kurš ir varējis to darīt, vēl jo vairāk – kurš ir varējis uzdot savam enģelim visus viņu interesējošos jautājumus – gan visvienkāršākos, gan dziļākos.

Vassula Rīdena, grieķiete pēc izcelsmes, ir dzimusi Ēģiptē un lielāko sava mūža daļu pavadījusi trešās pasaules valstīs. Aizsākoties šīm sarunām, Vassula ir pazīstama māksliniece, prasmīga tenisiste, ģimenes māte, zviedru starptautiskās attīstības eksperta sieva. Tajā laikā viņas papildītājā laika plānojumā nav vietas eņģeļiem vai jebkam citam, kas būtu saistīts ar reliģiju. Viss mainās dienā, kad viņas roka, noslēpumaina spēka vadībā, uz papīra uzzīmē no sirds augošu rozi un skaistā rokrakstā uzraksta teikumu: „Es esmu tavs sargeņģelis, un mani sauc Daniēls”.

Kopš 1985. gada viņa turpina saņemt šos neparastos vēstījumus. Tos diktē sadzirdama balss, bet pēc tam, pašai Vassulai piekrītot šim pārdabiskajam veidam, tie tiek pierakstīti no viņas rokraksta atšķirīgā rokrakstā. Sastopoties ar Vassulu vai dzirdot viņas konferences, varam kļūt par lieciniekiem dziļajam mieram un papildījumiem, ko viņa personīgi ir saņēmusi caur šiem vēstījumiem. Piekrītot Kunga aicinājumam, neskatoties uz upuri, ko tas no viņas prasa, Vassula ceļo pa pasauli, daloties savā pieredzē. Par savām pūlēm viņa nesaņem ne pagodinājumus, ne kāda cita veida atlīdzību. Mūsdienās šāda attieksme nav bieži sastopama.

Šie vēstījumi ir dziļi skāruši jau desmitiem tūkstošu cilvēku visos piecos kontinentos. Daudzi bīskapi, priesteri, kalpotāji, teologi un Bībeles speciālisti ir pārliecināti par Vassulas saņemto vēstījumu autentiskumu; mēs ticam, ka šajā laikmetā, kad cilvēcei tik ļoti ir vajadzīga tieša Kunga vadība, Dievs neatkarīgi no mūsu pārliecības caur Vassulu patiešām vēršas pie ikviena no mums.